

The one and only Magazine devoted to Humour & Music

మె : రూ. 10

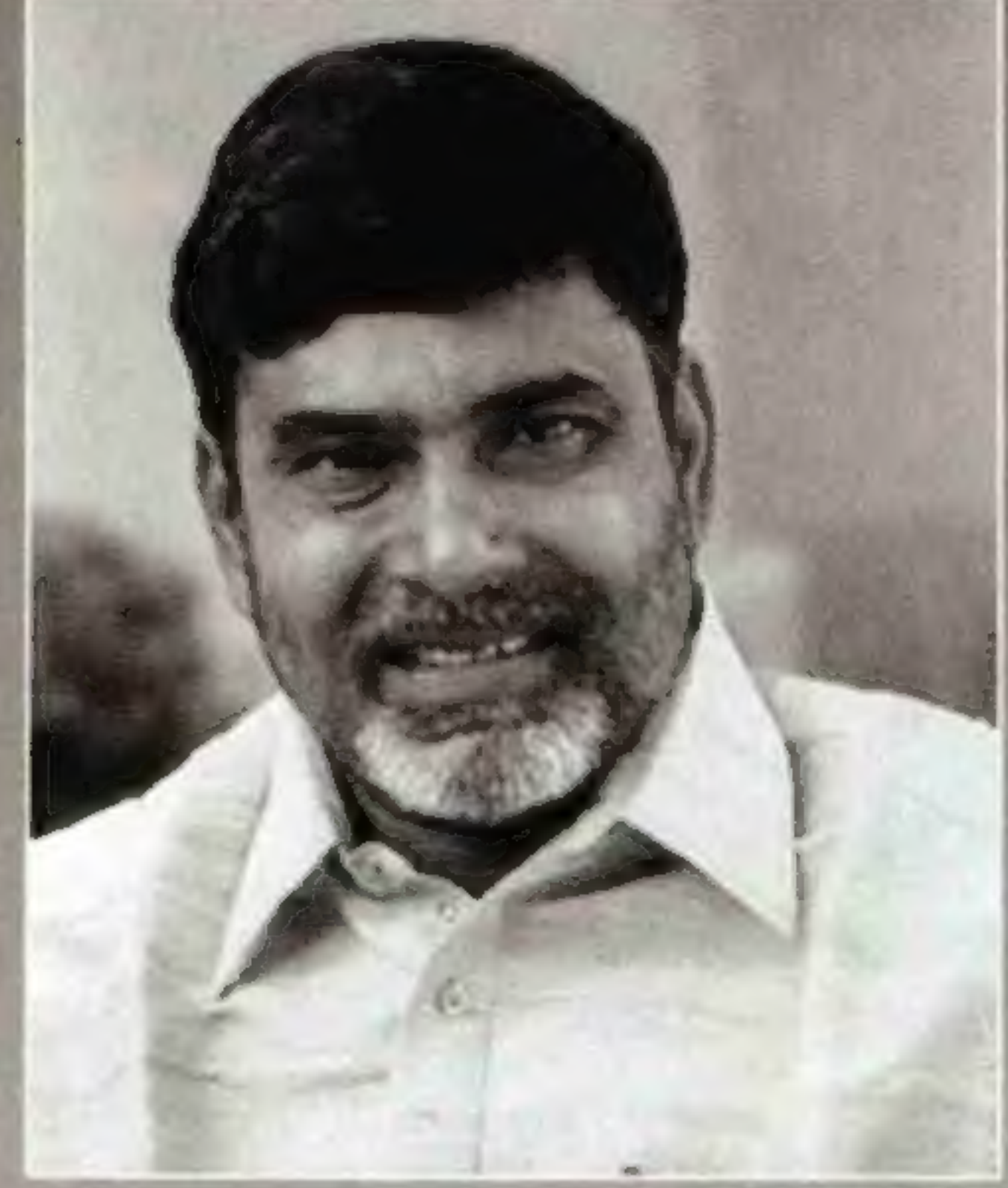
పేజీలు 76

అల్లం

హాస్య-సంగీత పత్రిక

16-31
డిసెంబరు
2003

ప్రతి నీటి బొట్టును వినియోగిద్దాం సమృద్ధిగా దిగుబడులు సాధిద్దాం

మైక్రో ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టు
క్రింద రూ. 1120 కోట్లతో
2.5 లక్షల హెక్టార్లలో
డ్రీప్ ఇరిగేషన్ మరియు
ఇతర సేద్యపు సౌకర్యాలు

ఇది సంగతులు

54

హాసం

హాస్య-సంగీత ప్రకృతి

Also available on net:
www.haasam.com

ముఖచిత్రం

'నెనె' లో
మహేష్ బాబు

హాస్యం

సంగీతం

సీరియల్స్:

ఎలుక వచ్చే ఇల్లు భద్రం
-ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు 31

తాతా ధితై తధిగీణతోం...
-జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి 46

కథలు:

గంగోత్రి
-గుండు సుబ్రహ్మణ్యదీక్షితులు 06

కరెంటు మీటర్
-బచ్చు వీరాజు 54

బాహురమణీయం:

మిస్టర్ పెళ్ళాం (వెండితెర నవల)
-ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు 14

హ్యామరథం:

కాంతం కథ-సత్యంవృధ
-రావి కొండలరావు 18

శిర్షికలు:

హ్యామర్ బాక్స్ 12

చా చా చారస్తా 58

స్పెషల్స్:

'క' రాజు కథలు:

తుంబురశాస్త్రి - సంగీతం శ్రీనివాసరావు 20

పింగళి పాటల్లో వెటకారాలూ

చమత్కారాలూ -రావి కొండలరావు 23

డిసెంబరు 31 కార్టూన్స్ స్పెషల్ 57

ఇడియట్ల పెట్టి అను సరదా పజ్జాలు

-డా॥ పి.వి.రామకుమార్ 24

సీరియల్స్:

సప్తస్వరసుందరి లతా మంగేష్కర్
-పి.బి.శ్రీనివాస్ 60

లలితం:

ఆకాశవీణ పై ఉదయరాగం
-చిత్తరంజన్ 10

పాప్ కార్నర్:

మెహనాత్ - వి.అరుణ సత్యవతి 41

సినిమా:

ఆపాత(ట) మధురం

శ్రీ వేంకటేశ్వర మహాత్మ్యం -రాజా 64

అర్థంచేసుకుందాం-ఆస్వాదిద్దాం

కల్ హో నా హో

-పి.వి. సత్యనారాయణ రాజు 43

మాయాబజార్ (తమిళం)

-పి.ఎస్.గోపాలకృష్ణ 26

శిర్షికలు:

ఆడియోరివ్యూ 42

సరిగపదమని - 9 29

సరిగపదమని - 7 ఫలితాలు 30

సరిగపదమని - 5 విశేషాలు 68

హిందీ సిని సంగీతంలో

మలుపులూ మజిలీలూ 52

స్పెషల్స్:

'హాయ్ రబ్బా' స్మిత తో ఇంటర్వ్యూ 34

నాఫాద్ - మృణాళిని 50

నాఫాద్ హిట్స్ 53

'సెంటర్ స్క్రీన్' లో

సినిమా పాటల పుస్తకం

**పాటల
ప్రత్యేకం**

69,70,71,
72,73,74
పేజీల్లో

బ్యాచ్ చక్రవర్తి

'నభూతో నభవిష్యతి'గా తన సంగీత జలనిధిలో ఓలలాడించిన పుంభావ సరస్వతీ మూర్తి 'ఎం.ఎస్. బాలసుబ్రహ్మణ్య శర్మ'గారి సన్మాన, సత్కారాలను కళ్యాణా చూసి, ఆయన చరణారవిందాలను తాకి పునీతుడనైన నేను నవంబరు 16-30 'హాసం' సంచికలో ప్రచురించబడిన విజయలక్ష్మిగారు శర్మగారిపై రాసిన వ్యాసం చదివి మరోసారి పులకించి పోయాను. ఆయన కచేరి చేస్తున్నప్పుడు తాళం వేస్తున్న వేగాన్ని, పూనకం వచ్చిన వారిలా ఊగిపోయే ఆయన శరీరాన్ని ఆశ్చర్యంగా తిలకించిన నేను, ఫలానా కీర్తన పాడండి అని చీటి వ్రాసి పంపిన వారిపై ఆయన తెచ్చుకునే కోపం నేనిప్పటికీ మరువలేను. కాలగమనంలో మహానుభావులైన శర్మగారి స్వరసౌర్య భౌములను సంగీత చరిత్ర మరిచిపోకుండా అవిరళ్యుడి సల్పుతున్న 'హాసం'కి నా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు!

- నారాయణ డి.వి.వి.ఎస్, వనపర్తి.

'హాసం' హాస్య సంగీత పత్రిక నిజంగా మాలాంటి వారి కోసమే వచ్చిందా అనిపిస్తుంది. పత్రికలు చదవడం మానేసిన నేను 'హాసం' పత్రికతో తిరిగి ప్రారంభించాను. నేను వృత్తిరీత్యా సంగీత ఉపాధ్యాయుడిని. 'హాసం' పత్రిక రాగానే ప్రక్కనున్న పట్టణం 'భీమవరం' వెళ్లి కొని ఎంత రాత్రి అయినా చదివే వరకూ మనశ్శాంతి ఉండదు. సినీ సంగీతం గురించి తెలుసు కోవాలనే నాలాంటి వారికి మన 'హాసం' పత్రిక ఒక వరం లాంటిది. నాతో పాటు ఇప్పటికీ పదిమందికి పరిచయం చేశాను. వారు క్రమం తప్పక చదువుకుంటున్నారు. ఏదైనా ప్రయాణం ఉంటే నాతో రెండు మూడు పత్రికలు కూడా ఉంచుకుని ప్రక్కవారికి కూడా పరిచయం చేస్తుంటాను. ఒక సంగీత ఉపాధ్యాయునిగా నా వద్ద కు వచ్చే కళాకారులకు, తెలుగు పండితులకు ముఖ్యంగా గాయకులకు 'హాసం' పత్రిక గురించి వివరించి పత్రికను చూపిస్తుంటాను. ఒక మంచి పత్రికను పదిమందికి పరిచయం చేసామనే తృప్తి నాకు ఉంటుంది.

-ఎన్.ఎస్.రాజు, శృంగవర్మ, పంగోజిల్లా

హాస్య సంగీతాలను జత చేర్చి ఒక పత్రికను రూపొందించడం నిజంగా ఒక వినూత్న

1-15 డిసెంబర్ సంచికలో సంపాదకీయం చదివాను. మీరెందుకంత బాధపడి పోయారో అర్థం కాలేదు. ఇప్పుడలా నివ్వెరపోవడం, వరువుపోయిందనుకోవడం హాస్యాస్పదం. రోజూ ప్రతి తెలుగు భాషలోనూ అడపిల్లలు, పాలపళ్ళాడి కూడా - పొంటు కూడా కట్టుకోడం రాని పిల్లలు - గిలగిల్లాడి పోతూ పోటీ డ్రస్సులు చూస్తూ కూడా మీరు బాధ పడటంలో అర్థం లేదు.

ఆ అడపిల్లల తల్లితండ్రులు బతికి వున్న వాళ్ళు. ఇలా అడించడానికి ప్రోత్సహించి - తీసుకువస్తున్నారంటే-పిల్లల్ని కాదు- ఆ పెద్దలను చూసి మనం జాలిపడాలి. ఇదే గొప్ప సాధన అని - ప్రేక్షకులు అవేశం పట్టలేక గంతులు వేయడం వారిని మనకి చూపించడం చూసి బాధపడాలి.

ఒక స్వాతంత్ర్యదినం నాడు సామూహికంగా జాతీయ గీతం కూడా పాడటం నేర్చని స్కూళ్ళని చూసి బాధ పడాలి. బృందగానానికి వందలావేలా పిల్లలను తయారుచేసి- అందరినీ- అపశృతులు లేకుండా పాడించిన ఎమ్.బి.శ్రీనివాస్ వంటి వారు లేరని బాధ పడాలి. ఇలా చితికిపోయిన మన సాంస్కృతిక జీవనం చూసి మరి మరి బాధపడాలి....

-కె.రామలక్ష్మి ఆరుద్ర, చెన్నై

ప్రయోగం. అన్ని అంశాలు బాగుంటున్నాయి. ముఖ్యంగా పలుభాషల సినీమా పాటలకు సంబంధించి అనేక విషయాలను వివరంగా తెలుసుకోగలుగుతున్నందుకు ఆనందంగా ఉంది.

-ఎం. అంజిరెడ్డి, ఒంగోలు

'హాసం' హాస్య సంగీత పత్రికను కొన్ని మాసాల నుండి చదువుచున్నాను. పొగొట్టుకున్న పెన్నిధి దొరికినట్లనిపించింది. గతంలో విజయచిత్ర, సినీమారంగం, సినీ హెరాల్డ్, వెండితెరలాంటి పత్రికలు సినీ సాహితీ ప్రియులను చక్కటి విశేషాలతో అలరించేవి. ఆ తర్వాత సినీ రంగానికి సంబంధించిన వేరే పత్రికలొచ్చినా, సాహిత్యాభిలాషులకు సరియైన సమాచారం దొరకటం లేదని భావిస్తున్న తరుణంలో 'నేనున్నాను నేస్తమా' అంటూ అన్ని వర్గాలవారికి అతి చేరువగా 'హాసం' దరహాసం చేయసాగింది. ఎంత చదివినా ఇంకా విశేషాలు మిగిలిపోతున్నాయి. అనలు హాస్యాన్ని, సంగీతాన్ని ఒకే పత్రికగా తీసుకురావాలనుకోవడం అద్భుతం. ప్రతి పక్షం ఏ మాత్రం బోరు లేకుండా ముందుకు తీసుకువెళ్ళడం నాకు బాగా నచ్చింది. పాత, కొత్త పాటలు అచ్చు తప్పులు లేకుండా తనివి తీరా పాడుకోవడానికి అనువైన మార్గాన్ని సుగమం చేసిందీ పత్రిక.

-జీడిగుంట నరసింహమూర్తి, సిరిపూర్ కాగజ్ నగర్

నేను 'హాసం' మొదలు పెట్టినప్పటి నుండి కొని చదువుతున్నాను. మీరు చేస్తున్న ప్రయోగాలు

అద్భుతం, అపూర్వం. మీరు అందిస్తున్న నిక్షిప్త చిత్రాలు నాలాంటి వారికి ఒక వరం లాంటివి. ఏవంకా పెట్టలేని పత్రిక మన 'హాసం'.

-ఎస్.కేశవ అయ్యంగార్, నరసాపురం

నేను 'హాసం' అభిమానిని. ముఖ్యంగా 'హాసం'లో వచ్చే పాత, కొత్త పాటల కోసం 'హాసం' తప్పకుండా చదువుతాను. కామెడీ కథలు కూడా నాకు ఇష్టం. అభిమానులు కోరుకున్నట్లు 'హాసా'న్ని అందిస్తున్నందుకు సంతోషం.

-సూర్య, కొమరిపాలెం.

మా అభిమాన దర్శకుడు సంగీతం శ్రీనివాసరావు గారి క రాజు కథలు చాలా బాగుంటున్నాయి. 'హాసం' పత్రికపై నా అభిప్రాయం..

H: హ్యూమర్ బాక్స్

A: అర్థం చేసుకుందాం-అస్వాదిద్దాం

A: ఆ పాత(ట) మధురం

S : సరిగపదమని క్విజ్

A: ఆడియో రివ్యూస్

M: మిస్టర్ పెళ్లాం సినీ నవల

-పడాల రాము, పాతపట్నం

1-15 డిసెంబరు సంచిక చూసిన తర్వాత నా అవ్యక్త అభిమానాన్ని వ్యక్తం చేయాలని అనుకుంటున్నాను. మీరు వ్రాసిన సంపాదకీయం ఎంతో సందేశాత్మకంగా ఉంది. తల్లిదండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు, ముఖ్యంగా యువత ఈ అంశంపై కళ్ళు తెరిచి నన్నార్గం వైపు వయనించాలని ఆశిద్దాం. ఇకపోతే డా॥ బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావు గారిని ఆకస్మికంగా సాక్షాత్కరించారు. ఆయన నిజంగా కురువృద్ధులు భిష్మాచార్యుల వంటివారు. ఆయన ఆకాశవాణిలో ఉన్నంతకాలం అది స్వర్ణయుగమే.

-మురళి, ప్రొద్దుటూరు

'హాసం' అందించే నిండు హాసంలో మునుగుతున్న చాలా మందిలో ఒకడిని. 1-15 డిసెంబరు 2003 సంచిక చదివాక మనస్సు ఆగక వ్రాస్తున్న అక్షరాలివి. గీతలో గాధలని అక్షరంలో విచిత్ర గతులని చూప సమర్థులైన బాపు రమణల గూర్చి బాలు గారు వ్రాస్తున్న పదాలు ఆర్టితో స్పూర్తితో నిండి చదువుతున్న ప్రతిక్షణం కళ్ళని తడి చేస్తున్నవి. తాను పొందిన వాత్సల్యాన్ని, అనుభూతిని- ఋణం తీర్చుకోవాలనే తపనతో- తన తరంలో వచ్చే వాళ్ళకి వారసత్వంగా చూపాలనుకునే భావన ఎంత ఉదాత్తమైంది? ఎవరూ ఇవ్వలేని మనో మనోజ్ఞ జ్ఞాపికను వారికి బాలు ఇచ్చారు.

-డా॥బి.రామకృష్ణ, విజయవాడ

సరిగపదమని-4 పోటీలో ప్రథమ బహుమతి విజేతగా నాకు మీరు పంపిన 'హృదయగానం' సి.డి.లు అందినవి. సుమధురగాయని సుశీల గారి గళం నుండి వారిన వైమరపించే ఆణిముత్యాలలాంటి గీతాలు మమ్మల్ని ఆనంద పారవశ్యంలో ముంచెత్తాయి. హాస(స్య)పు సినీ సంగీత పరిమళాలు ఇటులనే ఇంటింటా గుబాళించాలని అభిలషిస్తున్నా...

-నందిరాజు శ్రీవాణి, హైదరాబాద్

సంపుటి: 3 సంఛిక: 6

16-31 డిసెంబరు 2003

పేజీలు: 76

విడి ప్రతి: రూ. 10-00

సంవత్సర చందా: రూ. 200

విదేశాలలో (ఎయిర్ మెయిల్): \$ 50

జీవిత చందా: రూ. 2000

విదేశాలలో (ఎయిర్ మెయిల్): \$ 400

మేనేజింగ్ ఎడిటర్

ఎమ్మీయస్ ప్రసాద్

ఎడిటర్

రాజా

రిఫరెన్స్ కర్లెసీ

డా॥ కె.వి.రావు

జై.మధుసూదన శర్మ

HAASAM HAASYA SANGEETHA PATHRIKA

Flat No. 502, Sri Balaji Nilayam

13-1-212, Motinagar,

Hyderabad-500 018

Ph: 2383 1388 / 5557 0215

email: haasammag@hotmail.com

Printed and Published by:

K.I.Varaprasad Reddy

On behalf of Hummus Infoway (P) Ltd.,

502, Sri Balaji Nilayam,

13-1-212, B.S.P. Colony, Motinagar,

HYDERABAD - 500 018

Fax: 040-23541713

Printed at: Kalajyothi Process Ltd.,

1-1-60/5, RTC X Roads,

Musheerabad, Hyderabad-20,

Published at: 502, Sri Balaji Nilayam,

13-1-212, B.S.P. Colony, Motinagar,

HYDERABAD-500 018

Editor: RAJA

Marketed by:

Margadarsi Marketing Pvt Ltd.,

6-3-570, Eenadu Compound

Somajiguda, Hyderabad-82

The one and only Magazine devoted to Humour & Music

హాస్యం

హాస్య-సంగీత పత్రిక

54

సాంకేతిక విప్లవం తెచ్చిపెట్టిన అనర్థాలలో ఒకటి - బంధుమిత్రుల మధ్య ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు బొత్తిగా తగ్గిపోవడం! ఫోన్ చేయడంలో ఉన్న హుషారు కలంపట్టి కాగితంపై భావాలు వెలువరించడంలో ఉండటం లేదు. కథాకారులు, చిత్రకారులు, వ్యాసకర్తలు పత్రికలలో ప్రచురించబడిన తమ రచనలకు స్పందనగా ఉత్తరాలేమైనా వచ్చాయని అడుగుతున్నప్పుడు ఈ విషయం మరింతగా స్పష్టమవుతుంటుంది. బాగుందని ఫోన్ చేసి చెప్పేవారు కోకొల్లలుంటారు. వారందరికీ 'థాంక్స్' చెబుతూనే 'ఈ విషయం లేఖారూపంగా రాసి పంపితే వారూ మేమూ సంతోషిస్తాం కదా' అంటే 'అమ్మా నాన్నలకే ఉత్తరాలు రాయటం లేదు. ఇక ఇవన్నీనా...?' అంటూ నాన్వేస్తారు.

ఫోన్ చేయడం వల్ల పర్సనల్ టచ్ ఉంటుందని భావించేవారు ఒక విషయం గుర్తించాలి - ఏదైనా భావానికి అక్షరరూపం కల్పించినప్పుడు దానికి ఒక గౌరవం కలుగుతుంది. చిరకాలం భద్రపరచుకో బుద్ధిస్తుంది. మాటల్లా గాలిలో తేలిపోకుండా, గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా దాచుకున్న ఉత్తరాన్ని తీసి చూసుకుని మురిసిపోవడం జరుగుతుంది. భావప్రకటికరణలో కూడా వాగ్రూపానికి, అక్షరరూపానికి తేడా ఉంటుంది. అక్షరాలుగా రాసేటప్పుడు ఒక పాండిక ఉంటుంది, స్పష్టికరణ ఉంటుంది, పొల్లుపదాలు లేని సాగసు ఉంటుంది.

కానీ క్రమంగా ఈ ఉత్తరాలు రాసే కళ అంతరించిపోతోంది. ఇది ఎస్.ఎమ్.ఎస్.ల యుగం. విషయాన్ని సూటిగా చెప్పడానికి ఇచ్చే ప్రాధాన్యం అందంగా చెప్పడానికి ఇవ్వటం లేదు. పాడిపాడి అక్షరాలలో అత్యంత కటువుగా, పచ్చిగా భావవ్యక్తికరణ సాగుతోంది. ఈ విధంగానే కొనసాగితే టెలిఫోన్స్ డిపార్టుమెంటు మాత్రమే వర్ధిల్లి, పోస్టల్ డిపార్టుమెంటు మూతపడే ప్రమాదం వచ్చేసేదే, ఏదాదికో సారి గ్రీటింగ్స్ పంపే అలవాటంటూ లేకపోతే!

కొత్తసంవత్సరం సందర్భంగా గ్రీటింగ్స్ పోస్టులో పంపే ఆనవాయితీ కొనసాగుతుండడం హర్షణీయం. అప్పటికి టెలిఫోన్ వినియోగదారులదే పై చేయని ఒప్పుకోకతప్పదు. డిసెంబరు 31 రాత్రి, జనవరి 1 వ తారీకు ఉదయం ఫోన్ లైన్లన్నీ మహా బజ్జీ. శుభాకాంక్షలు చెబుదామనుకున్న వారందరి నెంబర్లూ ఎదుట పెట్టుకుని డయల్ చేస్తూనే పోతూ, నెంబరు తగిలినవారికి తగిలినట్టుగా 'హేవ్ న్యూ ఇయర్' చెబుతూ పోవాలి. ఎవరికి చెప్పామో, ఎవరిచేత చెప్పించుకున్నామో, ఇంకా ఎంతమంది మిగిలిపోయారో తెలియని గందరగోళ పరిస్థితి.

ఇంత కష్టపడి గ్రీటింగు చెప్పినా అందులో అందం అంతగా కానరాదు. అందరూ, అందరికీ చెప్పేది ఒకటే మాట - 'హేవ్ న్యూ ఇయర్'. దీనిలో మనదైన ముద్ర ఉండదు. అవతలివారి అభిరుచి తెలిసి, వారికి మాత్రమే అనుగుణమైన రీతిలో చెప్పిన తప్ప ఉండదు. కంప్యూటర్ భాషలో చెప్పాలంటే అంతా 'స్టాండర్డ్' మాత్రమే! 'కస్టమైజ్డ్' అస్సలు ఉండదు. అందుకే ఎవరు గ్రీట్ చేశారో, ఎవరు చేయలేదో గుర్తుంచుకోలేని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

గ్రీటింగ్స్ అయితే, వివిధరకాలైన దృశ్యాలతో, వ్యాఖ్యలతో అనేకం కనబడతాయి. వాటిలో మనకు నచ్చినది, అందుకునే వారికి అన్వయించేది ఉన్నదానిని ఎంపిక చేసి మరీ పంపవచ్చు. ఎదుటివారు కూడా దానిని భద్రపరుచుకుని, పుస్తకాలలో బుక్ మార్క్స్ గానో మరోలాగానో ఉపయోగించుకుంటూ అనేక సంవత్సరాలపాటు మనసు గుర్తుంచుకోవచ్చు. ఈ విషయాన్ని గ్రహించడం వల్లనే చాలామంది కనీసం కొత్త సంవత్సరం సందర్భంగానైనా పాత పరిచయాలను తిరగదోడడానికి గ్రీటింగ్స్ సహాయం తీసుకుంటారు.

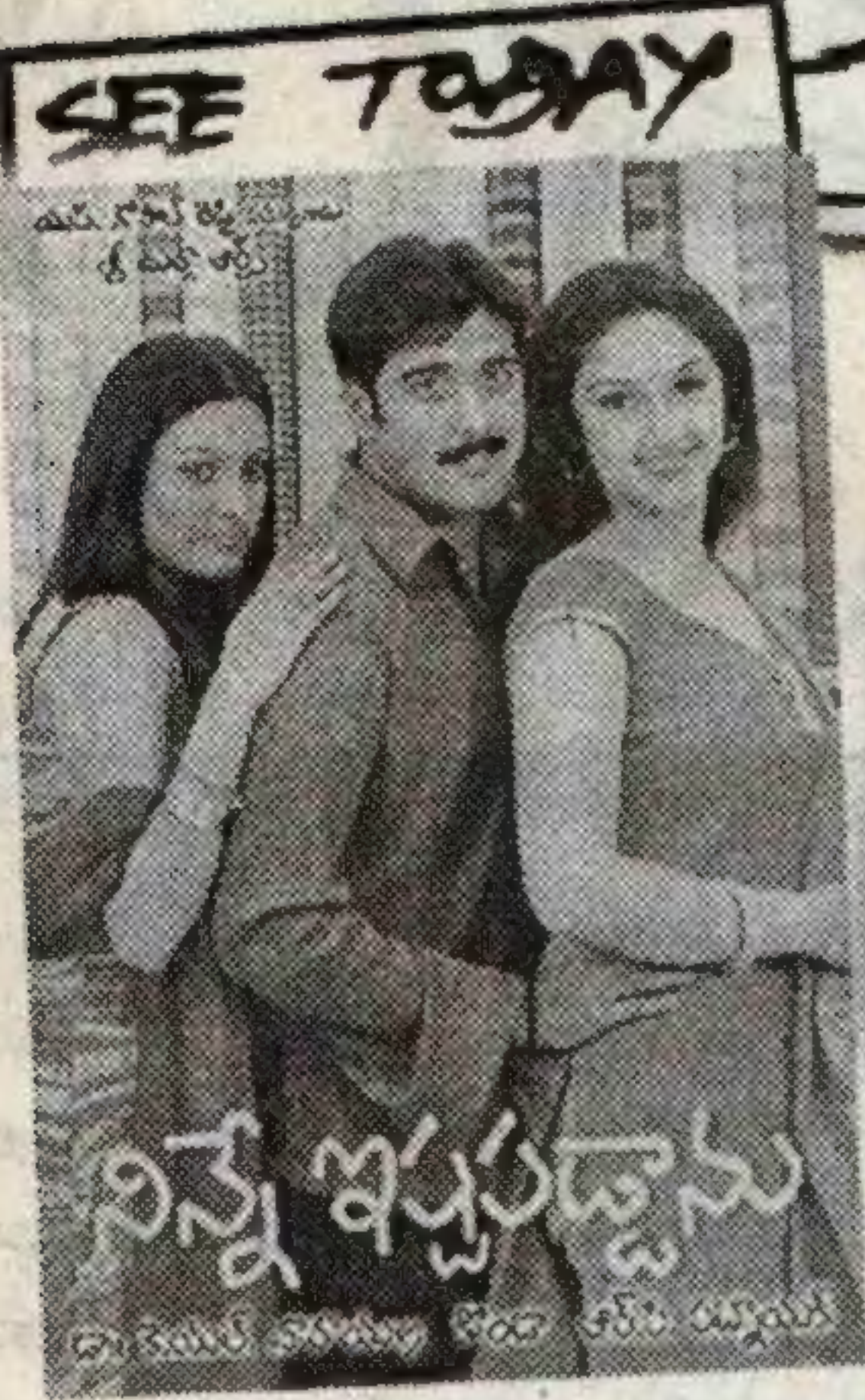
రాబోయే 2004 సంవత్సరానికై ఈ పక్షంలో గ్రీటింగ్స్ పంపేందుకు సన్నాహాలు చేస్తున్న పాఠకులకు 'హాసం' ఒక విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది - ఈ సారి గ్రీటింగ్స్ కు బదులు మీ బంధుమిత్రులకు ఆడియో కాసెట్స్, సిడిలు పంపి చూడండి. ప్రస్తుతం మార్కెట్లో లభిస్తున్న ఓ పాటి గ్రీటింగ్స్ 20, 25 రూపాయలకు తక్కువగా లభించటం లేదు. ఆ ధరలోపున దొరికే ఆడియో కాసెట్లు కూడా ఉన్నాయి. పంపే ఖర్చులు ఎటూ తప్పవు.

కొన్ని బ్యాంకులవారు తమ ఖాతాదారులకు ఆడియో కాసెట్లు పంపి వారు తమను కలకాలం గుర్తుంచుకునేలా చేస్తున్నారు. కానీ అక్కడ పైన చెప్పినట్టు 'కస్టమైజ్డ్' సెలక్షన్ కాదు. ఖాతాదారుకు ఆ సదరు పాటలు నచ్చకపోవచ్చు. కానీ మీ విషయంలో నైతే మీ అభిరుచిని, ఎదుటివారి అభిరుచిని దృష్టిలో పెట్టుకునే కాసెట్టును ఎంపిక చేస్తారు కాబట్టి దాన్ని అందుకున్నందుకు వారు ఆనందిస్తారు. విన్న ప్రతీసారి మిమ్మల్ని తలుచుకుంటారు.

గ్రీటింగు ఓ సారి పరికించి ఊరుకోవచ్చు. కానీ ఆడియో కాసెట్టు వినడానికి అవకాశాలు పడేపడే కలుగుతాయి. ఇంట్లోనే కాదు, బయటకు వెళ్లిన సందర్భాలలో కూడా కారు స్టీరియో ద్వారా, వాక్ మన్ ద్వారా మీ జ్ఞాపకాలను వారు తమ వెంట తీసుకు వెళతారు. ఆ పాటలను వేరెక్కడ విన్నా వారికి మీరే గుర్తుకువస్తారు. పాటలద్వారా మీ స్నేహబంధం మరింత పటిష్ఠం కావడమే 'హాసం' కోరుకునేది!

TOMM THEATRE

సంగతి

-గుండు సుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు

రాత్రి తొమ్మిది గంటల వేళ. భోజనం చేసి కూర్చుని తదేక దీక్షతో నాటకం రాసుకుంటున్నాను.

మెల్లిగా వచ్చి నా పక్కన కూర్చుంది నా శ్రీమతి. గొంతు సవరించుకుని ముందు “ఊ” అంది, తర్వాత “ఉహూహూ” అంది, ఇహ లాభం లేదనట్టు “అఖ్ఖుఖ్ఖు” అని దగ్గింది. చివరికి “ఎన్ని చేస్తేనేం, నా ప్రారబ్ధానికి వినబడితేగా!” అంది.

అప్పటికి నా ఏకాగ్రత సడలింది. “ఎంటోయ్ సంగతి... అబ్బాయిగానీ, అమ్మాయి గానీ పుష్కరాలకి వస్తున్నారా?... నీకు మిగిలి పోయిన వ్రతాలు నోములు ఏమయినా మొదలు

పెడుతున్నావా? నా నుంచి నువ్వు గతంలో సాధించుకున్న వరం, అదే అర్థమాసం పాటు వంట నేను చెయ్యటమనేది, రేపటి నుంచి నాకు మొదలా?...చెప్పేయ్, నిర్భయంగా చెప్పేయ్.... ఏ భార్య ఏకాలంలో మాత్రం తన మొగుడికి భయపడింది కనుక?” అన్నాను.

నా శ్రీమతి మొహం చిట్లించింది. వంకర్లు తిప్పింది. “మీ కెప్పుడూ వేళాకోళమే” అంటూ ముందుకు వంగి గోముగా “యమునోత్రికి వెళదామండీ!” అంది.

నేను తికమకపడ్డాను. “యమునోత్రా, ఏదీ, హిమాలయాల్లో యమునా నది పుట్టిన చోటా.... ఇప్పుడా!” అన్నాను. కానీ వెంటనే తేరుకున్నాను.

“కానీ, నీ ముచ్చటెందుక్కాదనాలి!...మరి ఇప్పటికిప్పుడంటే ఎల్లా...సరే, ఏదయినా పాసింజరుందేమో చూడు హిమాలయాలకి...” అన్నాను.

“మళ్ళీ వేళాకోళమా! పాసింజరేమిటి, ఆటో ఎక్కాలిగాని!”

నేను మళ్ళీ తెల్లబోయాను! “ఆటోనా...మరి మంచిది..వచ్చే ఏటికి వెడతాం... అయినా సరే, పుణ్యమే గదా! ఆటోలో వెళ్లడం కాబట్టి పిల్లలకి చెప్పేయ్, బహుశా ఇదే మన అంతిమ యాత్ర అని.”

“ఏడ్చినట్టుంది! సినిమాకెళ్లటం యాత్రా! మరి చోద్యంగా ఉందే మీ పని!”

నేనీసారి నిజంగా తికమక పడ్డాను
“ఏమిటీ సినిమానా... ఇప్పుడు- తొమ్మిదిం
బావుకా!...ఏ సినిమా?”

“ఇప్పుడు చెప్పాను గదండీ, గంగోత్రి!”
ఇట్లా అంటూ శ్రీమతి ఉత్సాహంగా, “కొత్త
అబ్బాయి, కొత్త అమ్మాయి హీరో,
హీరోయిన్ లట! దృశ్యాలు చాలా
బాగుంటాయిట!” అంది.

“గంగోత్రి సినిమానా!... మరింతకు
ముందు యమునోత్రి అన్నావు!”

శ్రీమతి తన నొసలు ముడిచింది.
“ఏంటీ, ఇంకా వేళాకోళమా! నేను
గంగోత్రి అనే అన్నాను. మీరు ఏ మూడ్ లో
ఉండి యమునోత్రి అనుకున్నారేమో!...
లేవండి, బట్టలేసుకొండి, పదండి!...”
అంటూ ఆమె హడావిడిగా
ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

‘హలోన్మీ’ అనుకుంటూ నా
రచనాకలాపం కట్టిపెట్టి లేచాను.

* * * *

“సీట్ల సంఖ్యను బట్టి హాలుకు పన్ను”
అనే ప్రభుత్వం వారి సంస్కరణకి
సినిమాహాళ్ళ వాళ్ళు అద్భుతంగా
స్పందించారు. ఒక్కో హాలునే మూడేసి
నాలుగేసి చిన్నహాళ్ళుగా తెగ్గొట్టేశారు! మేమిద్దరం
ఇప్పుడు వెళ్ళింది ఈ బాపతు, ఆ చీకటి- మూడో
హాలుకే. అక్కడ జనం ఎవ్వరూలేరు. స్కూటర్ల
స్టాండునిండా మాత్రం స్కూటర్లున్నాయి.

ఆ స్టాండు వారు అక్కడ వరసగా ఉన్న
మూడు టిక్కెట్ల కిటికీలవైపు చూపించి. “అదుగో
అక్కడే గంగోత్రి బుకింగ్” అన్నాడు. వెనకనించి
నా శ్రీమతి పిలుస్తున్నా నేను వినిపించుకోలేదు.
ఆదరాబాదరాగా ‘ఆ’ కిటికీ దగ్గరకెళ్ళాను.
“గంగోత్రికి రెండు” అన్నాను. ఆ బుకింగ్ గుమస్తా
“వెళ్ళండి, వెళ్ళండి, ఆట మొదలైంది” అన్నాడు.
మేమిద్దరం ఇంకా ఆదరాబాదరాగా మెట్లెక్కాం.
వెనకనుంచి ఆ బుకింగ్ గుమస్తా ఏదో
కేకెస్తున్నట్టు అనిపించింది. కాని దాన్నికూడా నేను
పట్టించుకోలేదు. మేడమీది హాల్లోకెళ్ళాం. హాల్లో
కూర్చున్నాం. హాలు బాగానే నిండి ఉన్నట్టు
గమనించాం.

తెరమీద కాలేజీ కుర్రాళ్ళు బృందనాట్యం
చేస్తున్నారు. పాట మధ్యలో, క్రమంగా సముద్రం
వచ్చింది. కొండలూ, బండలూ కనిపించాయి.
నా శ్రీమతి నాచెవిలో “గంగోత్రి సినిమాకదా,
గంగ కనిపించాలిగాని, సముద్రం ఏంటండీ!”
అంది.

నేను, “మనం ఆలస్యంగా వచ్చాంగదా
గంగ ప్రవహించి వెళ్ళిపోయిందేమో - మళ్ళీ
వస్తుందిలే, కంగారుపడకకు!” అన్నాను.

సాంకేతికవిద్య

గంగోత్రిమంచి చాక చీరము...

ఈ సినిమా... CD వుంది... అద్దె...
పనిరూపంలో సాక...!

HITECH 70MM

మాకు ముందు వరసలో నరిగ్గా నా
ముందు కూర్చున్న కుర్రాడు వెనక్కి తిరిగి మా
ఇద్దర్ని చూసి తల తిప్పేసుకున్నాడు.

రైలుపెట్టె సీనొచ్చింది. హీరోహీరోయిన్లు
ఒకళ్ళతో ఒకళ్లు సల్లాపం సాగించుకుంటున్నారు.
నా శ్రీమతి, “గంగోత్రి స్టేషనుందట, అక్కడి వెళ్ళే
రైలుస్తుందటండీ” అంది.

నేను, “అవిగో ఆకుపచ్చ పెట్టెలు, ఈ హీరో
హీరోయిన్లు ఈ రైల్లో వెళ్ళేది గంగోత్రికేనేమో,

చూద్దాం!” అన్నాను.

హఠాత్తుగా కరెంటు పోయింది. మా
ముందుకూర్చున్న కుర్రాడు వెనక్కి
మాటు చూసి చటుక్కున్న లేచి
ఆదరాబాదరా బయటకెళ్ళిపోయాడు.
నేను హాలులో పరిశీలించి చూస్తే నా
శ్రీమతి పక్కన ఇంకో నలుగురెవరో
ఆడవాళ్ళే ఉన్నారు. ఆకుర్రాడు బహుశా
వాళ్ళని చూసాడేమో ననిపించింది.

రెండు నిమిషాల తర్వాత జనరేటర్
కరెంటుతో తెరమీద స్లయిడు పడింది.
‘మహిళలకు దానశీలా ఎక్సేంజి పాపు
వారిచ్చే ఆఫర్!... చీరేకి చీరే మార్పిడి
అమ్మకాలు!... అంతేగాక మీ ఇంట్లో
ఉంచుకోటానికి వీల్లేని వస్తువుల్ని కూడా
ఎక్సేంజి చేసుకునేందుకు నువర్గా
వకాశం!... మీ వస్తువుల్ని తీసుకురండి...
భర్తల్ని మర్చిపోకండి!!!’

హాల్లోనుంచి నవ్వులు
పైకిలేచినయ్.

నేనన్నాను, “నన్ను కానీ ఎక్సేంజి
చేస్తావా!”

మా ఆవిడ “ఛస్తే చెయ్యను!
అదగ్గానే సినిమాకు తీసుకోచ్చే పాడి
గోవులాంటి మొగుణ్ణి ఏ ఆడది మాత్రం
వదులుకొంటుంది!” అంది నెమ్మదిగా.

ఇద్దరం నవ్వుకున్నాం.

తెరమీద స్లయిడు నడుస్తూనే ఉండగా ఒక
ఆసామి మా వరసలో కొస్తూ నా దగ్గరకొచ్చి
ఆగాడు. నావైపు తీక్షణంగా చూట్టం మొదలె
ట్టాడు. నేనూ, శ్రీమతి మా కాళ్ళు పైకి ముడుచు
కున్నాం. కానీ అతగాడు ముందుకెళ్ళ లేదు. నేను
చూసిచూసి “వెళ్ళండి” అన్నాను.

అతగాడన్నాడు, “వెళ్ళను, ఇందాకన సినిమా

వచ్చారా... మరకాసిన్ని మంచి నాట్యం
తా నాగో స్టేషన్ వందే..!!

భగవాన్

జరుగుతుండగా వచ్చాను, వెళ్ళేనా?... వెళ్ళలేదు, ఇప్పుడింతకుముందు కూడా వచ్చాను, వెళ్ళేనా?... వెళ్ళలేదు, ఇప్పుడొచ్చాను వెళ్ళానా... వెళ్ళను! మీ విషయం తెలుసుకోవాలి!”

తికమకగా అన్నాను, “ఏం తెలుస్తారు?”

“ఇందాకన హడావిడిగా ఆఖరుగా వచ్చి రెండు టిక్కెట్లు తీసుకుంది మీరేగా!”

మేమిద్దరం కాళ్ళుదింపేసాం, నేనన్నాను, “హడావిడిగా వచ్చినమాట వాస్తవం, ఆఖరో కాదో మాకెట్లా తెలుస్తుంది. అసలేమిటి విషయం?”

“మీరిచ్చిన వందనోటు చెల్లదు. వేరే వందరూపాయలు ఇవ్వండి”

“చెల్లదనే మాట ఇప్పుడు చెబితే ఎలా?”

“ఇందాకనే నేను మిమ్మల్నికేసాను. మీరు వినిపించుకోలేదు”

“ఆ నోటు నేనిచ్చిందేనని గ్యారంటీ ఏమిటి?”

“మీరు తప్ప ఎవ్వరూ వందనోటు ఇవ్వలేదు. కనక మీరు వేరే డబ్బివ్వక తప్పదు”

“ఇవ్వకపోతే”

అతను తగ్గిపోయాడు. గొంతు గద్గదికమవ్వగా అన్నాడు, “మీరు వందా ఇవ్వకపోతే, సార్..... ఈసినిమాలో అలీలాగా... రేపు నేను కూడా.. ఆ వందకోసం గుడ్డివాడి వేషంవేసి.... రైలు పెట్టె ఎక్కాల్సిస్తుంది... ఇవ్వండి, ప్లీజ్!”

నా శ్రీమతి, “అంతా ఇటే చూస్తున్నారు. ఇంకా స్పెషల్ టికెట్ దొంగనోట్ల కేసంటూ పోలీసులొస్తారో ఏంపాడో, ఇచ్చేయండి బాబూ” అంది నాతో.

నేను లోగోంతుకతో “నా దగ్గర తంతే రూపాయి కూడా లేదు, ఒట్టు!” అన్నాను.

“బాగానే ఉంది సంబడం!... నేనిస్తాలెండి!” - అంటూ ఆమె తన పర్సులోంచి వందనోటు తీసి అతనికిచ్చి అతని చేతిలోనున్న వంద నోటుని తీసుకుని నాజేబులో కుక్కి “ఆల్బమ్లో పెట్టుకోండి!” అంది.

ఆ గుమస్తా “థాంక్స్ సార్” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఉన్నట్టుండి శ్రీమతి అంది “అవునండీ, ఆరైలు గంగోత్రి వెళ్ళదన్నారు గదా, అందులో ఆలీ ఉండటమేంటి, అడుక్కోవట మేంటి?”

నేనూ మాట్లాడలేదు.

కరెంటాచ్చింది, ఆటమొదలైంది. నా ముందున్న కుర్రాడొచ్చి ఆ గుడ్డి వెలుతుర్లోనే

సాంకేతికంగా రుగ్మిత

కన్ను తెరవరి నరుడా
నీళ్ళు తెలియరే....

వీరుంటికి జబ్బు పకంటికి ప్రవేశన
చేసారో మర్చిపోయారట....

మమ్మల్ని ఎగాదిగా చూస్తూ తన నీట్ల కూర్చుండిపోయాడు.

మళ్ళీ పాటాచ్చింది, మళ్ళీ కొండలు. హీరో హీరోయిన్లు గెంతుతున్నారు, అక్కడోక మోటారు సైకిలుంది.

శ్రీమతి అంది, “గంగోత్రి, హిమాలయాల్లో చాలా ఎత్తయిన ప్రాంతంగదా, అక్కడికి మోటారు సైకిలు ఎట్లా వెడుతుందండీ!”

“అవతలి వైపు నించి నాలుగులైన్ల సిమెంటు రోడ్డు ఉంది. దాని మీంచి వచ్చి ఉంటుంది!... కాకపోతే ఏంటి, కాస్త ఓపికపట్టమంటూంటేను”

అన్నాను.

రెండు నిమిషాలాగి మళ్ళీ ఆమె అంది, “గంగాజలం తీర్థం ఇవ్వటం చూపిస్తాట్ట. గంగ శివుడికి శిరస్సుమీద నుండి హిమాలయాల్లోకి దిగిన ప్రాంతం ఉందే, అదే గోముఖం - దాన్ని చూపిస్తాట్ట! ఇంకా హృషికేశ్లో ఉన్న లక్ష్మణరూలా వంతెనా, హరిద్వార్లో జరిగే గంగహారతి - కూడా చూపిస్తాట్ట, మన వక్కింటావిడ చెప్పింది.... ఒక్కటి రాదేంటి!” అంది.

నా కూ కొంచెం అనుమానం వచ్చినమాట నిజం! అయినా, రాజేంద్ర ప్రసాద్ టైపులో డబాయించేసాను, “గోముఖంలో గంగ సముద్రం అంత వెడల్పుగా ఉండదు అనీ, ఈ హీరో హీరోయిన్లద్దరూ కిందా మీదా పడటానికి అక్కడ చోటుండదని కూడా మనస్కావిడ చెప్పిందా?” అన్నాను.

అనుమానంగా అంది శ్రీమతి “తాను పుట్టిన చోట గంగ, సముద్రమంత వెడల్పుంటుందంటారా!... అయినా భగీరథుడు తపస్సుచేసిన పవిత్రమైన ప్రదేశంలో అయిన చేసినట్లుగానే

విండప్రదానాలు చేస్తారుగాని నంసారం చేస్తారటండీ!”

నేనింక మాట్లాడలేదు.

శ్రమంగా నాశ్రీమతి నాభుజం మీద తలపెట్టి నిద్రలోకి జారుకుంది.

ఇంటర్వెల్ వచ్చింది. నాముందు కూర్చున్న కుర్రాడు చటుక్కున లేచెళ్ళిపోయాడు. శ్రీమతిని కదపటం ఇష్టంలేక నేను కదలేదు.

మళ్ళీ ఆటమొదలైంది, కథ నడిచింది. జలపాతం దృశ్యం వచ్చింది. అది ఒక పాటలో భాగం. నేను శ్రీమతిని కదిపాను,

చూరప్రబంధువు లేవరో రావాల్సీ..

క్షణికం...

భగవాన్..

“వచ్చింది వచ్చింది లే..లే...” అన్నాను.

శ్రీమతి లేచి చూచింది. చూసి చూసి “ఇది గంగోత్రిమిటి నామొహం!... ఇది దక్షిణ కర్పాటకలో మనం చూసిన జలపాతం కాదుటండి!..... ఆ హాస్ బోట్లన్నీ కాసర్గోడ్లో చంద్రగిరి నదిమీద మనం ఎక్కి తిరిగినవి కావు! ఆ కాలవలు కావు!... అప్పుడే మర్చిపోయారా!... ప్లీ, అంతా అయోమయం!” అంది.

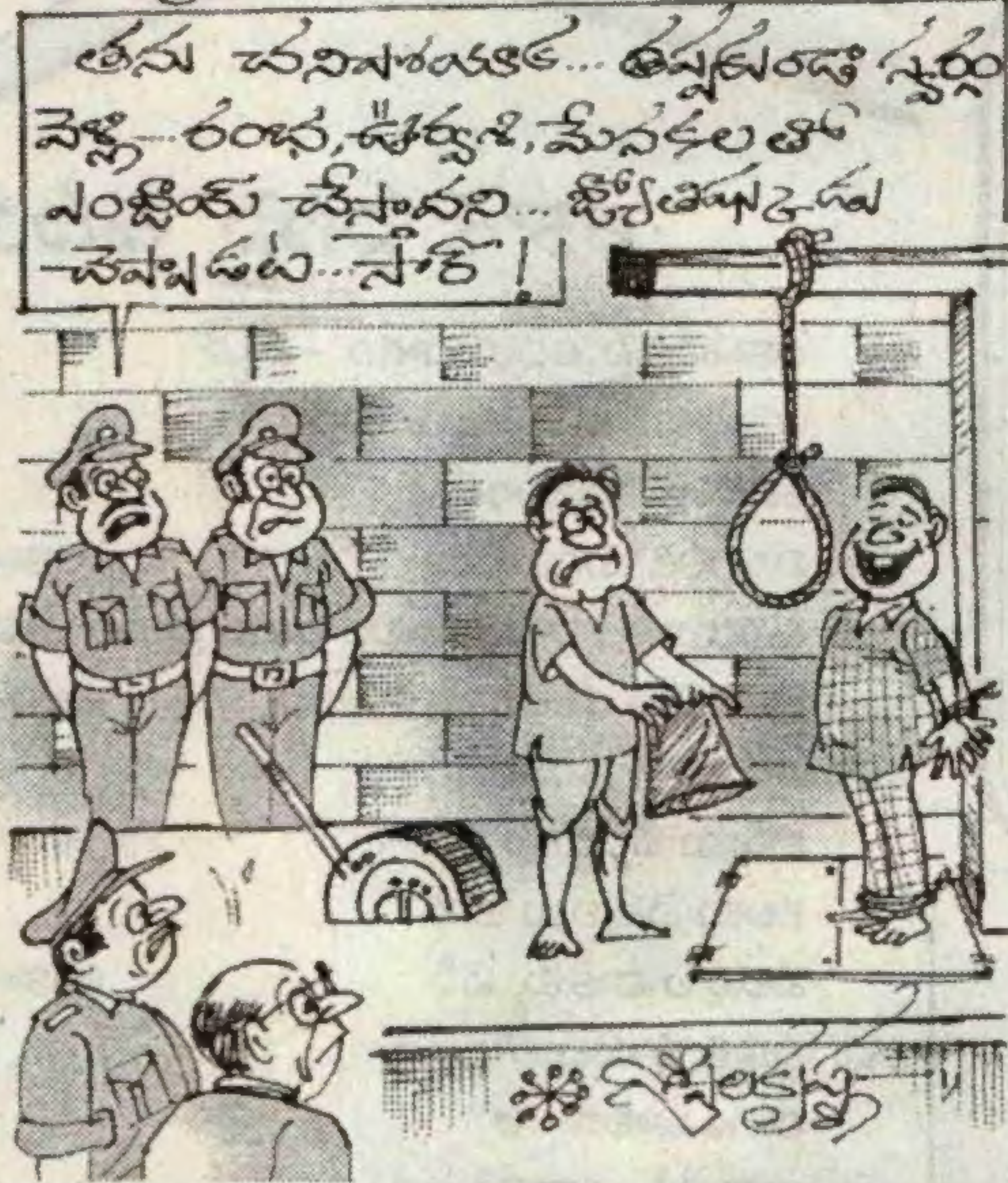
నేనేం మాట్లాడలేదు. అయినా శ్రీమతి అప్పుడప్పుడు ఏదేదో సణుగుతూనే ఉంది. ఇంకాస్పృహటికి, ‘బాయ్, బాయ్’ పాట వచ్చింది. చాలాసేపట్టింది కదలక పోవటంచేత ఇప్పుడు కొంచెం నేను నా సీట్లో కదిలాను. చటుక్కున శ్రీమతి అంది “ఇంకేం, వచ్చిందిగా సాగసుకత్తె.... ఇక వంచేంద్రియాలూ అప్పజెప్పేయండి తెరకి!”

“ఛ, ఛ. అదెవత్తో సాగసుకత్తె అయితే నాకెందుకు సైకిలుతిత్తి అయితే నాకెందుకు!... అయినా శ్రీమతి.. మనమధ్య.. సంసారం ... కొంచెం... ఇంకొంచెం... తుష్టిగా, పుష్టిగా.... ఉంటూ ఉండాలంటే... ఇట్లాంటివి.... మధ్య మధ్య... కొంచెం అవసరం... కాదంటావా?” అన్నాను.

“ఇంక ఈవయస్సులో తుష్టిమిటి, పుష్టిమిటి!.... గోముఖమూ, గంగతీర్థమూ కావాలిగానీ!..... ఎంతకీ అవ్వరాకపోయే!... ప్లీ, ప్లీ!” అంది.

సాంకేతికంగా రిజి

నవవృత్తి భృతభరి... తన్నుడో సవృత్తి చిరిరి... నీతి

సినిమా అయిపోయింది.

మేమిద్దరం బయటికి నడుస్తున్నాం. మా ముందరి కుర్రాడు నాశ్రీమతిని, నన్ను పరీక్షగా చూసాడు. సంభాళించుకున్నాడు, మాముందు తాపీగా నడుస్తున్నాడు.

అతని భజం మీద చెయ్యేసి నేనడిగాను “బాబూ, ఏమిటి, ఇందాకట్టించి ఏదో కంగారు

పడుతున్నట్టున్నావు!”

అతనన్నాడు, “మిరిద్దరూ మాపక్కంటి దంపతులేమో, నేనిట్లా సినిమాకొచ్చినట్టు మా ఇంట్లోగాని తెలిస్తే రేపట్టించి నాకు పుడ్డుండదు!”

ఇంతలో ఇంకొకతను వచ్చి వాణ్ణి కలిశాడు. వాల్లిద్దరూ కబుర్లతో నడుస్తున్నారు.

మెట్లు దిగుతూ వాడితోనే నేనన్నాను. “అబ్బాయ్, ఈసినిమా పేరేమిటి?”

వారు వెనక్కి తిరిగి నావైపు వెరివాణ్ణి చూసినట్టు చూసారు.

నా భార్య చటుక్కున “గంగోత్రి కాదా?” అంది.

ఇంక ఆ ఇద్దరూ “అంకుల్ - ఆంటీ గంగోత్రి..., గంగోత్రి - ఆంటీ - అంకుల్, ఆంటీ - అంకుల్ - గంగోత్రి....” అనుకుంటూ నవ్వుకుంటూ వేగంగా దిగిపోయారు!

మేమిద్దరమూ ఇందాకిటి మా టికెట్ల కిటికీ దగ్గర కొచ్చాం. ఆ కిటికీ మీద, ‘నిన్నే ఇష్టపడ్డాను’ తారాగణం - తరుణ్, అనిత, శ్రీదేవి అన్న బోర్డుంది.

నా శ్రీమతి ఆగింది. నావైపు చూసింది. కళ్ళు చికిలించింది. ముక్కుపుటాలెగరేసి, దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది!

ఆ భాష నాకర్థమైపోయింది! “ఇంటికెళ్ళాక నీ పుట మారకపోతే చూడు!” అని దానర్థం.

జడ్డీ: శ్రీ జి.వి.ప్రభాకర్

మా టీవీ నమర్పించు

కార్యక్రమాల వివరాలు

సూత్రధారి

యస్తి బాలసుబ్రహ్మణ్యం

జడ్డీ: ఘంటాడిక్కిళ్లు

ఎపిసోడ్ 71 : 21-12-03 ఉదయం 10.30 గంటకు

1. జి.వి.భాస్కర్
మౌనముగా నీ మనసు
వి యామ్ వెరీ సారీ
నీ నవ్వు చెప్పింది

గుండమ్మ కథ
నువ్వే నువ్వే
అంతం

2. కె.సత్యం
మల్లెపందిరి
అడగల్గోదే
పండు వెన్నెల్లో

మాయదారి మల్లిగాడు
ప్రేమలో పావన కళ్యాణ్
జానకి వెడ్స్ శ్రీరామ్

3. కె.విజయ్
మేడంటే మేడకాదు
నీ నడకలు చూస్తే
ఊసులాడే

సుఖదుఃఖాలు
టక్కరిదొంగ చక్కని చుక్క
పూదయం

4. వి.దేవి
ప్రేమజీవన నాడం
నన్ను తిట్టకురో
ఓ జాబిలి

వైశాలి
ఫ్యామిలీ సర్క్యస్
వనంతం

ఎపిసోడ్ 72 : 28-12-03 ఉదయం 10.30 గంటకు

1. ఆర్.ఎస్.ఎల్.ప్రసన్న
పాటకు పల్లవి ప్రాణం
సిగ్గుపూబంతి
అలకపాసుపు

సంగీత లక్ష్మి
స్వయంకృషి
శ్రీవారి శోభనం

2. జి.లక్ష్మణ్
ఈ జీవన తరంగాలలో
ఓ పోకిరి పిలదాన
నువ్వు పుంటే చాలు

ఈ జీవన తరంగాలు
నువ్వు చూస్తే చాలు
ప్రేమపల్లకి

3. జి.శ్రీవాణి
మనసే అందాల బృందావనం
గోదారి గట్టుంది
మరల తెలుపనా

మంచి కుటుంబం
మూగమనసులు
స్వయంవరం

4. ఎం.శ్రీనివాస్
మల్లెలు పూసి
నారాజుగాకుర మా
ఆకాశాన సూర్యుడుండదు

ఇంటింటి రామాయణం
జానీ
సుందరకాండ

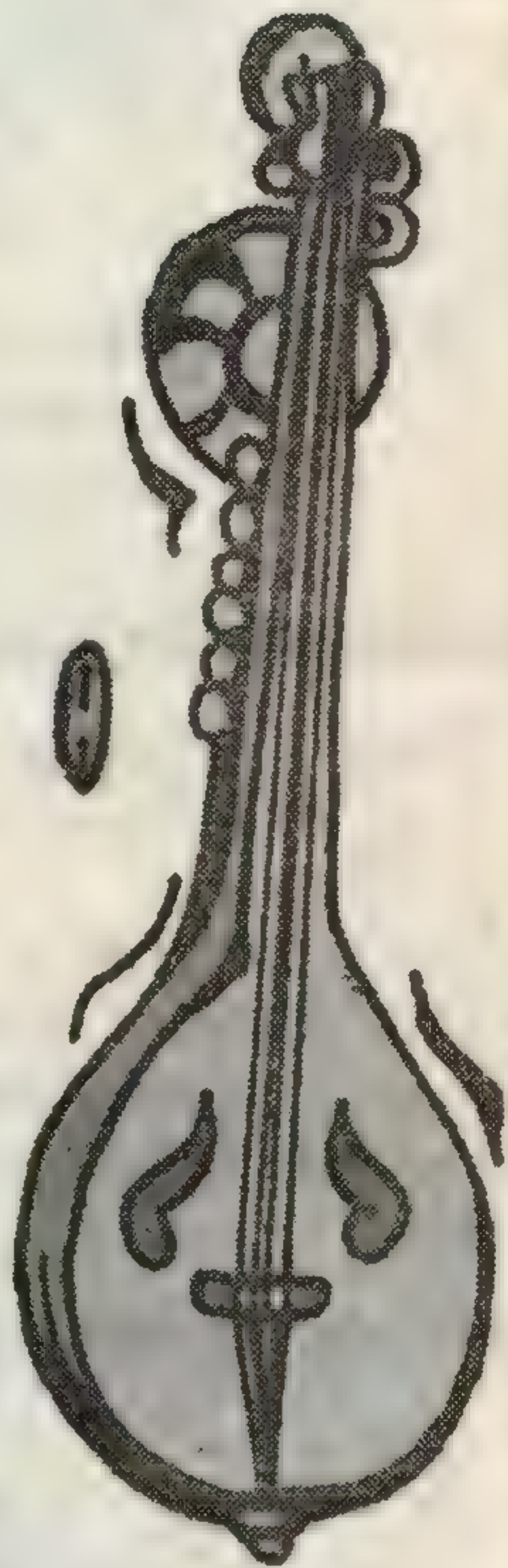
ప॥ శ్రీ శ్రీ | రం | సా స | దపమ | రిగమ | మదప | పా, | రి రి |
 ఆకా... శ | వణ | పై... | ఉదయ | రా... | గం... | మృద
 శ్రీ శ్రీ | రం | సా స | దపమ | రిగమ | మదపమ | మూ | రం |
 యాకా... శ | వణ | పై... | మ్రణయ | రా... | గం... |
 గగమ | గరి | సపప | మమమ | గమగా | రం | రం | రం |
 కగగ | రిగ | కమమ | పై... | ... | ... |
 గగమ | గరి | సపప | దదప | మదపా | రం | రం | రం |
 పిగగ | రిగ | మదమ | పై... | ... | ... | ... || ఆకాశ ||

1. ౫॥ సరిగ | గమ | పరిద | పపద | మపమ | గరి | గమప | పమ
 ఉదయ | రి | మృదయ | రి | రా | గం | ... | పై... | పై... |
 దాద | దా | దపరి | రిం | సరిసరి | దద | సా | రం |
 పిమ | పై | రిగ | రిగ | రి... | వా | ... | రం | ... || ఆకాశ ||

2. ౫॥ మదరి | మమద | సదద | ససా | సగరి | మగరి | సరిద | దసరి
 తరులు | రి | లు | ధు | రులు | మమమ | వ | లు | రులు | పై... |
 సా | రం | రం | రం | రం | రం | రం | రం | రం |
 పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... |
 సరిద | సరిద | సరిద | పా, దద | పదప | పా | రం |
 లవా | రి | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... || ఆకాశ ||

3. ౫॥ సరిగ | గగమ | పరిద | పపద | మపమ | గరి | గమప | పమ
 పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... | పై... |
 మదద | దద | సరిద | రం | సరి | సరిద | దసరి | రిసా |
 రా | గం | రి | పై... | రం | గం | గం | మమమ | సరి
 ... || ఆకాశ ||

శ్రీ = శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సాహిత్య పరిచయం (విమర్శనా గ్రంథం), ఆలోచన (వ్యాససంపుటి), హాలుని గాథాసప్తశతికి తెలుగు అనువాదం - గాథావాహిని మొదలైనవి వీరి ప్రచురితమైన గ్రంథాలు. ఆకాశవాణిలో ప్రసారమైన నాటికలు - శిలామూర్తి, స్నేహదానం, వెలుగు రేకలు, నిరుద్యోగి ధర్మయుద్ధం, ఆకువచ్చని కోరికలు (జాతీయనాటక కార్యక్రమంలో పలు భారతీయ భాషలలోకి అనువదించబడి ప్రసారమైనది) మొదలైనవి. ఇవే గాక జీవనవనంతం, వర్షానందిని, వసంతహేల, మాట-మౌనం మొ॥ సంగీత రూపకాలు, అమరారామం, తాంబూలం మొదలైన డాక్యుమెంటరీలు, ఆపెరాలు, రేడియో ప్రసంగాలు, ఇరుగు పొరుగు అనే 52 ఎపిసోడ్ల రేడియో ఫ్యామిలీ సీరియల్ మొదలైనవి ఎన్నో ఎన్నెన్నో శ్రమగారి లేఖని నుండి జాలువారిన సాహితీ సౌరభ సుమహారాలు.

వీరు ఆకాశవాణికై వ్రాసిన ఎన్నో లలిత గీతాలకు, సంగీత రూపకాలకు శ్రీయుతులు ఓలేటి వెంకటేశ్వర్లు, మల్లిక్, పి.వి.పి.రాజారాం, సూరి కుమారస్వామి, కలగా కృష్ణమోహన్,

ఎన్.సి.వి. జగన్నాథచార్యులు, మల్లాది నూరిబాబు, ఎమ్.ఎస్.శ్రీరాం మొదలగు స్వరకర్తలు సంగీతాన్ని సమకూర్చారు. శ్రీరంగం గోపాలరత్నం, వి.లక్ష్మి, చదలవాడ కుసుమకుమారి, పెమ్మరాజు సూర్యారావు, ఎమ్.ఎల్.నరసింహం, జానకీబాల మొదలగు వారు గానం చేసిన ఆ పాటలు విజయవాడ కేంద్రం నుండి ప్రసారమై శ్రోతల మన్ననలు పొందినవి. శ్రీకాంతశర్మగారు బాపు-ముళ్ళపూడి రమణల "కృష్ణావతారం" చిత్రానికి పాట వ్రాశారు. తరువాత శ్రీ జంధ్యాల దర్శకత్వం వహించిన 'నెలవంక' మున్నగు చిత్రాలకు, శ్రీ ధవళనాథ్యం దర్శకత్వం చేసిన "చైతన్యరథం" చిత్రానికి పాటలు వ్రాశారు.

శ్రమగారిని ఎన్నో రాష్ట్రీయ, జాతీయ పురస్కారాలు వరించాయి.

1978లో ప్రాంతీయ అవార్డు - ఫీవర్స్ ఫ్రంట్ అవార్డు బెస్టు పాయెట్రిక్

1979 లో ప్రాంతీయ అవార్డు - గంగాధరం లిటరరీ అవార్డు బెస్టు పాయెట్రిక్

ఆకాశవాణి జాతీయ వార్షిక అవార్డులు-

అమరారామం - (1981), వర్షానందిని (1986), నేను కాని నేను (1986), మాట-మౌనం (1988) మొదలగునవి.

ఇవేగాక ఏటకూరి బలరామమూర్తి పురస్కారం (1999), కృష్ణశాస్త్రి పురస్కారం (2000) - (దక్షిణమధ్య రైల్వే కళాసమితి), జవ్వాది పురస్కారం (2002 - జవ్వాది ట్రస్టు), ప్రతిభా పురస్కారం (2000)- (పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం)

శ్రీకాంత శర్మగారి సతీమణి శ్రీమతి జానకీబాలగారు ప్రముఖ గాయనిగా ఆకాశవాణి ద్వారా శ్రోతలకు సుపరిచితులు. వారి కొన్ని పాటలు ఆకాశవాణి హైదరాబాద్ కేంద్రంలో కూడా నేను సర్వీసులో వుండగా రికార్డు చేశాను. ఆమె మంచి గాయని మాత్రమే కాదు మంచి రచయిత్రి కూడా. శర్మగారు, వారి సతీమణి శ్రీమతి జానకీబాల గారు నాకత్యంత ఆప్తులు.

బహుముఖమైన శ్రీకాంతశర్మగారి నిరంతర సాహిత్య సేవ ఆంధ్ర సారస్వత లోకాన్ని సుసంపన్నం గావిస్తున్నది.

“అలస్యం అమృతం విషమంటే?
“త్వరగా ప్రేమించు అని”
“మరి... నిధానమే ప్రధానమంటే”
“కాస్త ఆలోచించి పెళ్ళి చేస్కో అని”

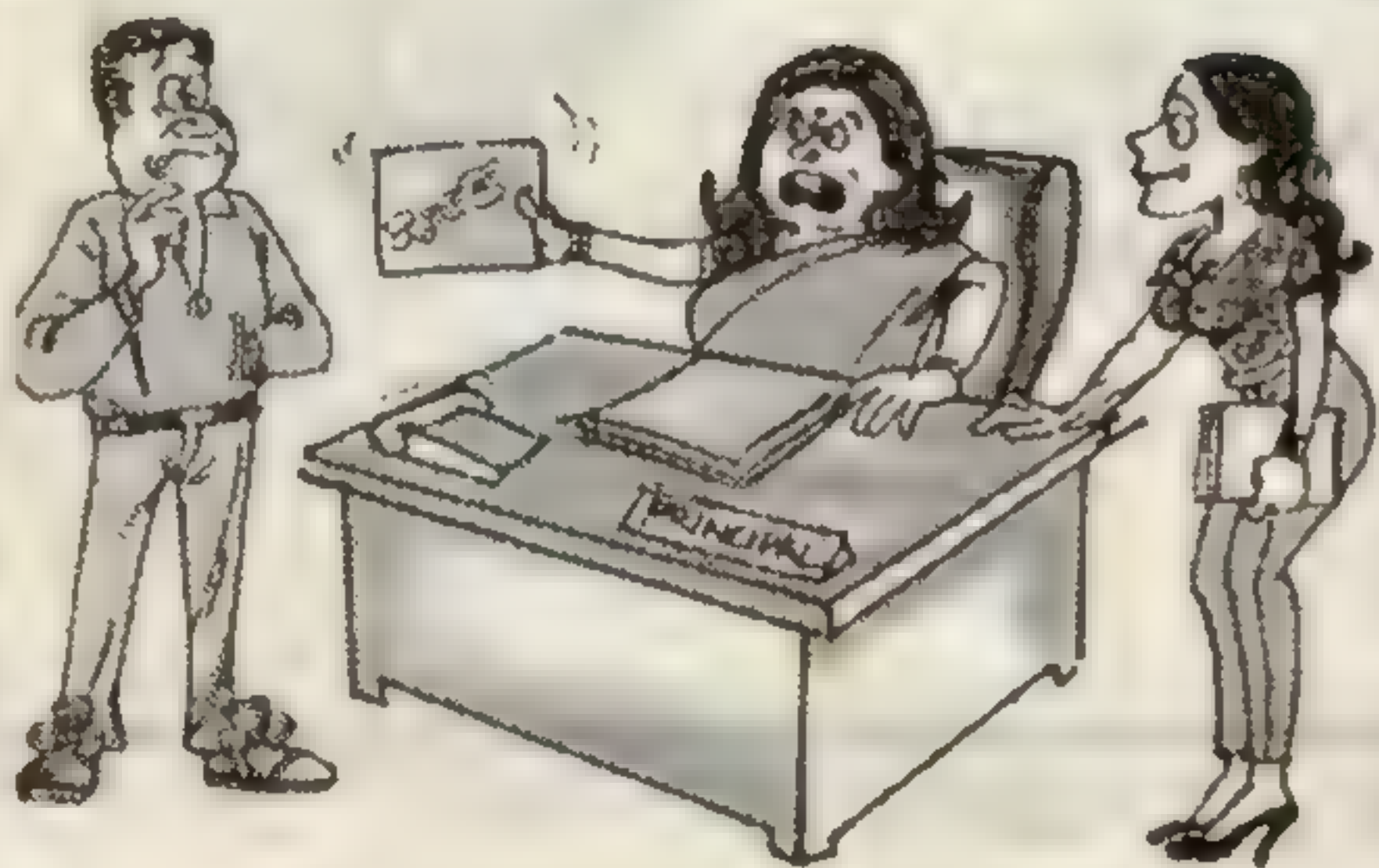
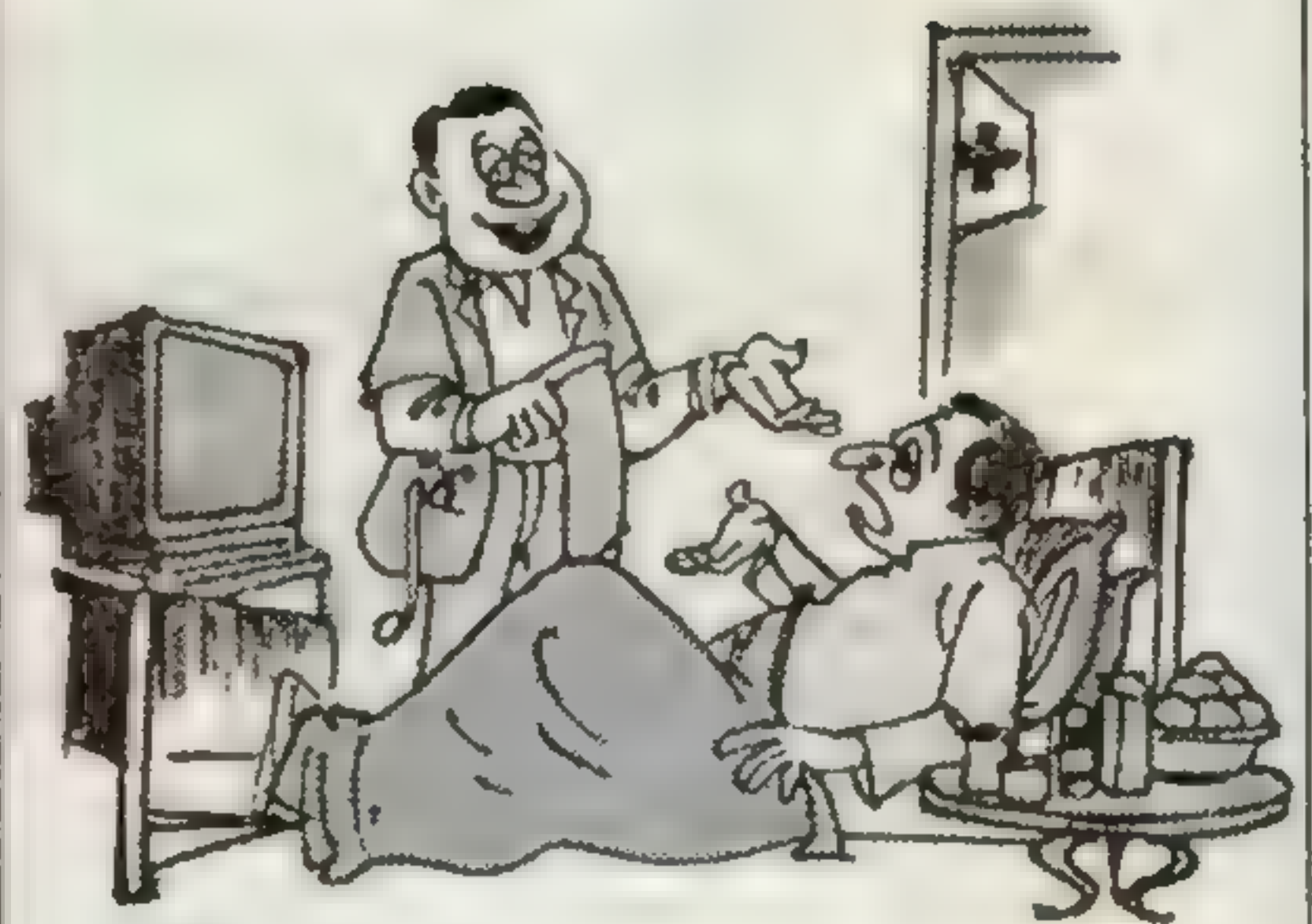
సిటీకి చవర్లో
ఓ యిద్దరు
నర మాంస
భక్షకులకి,
ఓ బ్యూటీఫుల్
అమ్మాయి
ఒంటరిగా
నడిచివస్తూ
కన్పించింది.

“గురూ... భోంచేద్దామా!” అన్నాడు ఓ నరభక్షకుడు ఆశగా చూస్తూ.
“వద్దు... శిష్యా... ఈవిడ గ్లామర్ కోసం డైటింగ్ చేస్తోంది... బాడీలో
విటమిన్స్ వుండవ్... వేరే బాడీ బిల్డర్ని చూడు హెల్త్ ఫుడ్ కోసం” తన
నిరాసక్తతను వెల్లడించాడు రెండో నరభక్షకుడు.

“నేను పరాయి స్త్రీని తల్లిలా భావిస్తాను”
గొప్ప చెప్పుకున్నాడు రాజేష్ తన
లవర్తో.

“ఏ... మీనాన్న నీకు ఏ అమ్మాయిని
ప్రేమించడానికి ఛాన్స్ యివ్వడా... తనే
ముందు ఎంటరవుతాడా!!” అంటూ
అనుమానంగా అడిగిందా హైటెక్
లవర్.

తనని రోజూ టీజింగ్ చేస్తున్న విజయ్ని
ఎలాగైనా నరే వదిలించుకోవాలని
అనుకుంది దమయంతి. వెంటనే ప్రిన్సిపాల్
దగ్గరకెళ్ళింది...

“చెప్పు దమయంతి.. విజయ్
ఏమన్నాడు నిన్ను?” అడిగింది ప్రిన్సిపాల్
మేడమ్ సంధ్యారాణి.

“నేను మీకంటే అందంగా వుంటానని
అంటున్నాడు” అంది దమయంతి.

వెంటనే సంధ్యారాణి కోపం ఆపుకోలేక
విజయ్ని డిబార్ చేసేసింది కాలేజ్ నుంచి.

“మీరేం వర్గీ కాకండి... ఈరోజే
మిమ్మల్ని హాస్పిటల్నుంచి డిస్చార్జ్
చేస్తున్నాం” అన్నాడు డాక్టర్
మార్కండేయులు...

“ఎందుకు వదిలి పెట్టరండి...
నిన్ననే నా యావదాస్థిని ఫీజుగా
రాసిచ్చేసానుగా తమకి” అన్నాడా
పేషెంట్ దగ్గుతూ.

ఈ జోకులను పంపినవారు : లకనం మూర్తి, కాకినాడ

ఎప్పుడూ అబద్ధాలు చెప్పే సుబ్బారావు వారం రోజుల క్రితం చనిపోయాడని వెంకట్రావు
రామారావుకు చెప్పాడు. ఒకరోజు అనుకోకుండా బజార్లో రామారావుకు సుబ్బారావు
కలిశాడు.

“అదేంటోయ్, నువ్వు చనిపోయావని వెంకట్రావు చెప్పాడే!” అన్నాడు రామారావు
ఆశ్చర్యంగా.

“వాడు అబద్ధం చెప్పాడు. నేను లక్షణంగా బతికే వున్నాను గదా” అన్నాడు సుబ్బారావు.

“షటప్ ! వెంకట్రావు ఎప్పుడూ అబద్ధం చెప్పాడు. నీ సంగతి ఎవడికి తెలియదు...
నువ్వెప్పుడు నిజం చెప్పి చచ్చావు గనక!? నీవు చావలేదంటే నేన్నమ్మను గాక నమ్మను”
అన్నాడు రామారావు నిశ్చయంగా.

డెబ్బయి ఏండ్లున్న ఒకాయన పాతికేళ్ల పడుచుతో ప్రేమలో పడ్డాడు. ఆ విషయం ఆమెతో
చెప్పడానికి ధైర్యం చాల్లేదు. తన స్నేహితుడితో అన్నాడు.

“ఒరే, పెండ్లి పెటాకులు లేకుండా ఇన్నేక్లూ గడిపాను. వ్యాపారంలో దాదాపు మూడుకోట్లు
వెనకేశాను. అనుభవించడానికెవరూ లేరు. ఆ పిల్ల మీద మనసు పడ్డాను. నాకు ఏబై ఏళ్లని
చెబితే ఆ పిల్ల పెళ్లకి ఒప్పుకుంటుందంటావా?”

“ఎనభై అయిదేండ్లని చెప్పు. గ్యారంటీగా ఒప్పుకుంటుంది.” అన్నాడా స్నేహితుడు.

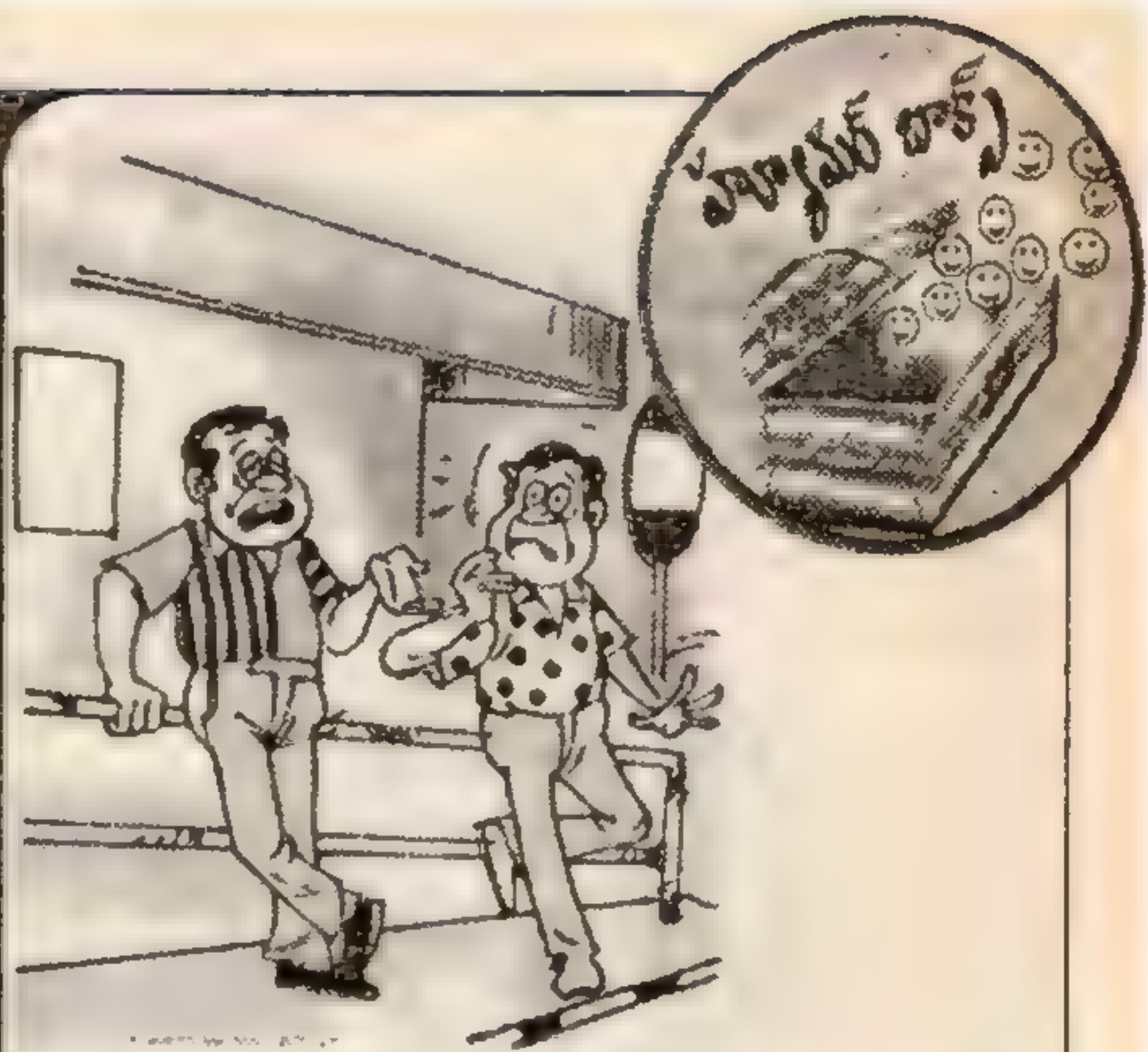
“వురుషుడి కష్టనష్టాలను మరపింపజేసేది భార్యే కదండీ!” అందో ఇల్లాలు భర్తతో గోముగా.

“పెళ్లి కాకముందు వురుషుడికి కష్టనష్టాలేముంటాయో అంటూ ఆశ్చర్యపోయాడా భర్త.

ఒక వివాహితుడు తన భార్య తన బెన్స్ పైండ్ తో లేచిపోయిందని పోలీసులకు రిపోర్టు చేశాడు.

“స్వంత పెళ్లొన్ని లేవదీసుకుపోయిన వాణ్ణి బెన్స్ పైండ్ అని ఎలా అంటున్నావయ్యా ఇంతకీ ఎవరతను” అడిగాడు ఎస్టే.

“అతనెవరో నాకూ తెలీదు. ఎవరైతేనేం - నా శ్రేయస్సు కోరే వాడిని బెన్స్ పైండ్ అనకపోతే ఇంకేం అనగలను” అన్నాడా పెద్ద మనిషి.

“నువ్వు పెళ్లి చేసుకోవాలోయ్! అప్పుడే నీ కష్టనుఖాలు షేర్ చేసుకోవడానికి ఒకరుంటారు” అంటూ తన బ్రహ్మచారి ఫ్రెండుకు సలహాయిస్తున్నాడో పెళ్లయినతను.

“నిజమే స్వామీ! కానీ ఆ షేర్ హోల్డర్, మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అయ్యే ప్రమాదం సంగతేమిటి?” అడిగాడు బ్రహ్మచారి.

ఈ జోకులను పంపినవారు : సి.హెచ్.వి.బృందావనరావు, విజయవాడ.

“ఏమండీ... పక్కింటో ఉన్న స్టూడెంట్ కుర్రాడు మన అమ్మాయికి కన్నుగొడు తున్నాడండీ” అంటూ కంప్లెయింట్ చేసింది కాంతం, తన లాయర్ భర్తకు.

“ఫీజు ఇవ్వందే ఎవరి తరపునా పకాల్తా పుచ్చుకోనని నీకు తెలుసుగా కాంతం” అన్నాడా భర్తగారు ‘లా’ బుక్స్ తిరగేస్తూ, పరథ్యానంగా.

పెళ్లిచూపులు జరుగుతున్నాయి.

“మా అమ్మాయి సంగతి నేను చెప్తూడదు గానీ, దానివి ఎక్స్-రే కళ్లనుకోండి బావగారూ!” గొప్పగా చెప్పాడు పెళ్లికూతురు తండ్రి, అబ్బాయి తండ్రితో.

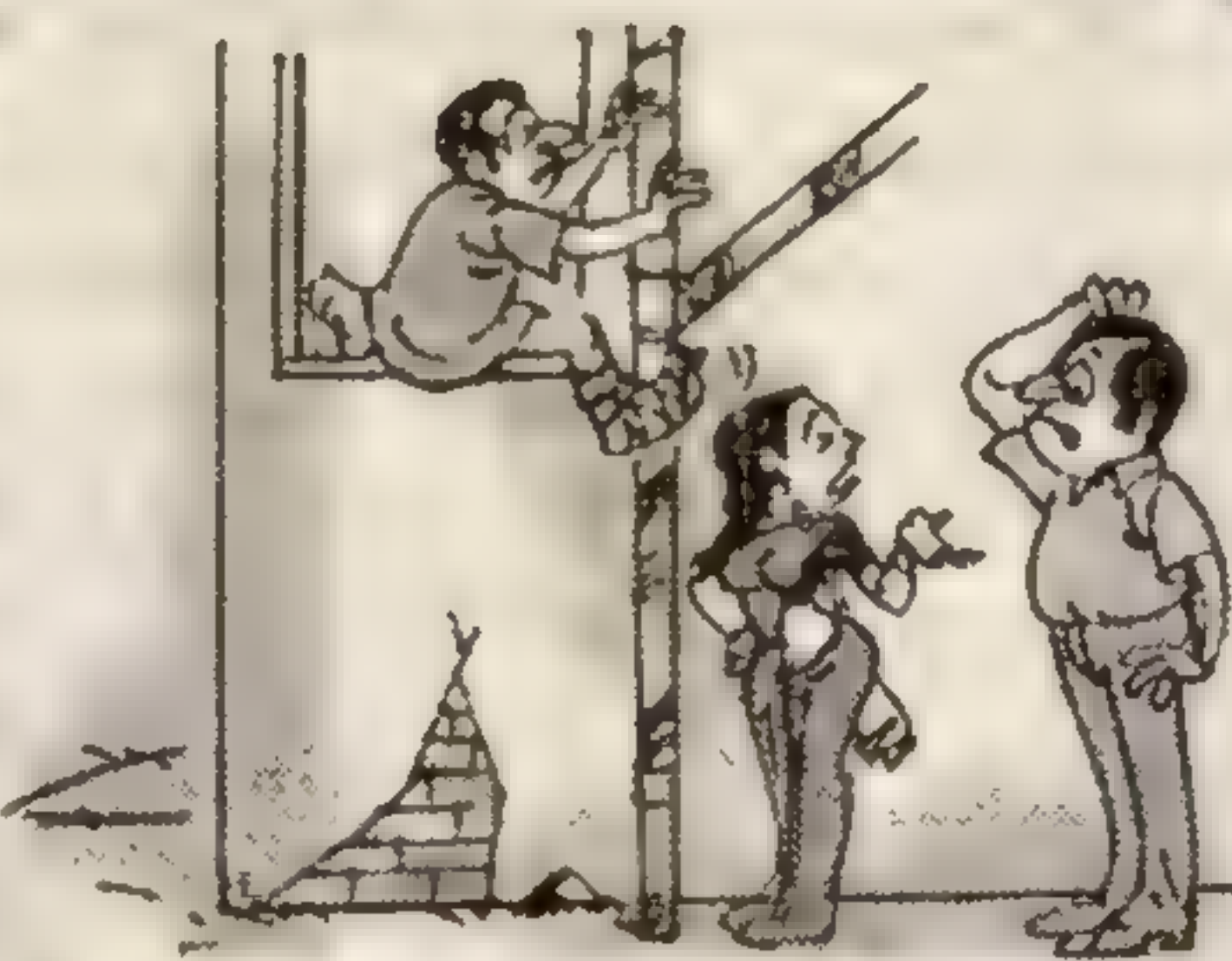
“మరి యిహనేం? అబ్బాయి ఎలాగూ డాక్టరు కాబట్టి అమ్మాయి చేత ఓ ల్యాబ్ టిపెస్ చేయిస్తే సరి” అన్నాడు మధ్యవర్తి, మధ్యలో ఆనందంగా కల్పించుకుంటూ.

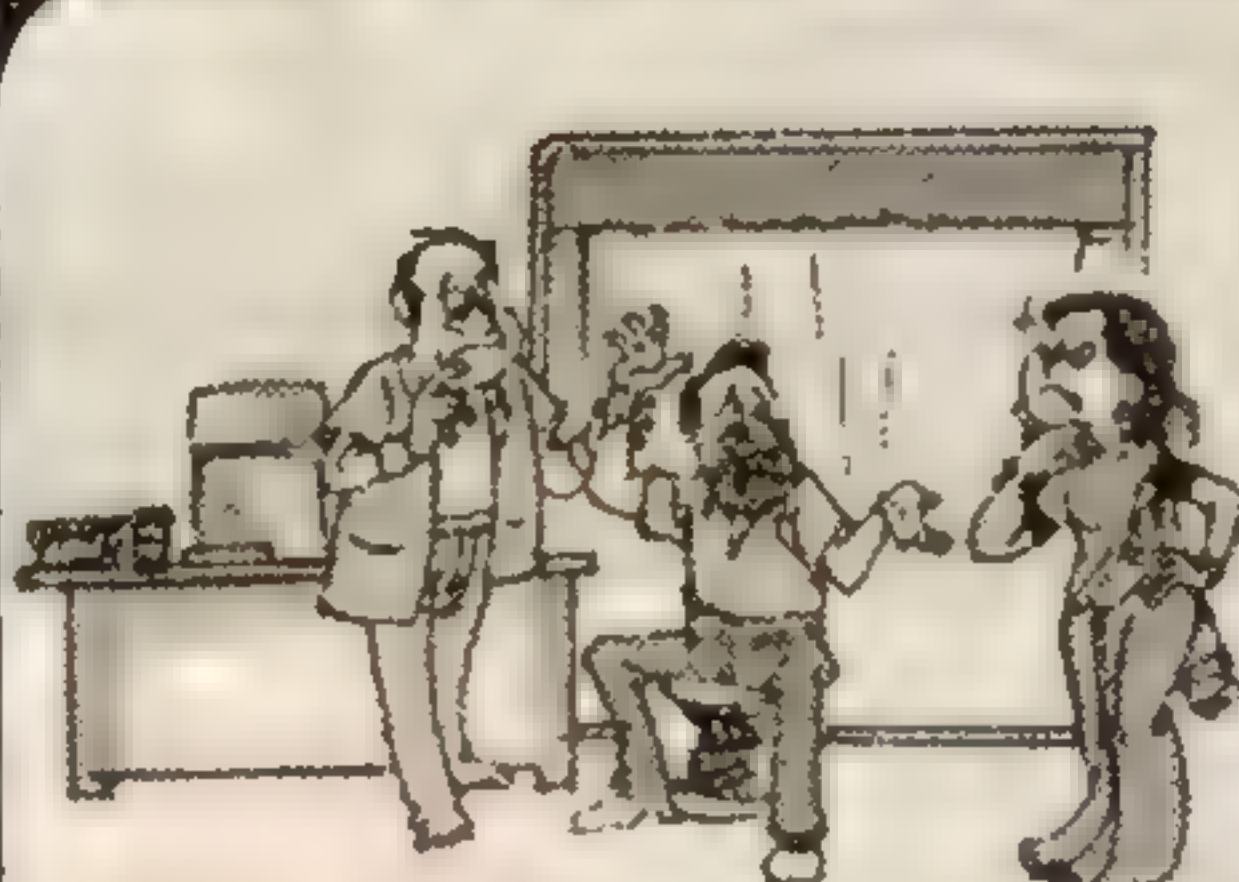
ఈ జోకులను పంపినవారు : రెడ్డి.ఎమ్మే., ఒంగోలు.

“అదేంటండీ మీ ఆయన అలా పైపు ఎక్కి ఇంట్లోకి వెళుతున్నాడు?”

“మొన్నామధ్య ఆయన కాలు విరిగినప్పుడు - కట్టు విప్పే వరకు మెట్లు ఎక్కవద్దని డాక్టరు గారు అన్నారు. అందుకే అప్పట్నుంచి మేడమీదికి వెళ్లాలంటే పైపు పట్టుకుని వెళ్ళమని నేనే చెప్పాను”

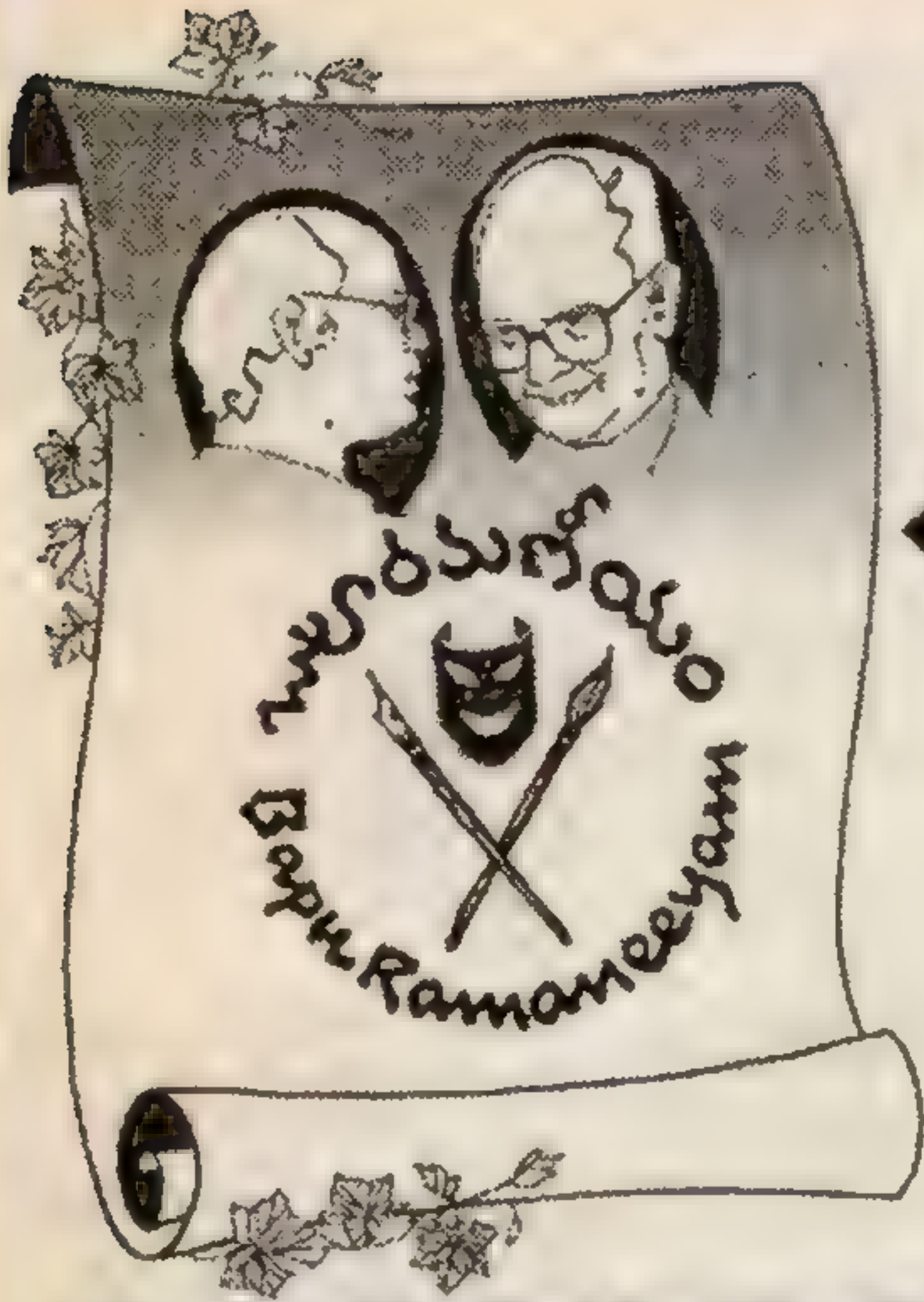
ఈ సంచికలోని హ్యూమర్ బాక్స్ కి జోకులను పంపిన లకనం మూర్తి (కాకినాడ), సి.హెచ్.వి.బృందావనరావు (విజయవాడ), రెడ్డి.ఎమ్మే.(ఒంగోలు), జి.బి.లక్ష్మి (హైదరాబాద్) గార్లకు థైన్ ఆడియో వారు ‘గెలుపు’, ‘కాశి’ సినిమా ఆడియో క్యాసెట్లని బహుమతిగా ప్రకటించారు. అతి త్వరలో ఈ క్యాసెట్లను పోస్ట్ ద్వారా పంపించడం జరుగుతుంది.

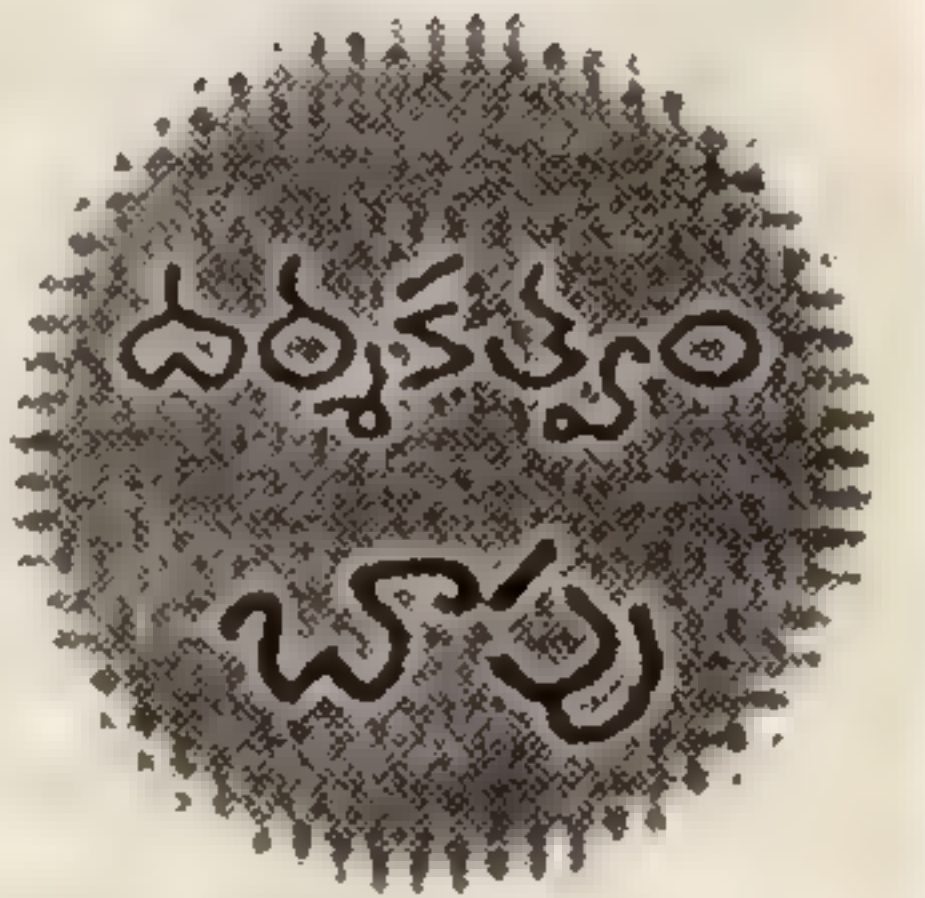
“మీ ఆయన రోగానికి కారణం ఆ పాడు సారాయే!” అన్నారు డాక్టర్ గారు. “థాంక్స్ డాక్టరు గారూ!” అని భార్య వైపు తిరిగి “చూశావటే... ఇప్పటి దాకా నువ్వు మీ వాళ్ళూ అనవసరంగా నన్ను ఆడిపోసుకున్నారు...” అంటూ దబ్బెమని పడిపోయాడా రోగి మైకంతో.

ఈ జోకులను పంపినవారు : జి.బి.లక్ష్మి హైదరాబాద్.

మనకెక్కింది

**కథ-స్నేహస్థ-సంభాషణలు
ముక్తపూడి కంకటరమణ**

కెండ్రికెండ్రి నవల

**నవతీకరణ
ఇలపాళ్ళులాకి మురళీకృష్ణారావు**

10

జరిగిన కథ

బాలాజీ, ఝాన్సీ భార్యభర్తలు. బాలాజీకి ఆడవారంటే చులకన భావం. బ్యాంకులో క్యాషియర్ గా ప్రమోషన్ పొందిన రోజే మేనేజర్ చేసిన మోసం వల్ల క్యాషియర్ లక్క రూపాయలు తేడా వస్తుంది. సస్పెండ్ అవుతాడు. ఈ విషయం బయటకు పాక్కి, వేరే ఏ ఉద్యోగమూ దొరకదు. ఝాన్సీ తన కాలేజీమేట్, గోపాల్ కంపెనీలో రికమెండ్ చేస్తానంటుంది. తన కథ తెలిసాక వాళ్ళూ పొమ్మంటారంటాడు బాలాజీ. అయితే తనే ఉద్యోగానికే వెళతానంటుంది ఝాన్సీ. అలా అయితే తను ఇంటిపని చూసుకుంటానంటాడు బాలాజీ. నష్టాల్లో నడుస్తున్న గోపాల్ కంపెనీ లాభాల బాటలో ప్రయాణించే సూచనలివ్వటంతో ఝాన్సీని తమ కంపెనీలో కీలకమైన స్థానానికి ఎంపికచేసుకుంటారు. ఝాన్సీ ఉద్యోగంలో చేరుతుంది.

-(ఇక చదవండి)

స్కూలు వదిలారు. జైల్లోంచి తప్పించుకున్న ఖైదీల్లా బయటకు పరుగులు తీస్తున్నారు పిల్లలు. కొంతమంది రిక్తాల్లో వెళ్ళిపోయారు. బాలాజీ కూతురు ఒక్కతే గేటు బయట నిలుచుని తండ్రికోసం ఎదురు చూస్తున్నది. రోజూ స్కూల్ వదిలే సమయానికి అమ్మ రెడీగా ఎదురుచూస్తుండేది. ఇప్పుడు నాన్న పాలనలో ఉన్నారు కదా... అమ్మ ప్రేమకు నాన్న ప్రేమకు ఎంతో తేడా ఉంటుందని తెలియని పసి వయసు పాపం! కొంచెం సేపు నిలుచుని తండ్రికోసం ఎదురు చూసింది. ఇక రాడని నిర్ణయించుకుని నడిచి వెళ్ళిపోగింది.

పాప అటువెళ్ళిందో లేదో కారులో వచ్చి స్కూల్ దగ్గర ఆగింది ఝాన్సీ. భర్త బాధ్యతగా స్కూల్ కు వెళ్ళి పాపను ఇంటికి తీసుకొస్తాడన్న నమ్మకం పోయింది తనకు. అందుకే ఆఫీసును వదిలేసి కూతురుకోసం పరిగెత్తుకొచ్చింది. గేటుకీపర్చడిగింది.

“అంతా వెళ్ళిపోయారమ్మా” చెప్పాడు గేట్ కీపర్. మళ్ళీ కారెక్కింది. రివ్యూన వెళ్తున్న కారు సడన్ గా కీచుమని శబ్దం చేస్తూ అరిచింది పెద్దగా.

ఆగింది. ఒక్క క్షణం ఆలస్యమైతే.....?!”
* * *

బాలాజీ ఇంట్లో-
ఫోన్ మీద ఫోన్ చేస్తున్నాడు బాలాజీ. అందరూ తలా ఒక నెంబర్ చెబుతున్నారు. ఒక నెంబర్ డయల్ చేసి ఒకావిడకందించాడు.

“హలో... నేను శ్రీమతి సుబ్బలక్ష్మిని మాట్లాడుతున్నానండీ. ఇప్పుడు టైమెంత యిందో కరెక్టుగా చెప్పండి... అది కాదండీ... మా గడియారంలో ఇంకా అయిదు కొట్టనేలేదు. మీరేమో అయిదు అయిదంటున్నారు. మాదే మంచి గడియారం. వినండి.” అన్నది సుబ్బలక్ష్మి రిసీవర్ ను గడియారం వైపు తిప్పి.

ఝాన్సీ కూతురును తీసుకుని ఇంటికొచ్చింది. వచ్చేసరికి కనిపించిన దృశ్యం హృదయాన్ని మండించింది.

వడిలో ఫోన్ పెట్టుకుని తీవిగా కూర్చున్న భర్త, చుట్టూ ఆదామగా పదిమంది, వారి ఇక ఇకలు పక పకలు, ఫోన్లో పోచికోలు కబుర్లు....! ఆ దృశ్యం చూసి భద్రకాళి అయింది ఝాన్సీ. కోవంతో ముఖం ఉబ్బిపోయింది.

ఝాన్సీ అక్కడ నిలుచున్నా ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. బెడ్రూమ్ లో బీరువా మీద కూర్చున్న పిల్లవాడు తల్లిని చూడగానే ‘అమ్మా...అమ్మా...అమ్మా...’ అని కేక పెట్టాడు. ఝాన్సీ బరష్ట అయింది. “స్టాపిట్” అరిచింది. అందరూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

“ఏమిటిది? సంత బజారా? ఇల్లా? ఎవరూ ఫోన్ మొఖం ఎరగరా?”

అందరూ గుటకలు మింగారు.

అందరి ముందు భార్య అలా అరవడం బాలాజీకి కోపం తెప్పించింది. చుట్టూ పదిమంది ఉన్నారనే విచక్షణ కూడా లేకుండా “ఏమిటా వాగుడు? మంచి మర్యాదా లేకుండా? వాళ్ళనంటే నన్నన్నట్లే ... జాగ్రత్త” అన్నాడు తీవ్రస్థాయిలో.

“వాళ్ళనెందుకు? మిమ్మల్నే అంటున్నాను. గంటనుంచీ ఫోన్ చేస్తున్నాను. లైన్ కలవడం లేదు” అన్నది దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుంటూ.

“ఎలా వస్తుంది? ఇక్కడ బిజీగా ఉంది.” అన్నాడు బాలాజీ నిర్లక్ష్యంగా.

“ఇది ఆఫీసు ఫోన్. అన్ని ఫోన్లు చేస్తే నాలుగొందలు బిల్లయితే ఎవడి బాబు కడతాడు?” అరిచింది రూఝీ.

“ఎవడు పెట్టించమన్నాడో వాడి బాబుగాడే కడతాడు. అంత తాహతులేని వాళ్ళకు ఫోన్లెందుకని?” తనూ అరిచాడు బాలాజీ.

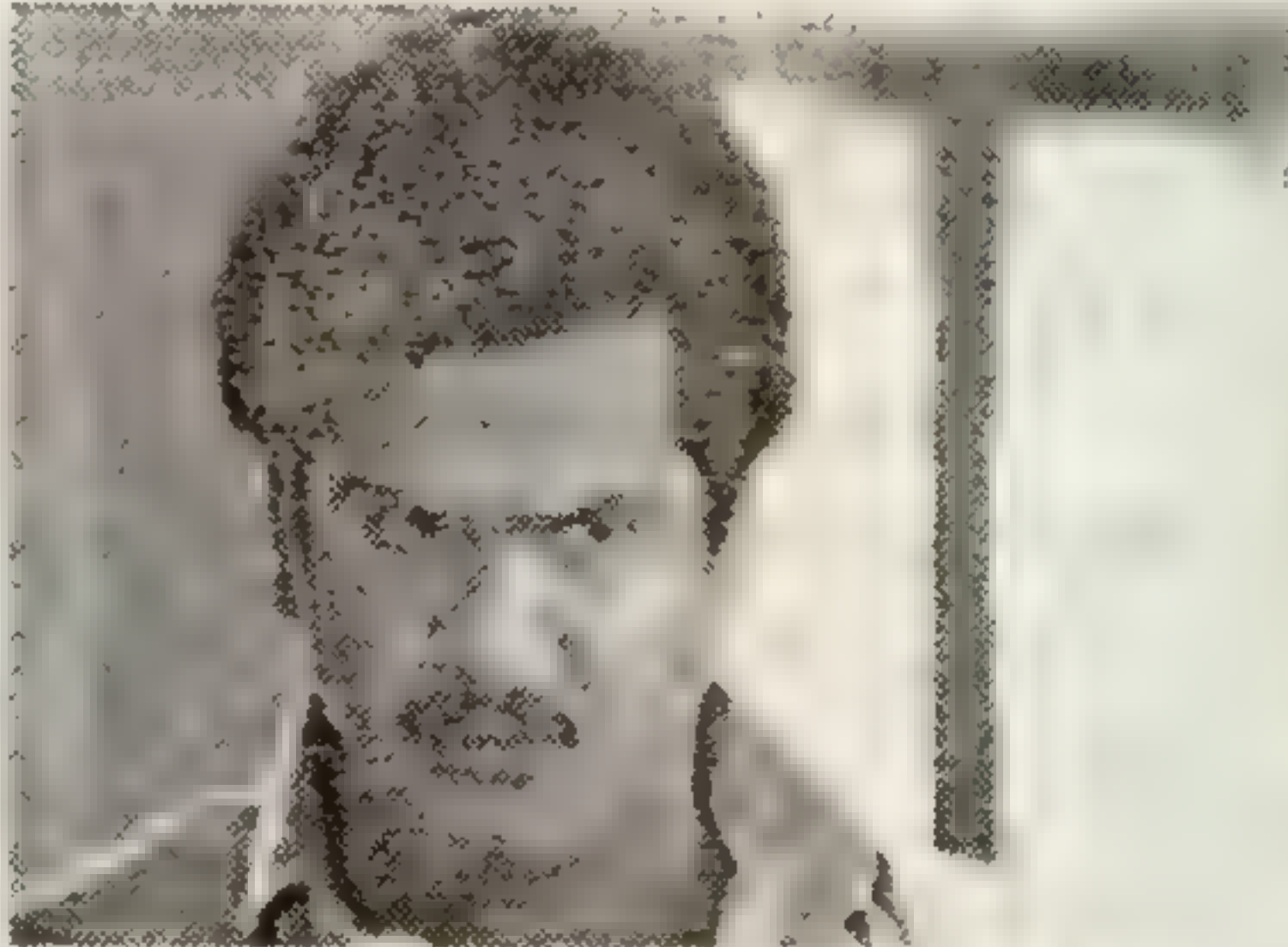
భార్యభర్తల మధ్య కురుక్షేత్రం మొదలు కాగానే ఉరుము ఉరిమి ఉరిమి మంగలం మీద పడుతుండేమో నన్న భయంతో ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలంతా ఒక్కొక్కరే మెల్లగా జారుకున్నారు.

“బుద్ధి గడ్డి తిని... బుద్ధి సరిగ్గా ఉన్నవాళ్ళు మీరేం చేస్తున్నారని? పిల్లకోసం స్కూలుకెళ్ళలేదు. అది దిక్కులేక ఏడుస్తూ రోడ్డుకడ్డం పడిపోతోంది. కాస్తుంటే నా కారు కిందే పడి...” తరువాత చెప్పలేక ఏడ్చింది.

బాలాజీ ముఖం లిప్తకాలం వివర్ణమైంది. తనకా విషయమే గుర్తులేదు.

“మీరిక్కడ టింగురంగా అంటూ కొలువుదీరి రంగు రంగు అంటూ గంటలు లెక్కెడుతున్నారు. ఎందుకెళ్ళలేదు స్కూలుకు?” నిలదీసింది కోపంగా.

బాలాజీ ముఖం మాడింది. అహం దెబ్బతిన్నది. “నేను మొగుణ్ణి. మగాణ్ణి. ఆడదానికి నంజాయిషీ చెప్పను.” అన్నాడు ముఖం పక్కకు తిప్పుకుని.

“చీ చీ... మిమ్మల్ని నమ్ముకుని పిల్లల్ని వదిలి వెళ్ళడం నాది బుద్ధి తక్కువ.” బీరువా దగ్గరకెళ్ళింది రూఝీ.

బాలాజీకి మళ్ళీ తిక్కరేగింది. “బుద్ధి తక్కువ నీది కాదు. నాది... ఆ వెధవాఫీసుకు పంపడం నాదే తప్పు” అన్నాడు రోషంతో.

పిల్లాడిని బీరువా మీది నుంచి దింపి ఎత్తుకుంది రూఝీ.

“మానేస్తానండీ. ఆ వెధవాఫీసే ఇన్నాళ్ళూ అన్నం పెడుతోందని మర్చిపోకండి. రేపే మానేస్తాను. నాకు పిల్లల కన్నా ఆఫీసు ముఖ్యం కాదు. తిండికి లేకపోతే మాడి చస్తా” అన్నది ఏడుస్తూనే.

బాలాజీ కోపం హద్దులు దాటింది. “నీకా బెంగ అక్కర్లేదు. కట్టుకున్న దాన్ని, కన్న పిల్లలను మాడ్చి చంపేంత దౌర్భాగ్యుడిని కాను. తక్షణం మానెయ్. రేపట్నుంచీ నేనే బజారెక్కుతాను. బెగ్ బారో ఆర్ స్టీల్... చచ్చో చంపో నాలుగు డబ్బులు నేనే సంపాదిస్తాను. ఫో... లోపలకు ఫో... నీ ఏడుపేదో నువ్వేడు.” చాలెంజింగా అన్నాడు లుంగీ పైకి ఎగ్గట్టి.

రూఝీ విసురుగా తలుపెసుకుంది.

* * *

తెల్లవారింది. పక్షుల కిలకిల రావాలు బాలమురళి గొంతులా కర్ణపేయంగా వినిపిస్తున్నాయి. బాల భాస్కరుడు ప్రపంచాన్ని మేల్కొలుపుతున్నాడు. తొలి కోళ్ళు అదిరిపడి లేచాయి. అదే పనిగా కూస్తున్నాయి. దూరాన్నుంచి కోవెల గంటలు సప్తస్వరాల్లా మోగుతున్నాయి. ప్రభాత వాతావరణం రమణీయంగా ఉన్నది.

ఎన్నడూలేని అలవాటు! బాలాజీ స్నానం చేసి మడిగట్టుకుని దైవ పూజ చేస్తున్నాడు.

కొసల్యా సుప్రజారామా -

పూర్వా సంధ్యా ప్రవర్తతే ఉత్తిష్ట నరశారదాలా - కర్తవ్యం దైవమాహ్నికం - శ్లోకాన్ని చదువుతూ గంటకొడుతూ బెడ్రూమ్ వైపు దొంగ చూపులు చూస్తున్నాడు.

తలుపులు తీసుకుని

అటువైపు తిరిగి నిద్రపోతున్నది రూఝీ. ఆమె తెల్లవారిన తరువాత అంతసేపు పడుకోవడం జీవితంలో మొదటిసారి అయ్యుండచ్చు.

బాలాజీకి అనుమానం కలిగింది. ఉద్యోగం మానెయ్యమని తాను కోపగించుకోవడం మానేస్తానని ఆమె అనడం, ఆమె చేస్తున్న ఉద్యోగాన్ని ఆప్టాల్గా కొట్టేసి తానే ఉద్యోగం చేసి సంపాదిస్తానని చాలెంజ్ చెయ్యడం గుర్తుకొచ్చాయి. సవాలైతే చేశాడు కానీ ఉద్యోగం ఇచ్చేదెవడు? పోగొట్టుకున్నంత తేలికగా దొరుకుతుందా ఏదైనా?

కాలు కాలిన పిల్లిలా ఇల్లంతా తిరుగుతున్నాడు. రూఝీ అలాగే బిగదీసుకుని పడుకున్నది. బాలాజీ గుండెలు గుబగుబలాడాయి. అయినా పన్నెత్తి మాట్లాడలేని నిస్సహాయత! ఉద్యోగం చేస్తూ సంసారాన్ని పోషిస్తున్న భార్యను నిద్రలేపడానికి కూడా ధైర్య చాలని బేల స్థితి!! విధి వైపరీత్యం అంటే ఇదేనేమో!

ఉత్తిష్ట గోవింద

ఉత్తిష్ట గరుడధ్వజ

ఉత్తిష్ట కమలాకాంతా

త్రయలోక్యం మంగళం కురు... అని శ్లోకానికి మంగళం పాడి

సోపాలో కూర్చుని పేపరందుకున్నాడు. గాలాడటం లేదు. పక్కనే పెడస్టల్ ఫ్యానుంది. ఇదివరకే ఆ ఫ్యాన్ ఆన్ చెయ్యడానికి కూడా బద్ధకమై ఎక్కడో పెరట్లో అంటు తొముతున్న భార్యను కేకేసి పిలిచేవాడు. నేడా ధైర్యం లేదు. ‘ఫోన్’ అందామనుకుని ఆగాడు. తన ఆజ్ఞకు విలువ ఉండదని గ్రహించాడేమో, తానే ఆన్ చేసుకుని తనవైపుకు తిప్పుకున్నాడు. సిగరెట్ నోట్స్ పెట్టుకుని అగ్గిపుల్ల వెలిగించాడు. ఫోన్ గాలికి పుల్ల ఆరిపోయింది. గతంలో అయితే తను సిగరెట్ వెలిగించేంత వరకు ఫ్యాన్ ఆపడానికి భార్యను పిల్చేవాడు. మరి నేడు! తానే ఫ్యాన్ ను జరిపి సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు.

‘సాగినంత కాలం నా అంతటి వారు లేరందురు - సాగకపోతే ఊరికె చతికిల పడిపోదురు’ ఎంత అనుభవంతో రాశాడో కదా మహానుభావుడు కొసరాజు!

* * *

గోడ గడియారం తొమ్మిది గంటలు కొట్టింది. బాలాజీ పేపర్ చదువుతూనే ఉన్నాడు. లేదా చదువుతున్నట్లు నటిస్తున్నాడు. తొమ్మిదింటికి ఆఫీసుకు పరిగెత్తవలసిన భార్య ఇంకా నిద్ర కూడా లేవకపోవడం కలవరం కలిగిస్తున్నది. కొంపదీసి నిజంగానే ఉద్యోగం మానేస్తే తనేం చెయ్యాలి? ఇల్లు గడిచే మార్గం ఏది?

బజారెక్కి నాలుగు డబ్బులు సంపాదిస్తానని ఆవేశంలో అన్నా అది కార్యరూపం దాల్చడం మాటలా? బెడ్రూమ్ వంక పదే పదే చూస్తున్నాడు బాలాజీ. రూమ్స్ లో చలనం లేదు. లేచి బయటకొచ్చాడు.

అరుగు మీద కూర్చుని హాం వర్క్ చేసుకుంటున్నది పాప.

“అమ్మా... లీలా” ప్రేమగా పిలిచాడు కూతురును.

పాప భయంగా లేచి నిలుచున్నది. ‘అంతొద్దు’ అన్నట్లు చెయ్యి చూపించి ‘టైం తొమ్మిది కొట్టింది కదూ....’ అని ఏదో చెబుతుండగా పిల్లాడు కంచాన్ని డప్పులాగా రంగురంగుమని వాయింపు కుంటూ వచ్చాడు.

“ఒరే రంగూ ఇలా రారా” పిలిచాడు బాలాజీ. వాడు భయంతో పారిపోయాడు. బాలాజీ నవ్వుకున్నాడు.

“ఏం పాఠం చదువుతున్నా వమ్మా?” అడిగాడు కూతురును ఎత్తుకుని ముద్దాడి.

పాప బదులు చెప్పలేదు.

“అమ్మ ఇంకా పడుకుందేమిటి?” మెల్లగా ఆరా తీశాడు.

“ఇందాకే లేచింది” చెప్పింది పాప.

బాలాజీ మనసు కొంచెం కుదుట పడింది. ‘ఓ’ అన్నాడు.

“మాకు పాలు పట్టి నీళ్ళు పోసుకుని పడుకుంది” చెప్పింది పాప.

“ఓ...పొద్దుటే లేచిందా...”

స్నానం చేసి మళ్ళీ పడుకుందా?” అని అటు ఇటు చూసి “ఒంటల్లో బాగా లేదా?” అడిగాడు.

రూమ్స్ మేలు కునే ఉన్నది. భర్త మాటలు వింటున్నది.

“లేదా ఆఫీసు నిజంగానే మానేసినట్టా? ఒక వేళ నిన్న సరదాగా కోప్పడ్డా సరదాగానే కదా! నిజంగా మానేస్తే ఎలా? ఆఫీసు వాళ్ళు పాపం బాధ పడరూ? అసలు మానేస్తారా ఏంటి? వాళ్ళందరూ వచ్చి నా కాళ్ళమీద పడి ప్లీజండీ ప్లీజండీ బాలాజీగారూ.... పంపండి... పంపండి అని ప్లీజ్... అంటారు.....” అభినయించి చెప్పసాగాడు.

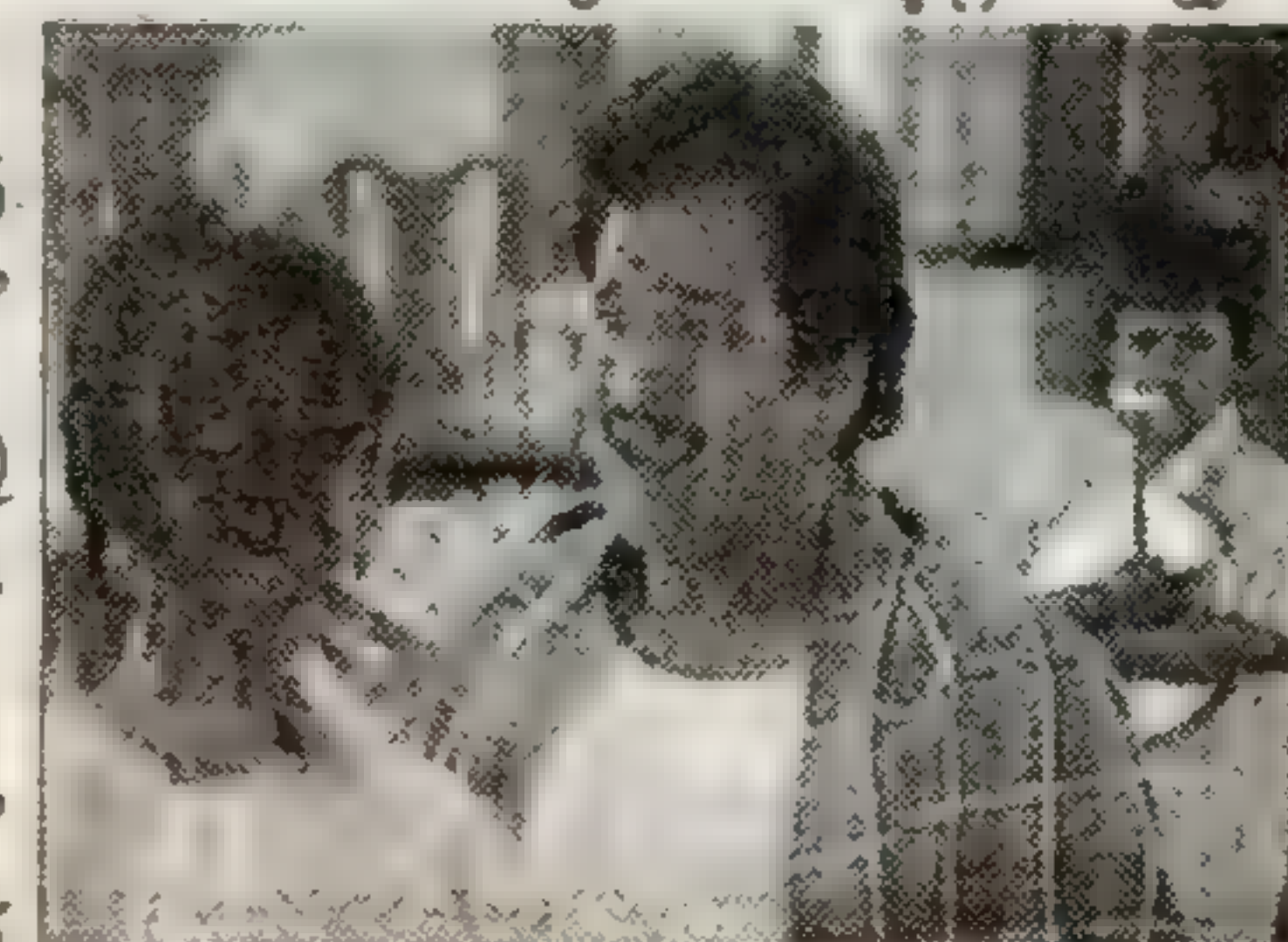
రూమ్స్ నవ్వుకుంటున్నది.

“నేను వద్దంటే కదా? నిన్న సరదాకి జోక్ చేశాను. ఆవిడ అలిగి పడుకున్నారు. మీరొచ్చి అలక తీర్చి తీసుకెళ్ళండి అంటాను. హ్... హ్...” నవ్వాడు బాలాజీ.

ఏడవలేక నవ్వుడం అంటే అదే.... గతిలేని నవ్వున్నా అదే. పిల్లాడు కంచాన్ని కొట్టుకుంటూ మళ్ళీ వచ్చాడు.

“వెళ్ళమ్మా వెళ్ళి... వాళ్ళంతా ఇంటికొస్తే బాగుండదు. ఆఫీసుకెళ్ళమ్మా అని చెప్పు. డాడీ మమ్మల్ని బుద్ధిగా పెంచుతారు అని చెప్పు. వెళ్ళమ్మా చెప్పు...వెళ్ళి చెప్పు” చివరి మాట కోపంగా అన్నాడు.

“అమ్మ ఆఫీసుకు వెళ్ళనంది. నేను కూడా స్కూలుకు వెళ్ళట్లే.” అన్నది పాప.

బాలాజీ ముఖం మాడ్చిన దిబ్బరొట్టే అయింది. ‘ఏం?’ అన్నాడు ఉబికి వన్నన్న దుఃఖాన్ని గొంతులోనే ఆపుకుని. కంఠం జీరబోయింది.

భర్త నహనాన్ని ఇంకా పరీక్షించి అతని మనసు క్షోభ పెట్టడం ఇష్టంలేకమో, “ఇవాళ ఆదివారం సెలవు.” అన్నది రూమ్స్

మంచం మీదనుంచే నవ్వుకుంటూ.

“అ...” దెబ్బతిని వెనక్కు పడిపోయాడు బాలాజీ. పాప, పిల్లాడు తాళం వేస్తూ డప్పుకుడుతూ బాలాజీ చుట్టూ నవ్వుతూ తిరుగుతున్నారు.

* * *

పిల్లలు స్కూలుకెళ్ళారు. రూమ్స్ ఆఫీసుకు వెళ్ళింది. వంట పని వట్టుబడక, హాటల్నుంచి తీసుకురాలేక, భార్యతో ఎగతాళి చేయించుకోవడం ఇష్టంలేక నర్సయ్య సాయం కోరాడు బాలాజీ.

పెళ్ళయిన నాటినుంచీ అలవాటైన విద్య కావడంతో నర్సయ్య క్షణాల మీద వంట చేసేశాడు. గిన్నెల మీద మూతలు పెడుతున్నాడు.

ఒకసారి వీధిలోకెళ్ళి అటు ఇటు చూసి లోపలికొచ్చాడు. బాలాజీ. “ఎందాకావచ్చింది?” అడిగాడు నర్సయ్యను.

“అయిపోయిందయ్యా వంట.... పిల్లలకు భోజనాలు పెట్టి మా యింట్లో పడుకో పెట్టేశాను” అన్నాడు నర్సయ్య వెళ్ళబోతూ.

“థాంక్యూ నర్సయ్య గారూ థాంక్యూ. పక్క జన్మలో మీకు పెళ్ళాంగా పుట్టి ఋణం తీర్చుకుంటాను.” కృతజ్ఞతగా అన్నాడు బాలాజీ.

“ఎడ్డినట్లే ఉంది. పక్క జన్మనుంచి పెళ్ళాలదే రాజ్యమట. ఇక మగాళ్ళకి వంటిల్లే వైకుంఠం.” నవ్వాడు నర్సయ్య.

గిన్నెల్లో కొంచెం ఉప్పు కలిపాడు బాలాజీ.

“అదేంటి ఉప్పు మళ్ళీ వేసేస్తున్నావ్?” కంగారుగా అడిగాడు నర్సయ్య.

“ద బాలాజీ టచ్... ఉప్పు కరెక్టుగా పడితే నా వంట కాదు అని అనిపిస్తుంది.” చెప్పాడు బాలాజీ.

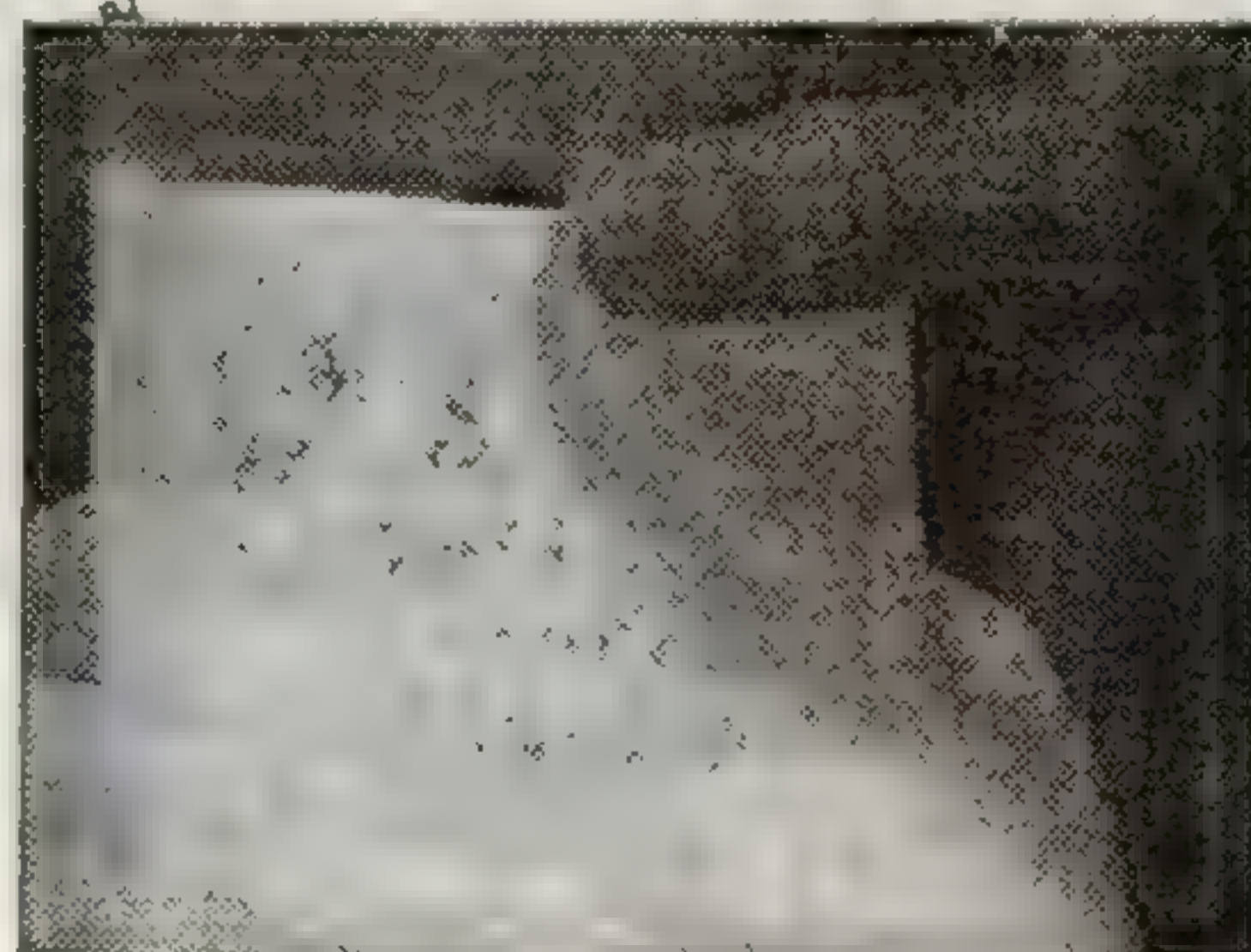
“బాగుంది నాయనా” వెళ్తున్నాడు నర్సయ్య.

వెళ్తున్న నర్సయ్యను ఆపి ఎగాదిగా చూసి “ఇదిగో నర్సయ్య గారూ... ఇంతకు ముందు మిమ్మల్నెక్కడో.... ఓ..ఓ.. చూసినట్లుంది.” తలగోక్కుంటూ అన్నాడు బాలాజీ.

నర్సయ్య పెద్దగా నవ్వి “అంతా నీ భ్రమ. విష్ణుమాయ” అని వెళ్ళిపోయాడు.

బాలాజీ ఆనందంతో ఏదో పాప్ సాంగ్ హామ్ చేస్తూ డాన్స్ చేసుకుంటూ ఇస్త్రీ లుంగీ, లాల్చీ తీశాడు. వైట్ జాకెట్ తీసి తెల్ల చీరకోసం వెతకసాగాడు. అన్నీ సీతాకోక చిలుక చీరలే కనిపిస్తున్నాయి. “అన్నా....అన్నీ రొడీ చీరలే. వేరీజ్ ద తెల్ల చీర?” అనుకుంటూ చీరెలన్నీ లాగి కింద షడేసాడు.

కిందపడ్డ చీరెల్లో ఒక చీర మడతలోంచి జారి పడ్డ రెండు ఫోటోలు, ఒక సీల్డ్ కవర్ బాలాజీ దృష్టి నాకర్పించాయి. గబగబ ఫోటోలు తీసుకుని చూశాడు. అవి తమ పెళ్ళి నాటివి. వాటిని అపురూపంగా చూశాడు కాసేపు. కవరు తెరిచాడు. ప్రేమికులుగా ఉన్న రోజుల్లో మోహవేశంలో తాను వ్రాసిన భావకవిత అది. కవరుపైన ‘నీ సొగసు చూడ తరమా’ అన్న టైటిల్ ఉన్నది.

‘మై లవ్ లెటర్! మై ఫస్ట్ లవ్ లెటర్.... ఎంత భద్రంగా దాచిపెట్టింది.’ పరశంతో అనుకుని దాన్ని ముద్దాడాడు. దాన్ని చదువుతూ గత స్మృతులలో కెళ్ళాడు.

తాను వ్రాసే ఉత్తరం తెస్తాడని ఝాన్సీ ప్రతిరోజూ పోస్ట్మేన్ కోసం ఆత్రంగా ఎదురు చేడటం, పోస్ట్మేన్ నుంచి ఉత్తరం లాక్కుని పదే పదే చదువుతూ మరిసిపోవడం లాంటి తీపి జ్ఞాపకాలు గుర్తుకు రాగా శృంగార భావనలు మదినిండా ముప్పిరిగొని ఆనాటి గీతాన్ని మళ్ళీ నెమరు వేసుకున్నాడు.

సాగసు చూడ తరమా ||2||

నీ సాగసు చూడతరమా ||2||

నీ ఆపసోపాలు నీ తీపి కాపాలు

ఎర్రన్ని కోపాలు ఎన్నెన్నో దీపాలు

అందమే సుమా ||సాగసు||

అరుగు మీద నిలబడి

నీ కురులను దువ్వే వేళ

చేజారిన దువ్వెనకు

బేజారుగ వంగినప్పుడు

చిరుకోపం చీరకట్టి

సిగ్గును చెంగున దాచి

ఫక్కుమన్న చక్కదనం

పరుగే పరుగెట్టినప్పుడు

ఆ సాగసు చూడతరమా

నీ సాగసు చూడతరమా

పెట్టి పెట్టని ముద్దు

ఇట్టే విడిలించి కొట్టి

గుమ్మెత్తిన సోయగాలు

గుమ్మలను దాటువేళ

చెంగుబట్టి రా రామ్మని

చెలగాటకు దిగుతుంటే

తడివారని కన్నులతో

విడు విడు మంటున్నప్పుడు

విడు విడు మంటున్నప్పుడు

ఆ సాగసు చూడతరమా

నీ సాగసు చూడతరమా

పసిపాపకు పాలిస్తూ

పరవశించి ఉన్నప్పుడు

పెదపాపడు పాకి వచ్చి

మరి నాకో అన్నప్పుడు

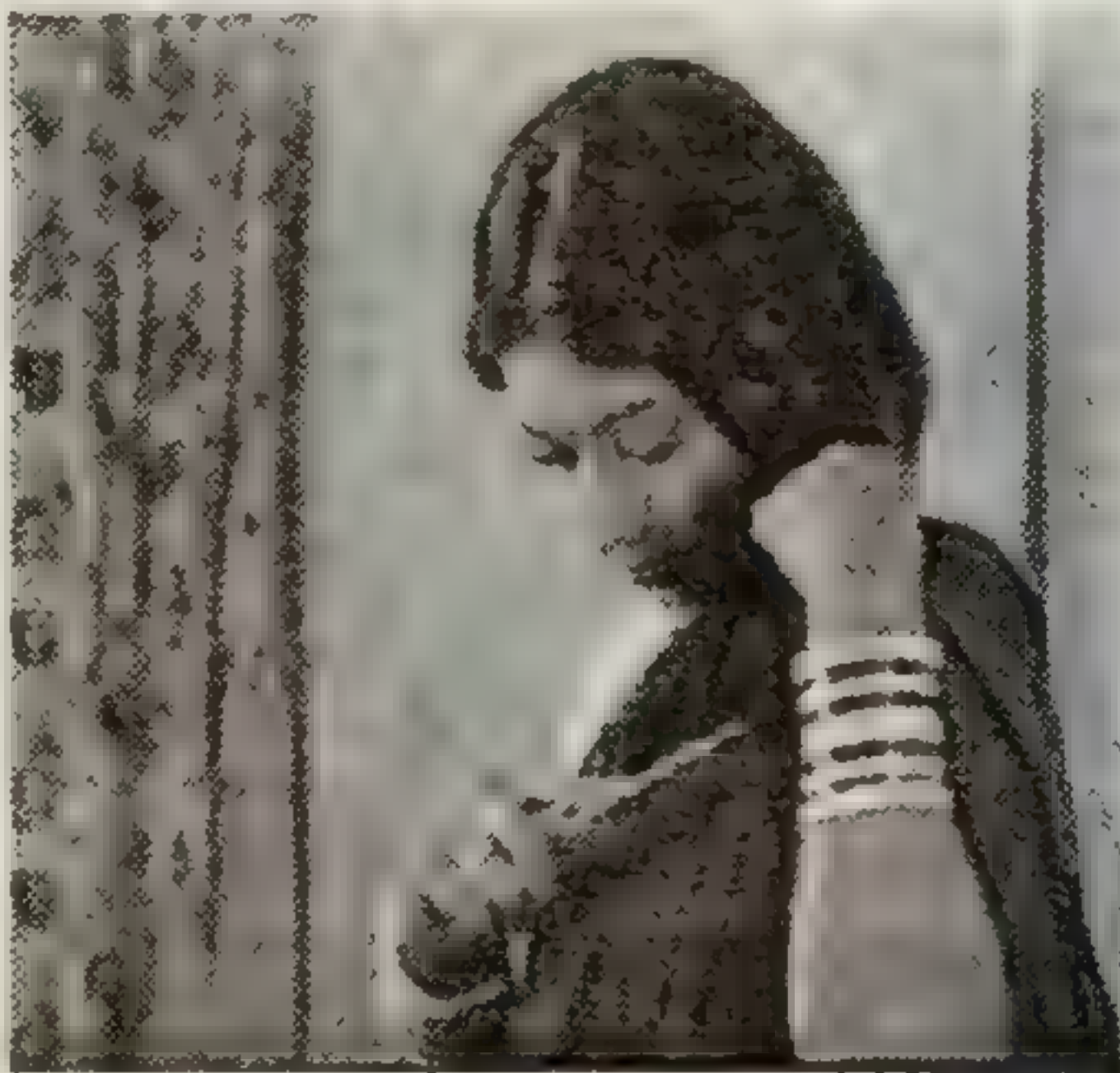
మొట్టికాయ వేసి

'ఛీ...పొండి అన్నప్పుడు

నా ఎదుపు నీ నవ్వులు

హరివిలై వెలసి నప్పుడు

ఆ సాగసు చూడతరమా

సిరి మల్లెలు అరి విరులకు

జడలో తురిమి

క్షణమే యుగమై వేచివేచి

చలిపొంగులు చెలికోక ముడిలో అదిమి

అలసి సొలసి కన్నులు వాల్చి

నిట్టూర్పులు నిశిరాత్రిలో

నిదరోపు అందాలతో

త్యాగరాజకృతిలో సీతాకృతిగల

ఇటువంటి

సాగసు చూడతరమా

నీ సాగసు చూడతరమా

రాత్రి బాగా పొద్దుపోయి ఝాన్సీ ఇంటికి వచ్చింది. పూర్తిగా అలిసిపోయి ఉంది. భార్య అలనాటి అంద చందాలను తలచు కుంటూ ఉక్కిరి బిక్కిరొతున్న బాలాజీ ఝాన్సీ మత్తుగా మంచంపై వాలిపోయిందాకా గమనించలేదు. భార్య రాగానే తన బిగి కౌగిలిలో బంధించి ఆమెకు స్వర్గపుటంచులు చూపాలని

కలల ప్రపంచంలో మునిగి

తేలాడు. డేబుల్ అరేంజ్ చేసి

భోజనం సిద్ధం చేశాడు.

శుభ్రంగా ఉతికి ఇస్త్రీ చేసిన

లుంగీ, లాల్చీ ధరించాడు. కానీ

తీరా చూస్తే.... తన కోరక తీరని

కోరికలా మిగిలిపోయేట్లుంది.

పూర్తి నిద్రమత్తులో ఉన్న ఝాన్సీని లేపాలని ప్రయత్నించాడు. "ఎమోయ్... లే.." అన్నాడు భుజాలు పట్టి ఊపి.

"వద్దండీ... ప్లీజ్... బాగా అలిసిపోయాను. వద్దండీ ప్లీజ్..." అన్నది అలసిన నయనాలతో.

బాలాజీకి జాలివేసింది.

బలవంతం చెయ్యాలని

ప్రయత్నించలేదు. ఆరాధనగా

భార్యను చూశాడు.

ప్రశాంతంగా నిద్రించమని

మనసులోనే అనుకుని ఓ వేడి

నిట్టూర్పు విడిచి

వెళ్ళబోయాడు.

ఆ నిద్రమత్తులోనే "ఎమండీ. రేపు క్రిష్టాస్టమి. గోపాల్ వాళ్ళ తోటలో ఉట్టి సంబరాలు జరుపుతారట. అందర్నీ రమ్మన్నాడు" చెప్పింది ఝాన్సీ. గోపాల్ పేరు వినగానే బాలాజీ మూడ్ మారిపోయింది.

"ఎవడు? ఆ తుత్తిగాడా? నన్ను పిలిచాడా? నేను చచ్చినా రాను." అన్నాడు కోపంగా.

-(ఇంకావుంది)

This feature is sponsored by

icon infra

◆ Builders

◆ Developers

◆ Contractors

☎: 55340855/955

Currently converting your dreams into concrete form

icon infra

at Satyanarayana Enclave, Madinaguda, Hyderabad-50

నలభై ఏళ్లుగా సిని పరిశ్రమ
తిరుతెన్నులపై అధ్యయనం
చేసిన రచయిత, జర్నలిస్టు నటుడు

రావి కొండలరావు

రొసిన వ్యూమిది

నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ వీక్షికి 'సినిమా' రాసేవాణ్ణి, అప్పటికింకా సినిమా వేషగాణ్ణి కాలేదు. ఆ సందర్భంగా సూర్యకాంతం గార్ని షూటింగ్ సెట్లో కలిసేవాణ్ణి. ఇంటర్వ్యూ లాంటిది కావలసి వుంటే అవిడ ఇంటికి వెళ్లేవాణ్ణి. ఆ దశలో అవిడ చాలా బిజీగా వుండేవారు. చెప్పాపెట్టకుండా ఓరోజు ఉదయమే అవిడ ఇంటికి వెళ్లి సుప్రభాతం పాడితే, అవిడ నామీద

జ్వరం తెచ్చుకున్న వాడిలా మొహం పెట్టి.

"ఏ స్టూడియోకి వస్తారు? పది గంటలకి సారథి స్టూడియోకి రండి"

జర్నలిస్టుకి 105 టెంపరేచర్ వచ్చింది! ఇది మెద్రాసు, సారథి స్టూడియో హైద్రాబాద్!... వెర్రి మొహం వేసి, పిచ్చి చూపు చూశాడు.

"చూడండి. నేను హైద్రాబాద్ వెళ్తున్నాను. ఇంకో గంటలో విమానం ఎక్కి, మరో గంటలో

పలకరింపబడుతూ వుండేవాణ్ణి.

సినిమాల్లో సహాయ దర్శకత్వ శాఖలో వున్నా - ఖాళీ సమయాల్లోనే జర్నలిజం వెలగబెడుతున్న సంగతి సూర్యకాంతం గారికి తెలీదు. సిటాడెల్ స్టూడియో వారు "ప్రేమలో ప్రమాదం" అని తీశారు. దానికి పనిచేశాను. అందులో అవిడ వున్నారు. మొదటి రోజు సెట్టుకి రాగానే నన్ను చూసి, "మళ్ళీ ఇంటర్వ్యూ కావాలా నాయనా..."

నామీద కథ

సత్యం వర్ధం

"భక్తిరంజని" కార్యక్రమం పాడేశారు! "నాయనా, ఇంత పొద్దున్నే కోడికూతతో పాటేవస్తే ఎలా - ముందుగా చెప్పాలా వద్దా? నేను రెడీ అయి అర్జెంటుగా స్టూడియోకి పారిపోవాలి. మర్యాదగా నిన్న ఫోన్ చేసి, "అమ్మా ఎప్పుడు రమ్మంటారు?" అని అడగాలా వద్దా?" అని గడగడా 'అస్థాత్తర శతనామావళి' జ(డి)పించేశారు - శపించేసినట్టు. ఈ జర్నలిస్టుకి తల బొంగరం తిరిగినట్టు తిరిగి బొప్పి కట్టేసింది. నోటినుంచి మాట పెగల్లేదు. మాట కోనం వెతుక్కుంటున్నాడు.

"ఏం అనుకోకండి నాయనా - సడెన్గా వచ్చి డిస్టర్బ్ చేస్తే ఇలాగే వుంటుంది. ఇంతకీ మీకేం కావాలి?" అన్నారావిడ పాతిక శాతం ప్రసన్నురాలై. "ఏంలేదండీ - ఏం వద్దండీ... అదీ... స్టూడియోకి వచ్చి అక్కడ కలుస్తాను" అన్నాడు జర్నలిస్టు

అక్కడ దిగి, ఇంకో గంటలో మేకప్తో సెట్లో వుండాలి. నాకంటే ముందుగా మీరు అక్కడికి చేరుకోలేరు గనక, నాలుగు రోజులు పోయాక, వాహినీ స్టూడియోకి రండి. ఏం కావాలో అడగండి - తెలుసు గదా, వాహినీ ఈ ఊళ్లోనే వుంది" గాత్రధోరణిలో కాస్త సర్దుబాటు కనిపించింది.

"అమ్మా - క్షమించండి. అలాగే వస్తాను" అని తిరగబోయాడు. "ఇదిగో - కూచోండి. నేను పనిలో వున్నా, కాఫీ తెచ్చి ఇస్తారు - తాగి వెళ్ళండి. సూర్యకాంతం గారింటికి వెళ్తే కాఫీ చుక్కయినా పోసింది కాదని, పత్రికలో రాసినా రాసేస్తారు" అంటూ వెళ్ళింది. కాఫీ తాగి, వెళ్ళకపోతే మళ్ళీ ఏం మంత్రాలతో ఎలాంటి అక్షింతలు పడతాయోనని భయపడుతూ కూచుని, కాఫీ తాగే బయల్దేరాడు జర్నలిస్టు. ఈ 'అనుభవం' అయిన తర్వాత, అప్పుడూ అప్పుడూ షూటింగుల్లో కలుస్తూ -

అనబోతే, 'కాదమ్మా' అని విషయం చెప్పాను. "అహ! ఇదో అవతారం అన్నమాట. ఏదో ఒక దాంట్లో స్థిరంగా వుండకూడదూ!" అని అడిగితే, విషయం వివరించాను - రెండూ చేస్తున్నానని. ఆ సినిమాలో అవిడ భర్త పాత్రధారి చదలవాడ కుటుంబరావు. ఆయన మాట్లాడే డైలాగులు 'యాస'లో వుంటాయి. భార్య భాష మాత్రం స్వచ్ఛంగానే వుంది. "ఇదేమిటినాయనా! ఆయన మాట ఒక రకం, నా మాట ఇంకో రకంగా వుంటే ఏడిసినట్టుంటుంది. ఇద్దరం ఒకలాగే మాట్లాడితే బావుంటుందని మా డైరెక్టర్తో (ఆయనకి తెలుగు తెలీదు) చెప్పండి" అన్నారు సూర్యకాంతం ఘటూ, హాటూ కలిపి. ఈలోగా చదలవాడ - "నీ బాసకి నేరాలేనే! నేనిట్టాగే మాట్లాడతా. నువ్వే నా బాసకిరా." అన్నారు కిలకిలా నవ్వేస్తూ. "అవున్నాయనా! మనం ఒకేలా

మాట్లాడలేదనుకో. మనిద్దరిదీ సంకరపెళ్లి అనుకుంటారు." అని ఈ మాట కూడా డైరెక్టర్తో చెప్పడంతో ఆయన 'అలాగే కానీండి' అన్నారు ఆంగ్లంలో. డైలాగులన్నీ సూర్యకాంతం గారు "ఎదవ సచ్చినాడా, ఇదేం పోయికాలంరా" అన్న దోరణిలో మార్చేసుకుని, ఎడమ చెయ్యి మరింత స్పీడుగా తిప్పుతూ, ఒళ్లు ఊపేస్తూ నటించే సరికి - 'సెట్లో వున్న వాళ్లంతా గొల్లుగొల్లున నవ్వి - వినోదించారు. "ఈజ్ షి ఏ టాలెంటెడ్ ఆర్టిస్ట్?" అన్నాడు డైరెక్టరు - ఆమె గురించి ఏమీ తెలియక - "ఇదీ జోక్" అన్నారు సూర్యకాంతం.

కొన్నాళ్లకి నేను మెల్లిగా ఆవిడ చెప్పినట్టు ఇంకో అవతారం ఎత్తాను. వేషం మారింది. వేషాలకొచ్చాను. 'దాగుడుమూతలు'లో డాక్టరు వేషం. నా భార్య రాధాకుమారికి అదే మొదటి చిత్రం. అవాళ 'సెట్లో గుమ్మడిగారు, సూర్య కాంతం, పద్మనాభం, రామలింగయ్య గార్లున్నారు. మాకు మొదటిరోజు షూటింగన్న మాట. నా భార్య తనే వెళ్లి సూర్యకాంతం గారికి పరిచయం చేసుకుంది. నన్ను చూసి "ఇదో వేషం!" అన్నారామె తీవ్రంగా. "ఉదరనిమిత్తం" అన్నాన్నేను. "ఏదో ఒక వృత్తిని నమ్ముకోండి బాబూ. ఆ పని, ఈ పని ఇదీ అదీ అంటే ఎందులోనూ రాణించలేరు, పైకి రాలేరు. పుస్తకాలు అమ్మినవాడు కోడిగుడ్లు అమ్మినట్టుంటుంది" అని ఏదో అని, నవ్వించారు.

మధ్యాహ్నం లంచ్ - 'సెట్లోనే ఏర్పాటు చేశారు. పెద్దవాళ్లంతా ఓ పక్క కూచున్నారు. నాకూ నా భార్యకీ ఇంకోచోట చిన్న టేబుల్ వేసి భోజనం పెట్టారు. సూర్యకాంతం గారి కళ్లు మాయిద్దరి మీదా పడ్డాయి. "ఓశి దీని మొహం సంతకెళ్లా. ఇంకా ఇవాళ వచ్చి ఈ సినిమాలో వేషం వేస్తోంది పిల్ల - ఆ డాక్టరు పక్కన కూచుని, కబుర్లాడుతూ ఎందులారగిస్తోంది. ఇలాగే చెడిపోతారు పిల్లలు" అని వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు సూర్యకాంతం గారు -

కామెంట్రీ మాకు వినిపించేలా. అంతలో అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు "అమ్మా! వాళ్లిద్దరూ భార్యాభర్తలు" అని ఉన్నమాట చెప్పి, సూర్యకాంతం గారి వాక్రవాహానికి 'లాక్' కట్టాడు. "ఆహా!" అన్నారావిడ - మావంక చూసి. భోజనం తర్వాత మేము వెళ్లి - మా సంగతులు చెప్పుకున్నాం. "ఈ సినిమాల్లో ఆడపిల్లలు వస్తూనే, ఏదీ ఆలోచించుకోకుండా తొందరపడిపోతారు. అలా అనుకుని, నేనే తొందరపడి మాట అన్నాను. అనలు తొందరపాటు నాదీ" అని తన మీద తనే జోక్ వేసుకున్నారు.

తర్వాత తర్వాత మేము ఆవిడకి చాలా దగ్గరయ్యాం. ఆవిడ నాకు 'అక్కగారు' అయ్యారు - నాలుగైదు సినిమాల్లో ఆవిడకి భర్తగా నటించే అవకాశమూ నాకు లభించింది. మొదటిసారి భర్త పాత్ర ధరించినప్పుడు - "అక్కగారూ! మీకు నేను భర్తనో, మీరు నాకు భార్యో మీరే చెప్పాలి" అన్నాను. "నాకు భర్తలు వేసిన వాళ్లందర్నీ అడుగు నాయనా. వాళ్ల నోళ్లకి ఎలాతాళం వేశానో, నీకూ ఆ తాళమే వేస్తాను. సూర్యకాంతం మొగుళ్లలో ఏ మొగుడు, భార్య ముందు నోరు విప్పాడుగనక? నీకూ అంతే. పాత్ర ప్రకారం నువ్వు నాకు మొగుడివే కాని, నిజానికి నేనే నీకు మొగుణ్ణి" అని అందర్నీ పకవకా నవ్వించారు 'నురేకారం' లాంటి సూరేకాంతం.

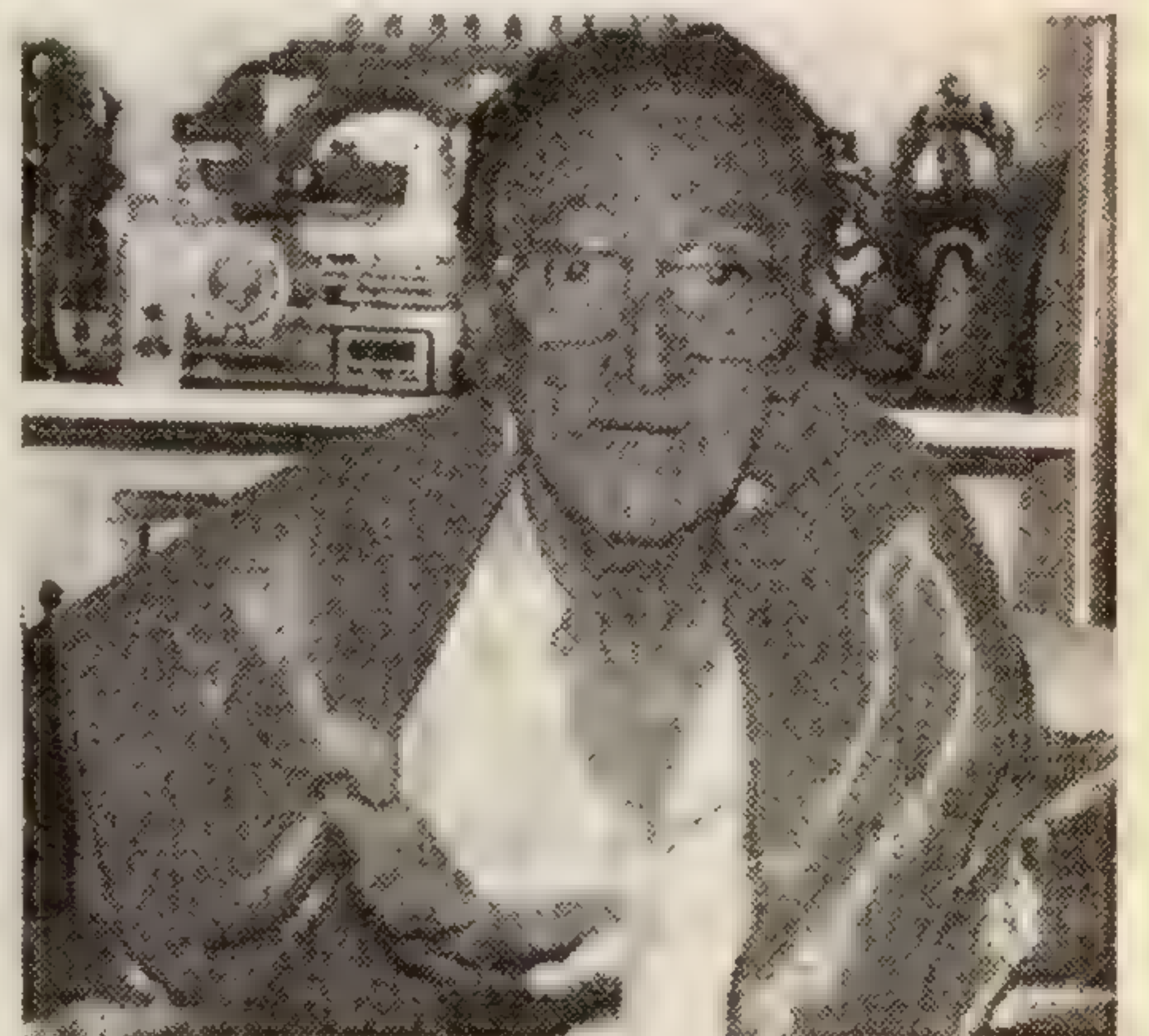
* * *

1954-55 ప్రాంతాల నేను ఒక మలయాళ చిత్రానికి తెలుగు మాటలు రాశాను. ఆ సినిమా పేరు "అతను ఎవరు?" త్రివేండ్రంలో డబ్బింగ్ జరిగింది. అందులో పాడ్డానికి వచ్చినప్పుడు మాధవపెద్ది సత్యం గారితో పరిచయం కలిగింది. అందులో ఆయన హీరోకి పాడారు. (చిన్న విశేషం : నేనూ ఒక పాటలో వచ్చే, ఇంకో పాత్రకి ఓ చరణం పాడాను) త్రివేండ్రంలో కలిసి తిరిగాం - గుళ్ళు గొప్పరాలూ.

ఆ సమయంలోనే అనుకుంటాను - అనకాపల్లిలో ఒక నాటకం వేశాం. అందులో సత్యంగారు, టి.జి.కమలాదేవి గారు - మా అన్నయ్య ఆర్.కె.రావు ఇంకా కొందరు వేశారు. ముందురోజు విశాఖవట్నం, రెండోరోజు అనకాపల్లి. అనకాపల్లిలో నాటకం కాగానే ఆ ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేసిన కాంట్రాక్టరు ఎక్కడి వాళ్లని అక్కడ పారేసి, పారిపోయాడు ! రైలు టిక్కెట్లకి డబ్బులు ఇవ్వాలి, భోజనం ఎలా - బస్ ఏమిటి? - అని అందరం తర్జనభర్జనలు పడుతూ వుంటే - "ఇవన్నీ మాకు మామూలేరా. అందుకే కాంట్రాక్టర్లు దగ్గర ముందుగానే డబ్బు లాగేస్తాం. ఇక్కడ మీరెవరో చూసుకుంటున్నారని నేను పట్టించుకోలేదు. పదండి! బస్సు స్టాండులో

దుప్పటి పరచి, నాలుగు పద్యాలు చదివి, నాలుగు రాళ్లు సంపాదిద్దాం!" అని జోక్ వేశారు - సత్యం చుట్ట వెలిగిస్తూ. ఆ సీరియస్ విషయాన్ని ఆయన చాలా లైట్గా తీసుకోవడం చూస్తే ఆశ్చర్యం వేసింది. అక్కడ అక్కడ డబ్బు పోగుచేసి, మధ్యవర్తి ఎవరో కొంత అందించాడు. కమలాదేవిగారు, ఒకటో తరగతి టిక్కెట్లు కొనుక్కున్నారు. సత్యం గారు, నేనూ మామూలు పెట్టెలో ఎక్కి మద్రాసుకి ప్రయాణించాం. దారంతా ఆయన "కాంట్రాక్టర్ల కథలు" చెబుతూనే వున్నారు. నేను "అన్నా" అని ఆప్యాయంగా పిలిస్తే - ఆయన "ఎంరా తమ్ముడూ" అనేవాడు.

ఆయనకి సంగీత దర్శకత్వం చేసే అవకాశం వచ్చింది. "నిజం చెబుతే నమ్ముతారా?" అని ఆ సినిమా పేరు. "రెండు మూడు కోరస్ పాటలున్నాయి. నీచేత పాడిస్తానా" అన్నాడు అన్నగారు. ఓ మూడు పాటలు రికార్డింగ్తో, సినిమా ఆరంభమైంది. అప్పట్లో ఆర్కెస్ట్రా పేమెంట్లు ఇప్పటిలా కాదు. తర్వాత ఎప్పుడో ఇచ్చేవారు. ఆర్కెస్ట్రా వాళ్లు నిర్మాత ఇంటిచుట్టూ, ఆఫీసు చుట్టూ డబ్బుల కోసం తిరిగారు సత్యం

గారు - "నాకు పైసా ఇవ్వలేదు బాబూ - నేనెవరితో చెప్పుకోనూ!" అని గొడుగు వేసుకుని ఆఫీసుచుట్టూ తిరిగి, విసిగిపోయారు.

ఓ రోజు తిరిగితిరిగి వేసారిపోయిన ఒక వాద్యకారుడు నిర్మాతతో మాటామాటా పెంచుకుని నిర్మాత ముక్కు తన నోటితో కరిచేశాడు! పెద్ద గాయమై - ఆయన ఆస్పత్రికి వెళ్లి - ముక్కు మీద పట్టి వేసుకున్నారు. ఆ పట్టి అలాగే వుండేది, ఆ ముక్కుమీద - చాలాకాలం పాటు.

అప్పుడు సత్యంగారు ఓ మాట అన్నారు: "ఒరే, నిర్మాత - పని చేసిన వాళ్లకి డబ్బులు ఇవ్వకపోతే, అతన్ని శూర్యణకని చెయ్యొచ్చు. ముక్కు చెవులో కొరికేయొచ్చు. అంచేత నేనెన్నడూ నిర్మాతను కాను - మళ్లి సంగీత దర్శకుణ్ణి కూడా కాను!" అని గట్టిగా చెప్పారు ఇంకా గట్టిగా చుట్టపొగలాగి, గుప్పున వొదుల్తూ.

ప్రముఖ దర్శకుడు
శ్రీ.సింగీతం శ్రీనివాసరావు
'హాసం' పాఠకుల కోసం
ప్రత్యేకంగా రాస్తున్నా

క ర్మ కథలు

3

ముంబుర శాస్త్రి

ముంత్రిగారి ముఖంలో ఒక కొత్తకళ తొణికిసలాడింది. క రాజుగారికి చెప్పదగ్గ కొత్త ఆలోచన ఏదైనా స్ఫురించినప్పుడల్లా ముంత్రిగారి ముఖం ఇలా కాంతివంతమౌతూ వుంటుంది. రాజుగారికి ఇది ఎప్పుడెప్పుడు చెప్పామా అని అరాటపడ్తుంటాడు. ఈసారి తన ఆలోచనను రాజుగారు తప్పకుండా మెచ్చుకుంటారనే ఉత్సాహంతో ఉదయాన్నే రాజభవనం చేరుకున్నాడు. క రాజుగారు అప్పుడే ఫలహారాలు, పానీయాలు సేవించి ఏకాంతమందిరంలో ఏకాంతంగానే వున్నారని తెలుసుకొని తన ఆలోచనను చెప్పడానికి ఇంతకంటే మంచి తరుణం దొరకదని నిర్ణయించుకొని సరాసరి రాజుగారు ఉన్నచోటుకి వెళ్లాడు.

“రండి ముంత్రిగారూ! రండి! కూర్చోండి. ఏదో కొత్త ఆలోచన వచ్చినట్టుంది” అన్నారు క రాజుగారు.

తన మనస్సులోనిది రాజుగారు అట్టే పసిగట్టడంతో ముంత్రి కాస్త ఖంగుతిన్నారు. వెంటనే తెవ్వరిల్లుకొని “విజయమో, వీరస్వర్గమో” అనుకుంటూ మొదలెట్టాడు.

“మహారాజా! మన రాజ్యంలో సంగీత కళను అభివృద్ధి చేసే ఒక వినూత్న వధకం ఆలోచించాను.”

“బాగు బాగు, చెప్పండి” అన్నారు క రాజుగారు.

“నా అభిప్రాయంలో ప్రజా బాహుళ్యం మెచ్చిన సంగీతమే గొప్ప సంగీతం. అదేమిటో కనుక్కొని దానికి మన రాజ్యంలో ప్రోత్సాహమిస్తే-”

“మంచి ఆలోచన ముంత్రి! - కానీ-”

వికసించిన ముంత్రి ముఖం క్షణంలో ముడుచుకుపోయింది. క రాజుగారు వివరించారు.

“సరిగ్గా ఇదే ఆలోచన మా బావగారి మేనత్త రెండవ అల్లుడూ, రాయలకోట రాజు అయిన రఘునాథ వర్మకు వచ్చింది. దానిని తన రాజ్యంలో అమలు పెట్టడంలో ఉత్పన్నమైన విశేషాన్ని వివరిస్తూ వినండి”.

క రాజుగారు చెప్పిన కథ ఈ విధంగా సాగింది.

రాయలకోట రాజు రఘునాథవర్మ ఏది ప్రజలు మెచ్చే సంగీతమో తెలుసుకోవాలనుకొని అందుకోక పథకం తయారు చేశాడు. దాని ప్రకారం చెఱువును ఆనుకుని ఒడ్డునవున్న పెద్ద మైదానంలో ఒక వేదికను కట్టారు. దాని ముందూ, కొంత దూరం వరకూ అటూ యిటూ ఒక లావు పాటి తెరను కట్టారు. అంటే ముందుండి మైదానంలోంచి చూస్తే వేదికలో ఏం జరిగేదీ కనిపించదు. ఆ రోజుక్కడ నంగీతోత్సవాలు జరుగుతాయని, ఊరి జనమంతా రావాలని నలుమూలలా చాటించారు.

ప్రకటించిన నియమావళి ప్రకారం ఉత్సవం ఉదయం తొమ్మిది గంటలనుంచి సాయంత్రం ఐదు గంటలవరకు జరుగుతుంది. నిజానికి ఇదొక రకమైన పోటీ. రాజ్యంలోని గొప్ప సంగీత విద్వాంసులంతా ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా వేదిక మీద తెర వెనుక కూర్చోని గానం చేస్తారు. ఒక్కొక్కరికి కేటాయించిన సమయం అరగంట. ఊరి ప్రజలంతా ఈ సంగీతాన్ని వింటారు. కార్యక్రమం కాగానే ఎవ్వరు ఉత్తమ విద్వాంసులో ప్రజలు తమ అభిప్రాయాన్ని తెలియజేస్తారు. ఈ విధంగా ప్రజల్లో ఎక్కువమంది మెచ్చే సంగీతమేదో, గాయకుడెవరో రాజుగారికి తెలిసివస్తుంది.

పాడిన వారంతా తెరవెనుక నుంచే పాడ్తారు కనుక ఎవరు పాడేదీ జనం చూడలేరు. దీనివల్ల

పక్షపాతాలకెక్కడా తావుండదు. ప్రముఖులు కదా అని వారిని మెచ్చుకోడం, కొత్తవారు కదా అని వారిని చులకనగా చూడడం లాంటివి వుండదు. ఐతే గాయకులు పాడ్డానికి ముందు వాళ్ళ పేర్లు ప్రకటించాలి కదా? అప్పుడు వాళ్ళెవరో జనానికి తెలిసిపోతుంది కదా? - కార్యకర్తలు ఈ విషయంలో కూడా తగు జాగ్రత్తలు తీస్తున్నారు. పోటీలో పాల్గొనే పదిహేనుమంది విద్వాంసుల అసలు పేర్లకు బదులు పాడ్యమి, విదియ, తదియ అంటూ రహస్య నామాలిచ్చి ఆ రీతిన వాళ్ళ పేర్లను ప్రకటించారు.

పోటీలో పాల్గొనడానికి వచ్చిన విద్వాంసులలో అతి ముఖ్యుడు తుంబురశాస్త్రి. ఇతను కర్ణాటక హిందుస్తానీ శాస్త్రీయ సంగీతాల్లో ప్రవీణుడు. తోడిరాగం ఆలాపన చేస్తే కింది షడ్జమం, గాంధారాలమధ్యనే కొన్ని గంటలు సంచారం చేయగలడు. అంతటి ప్రతిభావంతుడు కూడా ఈనాటి కచేరీలలో పాల్గొంటున్నా ఆ విషయం ప్రజలకు తెలీదు.

మైదానమంతా జనంతో నిండిపోయింది. ఇన్నాళ్ళూ జరిగిన కచ్చేరీలన్నీ రాజుగారు వింటూండగా ఆస్థానంలో జరిగేవి. బహిరంగంగా జనం మధ్య కచ్చేరి జరగడం ఇదే మొదటిసారి. అందుకని అందరూ ఏదో తెలియని ఉత్సాహంతో కచ్చేరీ ఎప్పుడెప్పుడు మొదలౌతుందా అని ఎదురుచూస్తున్నారు.

తెరవెనుక నుంచి ప్రకటన వచ్చింది. ప్రప్రథమంగా గానం చేసే విద్వాంసుడు పాడ్యమి అని. భైరవ రాగాలాపనతో అతని గానం ప్రారంభమైంది. కొంత సేపటివరకు అందరూ నిశ్శబ్దంగా విన్నారు. కాని ఆలాపన సాగే కొద్దీ

జనంలో ఏదో ఒక నిస్సారమైన వాతావరణం పాకింది. మొదటను ఉత్సాహం కొద్ది కొద్దిగా తగ్గి, కొంత సేపయ్యేసరికి గుస గుసలు బయల్పడాయి. అవి రణగొణ ధ్వనులుగా మారి చివరకు తెరవెనుక పాటలు, తెరముందు మాటలుగా తయారయ్యాయి. అరగంటయిన తర్వాత రెండవ గాయకుడు విదియ తన గానం మొదలెట్టాడు. ఇది కానడ రాగం. ఇతడేమైనా కొత్తగా వినిపిస్తాడేమోనని ముందు కొన్ని నిమిషాలు అంతా నిశ్శబ్దంగా విన్నారు. కాని ఆ తర్వాత యధాప్రకారమే. గొణగొణలు, మాటలు వగైరాలు. ఇలా ఒకరి తర్వాత ఒకరు పంచమి, షష్ఠి, సప్తమిలు పాడుతూ జనం ఏమీ వట్టించుకోలేదు. ఇక అష్టమి, నవమిలు వచ్చేసరికి ఒళ్ళు విరుచుకునేవారు, కాసేపు అలా తిరిగి వచ్చేవారు, ఇంటి నుంచి తెచ్చుకున్న తినుబండారాలను తినేవారు, ఇలా ఎవరి వ్యాపకంలో వాళ్ళున్నారు. సాయంత్రం నాలుగు గంటలైంది. ఇప్పటికీ వచ్చింది తుంబురశాస్త్రి

వంతు. వరుసలో అతను త్రయోదశి.

తెరవెనుక నుంచి త్రయోదశి గానం మొదలౌతుంది అని ప్రకటన వచ్చినా ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

తుంబురశాస్త్రి తోడిరాగం ఆలాపన మొదలెట్టబోయారు. ఈ సమయంలో ఒక విచిత్రమైన సంఘటన జరిగింది. దగ్గర్లో చెఱువు ఒడ్డున ఒక చాకలివాడు ఆరేసిన బట్టల్ని మూటగట్టి వక్కనున్న గాడిదమీద పెట్టబోయాడు. గాడిద ఎందుకో మారాం చేస్తూ పక్కకి తప్పుకుంది. దాంతో చాకలివానికి కోపం వచ్చి గాడిదను కొట్టడానికి కఱ్ఱ ఎత్తాడు. గాడిద పరుగెత్తింది. చాకలివాడు తరుముతూ దానివెంట పడ్డాడు. గాడిద పరుగెత్తి సరాసరి వెనుక నుంచి వచ్చి వేదికనెక్కింది. ఈ సమయంలోనే తుంబురశాస్త్రి తోడిరాగం ఆలాపన మొదలెట్టబోయింది. గాడిదను చూసి తుంబురశాస్త్రి కేక పెట్టబోయాడు. ఈలోగా గాడిద తుంబురశాస్త్రిని ఎగిసి తన్నింది. తుంబుర శాస్త్రి

ఒక్కసారి గాలిలోకెగిరి కిందెక్కడో పడ్డాడు. ఈ కథంతా తెరవెనుక జరుగుతున్నది కనుక మైదానంలో వున్న జనానికి ఇదేమీ తెలీదు. తరుముకుంటూ వచ్చిన చాకలివాడు గాడిద చేసిన పనికి మండిపడి కఱ్ఱతో దాన్ని గట్టిగా బాదాడు. గాడిద బిగ్గరగా కేకపెట్టింది.

ఇంతవరకు నిస్సారంగా, నిర్జీవంగా వున్న వాతావరణం ఒక్కసారిగా కొత్త చైతన్యాన్ని అందుకుంది. వాళ్ళల్లో వాళ్ళు మాట్లాడు కుంటున్న జనం మాటలాపేసి నిశ్శబ్దంగా వినసాగేరు. తెరవెనుక చాకలి వాడు కొట్టే దెబ్బలకు గాడిద అరుస్తూవుంది. ఎన్నో స్వరాలు పెనవేసుకొని ఉద్భవించిన ఈ కొత్త రాగానికి, ఈ కొత్త శబ్ద సంగీతానికి జనం రక్తనాళాల్లోని రక్తం వేడెక్కింది. అందరూ చప్పట్లు కొట్టేరు.

గాడిదను తీస్సాని చాకలి వెళ్ళిపోయాడు. తుంబురశాస్త్రి కచ్చేరిని కొనసాగించే స్థితిలో లేడు. తర్వాత వచ్చిన విద్వాంసులు చతుర్థసి, పౌర్ణమిలు మళ్ళీ నీరసమైన పాత సంగీతం

వినిపించడంతో జనం దాన్ని తిరస్కరించారు.

ఉత్సవం ముగిసిన వెంటనే కార్యకర్తలు జనం వద్దకొచ్చి ఈ నాటి ఉత్తమ గాయకుడెవరో చెప్పవలసిందిగా కోరారు. ఎలాంటి సందేహమూ లేకుండా అందరూ ముక్త కంఠంతో వెలిబుచ్చిన ఏకాభిప్రాయం - ఈనాటి ఉత్తమ సంగీత విద్వాంసుడు త్రయోదశి - అంటే తుంబురశాస్త్రి.

ఆస్థాన పండితులు మెచ్చుకున్న తుంబుర శాస్త్రినే ప్రజలు కూడా మెచ్చుకున్నారన్న సంగతి తెలిసి రఘునాథరాజుకి ఆనందమూ, ఆశ్చర్యమూ కలిగింది. కాని కాస్తేవటికల్లా కార్యకర్తలు రాజుగారికి రహస్యంగా అసలు విషయం చెప్పారు.

ఇప్పుడు రాజుగారికి కొత్త సమస్య ఎదురైంది. వచ్చేనెల జరగబోయే రాజ్యోత్సవాల్లో తుంబురశాస్త్రి బహుమాన గ్రహీతగా తప్పనిసరి పాడాల్సివుంటుంది. కాని కచ్చేరికి వచ్చిన జనం తోడిరాగం వినగానే “ఇది కాదు మేము మెచ్చిన సంగీతం” అని గొడవ చేస్తే ప్రమాదం.

ఈ విషయాన్ని రాజుగారు తుంబురశాస్త్రినే ఏకాంతంగా తన మందిరానికి పిలిపించి వివరించారు.

“తుంబురశాస్త్రి! తెలిసో తెలియకో ఈనాడు

మీరు జనం మెచ్చిన ఉత్తమ విద్వాంసులు. మీరందించిన కొత్త సంగీత శబ్దం అందరినీ ఉద్రిక్తులను జేసింది. ఇప్పుడు ఇదితప్ప వేరే ఏ సంగీతాన్ని మీరు అందించినా జనం దాన్ని స్వీకరించే ప్రసక్తే లేదు. ఇక నుంచి మీరు ఈ సంగీతాన్నే గానం చెయ్యాలి. తప్పదు. నెల రోజుల్లో రాజ్యోత్సవాలు జరగనున్నాయి. ఈలోగా మీరు ఎలాంటి కృషి చేస్తారో, ఆ బాధ్యతంతా మీదే”

తుంబురశాస్త్రి రాజువంక దీనంగా చూశాడు. కానీ రాజాజ్ఞ. తప్పనిసరి. చివరకు ఒక పథకం ఆలోచించాడు. రాత్రి చాకలివానింటికి వెళ్ళి అతనికి పెద్ద పారితోషికం సమర్పించుకొని ఒక ఒప్పందానికి వచ్చాడు. దాని ప్రకారం తుంబురశాస్త్రి ప్రతిరోజూ రాత్రి రహస్యంగా చాకలివానింటికి వెళ్లేవాడు. అప్పుడా చాకలివాడు కజ్జిలో గాడిదను బాదేవాడు. గాడిద గట్టిగా అరిచేది. వెంటనే తుంబురశాస్త్రి గాడిద నాదాన్ని అనుసరిస్తూ దానిలాగే అరుస్తూ తన అభ్యాసం మొదలెట్టేవాడు. ఈ విధంగా ప్రతిరాత్రి చాకలివాడు గాడిదను కొట్టడం, అది అరవడం, తుంబురశాస్త్రి అదే విధంగా అరవడం ఇలా అభ్యసించి, అభ్యసించి నెలయ్యేసరికి చక్కటి ప్రావీణ్యాన్ని సంపాదించాడు.

రాజ్యోత్సవాలు మొదలయ్యాయి. తుంబుర శాస్త్రి కచ్చేరి సమయం ఆసన్నమైంది. జనం తండోపతండాలుగా వచ్చి అతని సంగీతం కోసం ఆత్మతతో ఎదురు చూశారు. తుంబురశాస్త్రి వేదిక మీదకు వచ్చి, అందరికీ నమస్కరించి ఒక్కసారి గట్టిగా అరిచాడు. వెంటనే జనమంతా ఆనందంతో ఈలలేస్తూ, గంతులేస్తూ తమ సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేశారు. కచ్చేరి అయింతర్వాత జనమంతా తుంబురశాస్త్రి గురించి మాట్లాడు కుంటూ పోటీ రోజంత బాగా పాడక పోయినా ఇంచుమించు బాగానే పాడేడనుకున్నారు.

అప్పట్నుంచీ రాజ్యమంతా ఈ కొత్త సంగీత శబ్దం దావానలంలా పాకిపోయింది. పెళ్ళిళ్లు, సభలు, సమావేశాలు ఎక్కడ చూసినా ఈ అరుపులే, దీంతో రఘునాథరాజుకు సంగీత కళాబంధువనే బిరుదు నిచ్చారు.

‘క’రాజు చెప్పిన కథను విన్న మంత్రి దీర్ఘాలోచనలో పడ్డాడు. క రాజు మంత్రి నుద్దేశించి “మంత్రి! ఇప్పుడు ఆలోచించి చెప్పండి మన రాజ్యంలో ఎలాంటి పథకం వేస్తే సంగీత కళ అభివృద్ధి చెందుతుంది?” అంటూ లోనికి వెళ్ళిపోయాడు. మంత్రి ఏమీ ఆలోచించ లేక అలాగే నిలబడి పోయాడు.

ఘంటసాల క్వీజ్

మొదటి బహుమతి : రూ. 250/- } మరియు
రెండవ బహుమతి : రూ. 200/- } ఘంటసాల
మూడవ బహుమతి : రూ. 150/- } కలర్ ఫోటో

క్వీజ్ నెం-16

1. ఘంటసాల సంగీత దర్శకత్వం వహించిన హిందీ పాతాళ భైరవిలో పాడిన గాయకుడి పేరు?

జ:

2. ఘంటసాల, ఆర్.బాలసరస్వతీ దేవి కలిసి పాడిన తొలి యుగళగీతం గల చిత్రం?

జ:

3. ఎన్.టి.ఆర్, ఎ.ఎన్.ఆర్ కలిసి నటించిన చిత్రములో ఘంటసాల ఎ.ఎన్.ఆర్.కు మాత్రమే పాడారు. ఆ చిత్రం?

జ:

4. ఘంటసాల సంగీతంలో టి.జి.కమలాదేవి పాడిన తొలి చిత్రం?

జ:

5. ఘంటసాల నిర్మించిన మొదటి చిత్రం?

జ:

పంపినవారి పేరు :

చిరునామా :

క్వీజ్: రూపకల్పన, సమర్పణ, నిర్వహణ
డా|| కె.వి.రావు.

వ్యవస్థాపకులు.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గానసభ.

28, 1-1-79, ఆర్డీస్ క్రాస్రోడ్స్,

హైదరాబాద్ - 500 020.

నిబంధనలు:

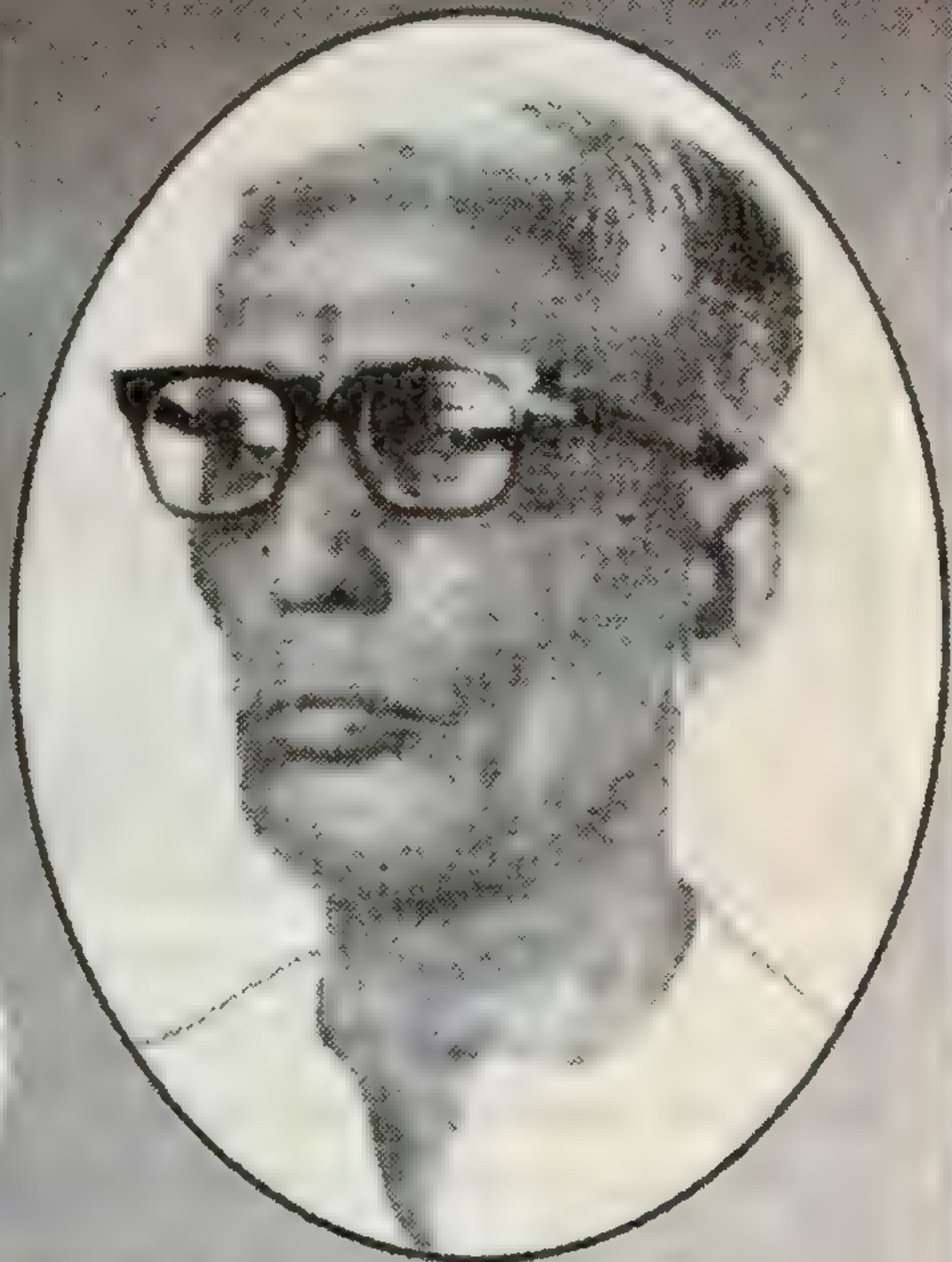
- 1) పోటీలో పాల్గొనగోరేవారు పక్కన ప్రచురించిన కూపన్ మాత్రమే నింపి కవరులో పంపాలి. కూపన్ కాకుండా మరే విధంగా పంపినా ఆ ఎంట్రీ స్వీకరించబడదు.
- 2) కవరుపై ‘ఘంటసాల క్వీజ్’ అంటూ పేర్కొనటం మరచిపోకూడదు.
- 3) ప్రకటించిన బహుమతులను నగదుగా గాని, ఆడియో క్యాసెట్లుగా గాని, సీడీలుగా గాని విజేతలకు పద్మశ్రీ ఘంటసాల గానసభ - హైదరాబాద్ వారిచే నేరుగా పంపటం జరుగుతుంది.
- 4) ఏ బహుమతి కైనా ఒకరు కన్నా ఎక్కువగా విజేతలుంటే తుది నిర్ణయం పద్మశ్రీ ఘంటసాల గాన సభ వారిదే!
- 5) ధారావాహికంగా కొనసాగే ఈ క్వీజ్ పోటీలలో ఏ కేటగిరీలోనైనా వరసగా 5 సార్లు విజేతగా ఎన్నికైనవారికి ఓ ప్రముఖవ్యక్తి ద్వారా హైదరాబాద్ లో మరొక ఆకర్షణీయమైన బహుమతిని అందజేయటం జరుగుతుంది.

కూపన్లు
31-12-2003
లోగా చేరాలి

కూపన్లు పంపవలసిన అధ్రసు

‘హాసం- హాస్య సంగీత పత్రిక’
502, శ్రీ బాలాజీ నిలయం, 13-1-212,
మోతీనగర్, హైదరాబాద్-500 018.

పింగళి పాటల్లో నెటకారాలు చమత్కారాలు

- రావి కొండలరావు

డింభకుడంటే బాలకుడు. హలా అనేది సంబోధన అని వివరించిన నాగేంద్రరావు, సినిమా "వరించి వచ్చిన మానవ రచనా వీరుడు" కాకపోతే "వరించి వచ్చిన మానవ వీరుడు ఏమైనాడని విచారమా?" (జగదేకవీరుని కథ) అని డైలాగు లాగా, పాట పల్లవి రాయడం ఎవరికీ సాధ్యమవుతుంది? "ఇలా రాయడానికి పింగళి నాగేంద్రరావు లాంటి కవి అవసరమా? ఎవరైనా రాయవచ్చు గదా" అన్న సవాళ్లు కూడా ఆయన ఎదుర్కొన్నారు. "ఏమిశిక్ష కావాలో కోరుకొనే ప్రేయసీ" (చంద్రహారం) అన్న పల్లవి కూడా అలాంటిదే. ఇలా సింపుల్ గా రాస్తేనే పాపులర్ అవుతాయన్నది ఆయన నమ్మకం, ఆ దర్శకుల నమ్మకం. "ఆడువారి మాటలకు అర్థాలు వేరులే", "బృందావనమది అందరిదీ గోవిందుడు అందరి వాడేలే", "ఎంతఘాటు ప్రేమయో" వంటి పల్లవులు అందరినోటా నానుతున్న అల్లరి పాటలు. ఆయన పాటల మాటలు, సినిమా టైటిల్స్ అయినట్టు - ఇంకో రచయితవి కనిపించవు (ఒకటో రెండో వుండొచ్చునేమో) వివాహ భోజనంబు, అహ నా పెళ్లంట, చూపులు కలిసిన శుభవేళ, ఎంత ఘాటు ప్రేమయో, కనులు తెరచినా నీవాయె, లాహిరి లాహిరి లాహిరిలో, పాపం పసివాడు - వంటివి.

'గుణసుందరి కథ'లోని ఒక పాటలో "చిటి తాళం వేస్తినంటే, సిగ్గు కీలే సడలిపోవాలి" అని దైవాధీనం (కస్తూరి శివరావు) పాట. ఇందులో ఆయన ఉపయోగించిన 'సిగ్గుకీలు' తమాషా అయిన మాట. కీళ్లలో సిగ్గుకీలు అని ఒకటుంటుందని, అది సడలిపోతుందనీ,

పింగళివారు చమత్కరించారు. అన్ని పాటల్లోనూ ఆయన చేసిన చమత్కారాలు ఇప్పుడు చెప్పుకోలేం గాని, కొన్ని చెప్పుకుంటే - 'పాతాళభైరవి'లోని 'ఎంతఘాటుప్రేమయో' పాట. ఘాటుప్రేమ చాలా కొత్త ప్రయోగం., వింత సమాసం. తోటరాముడు మోటువాడు గనక, వాడి ప్రేమ ఘాటుగా వుండక, సున్నితంగా ఎలా వుంటుందని నాగేంద్రరావు గారు అడిగారు. (ఈ చమత్కారం మీద చేసిన ప్రతి చమత్కారం - నాయిక మాలతిని దృష్టిలో పెట్టుకుని - 'ఇంత లేటు వయసులో' అన్నారు) ఆ పాటలోనే - తోటరాముడి చూపు కూడా తీవ్రమైనదన్నారు - 'ఎంత తీవ్ర వీక్షణమో' అని. 'కన్నుకాటుతిన్నదిగా' అని తర్వాత చేసిన చమత్కారం. తీవ్రమైన ఆ చూపుకి కన్ను - కాటు తిన్నదిట (పాము, కాటు వేసినట్టు) ఆ కాటుకి కళ్లు విరిశాయిట. తోటరాముడు కంటితో కాటు వేస్తే - ఆ కాటుకి రాజకుమార్తె కళ్లలో కళ్లు విరిశాయి! 'పెళ్లి చేసిచూడు'లోని స్వప్న దృశ్యంలో ఊర్వశి, అర్జునుడూ పాట. ఊర్వశి, అర్జునుడి వెంటపడి, ప్రేమించమని అడిగితే - "చాలు చాలు నీ సాముదాయకపు వలపు పంపిణీ" అని పాదతాడు అర్జునుడు. ఊర్వశి అందర్ని ప్రేమిస్తుంది. అందరిమీదా వలపులు కురిపిస్తుంది. ఆమె తన వలపుని, కో ఆపరేటివ్ సిస్టమ్ లో డిస్ట్రిబ్యూట్ చేస్తుందిట! దాన్నే ఆయన 'సాముదాయకపు వలపు పంపిణీ' అని, అనువదించినట్టు చమత్కరించారు! ఎంత ఆలోచన! ఆ పాటలోనే 'ఊగించిన ఉర్రూగించిన' (ఉర్రూతలూగించడం - అన్నమాట) 'యుగయుగాలుగా, జగజగాలుగా' అని ప్రయోగాలు చేశారు.

సినిమా మాటల్లోనూ, పాటల్లోనూ నెటకారాలు చూపించడం, చమత్కారాలు నూరడంలో పింగళి నాగేంద్రరావు గారి తర్వాతే ఎవరైనా - అని చెప్పుకోవడంలో అతిశయం లేదు, అది అతి సత్యమే గాని. గిడిగిడి, వలా, గింబళి, డింగరి, డింభకా, శాయరా లాంటి మాటలు - మాటల్లో పొదిగి పాపులర్ చేసిన ఘనత పింగళి వారిది. "అన్ని వున్న మాటలే. నేను వుట్టించినవి కావు. గిడిగిడి అంటే నమస్కారం. డింగరి అంటే సేవకుడు.

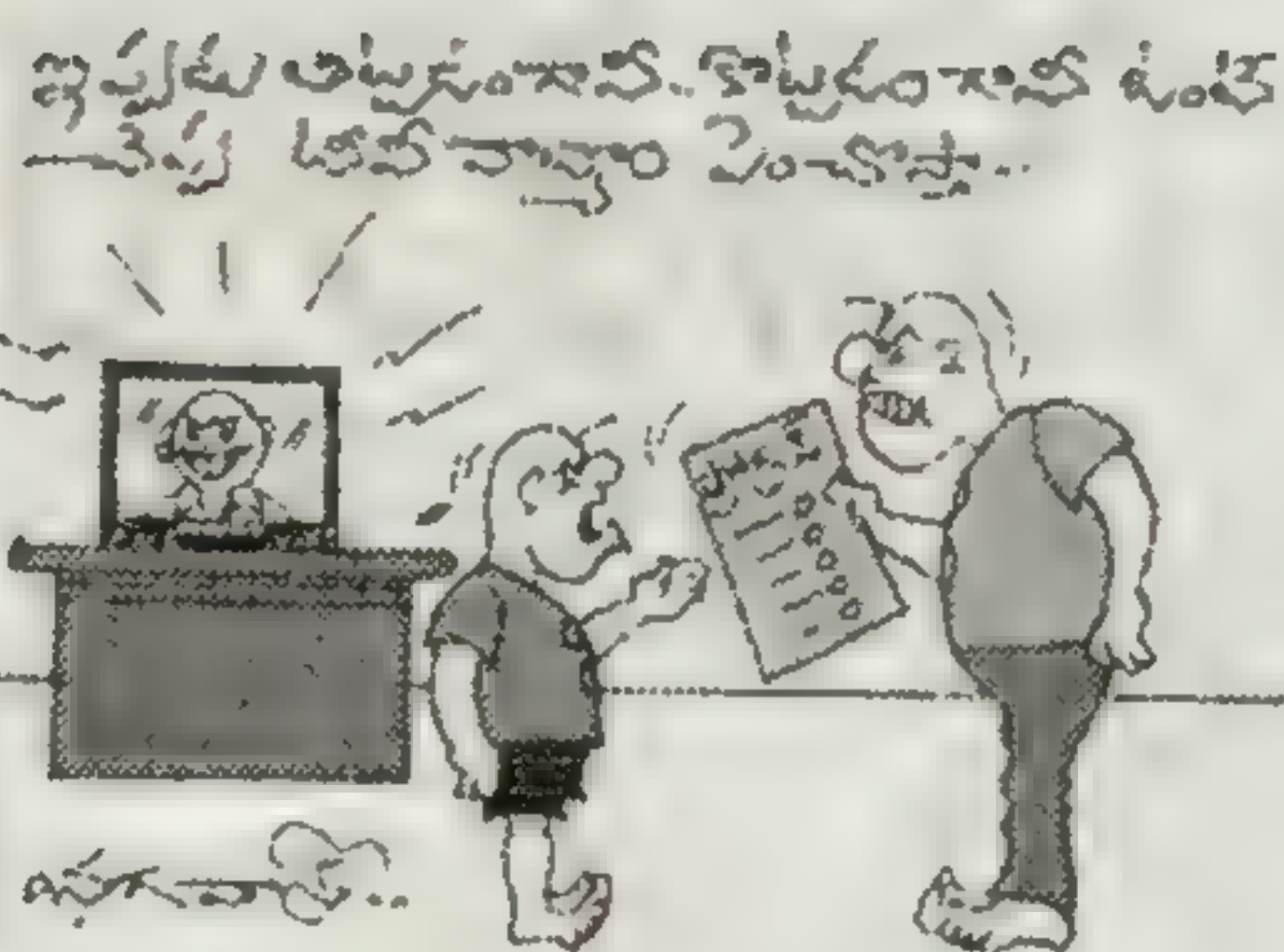
“జగజగాలు ఎక్కడుంటాయి?” అని అడిగితే, “ఔ చితీభంగం కాకుండా పదం వెయ్యడంలో తప్పులేదు” అని జవాబు ఇవ్వగల ‘జగమొండి’ రచయితగా కనిపిస్తారు పింగళి. ‘చందమామ చల్లగా మత్తుమందు చల్లగా’ అన్నది (గుండమ్మకథ) చల్లని మాట మీద చేసిన చమత్కృతి. అలాగే “జగమునె ఊటీశాయగ” (గుండమ్మకథ) అని రాశారు - ‘ప్రేమయాత్రలకు’ పాటలో. అంటే జగాన్ని చల్లబరచడం అన్నమాట. ‘చంద్రహారం’లోని ‘ఏం చేస్తే అది ఘనకార్యం’ అన్నపాట రాజకీయాల్లో వున్నవాళ్ల మీద ముళ్ల తీగ విసురు. అందులో ఆయన చేసిన వెటకారం - “వాడి జుట్టు ముడి వీడికి పెట్టి, వీడి జుట్టు ముడి వాడికి పెట్టి -” ఇద్దరూ ‘సిగపట్టు’ పడితే ఆనందించడం - ఏం చేస్తే అది ఘనకార్యం! ‘పెళ్లి చేసిచూడు’లో ‘పెళ్లిచేసుకుని - ఇల్లు చూసుకుని’ అంటూ భార్యాభర్తలిద్దరూ ‘ఇంటా బయటా జంటకవులవలె - అంటుకు తిరుగాలోయ్’ అన్నారు. అంటే - జంటకవులు - అంటుకు తిరుగుతున్నా పొట్లాడుకుంటూనే వుంటారు. వాదించుకుంటూనే, అంటుకు తిరుగుతూ వుంటారు. భార్యాభర్తలు కూడా అలాగే వుంటారనీ, ఉండాలనీ, ఆ కవి భావం. ఆ పాటలోనే, “భావ కవులవలె ఎవరికి తెలియని ఏవో పాటలు పాడాలోయ్” అని వాళ్ల మీద కూడా వెటకార బాణం విసిరారు. ‘అప్పుచేసి పప్పుకూడు’లోని టైటిల్ సాంగ్ “అప్పుచేసి పప్పుకూడు తినరా ఓ నరుడా - గొప్ప నీతి వాక్యమిదే వినరా పామరుడా” అన్నది వ్యంగ్యం. అప్పుచెయ్యమని చెప్పడం నీతి వాక్యమెలా అవుతుంది? అదొక రకమైన ‘ఇన్ డైరెక్ట్’ నీతి. “కానరాని కోయిలలు మనల మేలుకొలుపగ, కానరాని కోయిలలు మనకు జోలపాడగ” అని (గుండమ్మకథ) డ్యూయెట్లో చేసిన చమత్కారాలు. ఆ కోయిలలు ఒకరిని మేలు కొలుపుతాయిట, ఒకరిని జోలపాడతాయిట! విరుద్ధంగా లేదూ? ఉన్నా రెండూ మంచివే, రెండూ వలపు ప్రయోగాలే. ఈ ఊహ రావడం సామాన్యమా!

“మోహనరాగమహా - మూర్తిమంతమాయె” (మహామంత్రి తిమ్మరుసు) పాటలో “చిత్రసీమలో వెలయగజేసి” అని రాస్తే కొంతమంది - ‘సినిమా ప్రపంచం’ అని రాశారేమిటి? అని ముక్కున వేలేసుకున్నారు. మోహనరాగాన్ని సినిమా ప్రపంచం బాగా వాడుకుంది. అదే స్ఫూరిస్తుంది - తప్పదు. చిత్రసీమలో మోహన రాగాన్ని వెలయజేసి, “దివ్యగానమున జీవము పోసి” అంటే ఎన్నెన్నో పాటలు మోహనలో తయారయ్యాయని. కాని, కవిగారు కృష్ణదేవరాయల వారి, వరంగా రాసిన పాట.

ఇడియట్ల పిట్ట అను సరదా వజ్రాలు

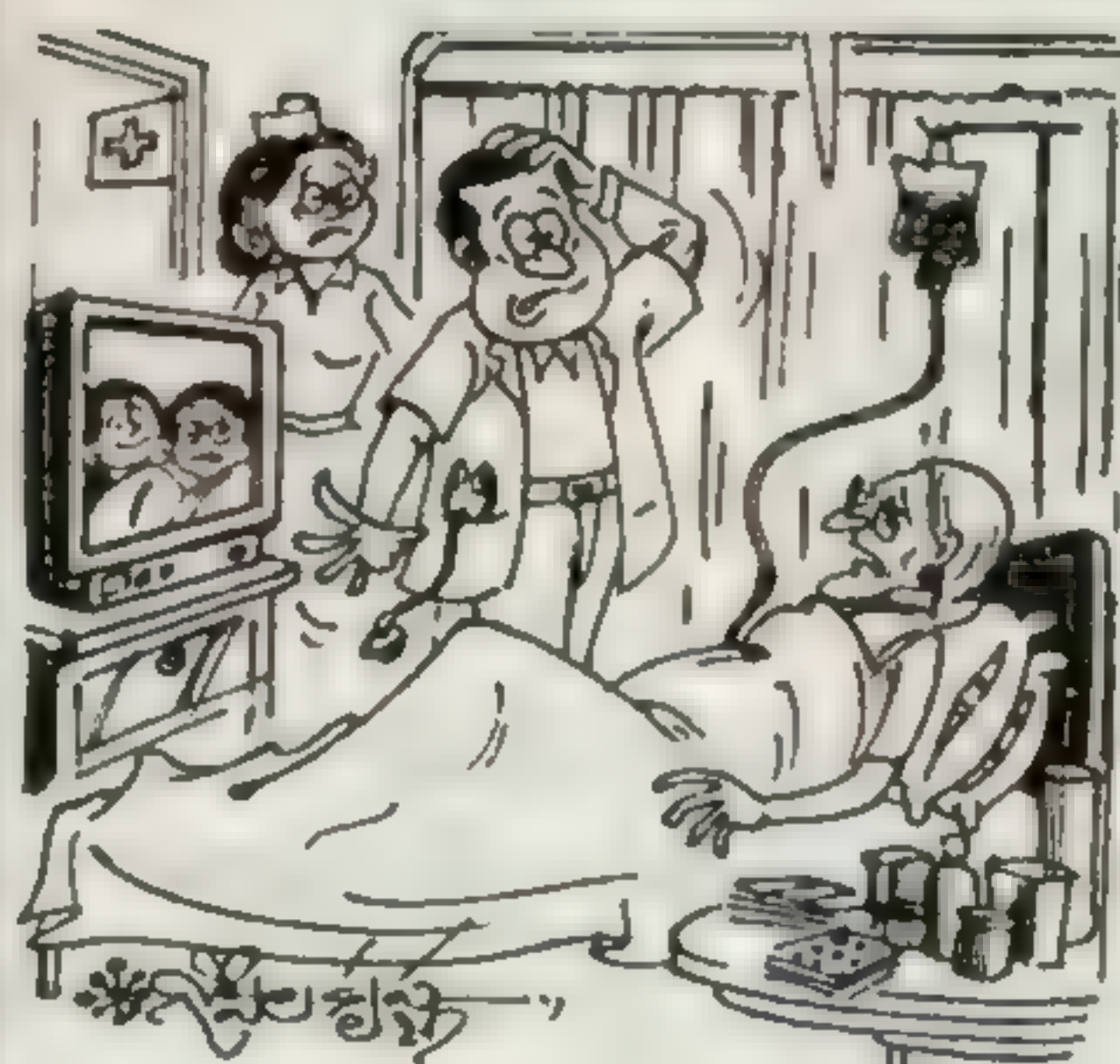
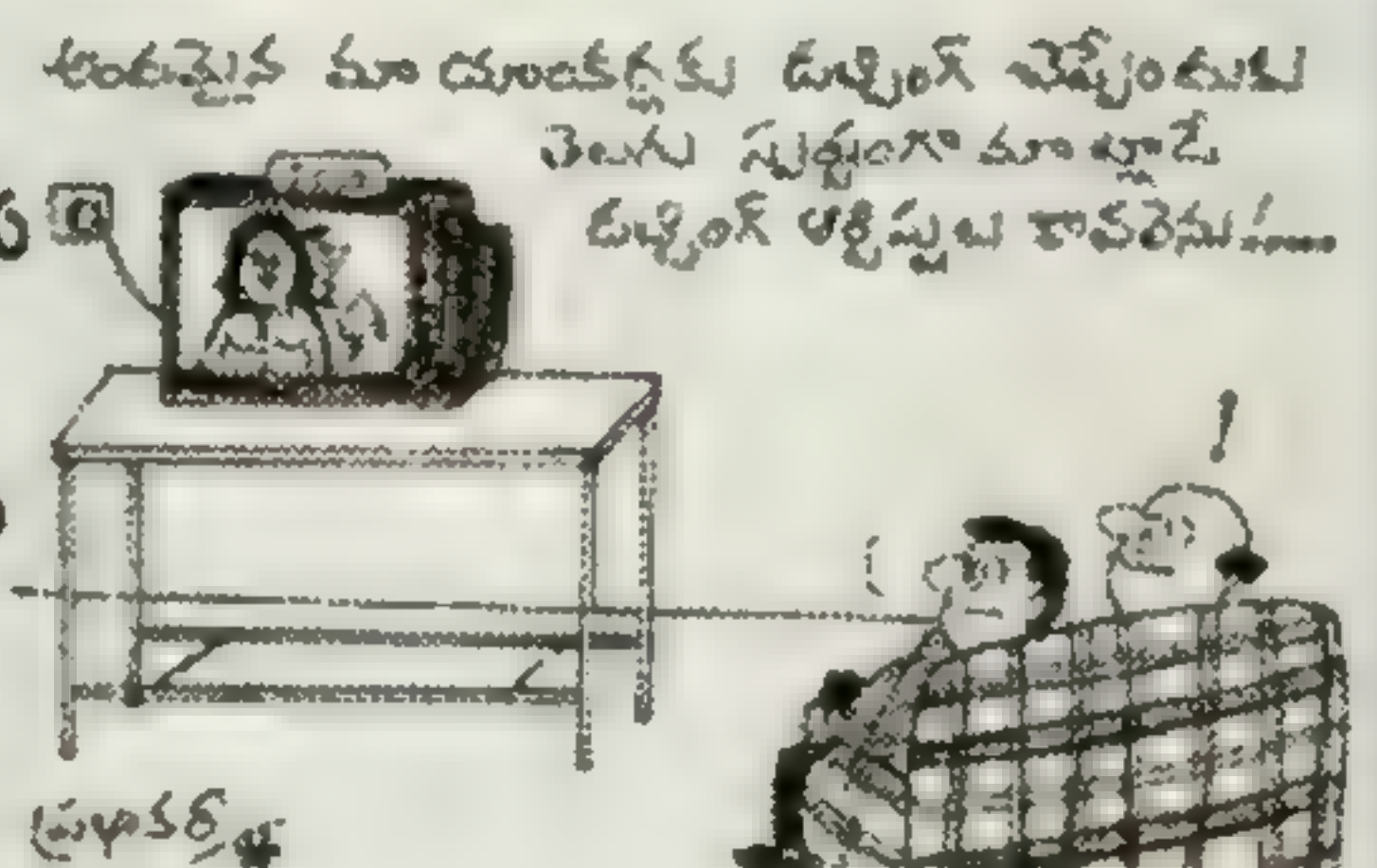
-డా॥పి.వి.రామకుమార్

గంటగంటకు వేడి వార్తలే వడ్డించ
చావులూ మర్తల్లు కళ్లముందుంచ
శవంకోజప్పులే కలల్లో దడిపించ
వార్తలంటే చాలు వచ్చేను మూర్ఖ

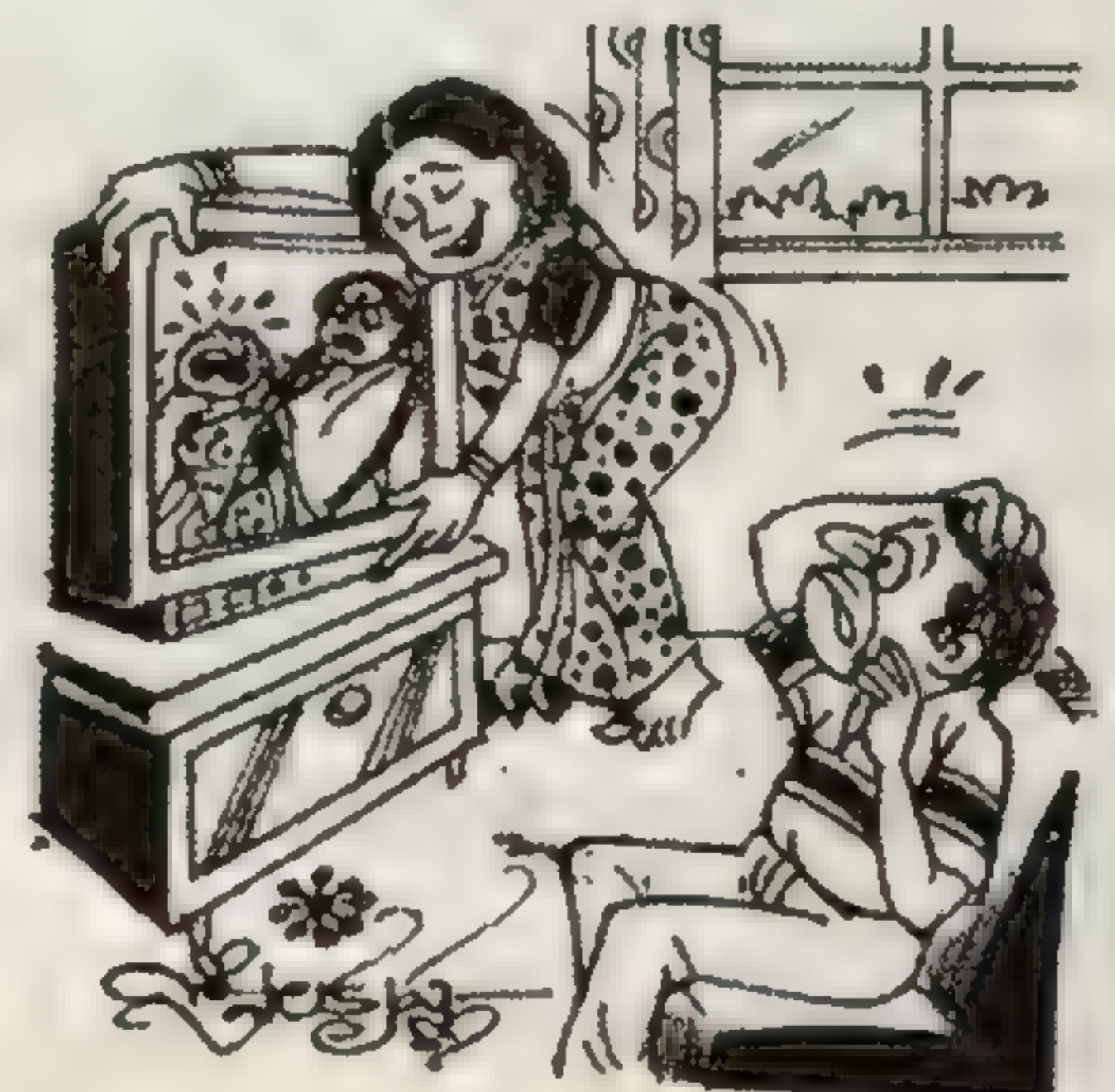
పెద్దలందరికీ బుద్ధి మాంద్యంబు పుట్టె
పిల్లలకు బుర్రలు బూజు పట్టె
ఇంటింట వచ్చి పదే దిక్కుమాలిన పెట్టె
దయలేని వాడెవడో దీన్ని కనిపెట్టె

అరవ దబ్బంగులతో అదిరి పోవగ కొంప
కంపు డైలాగులు మన దుంపదెంప
అయిదు నిమిషాల కథ అరగంట చూప
దొరక లేదా ఇంక మన కంటే నాప

డైరి సీరియళ్లు జగట పాకపు జేళ్లు
అయిపోయి చావపు ఏళ్లు పూళ్లు
అతుక్కుని చూస్తారా ఇంట్లోని ఆడాళ్లు
ఆ పూట ఉండవక కూడు నీళ్లు

ఎప్పుడు ఏడుపు గొట్టు ఎపిసోడులే ఉండ
ఆడ పాత్రకు నెత్తిన నీళ్లకుండ
నట్టింట కన్నీళ్లు కాల్యలగుచునుండ
బతక లేడెవ్వడిక ఈతరాకుండ

మోహనరాగం 'మూర్తిమంతమాయే' అన్నారు. 'మూర్తిమంతం' కావడం కూడా పింగళివారి ప్రయోగమే!

'ఇక - షడసోపేతమైన 'వివాహభోజనంబు', 'మాయాబజార్'. ఈ సినిమా ఎన్నో ఎన్నెన్నో విధాల గొప్పదయిన గొప్ప సినిమా. ఒక గొప్పదనం పింగళి రచన. అందులోనూ చమత్కార రచన. మాటల్లోనూ, పాటల మాటల్లోనూ గుచ్చిన చమత్కారాలు ఇన్నీ అన్నీనా? చెప్పుకుంటూనే వుంటారు అభిమానులు.

దుర్యోధన బలగం పెళ్లికి తరలివచ్చింది. వాళ్లని ఘట్టాత్మచుడి బలగం ఆహ్వానించి "మాయాబజార్" చూపించింది పాటతో. ఆ పాటలో లక్ష్మణ కుమారుణ్ణి, పల్లకి దిగమంటూ "పెళ్లికుమారా రావయ్యా మా భాగ్యం కొద్ది దొరికా వయ్యా" అని పాడతారు. "మా కర్మ కొద్ది దొరికావయ్యా" అనడం రివాజు. అలా అనకుండా, వాళ్లకి మాత్రమే మంచిగా తెలిసేలా, మనకి అందులోని వ్యంగ్యం తెలిసేలా - 'మా భాగ్యం కొద్ది దొరికావయ్యా' అని రాయడం కవి వెటకారం. రుక్మిణి నౌకావిహారంలో పాడుతూ - "ఎల్లరి మనములు ఝల్లన చేసే చల్లని దేవుని అల్లరిలో" అంటుంది. ఇదీ కవిగారు పెట్టిన అల్లరే. "అల్లరి దేవుడని కూడా ముందు రాశారు. దేవుళ్లలో అల్లరి పెట్టే దేవుడు కృష్ణుడే గనక" అని చెప్పాడొకసారి నాగేంద్రరావు గారు. ఆ పాటలోనే "రాసక్రీడకు ఉసిగొలిపే ఈ మధురిమ" అన్నారు.

మారువేషంలో వున్న ఘట్టాత్మచుడు "అహనా పెళ్లియంట" అని పాడాడు - పాడింది. "తాళికట్టవచ్చునంట" అని, 'తధీం ధీం ధీంత, తంధోత తంధీత' అంటూ దాంట్లానే కలిపి, "అటుతంతాం ఇటు తంతాం" అంటుంది శశిరేఖ. ఇది 'తోంతో'లో కలిసిపోయినా "మిమ్మల్ని తంతాం" అని చెప్పడం!

చివర్లో ఘట్టాత్మచుడు కౌరవులకి బుద్ధి చెబుతాడు వద్యరాసంలో. ఐశ్వర్యంతో తుళ్లుతున్నారు - మీరు దుమ్ముధూళిలో కలిసే కాలం దగ్గరలో వుండంటూ - "పాండవులే కాదు, పాండవ బంధుకోటి బంధుబంధుల బంధుల బంధులందు" ఎవర్నివెదిరించినా ఇదే శాస్తి! అని హెచ్చరిస్తాడు. ఈ "బంధుబంధు" అంటూ నొక్కి నొక్కి పలకడంలో ఎంత చమత్కారం! మాటలు అవే అయినా, అందులో అక్షర చమత్కారం వుంది.

పింగళి నాగేంద్రరావు గారు పాటల్లో చేసిన అల్లరీ, చమత్కారాల్లో ఇవి కొన్ని మాత్రమే. ఎన్నో సినిమాల్లో ఇంకా ఎన్నెన్నో ప్రయోగాలు, చమత్కారాలూ, వెటకారాలూ.

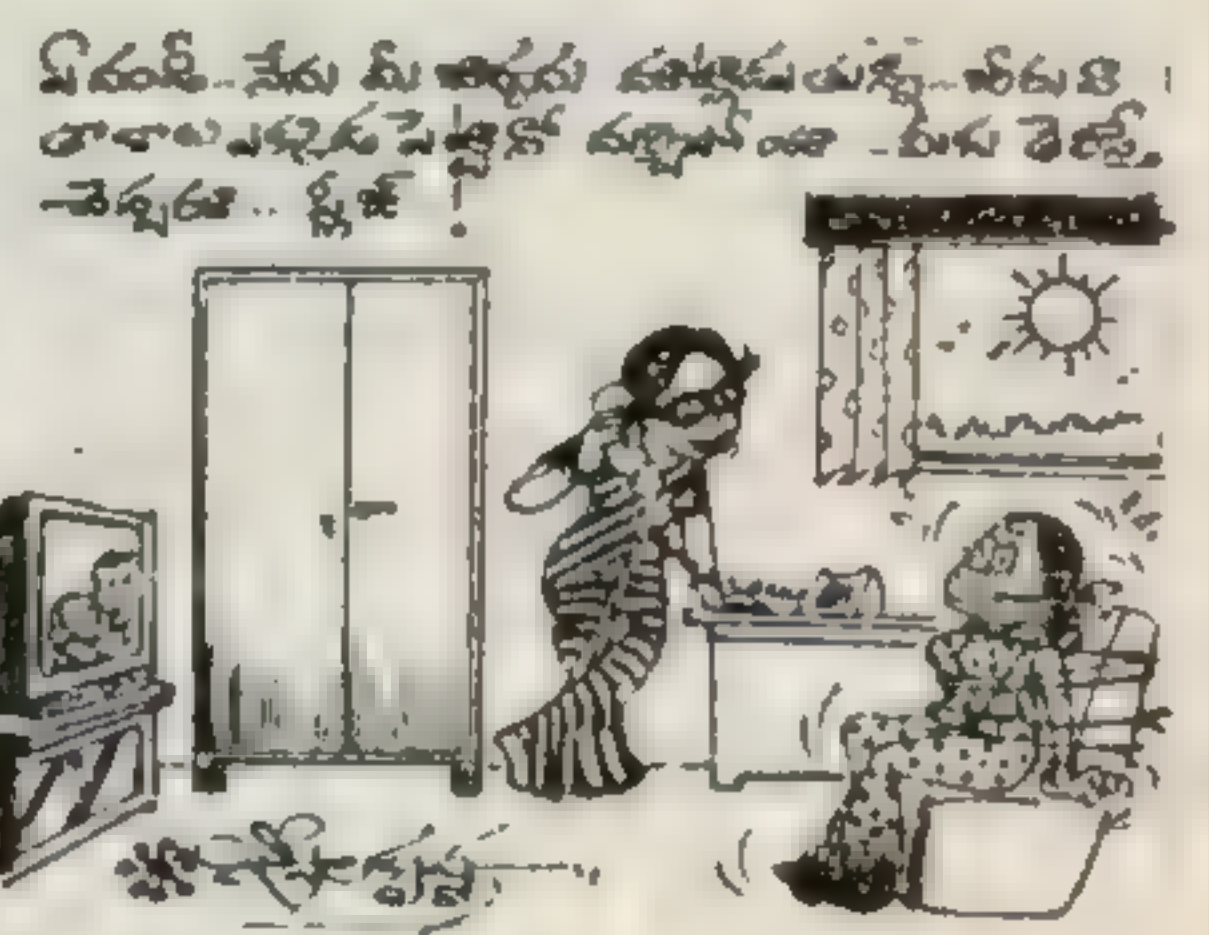
-(అందుకే వచ్చే సంచికలో మరికొంత)

ఇడియట్ల పెట్టె అను సరదా పజ్జాలు

-డా॥పి.వి.రామకుమార్

ఎత్తుపై ఎత్తుతో అత్తకోడలి పాట్లు
టూటాను త్రీటాను నరుడి అగచాట్లు
కల్లెదుట మిరుమిట్లు పెళ్లాల సిగపట్లు
కుళ్లు కథలతో తల తూట్లు తూట్లు

పనులు మానిన జనులు గుడ్లప్పగించంగ
తెరచి ఉంచిన నోట తెగక కారును చొంగ
రంగు బొమ్మల గంగ అందరూ మునుగంగ
ఇల్లు సర్దుకుపోవు దర్బాగ దొంగ

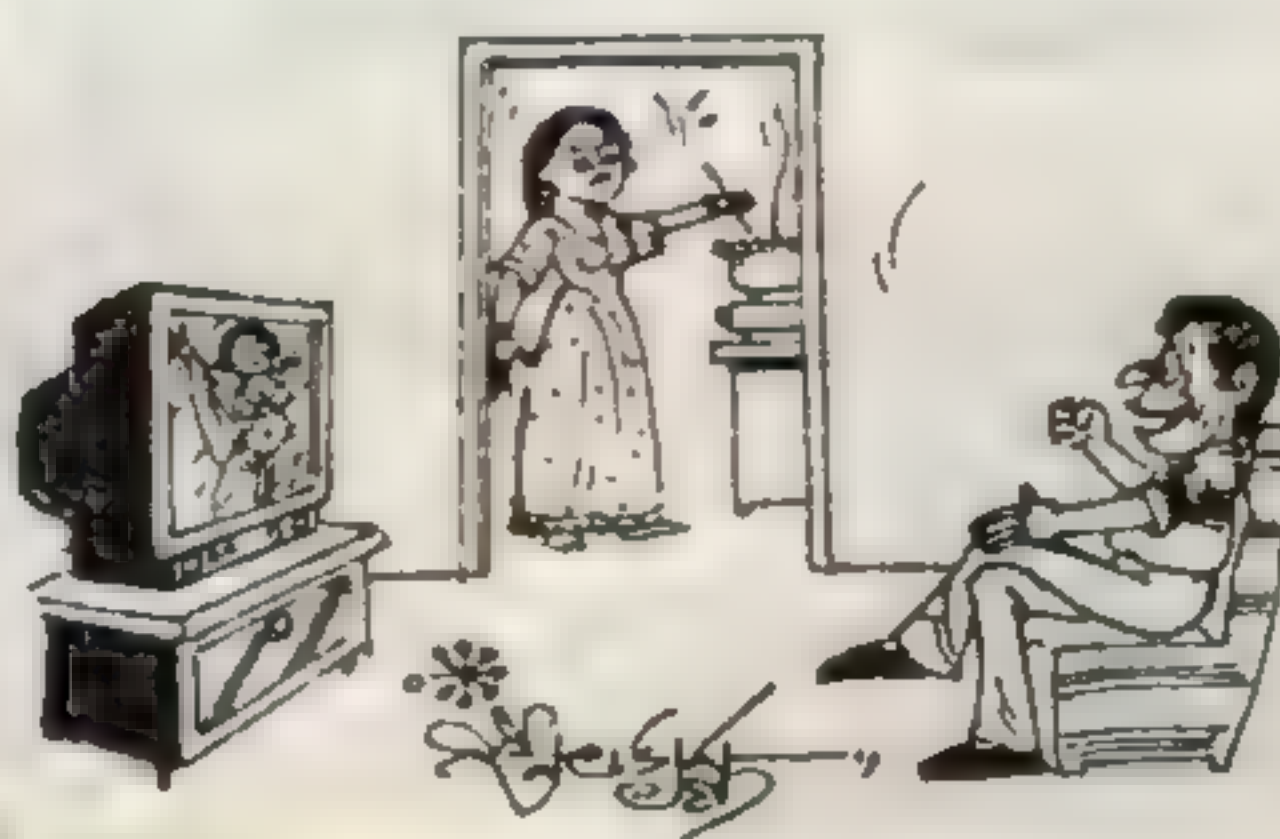

యాడు మీద యాడు వరదలా వచ్చిపడు
ఆదాళ్ల నేపిళ్లు అడుగడుగు కదలాడు
అది ఏమిటని అడుగ అయిదేళ్ల పిల్లాడు
అమ్మలూ ఆంటీలు గోడు గోడు

గడ్డి తినగలిగితే వాడె ఘనాపాలి
సిగ్గునొగ్గేసేటి సాహసులె మేటి
చెయ్యగలిగితే ఫీటు వెయ్యి రూకల పోటి
ఛానళ్లు ఛాలెంజి ఒక దానికొకటి

జనశాసన చుట్టూ పులిసేయ!

మీ పాట మా ఆట తీరునిక తీట
సినిమాల చిందుకేనట పెద్దపీట
కళలంటే ఇవేగా మన తెలుగు నాట
కథ మలుపు తిరిగేను అధోగతి బాట

అరం చేసుకుందాం ఆస్వాదిద్దాం

భారతీయ చలన చిత్రాల చరిత్రలో 'మాయాబజార్' అనే పేరు చాలా ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తుంది. 1925 లో 'మాయాబజార్' (సురేఖా హరణ్) పేరిట వెలువడిన నిశ్శబ్ద చిత్రంతో మొదలయిన 'మాయాబజార్' చిత్రాల పరంపర 1984 దాకా కొనసాగింది. 1932 లో 'మాయాబజార్ ఉర్ఫ్ సురేఖా హరణ్' పేర వెలువడిన టాకీతో మాయాబజార్ చరిత్ర మొదలయినట్టు కనిపిస్తుంది. 1935 లో తెలుగులో పి.వి.దాసు నేతృత్వంలో 'మాయాబజార్' అను శశిరేఖా పరిణయం వెలువడింది. ఆ చిత్రంలో శశిరేఖ పాత్రను శాంతకుమారి ధరించారు. 1935 నుంచి 1984 దాకా మాయాబజార్ కథతో హిందీ, తెలుగు భాషలలోనే కాక తమిళం, మరాఠీ, గుజరాతీ భాషలలోనూ మొత్తం మీద పది చిత్రాలు వెలువడ్డాయి. సురభి నాటక సంస్థ వారు నేటికీ 'మాయా బజార్' పేరిట నాటకం ప్రదర్శిస్తూనే ఉన్నారు.

1957లో విజయాసంస్థ వారు విడుదల చేసిన 'మాయాబజార్' తెలుగు చిత్రం - దృశ్య కావ్యంగా పేరు తెచ్చుకుంది. అన్ని వయసుల వారినీ నేటికీ ఆకర్షించే ఆ చిత్రం - భారతీయ పౌరాణిక చిత్రాలలో ప్రత్యేకస్థానం గడించింది. సాగసిన కథాకల్పనతో బాటు సంభాషణలు, సంగీతం, ఛాయా గ్రహణం - ఇలా ఆ చిత్ర విజయానికి ఎన్నో హంగులు కలిసివచ్చాయి. కె.వి.రెడ్డి దర్శకత్వ ప్రతిభకు గొప్ప ఉదాహరణగా నిలిచిన 'మాయాబజార్' చిత్రానికి పింగళి నాగేంద్రరావు రాసిన మాటలూ, పాటలూ గొప్ప ఆకర్షణలు.

'మాయాబజార్' చిత్రానికి సంగీతదర్శకత్వం నిర్వహించడానికి నిర్మాతలు నాగిరెడ్డి-చక్రపాణి మొదట సాలూరి రాజేశ్వరరావును ఎన్నుకున్నారు. నాలుగు పాటలకు వరుసలు కట్టిన తర్వాత కారణాంతరాల వల్ల రాజేశ్వరరావు 'మాయాబజార్' నుంచి విరమించారు. రాజేశ్వరరావు స్వరపరిచిన ఆ నాలుగు పాటలు - నీవేనా నను తలచినది, లాహిరి లాహిరి లాహిరిలో, చూపులు కలిసిన శుభవేళ, నీ కోసమే నే జీవించునది. రాజేశ్వరరావు చేసిన వరసలకు వాద్య విన్యాసం మేళవించడమూ, పాటల రికార్డింగూ ఘంటసాల చేశారు. చిత్రంలోని తక్కిన పాటలూ, పద్యాల్లా అన్నిటికీ ఘంటసాల సంగీతం సమకూర్చారు.

విజయా సంస్థ వారు 'మాయాబజార్' తెలుగు చిత్రంతోబాటే అదే కథతో అదే పేరుతో తమిళ చిత్రాన్ని 1957లో విడుదల చేశారు. తెలుగు, తమిళ చిత్రాల రెండింటిలోనూ కనిపించిన వారు - ఎన్.టి.రామారావు, ఎస్.వి.రంగారావు, సావిత్రి, ఋష్యేంద్రమణి, సంద్య. తెలుగు చిత్రంలోని పాటల వరుసలలోనే తమిళ చిత్రంలోని పాటలూ ఘంటసాల సంగీత దర్శకత్వంలో రూపొందాయి.

మాయాబజార్ -తెలుగు, తమిళ చిత్రాలలోని రెండు పాటల గురించి ఈ సారి చెప్పుకుందాం.

రాజసూయ యాగం నుంచి ద్వారకకు తిరిగి వచ్చిన శ్రీ కృష్ణుడు - శశిరేఖకు ఒక కానుక తెస్తాడు. ఆ కానుక 'ప్రియదర్శిని' అనే పేటిక. ఆ పేటిక తీసుకుని శశిరేఖ తన మందిరానికి వెళ్లింది. వెళ్లి ఆ పేటిక మూత తెరిచింది. తెరవగానే అభిమన్యుడు కనిపించాడు. కనిపించడమే కాదు.

పలకరిస్తూ పాట అందుకున్నాడు. ఆ పలకరింతకు శశిరేఖ సమాధానమూ పాటగానే సాగింది. ఆ పాట:

అభిమన్యుడు : నీవేనా....

నీవేనా నను తలచినది
నీవేనా నను పిలిచినది
నీవేనా నా మదిలో నిలచి
హృదయము కలవరపరిచినది... నీవేనా
శశిరేఖ : నీవేలే నను తలచినది
నీవేలే నను పిలిచినది
నీవేలే నా మదిలో నిలచి
హృదయము కలవరపరిచినది... నీవేలే...

అభిమన్యుడు: కలలోనే ఒక మెలకువగా

ఆ మెలకువలోనే ఒక కలగా ||కలలోనే||

కలయో నిజమో వైష్ణవమాయో

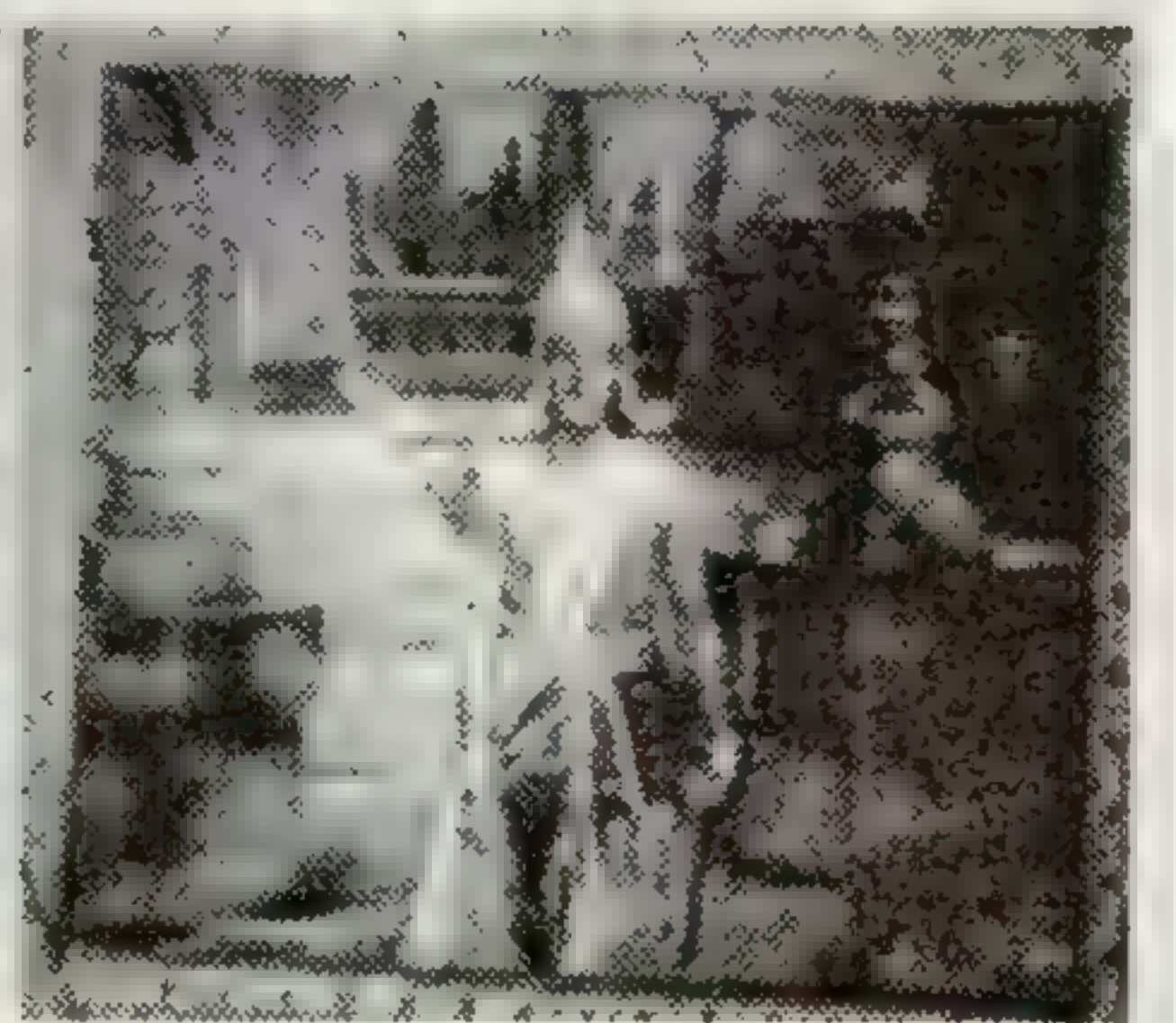
తెలిసీ తెలియని అయోమయములో ||నీవేనా||

శశిరేఖ : కన్నుల వెన్నెల కాయించి

నా మనసున మల్లెలు పూయించి ||కన్నుల||

కనులను మనసును కరగించి

మైమరపించి - నన్నలరించి ||నీవేలే||

తెలుగు చిత్రంలో అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ధరించిన అభిమన్యుడి పాత్రను తమిళ చిత్రంలో జెమినిగణేష్ ధరించారు. పింగళి నాగేంద్రరావు రాసిన తెలుగు పాట ఒరవడిలో సాగిన తమిళ గీతాన్ని తంజై రామయ్యదాస్ రాశారు. తెలుగు, తమిళ గీతాలు రెండింటినీ గానం చేసిన వారు

ఘంటసాల, పి.లీల.

రామయ్యదాస్ రాసిన తమిళ గీతం ఇది:

అభిమన్యుడు : నీదానా...

నీదానా ఎనై నినైత్తదు

నీదానా ఎనై అలైత్తదు

నీదానా ఎన్ ఇదయత్తిలే

నిలై తదుమాటిత ఉలవియదు ||నీదానా||

వత్సల: నీదానే ఎనై నినైత్తదు

(శశరేఖ) నీదానే ఎనై అలైత్తదు

నీదానే ఎన్ ఇదయత్తిలే

నిలై తదుమాటిత ఉలవియదు ||నీదానే||

అభిమన్యుడు: కనవిసలే ఒరు నినైవారి ఎన్

నినైవిసలే ఒరు కనవారి

కనవో నినైవో కాణ్ణిబదు మార్యె యో

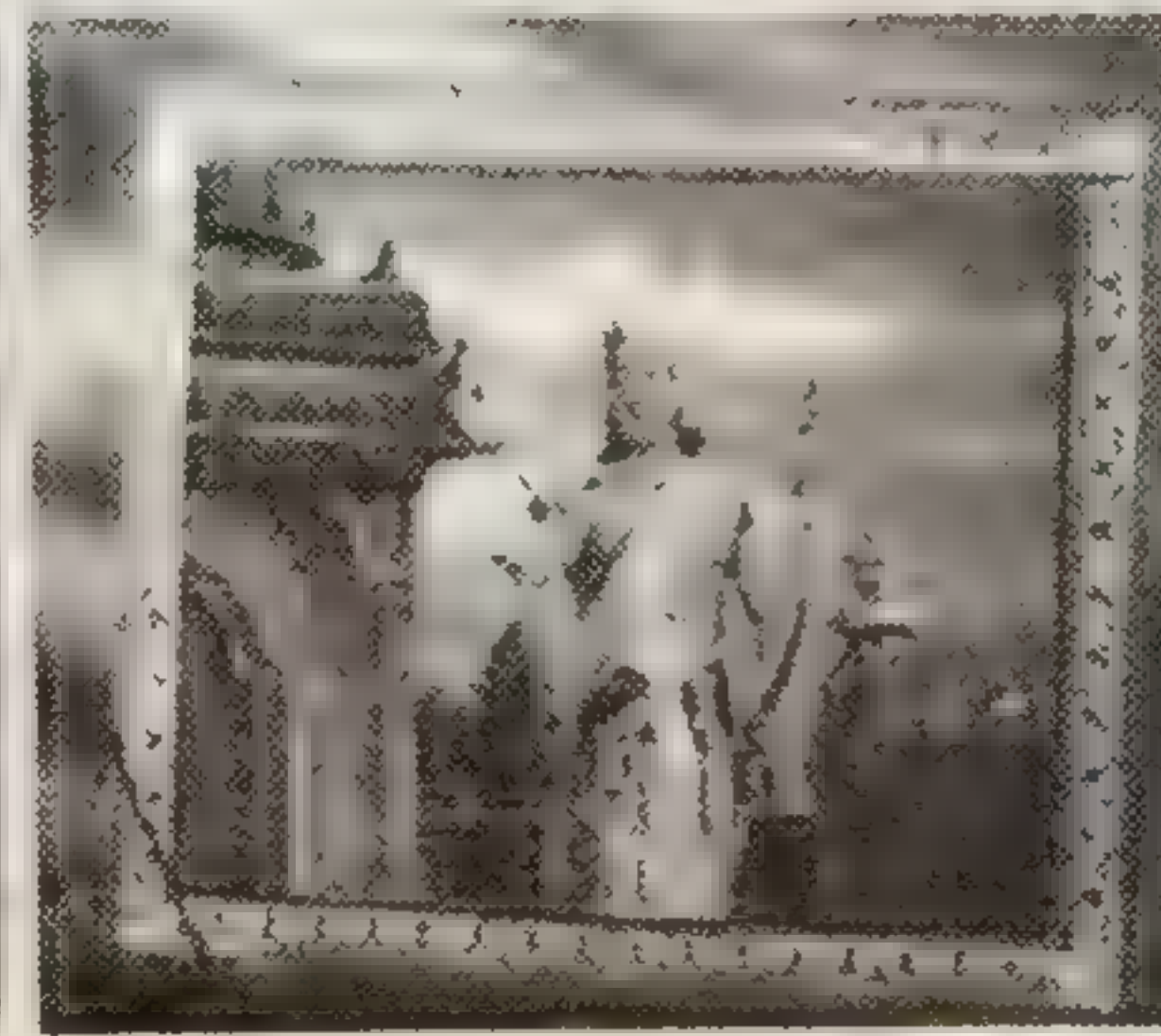
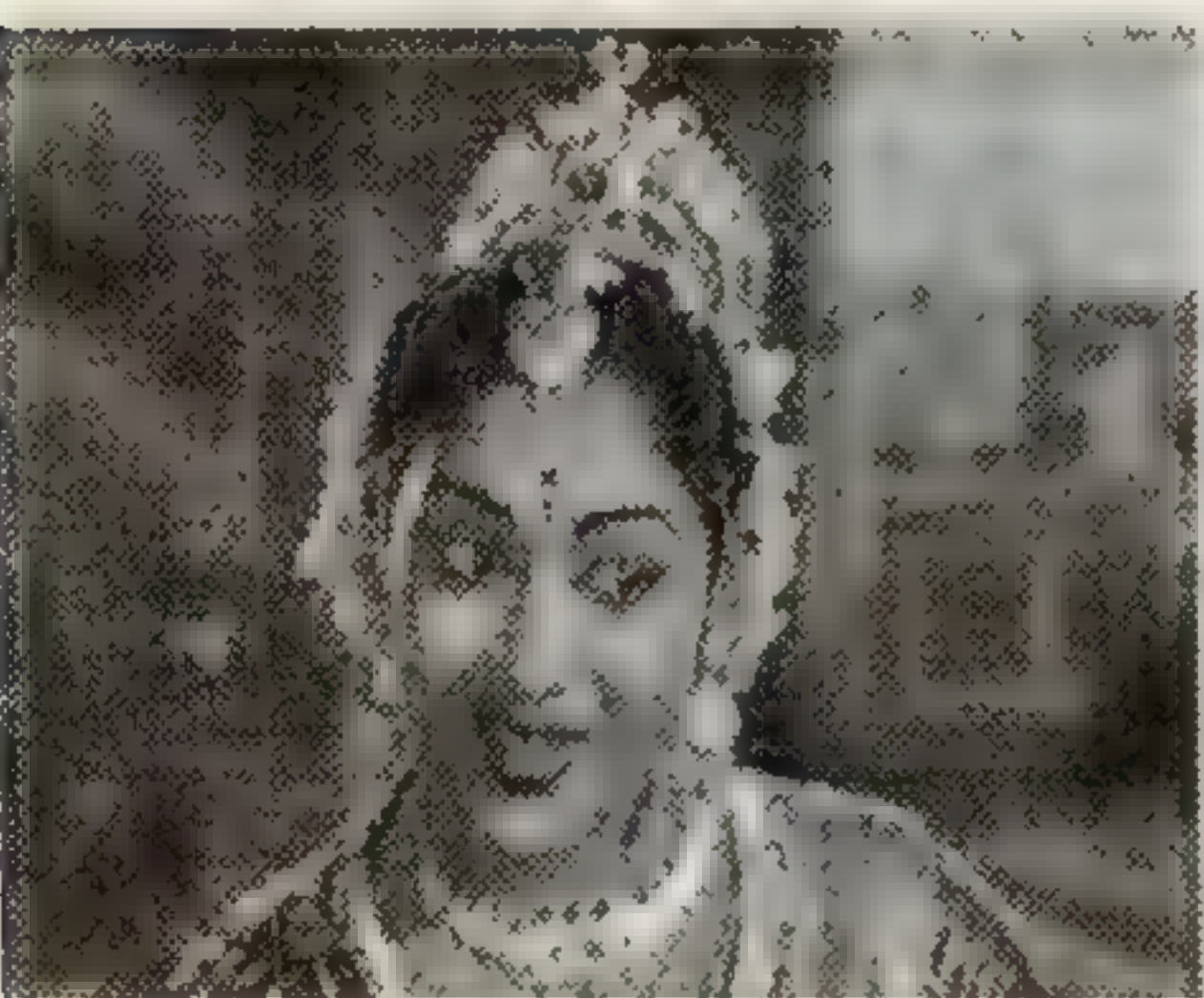
కలవరమేవిదుమ్ నిలవరమానేన్ ||నీదానే||

వత్సల: కణ్ణిగళి నిలవుమ్ కాయ్ నీదితవే - ఇని

ఎన్ మనదిలే మణముమ్ కమకీన్ దిడవే

కణ్ణియైయుమ్ మనదైయుమ్ కవర్ నీదిడవే

మెయ్ కాదలినాలే మగిక్ నీదితవే ||నీదానే||

'మాయాబజార్' చిత్రాన్ని విజయాసంస్థ వారు మొదట తెలుగులో 'శశరేఖ పరిణయం' పేరిట తమిళంలో 'వత్సలా కల్యాణమ్' పేరిట విడుదల చేయాలనుకున్నారు.

'నీవేనా నను తలచినది' పాట చోట తమిళంలో వినిపించిన 'నీదానా ఎనై నినైత్తదు' పాటలోని భావాలు - తెలుగు పాటలోని భావాలను దాదాపుగా ప్రతిబింబించాయి. తమిళ గీతం భావానువాదం :

అభిమన్యుడు : నీవేనా నను తలచినది

నీవేనా నను పిలిచినది

నీవేనా నా హృదయంలో

(అది) నిలకడ తప్పేటట్టు సంచరించింది...

వత్సల: నీవేగా నను తలచినది

నీవేగా నను పిలిచినది

' నీవేగా నా హృదయంలో

(అది) నిలకడ తప్పేటట్టు సంచరించింది....||నీవేగా||

అభిమన్యుడు: కలలో ఒక జ్ఞాపకంగా (మెలకువగా)

మెలకువలో ఒక కలగా

కలయో నిజమో చూచేది మాయయో

కలవరం నిండిన స్థితి నయ్యాను ||నీవేగా||

వత్సల: కన్నులలో వెన్నెల కాసేట్టు (వెన్నెల కాయగా)

ఇక నా మనసులో సువాసన నిండేట్టు (నిండగా)

కంటిని (చూపునూ) మనసునూ ఆకర్షించేట్టు (ఆకర్షించగా)

నిజమైన ప్రేమతో ఆనందించేట్టు (ఆనందించగా) ||నీవేగా||

తెలుగు పాట పల్లవిలోని మది, హృదయము అని రెండు మాటల చోట తమిళ గీతంలో 'ఇదయం' (హృదయం) ఒకటే కనిపిస్తుంది. తెలుగు పాటలో పింగళి సార్థకంగా వాడిన 'వైష్ణవమాయ' ను తమిళ గీతంలో 'మాయ' గా పరిమితార్థంతో వాడారు. తెలుగు గీతంలో 'మనసున మల్లెలు పూయించి' అని ఉండగా తమిళ గీతంలో మల్లెల ప్రస్తావన లేదు. అందుకు మారుగా 'మణమ్' (సువాసన) ప్రస్తావన కనిపిస్తుంది. తెలుగు పాటలోని 'మనసున మల్లెలు పూయించి' అనే పంక్తి మీద 'మల్లిళ్ళరి' లోని 'మనసున మల్లె మాలలూగెనే' ప్రభావం ఉందేమో!

'మాయాబజార్' చిత్రం లోని అజరామరమైన పాటలలో 'వివాహభోజనంబు' ఒకటి. సురభివారి మాయాబజార్ నాటకంలో 'వివాహభోజనంబు' పల్లవితోనే ఒక పాట ఉంది. ఆ పాట బాణీ 1935లో వెలువడిన తెలుగు చిత్రంలోని పాట బాణీనే అనుసరించిందని విమర్శకుల అభిప్రాయం. విజయా వారి 'వివాహభోజనంబు' పాట బాణీ కూడా ఈ పాటల వరసకు సన్నిహితమైనదే. 1930 ప్రాంతాలలో ప్రసిద్ధులైన ఎడ్మండ్ రాస్ చేసిన పాశ్చాత్య సంగీత రచన - 'వివాహభోజనంబు' వరుసకు - మాతృక అని సంగీతాభిమానులు పేర్కొంటూ ఉంటారు.

'వివాహభోజనంబు' పాట మాధవపెద్ది సత్యం గానానికి విశేషఖ్యాతి ఆర్జించి పెట్టింది. ఆయన చేసిన వేలాది కచేరీలలో ఈ పాట తప్పని సరిగా పాడేవారు. ఘంటసాల కూడా ఈ పాటను తమ కచేరీలలో పాడిన సందర్భాలున్నాయి. ఈ పాటను మాధవపెద్ది చేత వారం రోజులు సాధన చేయించారట ఘంటసాల.

గారెలు, బూరెలు, అరిసెలు, లడ్డులు, పేణి, పోళీలు, జిలేబి, అప్పళాలు, పులిహోర, దప్పళాలు, పాయసాలు - అన్నిటినీ అవలీలగా ఘట్ తొక్కచుడు ఆరగించడం - సాంకేతిక నైపుణ్యం అంతగా లేని ఆ రోజులలో ఛాయాగ్రాహకులు మార్కస్ బార్ట్లీ సృష్టించిన మాయాజాలం!

పాట మొదట వివాహభోజనంబు అనే వచనమూ, పాట ఆద్యంతమూ వినిపించే నవ్వులు అన్నీ మాధవపెద్ది వినిపించినవే... 'మాయాబజార్' చిత్రంలో మాధవపెద్ది దారుకుడి వేషం వేసి - 'భళి భళి భళి భళి దేవా' పాటనూ పాడారు.

కన్నులకూ, చెవులకూ విందు చేసిన 'వివాహ భోజనంబు' పింగళి 'మార్క్' పాట-

ఘట్ తొక్కచుడు :

వివాహ భోజనంబు వింతైన వంటకంబు

వియ్యాల వారి విందు ఒహోహో నాకె ముందు

మాధవపెద్ది సత్యం తెలుగులో పాడిన పాటను తమిళ చిత్రం కోసం తిరుచ్చి లోకనాథన్(లోకనాథన్) పాడారు. తమిళ గీతాన్ని తంజై రామయ్యాదాస్ రాశారు.

తమిళ గీతం ఇది:

హహహహ...

కల్‌యాణ శమ్మెయల్ సాదమ్ హహ్లాహ

కల్‌యాణ శఫ్టెయల్ సాదమ్

కాయగఱిగళుమ్ పరమాదమ్

అన్ద గౌరవ పరసాదమ్

ఇదువే ఎనక్కు పోదుమ్

ಅನ್ದಾರ ಬಜ್ಜಿ ಅಂಗೆ

సున్సార సాక్షి ఇంగ్

సన్దోషమ్ మీటి పాంగ

ఇదువే ఎనక్కు తింగ

పులియోదరైయుమ్ శోలు

వెగు పాటుతమాయ్ సాంబారు

పూరికికంగు పారు

॥వివాహ॥

అహహహహహహ

॥ కల్పయాణ ॥

॥ కల్పయూగం ॥

ఇదువే ఎనక్కు జోరు
జోరాన పేణి లడ్డు
శున్నయాన శీని పుట్టు
ఏరాకమాన తట్టు

ఇని ఇష్టమే పోల వెట్టు ॥ కల్యాణ ॥
 'వివాహభోజనంబు' తెలుగులో కనిపించే
 వైవిధ్యం 'కల్యాణ శమైయల్ సాదమ్'
 తమిళ గీతంలో కనిపించదు. తమిళ గీతం
 హడావుడిగా రాసి నరిపెట్టేసి నట్టు
 అనిపిస్తుంది.

తమిళ గీతంలో ఘటోత్కచుడు
 ఏమంటున్నాడో చూద్దామా!

పెళ్లి వంట(పెళ్లి కోసం వండిన) అన్నం
కాయగూరలు అద్భుతం
ఆ గౌరవ (కౌరవ) ప్రసాదం
ఇదే నాకు చాలు "పెళ్లి"
అందాల బజ్జీ అక్కడ (అదుగో)
నింగారవు సాజ్జీ (రవకేనరి) ఇక్కడ
(ఇదుగో)

సంతోషం పెరిగి పాంగగా
ఇదే నేను తినగా (ఇదేనాకు తిండి)॥పెళ్లి॥
పులిహోర అన్నచూ

సరిజోడుగా సాంబారు
పూరి(బంగాళ) దుంపలు చూడు

ಇದೆ ನಾಕು ಜೊರು ||ಪೆಕ್ಕ||

జీర్ణం పేరే లడ్డు

రుచికరమైన తీయని (చక్కెర)పుట్టు

ఎన్నెన్నో పట్టెరాలు

ఇక ఇష్టం వచ్చినట్లు మెక్కు "పెళ్లి"

తమిళ గీతం రచన ఒక పద్ధతిలో జరిగినట్లు కనిపించదు. పల్లవినుంచే సమస్య మొదలైనట్లు అనిపిస్తుంది. 'కాయగూరలు అద్భుతం' అంటే వంటకాలలో వేసినవి అనుకోవాలేమో! కౌరవులకోసం వండినది తనకు దక్కింది అనే అర్థంలో కవి 'కౌరవ ప్రసాదం' అని రాసినా పాటలో మాత్రం 'గౌరవ ప్రసాదం' అనే వినిపిస్తుంది. తమిళంలో క కారానికి , గ కారానికి వాడే అక్షరం ఒకటే. ఆ అక్షర సామ్యాన్ని బట్టి రామయ్యాదాస్ శ్లేష వేసినా - అది పాడటంలో తేలిపోయింది.

పెళ్లి చూపుల సందర్భాలలో బజ్జీలు, సాజ్జీ పెట్టడం తమిళ సంప్రదాయం. అన్నాన్ని సూచిస్తూ 'సాదమ్' అనే మాట పల్లవిలో ఉండగా కూడు అనే మాటకు దగ్గరగా ఉండే 'శోటు' అనే మాటను చరణంలో వాడటంలో ఏదో విధంగా పాటను సర్దేసే ప్రయత్నంగా కనిపిస్తుంది. పూరీలు వాటికి తోడుగా బంగాళ దుంపల మసాలా కూర వ్యంజనం ఇవ్వడం ఉపాహారశాలల వాళ్లు మొదలు పెట్టిన సంప్రదాయం. తమిళుల పాక శాస్త్ర ప్రావీణ్యానికి ప్రతినిధులుగా పాటలో కనిపించేవి - పులిహోర, సాంబారు, పుట్టు, 'పుట్టు'ను బియ్యం పిండిని చక్కెరతో కలిపి అవిరిలో ఉంచి తయారు చేస్తారు.

‘శీని’ ని ‘చీని’గా చదువుకోవాలి. ‘చీని’ అంటే చక్కెర. ‘పుట్టు’ను ఉప్పుతోనూ చేయవచ్చు కనుక - ఘటాత్మచుడు ప్రత్యేకంగా తీసి వంటకాన్నే ‘శీని పుట్టు’ అని పేర్కొంటాడు.

తెలుగు పాటను మాధవపెద్ది సత్యం అవలీలగా పాడినట్టు అనిపిస్తుంది. తిరుచ్చి లోకనాదన్ తమిళ గీతం పాడటానికి కొంత శ్రమపడవలసి వచ్చిందట. ఆ శ్రమ ఆ పాటలోనూ కొంత వినిపిస్తుంది.

అయినా - తెలుగు పాటలాగానే తమిళ గీతమూ నేటికీ వినిపిస్తూ శ్రోతలకు ఆనందం కలిగిస్తూ ఉంటుంది!

- పి.ఎస్.గోపాలకృష్ణ

ప్రాచుర్యం పొందిన కొన్ని సరదా
తమిళసిని గీతాలను ఒక ఆడియో
క్యాసెట్ గా హెచ్.ఎం.వి.వారు
తీసుకు వచ్చారు. ఆ క్యాసెట్
ఇన్-లే కవర్ పైన 'కల్ యాణ
శమైయల్ సాదమ్' పాటకు
అభినయించిన ఎస్వీ రంగారావు
ఫోటోను ముద్రించడం ఆ పాట
సాధించిన విజయానికి గుర్తు.

సరిగపదమని

కూర్పు: టి.నవీన్

9

1		2		3		4	
						5	
	6		7		8		
9				10			11
	12		13			14	
		15			16		
	17		18				
19			20				
	21		22			23	

పంపినవారి పేరు :

వయసు : వృత్తి :

చిరునామా :

.....

.....ఫోన్ :

నిబంధనలు:

ఎ) పోటీలో పాల్గొనగోరేవారు పైన ప్రచురించిన కూపన్ లో పజిల్ ను నింపి కవరులో పంపాలి. మరే విధంగా పంపినా ఆ ఎంట్రీ స్వీకరించబడదు.

బి) కవరుపై సరిగపదమని అంటూ సెంబర్ లో హా పేర్కొనటం మరచిపోకూడదు.

సి) ఏ బహుమతి కైనా ఒకరు కన్నా ఎక్కువగా విజేతలుంటే ద్రా తీయటం జరుగుతుంది.

విజేతల ఎంపిక ప్రతిసారి ఓ సినీ ప్రముఖునిచే

This feature is sponsored by :

 sa re ga ma

ఆధారాలు:

అడ్డం:

1. దీక్షబూని సాగరా' అన్నాడు అల్లూరి సీతారామరాజు (8)
 5. భీమవరం బుల్లోడా పాలుకావాలాపాలుకావాలా (2)
 7. రంజనీ నవరాగిణి' సినారె గీతం (2)
 8. 'రెండు..... రెండు వరకు చూడలేదే ఇంతసేపుకు' అంటూ జా.ఎన్టీఆర్ అభినయించిన పాట(2)
 9. 'అందమైన ఆవు పాలకోవా' యస్.జానకి, పి.బి.శ్రీ నివాస్ పాడిన పాట(2)
 10. 'కొండలలో నెలకొన్న కోనేటి రాయడు' అన్నమయ్య గీతం (2)
 12. '..... గురూ ప్రేమ కోసమేమోయే జీవితం' నాగార్జున నటించిన గీతం(2)
 14. '..... బలిపురంబలిపురం బలిపురం భారతీయ కళా జగతికిది గొప్పగొప్పరం' (2)
 15.మేరా అన్నిటికీ మూలం (2)
 17. 'రాను రానంటూనే సిన్నదో' అనేపాట గల చిత్రం (2)
 18. గోదారి..... గట్టు మీద శెట్టుంది (3)
 19. రాగం పల్లవి నామదిలోన కదలాడి కదలేరమన్నవి' అన్నాడు శంకరశాస్త్రి (2)
 20. 'జయ జయ జయ ప్రియ భారతియిత్రి దివ్యధాత్రి' దేవులపల్లి గీతం (2)
 21. బూదాడమ్మా బూదాడు పెట్టిలో ఉన్నాడు (2)
 22. చిరునిను చూసిందెవరమ్మా అంటూ బాధపడుతోంది 'వసంతం' (2)
 23. నిలువవే కనులుదానా వయ్యారి హంస నడకదానా(2)
- నిలువు:**
1. తేట తేట తెలుగులా..... వారి వెలుగులా (2)
 2. 'చూపుల్ని చంపకే మేరి హాయ్ అంటూ పాడాడు ఇడియట్ (2)
 3. 'సరి..... నీకెవ్వరూ' కంచుకోట చిత్రంలో సుశీల, జానకి పాడిన పాట (2)
 4. శ్రీ సీతా..... కళ్యాణం చూతమురారంది (3)
 6. మాయబజార్ లో మాధవపెద్ది సత్యం పాడిన హిట్ పాట పల్లవి (7)
 7.లపై శిల్పాలు చెక్కినారు మనవాళ్ళు సృష్టికే అందాలు తెచ్చినారు (2)
 8. కొండామా వెంకటగిరి వేంకటేశ్వరునికొండామా (2)
 11. ఎందరో అందరికీ వందనములు (6)
 13. '..... ఆకాశం వుంది ఆకాశంలో మేఘంవుంది ' సిరివెన్నెల సీతారామశాస్త్రి రాసినపాట(5)
 16. అల్లిదీపా శ్రీహరివాసము పదివేలు శేషుల పడగలమయము (3)

పజిల్, కూపన్
31-12-2003
లోగా చేరాలి

పంపవలసిన అడ్రసు
'హాసం- హాస్య సంగీత పత్రిక'
502, శ్రీ బాలాజీ నిలయం; 13-1-212,
మోతీనగర్, హైదరాబాద్-500 018.

మొదటి బహుమతి (ఆల్ కరెక్ట్)

34 పాటలు గల
డబుల్ ప్యాక్ ఆడియో సి.డి.

రెండవ బహుమతి (ఒక తప్పుతో)

16 పాటలు గల
సింగిల్ ప్యాక్ ఆడియో సి.డి.

మూడవ బహుమతి (రెండు తప్పులతో)

33 పాటలు గల
డబుల్ ప్యాక్ ఆడియో క్యాసెట్

క్యూర్వేషన్ బహుమతి (మూడు తప్పులతో)

20 పాటలు గల
సింగిల్ ప్యాక్ ఆడియో క్యాసెట్

జవాబులు

అడ్డం: 1.చిటపట, 3.మురారి, 6.యమలీల, 7.మాయలీ, 9.కేక 10.శ్యామ, 14.మైనా, 15.ఇంద్ర, 16.మావా, 18.దాయి, 20.సిగ, 22.చెప్పవే, 23.డిరిడి.
నిలుపు: 1.చిరునామా, 2.పని, 3.ముత్యాలకేళి, 4.రిప్పున, 5.ప్రేమకోసమై, 8.యమ, 11.చంద్రమా, 12.చిన్నదానా, 13.రామా, 17.పసిడి, 19.రావే, 21.గరి.

కరెక్టు సమాధానాలు వ్రాసిన వారు:

జి.కృష్ణవేణి-ఎశాఖపట్నం, జె.చరణ్ కేదార్- తాడేపల్లిగూడెం (పొంగోజిల్లా), పి.హెచ్. సురేష్ కుమార్- విజయనగరం, పంగులూరి సత్యనారాయణ- నెల్లూరు, కె.లావణ్య- ధర్మవరం (అనంతపురం), ఎ.ఎ.ఎస్.మండేశ్వరరావు - మండపేట (తూ.గో.జిల్లా), కమవర్తి జగదీష్- విజయవాడ, పి.సుధాకర్- ఎశాఖపట్నం, నామ్మ వరలక్ష్మి- నెల్లూరు, దాసరి పద్మజ- అల్లూర్ (కరీంనగర్), ఎ.ఉమ- హైదరాబాద్, కె.సల్లం- చాటుప్పల్ (నల్గొండ), మల్లిడి దివేందర్- కుతుకులూరు (తూ.గో.జిల్లా), మల్లిడి అరుణాదేవి- కుతుకులూరు (తూ.గో.జిల్లా), ఎమ్.మురళీకృష్ణ- ఎశాఖపట్నం, ఆర్.ఎన్.ఎస్. ద్వారకామాయి- హైదరాబాద్, అడపా విఘ్నేశ్వరరావు- వల్లకమిడి (ఒరిస్సా), పట్నాల నాగరత్నం- ఎశాఖపట్నం, పి.హెచ్.శేఖర్- చిత్తూరుపల్లి (విజయనగరం), బి.వి.బ్రహ్మం- శ్రీరంగపట్నం (తూ.గో.జిల్లా), బి.సత్యపాయి శ్రీనివాస్- పిల్ క్యాంపస్ (ఇమ్మం), మేదా మహ్మద్- ఎశాఖపట్నం, జె.హిందరాజు- కడపరాజుపల్లి (ప్రకాశం), జి.కె.ఎస్.విశ్వనాథ్- కాకినాడ, ఎ.ఎ.నాథూరి- హైదరాబాద్, వజ్రం.పి- హైదరాబాద్, చిట్టాకమల- హైదరాబాద్, ఆర్.నాగేశ్- ఒంగోలు, కె.వి.శరణ్- చిత్తూరు, మాడుగుల శ్రీరామచంద్రమూర్తి- విజయవాడ, అగస్త్యరాజు హైమ- ఒంగోలు, జి.యనారాయణ- చిత్తూరు, ఎన్.పి.ఎస్.లక్ష్మి- హైదరాబాద్, పామిల రమణాచార్య- హైదరాబాద్, పి.యం.అచారి- హైదరాబాద్, కె.ఎ.దుర్గామోహన్ రావు- నల్గొండ, దారెల్లి భామశంకర్- పొలంపా, ఎ.ఆర్.ఎస్.శర్మ- విజయవాడ, ఎ.వారిప్రసాద్- హైదరాబాద్, మణిప్రసాద్.ఆర్- జడ్చర్ల (మహబూబ్ నగర్), పి.వి.జె. మురళి- హైదరాబాద్, ఎమ్.ఎస్.నైజాముద్దీన్- నడమరూరు (తూ.గో.జిల్లా), టి.విజయలక్ష్మి- విజయవాడ, నందూరి రామానుజాచార్యులు- విజయవాడ, రాజా సత్యనారాయణ- నార్కట్ పాలెం (నెల్లూరు), తాపిమర్కె వెంకటేశ్వరిరావు- గుడివాడ, ఆర్.శైలజ- కొవ్వూరు, కామయ్య నాగేశ్వరరావు- తణుకు (పొంగోజిల్లా), పెండ్యాల మూకరత్నం- ఎశాఖపట్నం, కటకం శేషబేసయ్యదొడ్డి- హైదరాబాద్, జె.ఎ.ఎస్.చారి- అన్నదాబాద్ (గుజరాత్), బి.ప్రశాంత్- వల్లకమిడి (ఒరిస్సా), కె.ఎల్.ఎస్.రాజేశ్వరి- తణుకు, పి.వి.రాజేశ్వరి- ఎశాఖపట్నం, సహా ఇందిర- ముంబాయి, పి.వి.ఎ.అప్పారావు- రావులపాలెం (తూ.గో.జిల్లా), పి.వి.రామశర్మ- ఎశాఖపట్నం, మర్రి త్యాగరాజు- నర్సపట్నం (శ్రీకాకుళం), ఆర్.రఘునందన్- విజయనగరం, కొండెల ఆదిత్య- గుంటూరు, ఎన్.ఆరుణకుమారి- ఎలమంచిలి (ఎశాఖపట్నం), జి.వి.రమణ- సంగారెడ్డి, బి.మరేష్ బాబు- కె.నాగలాపురం (కర్నూలు), ఎన్.పి.నవ్య దీపిక- రాజమండ్రి, జి.రమోదేవి- శ్రీకాకుళం, కూచి కార్తీకవర్మ- హైదరాబాద్, ఎ.ఆర్.రఘు- నెల్లూరు, గంటివెనయ- అమలాపురం, ఎ.వి.రమణమ్మ- పార్వతిపురం (విజయనగరం), ఎ.లక్ష్మీశ్యామ్- విజయవాడ, యం.పాగరమూరి- అనంతపురం, కె.వి.కైలాష్- అనంతపురం, పూసరపు రోహిణి శ్రీకృష్ణపియ- నర్సపురం (పొంగోజిల్లా), పి.వి.రేఖ- కర్నూలు, గరిమెళ్ళ అన్నాజీరావు- అన్నవరం (తూ.గో.జిల్లా), పింగళి శ్రీమూర్తి- గుంటూరు, కె.శ్యాం- ముమిళ్ళగూడెం (ఇమ్మం), దండేబాబ్బ శివమూర్తి వెంకటేశాస్త్రి- మంచినపట్నం (కృష్ణా), పి.అమరాగ్- ఏలూరు, ఎ.టి.కాశీనాథ్- హైదరాబాద్, నై.బి.వి.ఆర్.మూర్తి- రాజాం (శ్రీకాకుళం), జాగిర్ మోదురి- సామర్లకోట (తూ.గో.జిల్లా), జి.పాండురంగశర్మ- హైదరాబాద్, మచ్చలక్ష్మి నర్మయ్య- జాగిర్, ఆర్.రామచంద్రరావు- హైదరాబాద్, పై.రామలక్ష్మి- కాకినాడ, ఎమ్.అంజలి- ఒంగోలు, అబ్దుల్ అజీమ్- హైదరాబాద్, కె.ఆరెంద కల్యాణ్- హైదరాబాద్, ఎమ్.సురేఖ- హైదరాబాద్, లాలం పింగళి- ఒంగోలు, పి.చందన- నెల్లూరు, తెలికిచెర్ల రామకృష్ణ- విజయనగరం, ఐ.వి.ఎస్.కె.ఆర్.నవనీత్రీ- ఎశాఖపట్నం, ఏగూరు అవర్ణ- మహబూబ్ నగర్, ఎ.పి.హృదయకుమార్- ఎశాఖపట్నం, బి.స్వరూపిణి- కడప, చెరుకుపల్లి వేణుమాధన్- వానకొండ, కె.సందిష్- కడప (ఆదిలాబాద్), ఎన్.శ్యామలా- నెల్లూరు, రాయప్రోలు లక్ష్మీదేవి- ఒంగోలు, కె.శ్రీకృష్ణ- కడప, కె.మహేష్- హైదరాబాద్, నందిరాజు వెంకట చలపతిరాజు- హైదరాబాద్, నలిపాగర్- కర్నూలు, పి.వి.నర్మదా- ఇమ్మం మడుగు (కడప), రాగం కవళ ఉదయమూర్తి భాస్కరరావు- ములగపూడి (తూ.గో.జిల్లా), మన్నవమాధవ- నత్తపల్లి, పామంచిశ్రీరాధ- ఎశాఖపట్నం, పి.గిరిజ- ఒంగోలు, దేవేని కిరణబాల- హైదరాబాద్, ఆర్.శిరిష- హైదరాబాద్, ఎన్.రవి- రావినంప (శ్రీకాకుళం), పి.నర్మదా- హైదరాబాద్, టి.ఎ.ఎస్.శాస్త్రి- గుంటూరు, యు.నర్మదేశ్వరి- కడప, ఇప్పిరి శ్రీహర్షశర్మ- వార్లపల్లి (శ్రీకాకుళం), తాడి రంగారావు- రాజమండ్రి, మద్దురి మధులత- వైజాగ్, సోమయ్యల పాయిప్రసాద్- ఒనకడిపల్లి (ఒరిస్సా), యన్.సుప్రయక్ష్మి- హైదరాబాద్, బి.శేషశాయి- నత్తపల్లి (గుంటూరు), ఎ.సంగీత లక్ష్మి- పాతవరం (గుంటూరు), అయ్యగారి రాజేశ్వర్- రాజోలు (తూ.గో.జిల్లా), జె.శ్రీదేవి- మహబూబ్ నగర్, ఎన్.శంకరచార్యులు- చిలుకానగర్, కొత్తపల్లి వెంకటలక్ష్మి- ఎశాఖపట్నం, ఎమ్.శ్రీరామచంద్రమూర్తి- హైదరాబాద్, కె.కళాబింది- చెన్నై, తదితర రామకృష్ణ- విజయవాడ, డి.రామకృష్ణ- రాజమండ్రి, ఉప్పల వెంకట రమణయ్య- కడప, పి.మాధులత- ఎశాఖపట్నం, ఎన్.పి.సీతాదేవి- ఆలేరుపురం, డి.సంజీవకుమార్- ఎశాఖపట్నం, సంజీవకుమార్.కె.- అనంతపురం, వజ్రాచంద్రాప్రసాద్- హైదరాబాద్, జి.ఎన్.రుక్మిణి- అనంతపురం, పాలెపు శ్రీనివాస్- కొంతమూరు (తూ.గో.జిల్లా), పై.చిట్టబాబు- ద్వారపూడి (తూ.గో.జిల్లా), ఎ.నాగ్- కొదాడ (నల్గొండ), ఆర్.రాజ్యలక్ష్మి- హైదరాబాద్, ఎమ్.ఎస్.పి.శేఖర్- హైదరాబాద్, ఆర్.వి.లక్ష్మీదేవి- విజయవాడ, వరంగంల మంజుల- చాటుప్పల్ (నల్గొండ), టి.జగన్మోహన్- ఎశాఖపట్నం, ఎమ్.రామలక్ష్మి- విజయవాడ, కె.సత్యనారాయణ- కాకినాడ, పి.తిరుమల్ ప్రసాద్- హైదరాబాద్, జల్లేపల్లి విజయలక్ష్మి- ఎశాఖపట్నం, ఎన్.గాయత్రీదేవి- హైదరాబాద్, బాసరాజు యాదగిరి రామన్నపేట (నల్గొండ), తాతా సాందర్బకముడి- ఎశాఖపట్నం, ఎన్.సువీర- ఎమ్మిగూరు, పి.సాహెబ్- ఎశాఖపట్నం, ఆత్మారి వెంకట శరత్కృష్ణ- హైదరాబాద్, ఎమ్.జె.అవల్ కుమార్ రెడ్డి- ఉరుటూరు (కడప), రాతిరాజు మోహన్ రావు- ఎశాఖపట్నం, బి.రేణుక కుమారి- బొధన్, ఆర్.పారిథ- కర్నూలు, సరోజ.పి- విజయవాడ, కె.ఎ.ఎస్.బిందు- హైదరాబాద్, నందూరి సుబ్రహ్మణ్య వేణుమాధన్- కాకినాడ, డి.మురళి- మార్కాపూర్ (ప్రకాశం), బి.బర్బాద్- నెలిమర్ల (విజయనగరం), టి.మూర్తి- హైదరాబాద్, బచ్చివిజయకుమార్- ఎశాఖపట్నం, పి.వేణుగోపాల్ రావు- అచ్చంపేట (మహబూబ్ నగర్), కె.లావణ్య- నంద్యాల (కర్నూలు), కె.ఉమామహేశ్వరరావు- అవరతి (తూ.గో.జిల్లా), పి.సంజీవమూర్తి- ఆళ్ళగడ్డ (కర్నూలు), ఇ.టి.రామరావు- శ్రీపాఠకోట (నెల్లూరు), టి.చంద్రశ్యాం- కాకినాడ, పై.రోశెడ్డి- నత్తపల్లి (గుంటూరు), స్వర్ణవిద్యులత- స్వర్ణ (ప్రకాశం), చిల్లంకొండ రాంబాబు- పమిడుపాడు (గుంటూరు), డి.భానుమతి- రాజమండ్రి, యన్.శ్రీనివాసులు- కర్నూలు, డి.మల్లిఖార్జున్- మందమరి (ఆదిలాబాద్), బి.శైలజకుమారి- అల్లూరు (కర్నూలు), పి.రాజ్య- పికింద్రాబాద్, ఆమంచి వెంకటలక్ష్మి కామేశ్వరి- రాజోలు (తూ.గో.జిల్లా), మహమ్మద్ లతీఫ్- హైదరాబాద్, గురజాం శ్రీదేవి- ఎశాఖపట్నం, కె.ఎస్.ప్రకాశరావు- కంకిపాడు,

ఎ.తేజేశ్వరరావు- పాతపట్నం (శ్రీకాకుళం), ఎస్.రమామండరి- పిరనారాయణం (విజయనగరం), కె.మాధులత- నందికొట్కూరు (కర్నూలు), జి.నరలక్ష్మి- హైదరాబాద్, పి.వి.ఎస్.శైలజ- హైదరాబాద్, పి.వి.ఆర్.యన్- నరసాపురం (పొంగోజిల్లా), పి.వి.రమణ మధాకర్- దర్శి (ప్రకాశం), ఎ.సుధాకృష్ణ- విజయవాడ, ఎ.రవికుమార్- చిరాల (ప్రకాశం), ఎన్.ప్రదీప్ కుమార్- ఎశాఖపట్నం, ఎ.చంద్రశేఖర్- హైదరాబాద్, కొత్తపల్లి రూప- ఇమ్మం, ఆర్.ఉషావివాద్- హైదరాబాద్, రమణ- హైదరాబాద్, పెంటకోట శర్మిణిబాయి- చింతల ఆగ్రహారం (ఎశాఖపట్నం), ఎ.భారతప్రత్యూష్- పికింద్రాబాద్, దావిలాల కృష్ణకుమారి- హైదరాబాద్, శారదదేవి- హైదరాబాద్, ఎమ్.ఎ.ఎమ్.తాయరు- ఎశాఖపట్నం, ఎన్.బి.లా ప్రమాదేవి- హైదరాబాద్, బొడిగ వెంకటేశం గౌడ్- హైదరాబాద్, మంత్రిప్రగడ శేఖర్- నల్గొండ.

ఒక తప్పుతో వ్రాసిన వారు:

బొద్దిలి లక్ష్మీరేణుక- విజయవాడ, వేదగిరి విజయలక్ష్మి- హైదరాబాద్, కె.వి.లీమ- రాజమండ్రి, కె.వి.రమణమూర్తి- బరంపురం (ఒరిస్సా), ఎన్.కె.మాధవ- చంద్రాపూర్ (మహారాష్ట్ర), ఎ.అపూర్వ- ఇమ్మం, డి.అమరేశ్వరయ్యశర్మ- విడుద్రోలు (గుంటూరు), బాలనాగు విజయసారధి- భీమడోలు (పొంగోజిల్లా), వై.సిద్ధన్త- నారాయణపేట (మహబూబ్ నగర్), జి.రామచంద్ర- పుణే, ఎ.సునర్పాల- కడప, మద్దిపాటి మూర్తి- హైదరాబాద్, ఎమ్.నాగేశ్వరరావు- ఎశాఖపట్నం, చింతల బుక్క ప్రకాశ- వేములవాడ (కరీంనగర్), కె.వి.లక్ష్మి- హైదరాబాద్, జి.మణిశారద- పొలంపా (ఇమ్మం), సోపిటి శకల్ బాబు- హైదరాబాద్, కె.వి.లక్ష్మి- హైదరాబాద్, పి.వి.నాగేశ్వరరావు- పొలంపా (ఇమ్మం), గోదేల ధీరేశ్వరరావు- ధర్మపురం (శ్రీకాకుళం), ఎ.కృష్ణవేణి- తెనాలి, పి.పాపిలలక్ష్మి- చిత్తూరుపల్లి (విజయనగరం), పి.లక్ష్మీకాంత్- గుంటూరు, ఎ.టి.శ్రీనివాస్- అనంతపురం, ఎ.శివకుమార్- తిరుపతి, ఎం.వి.ఎస్.లక్ష్మి- కాకినాడ (తూ.గో.జిల్లా), యర్రవాణి- కాకినాడ, కె.వి.నరసయ్య- హైదరాబాద్, బి.శ్రీనివాసమూర్తి- అనంతపురం, పెద్దాడ వేంకటేశ్వర్లు- పిర్మూర్ కాగజ్ నగర్, జి.భార్య- తారిగోండ (చిత్తూరు), పి.ఎన్.లాస్య- పికింద్రాబాద్, పి.శేఖర్ బాబు- ధర్మపాగర్ (నరంగల్), పి.మె.రమణవిన- హైదరాబాద్, ఎమ్.ఉదయకుమార్- కొదాడ (నల్గొండ), జయంతి రమణసాహెబ్- ఎశాఖపట్నం, పి.హెచ్.ఎల్.ఎ.ఎమ్.ఆదిత్య- నరసారావుపేట, కిశోరుమూర్తి.ఆర్- గోదావరిపా (కరీంనగర్), ఎ.ప్రదీప్- మ్యాపాలం (ఇమ్మం), శివనాద్రి ప్రదీప్ కుమార్- హైదరాబాద్, పి.విజయసారధి- కర్నూలు, అవసరాలమణి- విజయనగరం, డి.మణిమంజరి- హైదరాబాద్, కె.రంగారావి- నరంగల్, యు.విజయశేఖరరెడ్డి- హైదరాబాద్, కె.ఎస్.శ్రీనివాస్- ఇమ్మం, జి.ప్రసాదరెడ్డి- శ్రీకాకుళం, శివమనోహరరావు- రాగోలు (శ్రీకాకుళం), ఎ.విజయకుమార్- నరంగల్, టి.పి.రాజ్యలక్ష్మి- శ్రీకాకుళం, ఎన్.నర్మదా- కాకినాడ, పి.ఎస్.నారాయణరాజు- అచ్చంపేట (మహబూబ్ నగర్), ఎన్.జగన్మోహనరావు- కరీంనగర్, ఏలూరిపాటి నాగేశ్వరరావు- కొవ్వూరు (పొంగోజిల్లా), నరస జగన్నాథరావు- దామ్మూరు (పొంగోజిల్లా), పూదర్శి విరమ్మ- పేందుర్తి (ఎశాఖపట్నం), చిత్తూరు చిరంజీవి- ఒంగోలు, పి.మయూఖ- అమలాపురం (తూ.గో.జిల్లా), ఎమ్.ఎ.కె.సింగ్- రాజమండ్రి, కె.మురళీమోహన్- మార్కాపూర్ (ప్రకాశం), యన్.మాధురి- విజయవాడ, ఉప్పాల మోహనబాబు- అవనిగడ్డ (కృష్ణా), శివసీతామహాలక్ష్మి- హైదరాబాద్, ఎమ్.మహేశ్వరి- అంగర (తూ.గో.జిల్లా), కదాల్లనారాయణ- జగిత్యాల, టి.ఎస్.పామిందు- కాకినాడ, ఎ.శైలజ- హైదరాబాద్, యు.యు.శ్రీరాములు- చెన్నై, బి.కవిత- తిరుపతి, నన్నిది రాజ్యలక్ష్మి- ఆకిపేడు (పొంగోజిల్లా), పి.లక్ష్మీదేవి- దొర్నిపాడు (కర్నూలు), పి.హెచ్.విష్ణుప్రియ- ఆదిలాబాద్, యు.ఇందు సీతారామ్- నెల్లూరు, ఎన్.ఎస్.ఎస్.రాజు- శృంగవర్మ (పొంగోజిల్లా), మంచెం శ్రీరామస్వామి- కాకినాడ, ఎ.శివరెడ్డి- ఉదయగిరి (నెల్లూరు), పి.వి.మందరకుమార్- బిరవాంపుర్ (ఒరిస్సా), పి.శాంతిలక్ష్మి- బిరవాంపుర్ (ఒరిస్సా), బి.రామచంద్ర- శ్రీశైలం, పై.ఎ.ఎస్.సత్యనారాయణ- కాకినాడ, బి.చంద్రశేఖరయ్య- రామనమ్మద్రం (చిత్తూరు), డి.మురళీకృష్ణ- వడుపల్లి (పొంగోజిల్లా), గూడెం స్వప్నమాల- మంచెంపాల (ఆదిలాబాద్), మరువాడ కామేశ్వరరావు- మంచెంపాల (ఆదిలాబాద్), శర్వాణి.ఎన్- నెల్లూరు, ఎ.రాధిక- అమలాపురం, బావేని జ్యోతి- చందనగర్, ఎన్.పాయిలీల- హైదరాబాద్, బి.చందన- హైదరాబాద్.

రెండు తప్పులతో వ్రాసిన వారు:

పింగళి శ్యామసుందర్- బింగులూరు, మోచెర్ల సురేష్- రాజమండ్రి, ఎమ్.కమల కుమారి- కాకినాడ, మద్దుల అప్పారావు- అవకాపల్లి (ఎశాఖపట్నం), నసీమాబాజ్- శ్రీశైలం ద్యామ్ రోడ్ (కర్నూలు), బుద్దన ప్రశాంత్- కాకినాడ, పి.అనర్ల భారతి- పికింద్రాబాద్, డి.పారిప్రియ- అనంతపురం, దేవరం సతీష్ కుమార్- జగిత్యాల (కరీంనగర్), వనం జానకిదేవి- పాతపాలం (ఇమ్మం), గంటి బుల్లబాయి- కొమనపల్లి (తూ.గో.జిల్లా), జె.ఆరుణదీపిక- తిరుపతి (శ్రీకాకుళం), ప్రభల శ్రీనివాస్- హైదరాబాద్, పై.భామప్రసాద్- కర్నూలు, యు.యు.ఉరుకుండు- ఎమ్మిగూరు, ఎరివింటి శ్రీమోక్షితేశ్వరి- నవరత్తి (మహబూబ్ నగర్), ఎ.శారద- హైదరాబాద్, జి.కళ్యాణశర్మ- నంద్యాల (కర్నూలు), ఎ.ఎమ్.ఎమ్.గుప్త- హైదరాబాద్, పి.జితేంద్రదేవ్- హైదరాబాద్, బి.రామచంద్రమూర్తి- హైదరాబాద్, డి.యన్.రెడ్డి- నర్సపట్నం (ఎశాఖపట్నం), ఎన్.కె.మణి- నాయుడుపేట (నెల్లూరు), రావి నరేష్ చంద్- గుంటూరు, టి.మల్లిఖార్జున రాజు- గద్వాల, పొన్నడ రమేష్- హైదరాబాద్, జి.నరలక్ష్మి- కర్నూలు, ఎమ్.శ్రీనివాసమూర్తి- మదనపల్లె, నదాలరామ్- పాతపట్నం, పాణ్యం రుక్మిణీదేవి- కర్నూలు, వరదా సాయికుమార్- వల్లకమిడి (ఒరిస్సా), ఎమ్.సత్యవాణి- తణుకు (పొంగోజిల్లా), పి.నమనయ్యరెడ్డి- చిత్తూరు, కర్తీయూర్- హైదరాబాద్, ఎన్.దివ్యధాన్యలక్ష్మి- హైదరాబాద్, కె.వి.రమణ- హైదరాబాద్, గెలివి శశిశర్- నంద్యాల (కర్నూలు), పి.చాయాదేవి- విజయవాడ, ఎన్.పాంబలివరెడ్డి- చిత్తూరు, జె.శర్వాణి- తిరుపతి, కొప్పల ప్రభామణి- కాకినాడ, ప్రసీద్ కుమార్.ఎన్- సంగం (నెల్లూరు), బి.పుష్పదేవమణి- హైదరాబాద్, డి.చందీదేవి- నెల్లూరు, జె.రాజ్యలక్ష్మి- శ్రీపాఠకోట, ఎన్.ఎస్.చంద్రశేఖర్- తాడేపల్లిగూడెం (పొంగోజిల్లా), వంశాయలపాటి రాజయ్య- హరిజన్ నగర్ (నల్గొండ), పై.గణేశ్వరరావు- కె.కొత్తపాడు (ఎశాఖపట్నం), కాటేపల్లి కృష్ణమోహన్- మెర్కాలగూడ (నల్గొండ), కడలి అప్పారావు- చిరాల (ప్రకాశం), గరిమెళ్ళ భాగ్యశ్రీ- ఇమ్మం, బి.వి.మనోహర్ బాబు- నల్లూరు (గుంటూరు), మామిడి మునిశ్రీలత- రేపల్లె, పి.నరసింహమూర్తి- హైదరాబాద్.

మూడు తప్పులతో వ్రాసిన వారు:

ఎమ్.మాధురి రంగారావు- నల్గొండ, పి.పాఠగోపాల్- నెల్లూరు, పి.రామకేశవరావు- ఎశాఖపట్నం, జి.భగవాన్ దాస్- కడప, ఎన్.విష్ణుమోహనరావు- ఎశాఖపట్నం, కె.దివ్యతేజ- గుడివాడ, ఐ.వి.గిరిజ- హైదరాబాద్, పి.నర్మదా- హైదరాబాద్, కొండవల్లిరంగయ్య- లంగూపుర్ (ఎశాఖపట్నం), ఇ.శివకుమార్- చిత్తూరు, జి.బాలాపురమండరి- ఆముదాలవలస (శ్రీకాకుళం), టి.ప్రదీప్- గుంతకల్లు, ఐ.రమణ- జి.ఎల్.పురం (విజయనగరం), దూపి జయశ్రీ- హైదరాబాద్, జె.అప్పలరాజు- గజపతినగర్ (ఒరిస్సా), కె.జగన్- కందుకూర్ (రంగారెడ్డి), టి.మమతారెడ్డి- కరీంనగర్, జిత్తుకుల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి- ఒంగోలు, ఎ.నరోజదేవి- రాజమండ్రి, పి.రూప్యలక్ష్మిబాయి- ముగలికుదురు (తూ.గో.జిల్లా), టి.ఉమారాణి- మార్కాపురం, ఎన్.తమాజ- కుర్తగడ్డ (ఒరిస్సా), పి.గోపాలకృష్ణ- జి.మామిడాడ (తూ.గో.జిల్లా), మామిడి మోహంద- పుణే, శ్రీనివాస్ నవార్- ఆర్కూర్ (ఎశాఖపట్నం).

ఎలక ఎచ్చె ఇల్లు భద్రం

ఇలపాపులూరి మురళీమోహన్ రెడ్డి

20

హాచురిక
సంగండ్ల నర్సిరాజు గారి దొంగిలక్క ఇంట్లో
అమ్మనాడేమారు అమ్మగారు 2003 ఏడాదికి
సరియైనదనడం విషయం
ఒకవేళ మా పాట్లచెక్కెనైతే ఎత్తిన మంచి
నానాదీ పనిమొందాడు ఈ హాచురిక ఈ
సరియైన స్వార్థంకోసం నరకు అమ్మలూ
సంబుంది.

జరిగినకథ

వెంకట్రావు, సుందరిల ఇంట్లో ఓ ఎలక చేరి నానా రభసా చేస్తూంటుంది. దాన్ని చంపడానికి పెట్టిన మందును వాళ్ల పాప
రుచిచూడడంతో ఉత్తుత్తి పరీక్షల పేరిట డాక్టర్లు వేలాది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టిన్నారు. మేనేజరు ఇంటినుండి పెల్లిని తెస్తారు.
మర్నాడు చీలికలు పేలికలై కనిపించింది ఎలక. అప్పటినుండి పెల్లి కనబడడం మానేస్తుంది. కంగారుపడు తూండగానే
కొన్నాళ్లకు ఆరుకూనలతో సహా లటకమీద ప్రత్యక్షమవుతుంది. పాలెక్కుపై పెల్లి కూనలలో ఒకటి చనిపోవటంతో ప్రాయశ్చిత్తం
చేయించాలన్న పత్కింటి ఆండాళ్ళన్న సలహా విని వెంకట్రావు పురోహితుడు శాస్త్రిని కలుస్తాడు. శాస్త్రి వెంకట్రావు ఇంటికి
వచ్చి వరకబాధల బూచిచూపి ఇరవై వేల రూపాయల ఖర్చుతో శాంతి చేయించాలంటాడు. గత్యంతరం లేక ఒప్పుకున్న
వెంకట్రావు దంపతులచేత తూతూ మంత్రాలతో పూజలు చేయించి దోచుకుంటాడు. జరిగిన తతంగమంతా తన కొరీగే
నారాయణకు చెప్తాడు వెంకట్రావు. ఇదంతా మీ ఇంటి వాస్తు బాగా లేకపోవటం వల్లే జరిగిందని, వాస్తుభూషణరావుని
కలిస్తే ఫలితం ఉంటుందన్న నారాయణ సలహా మేరకు వాస్తు భూషణరావు ఇంటికి వచ్చి లైనులో విలబడతాడు వెంకట్రావు.
ఎంతసేపటికీ లైను కదలదు.

(ఇక చదవండి)

“మేస్తూ... సార్... టైపిస్టుగారూ... ఇంతింత సేపు నిలబడాలంటే కష్టం కదా! మరి అంతవరకూ మనకు ఒకటాచ్చినా రెండొచ్చినా... ఎలా?...” వేళ్ళు చూపిస్తూ అడిగాడు.

ముఖం చిట్టినంతా వెంకట్రావును చూశాడతను.

“మనకా! అంటే! ఒకటి రెండు మనకు ఒకేసారి రావడానికి మనమేమైనా కవల పిల్లలమా? నాకొస్తే మీకు రావాలని మీకొస్తే నాకు రావాలని రూలుందా? నాకెప్పుడొస్తుందో మీకు తెలుస్తుందా? మీకెప్పుడొస్తుందో నాకు తెలుస్తుందా? ఎవరికెప్పుడు వస్తుందో వారికే తెలియదే! మరి నా సంగతి మీకు, మీ సంగతి నాకు ఎలా తెలుస్తుంది? వస్తే మాత్రం ఇద్దరం ఒకేసారి వెళ్తామా? ఏవిటండి మీరు నా వెనక చేరి నా ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారు? మీకసలు మంచి మర్యాద మాట్లాడే పద్ధతి ఏమీ తెలిసినట్లే లేవే?” కోపంగా అన్నాడు.

అందరి కళ్ళు ఇటువైపు మళ్ళాయి. బిక్క చచ్చిపోయాడు వెంకట్రావు. ముఖం పెనరగింజంతయింది. మళ్ళీ అతనితో మాట్లాడి పెంట మీద రాయి వేశాననుకుని చింతించాడు. వెనుక వైవతనిని చూసి మాట్లాడదామా వద్దా అని రెండు నిమిషాలు ఆలోచించాడు. రెండు మూడు సార్లు వెనుకతని వైపు చూశాడు.

వెంకట్రావు భావాలను గమనించాడో యేమో! అతనే నవ్వునాపుకుంటూ అన్నాడు “ఏంటి సార్?”

“మనం క్యూలో ఇంతింత సేపు నిలబడాలంటే కష్టం కదండీ.” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“తప్పేదేముంది సార్... మా అబ్బాయి సీటుకోసం కాన్వెంటు స్కూల్లో రెండురోజులు నవరంధ్రాలు బిగించుకుని నిలబడ్డాను. అవసరం మనది.” అన్నాడాయన.

“మరి ఈ లోపల మనకు... ఐ మీన్ నాకు..”

“అర్థమైంది. ఒకటాచ్చినా రెండొచ్చినా అదిగో. ఆ వైపు టాయ్లెట్లున్నాయి. ఏం

సార్గోటో పంపాడు హాట్...

ఎవరికి ఎవట కాపలా...

దిగుల్లేదు. వస్తే పాతిక రూపాయలు, టు అయితే ఏబై రూపాయలు చెల్లించి అవసరాలు తీర్చుకోవచ్చు.” చెప్పాడతను.

“వైగాడ్... వద్దలెండి... రెండూ అగిపోయాయి.” గుటకమింగి అన్నాడు వెంకట్రావు.

రెండు నిమిషాలు తరువాత మళ్ళీ కదిలించాడతన్ని.

“సార్... మరి ఆకలైతే.. ఎలా?... మరి దానికోసం...” తూచి తూచి అడిగాడు వెంకట్రావు. నవ్వాడతను.

“ఆ విషయంలో మీరేమీ దిగులు పెట్టుకోవద్దు. వాస్తు భూషణం గారు సర్వజ్ఞులు. తన క్లయింట్స్ కష్టసుఖాలు ఆయనకు బాగా తెలుసు. అందుకే ఇక్కడ సకల హంగులతో చక్కని క్యాంటీన్ పెట్టించారట! మనకేం కావాలన్నా చిటికెలో సపై చేస్తారట! టిఫిన్

టైముకు టిఫిను. లంచవర్లో లంచ సాయంత్రం స్నాక్స్, రాత్రికి డిన్నర్ అన్నీ అరేంజ్ చేస్తారట! ఇందాక గార్లు చెప్పాడు.” అన్నాడతను.

ఇంతలోనే కమ్మని వాసన వెంకట్రావు ముక్కు పుటాలను సోకింది.

అందరి కళ్ళు అటువైపు తిరిగాయి.

దూరంగా నలుగురు కుర్రాళ్ళు నాలు సైకిల్ చక్రాల తోపుడు బండిమీద బేసిస్లలో ఇడ్లీలు, వడలు, దోసెలు, పూరీలు, ఉప్పా కొన్ని గిన్నెల్లో కాఫీ, చట్నీలు పెట్టుకుని ఇడ్లీ, వడై, దోసె, పూరీ అని అరుస్తూ వస్తున్నారు.

వారిని చూడగానే అందరి కడుపుల్లో ఎలుకలు వేగంగా పరిగెత్త సాగాయి. ఇంట్లో ఇళ్లాళ్ళు ఎంత కమ్మగా చేసిపెట్టినా బజార్లో అమ్మేవాటిని చూస్తే ఎటువంటి వారికైనా నోళ్ళూరి పోతుంటాయి.

“ఏయ్... అబ్బాయ్... నాయనా... బాబూ... ఇలారా... రా...” అందరూ కేకలు పెట్టసాగారు. క్యూ చెదిరి పోతున్నది.

గార్లు లాఠీలూపారు.

“ఎవ్వరూ కదలొద్దు. లైనులోంచి రావద్దు. అది రూల్సుకు విరుద్ధం. మా సారు తన క్లయింట్లకు అంత శ్రమ ఇవ్వరు. వారే మీ దగ్గరకు వస్తారు. దయచేసి కదలొద్దు.” అరిచారు.

“అందరికీ అందుతాయోలేదో”

“అయిపోతాయేమో...”

“నాకు ఆకలి రగలిపోతున్నది.”

“నాకు పేగులు మడతపడుతున్నాయి.”

ఈ విధంగా అరవసాగారు జనం.

“ఏం భయం లేదు. అందరికీ అన్నీ దొరుకుతాయి. ఇంటర్నేషనల్ పెసర్డ్స్ గ్రూప్ వారిదీ క్యాంటీన్. వారి హెడ్డాఫీసు జర్మనీలో ఉంది. ప్రపంచమంతటా వారికి పదహారువేల బ్రాంచీలున్నాయి. ఇండియాలో వారి బ్రాంచి ఈ ఒక్కచోట మాత్రమే ఉంది. అర్థరిస్తే జర్మనీ నుంచైనా క్షణాల్లో తెప్పిస్తారు. డౌంట్ వద్దీ.” అన్నారు ధృఢకాయులు.

జనం ఆశ్చర్యపోయారు.

“ఓ గాడ్... పెసర్డ్స్ గ్రూప్ వారికి ఇక్కడ క్యాంటీనుందా!” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“ఐసీ... ఇది పెసర్డ్స్ వారిదా! మొన్న ప్యారిస్లో వాళ్ళ రెస్టారెంట్లో తిన్నాను. వారి క్వాలిటీ చాలా బాగుంటుంది.” అన్నాడు లైన్లో ఒకాయన.

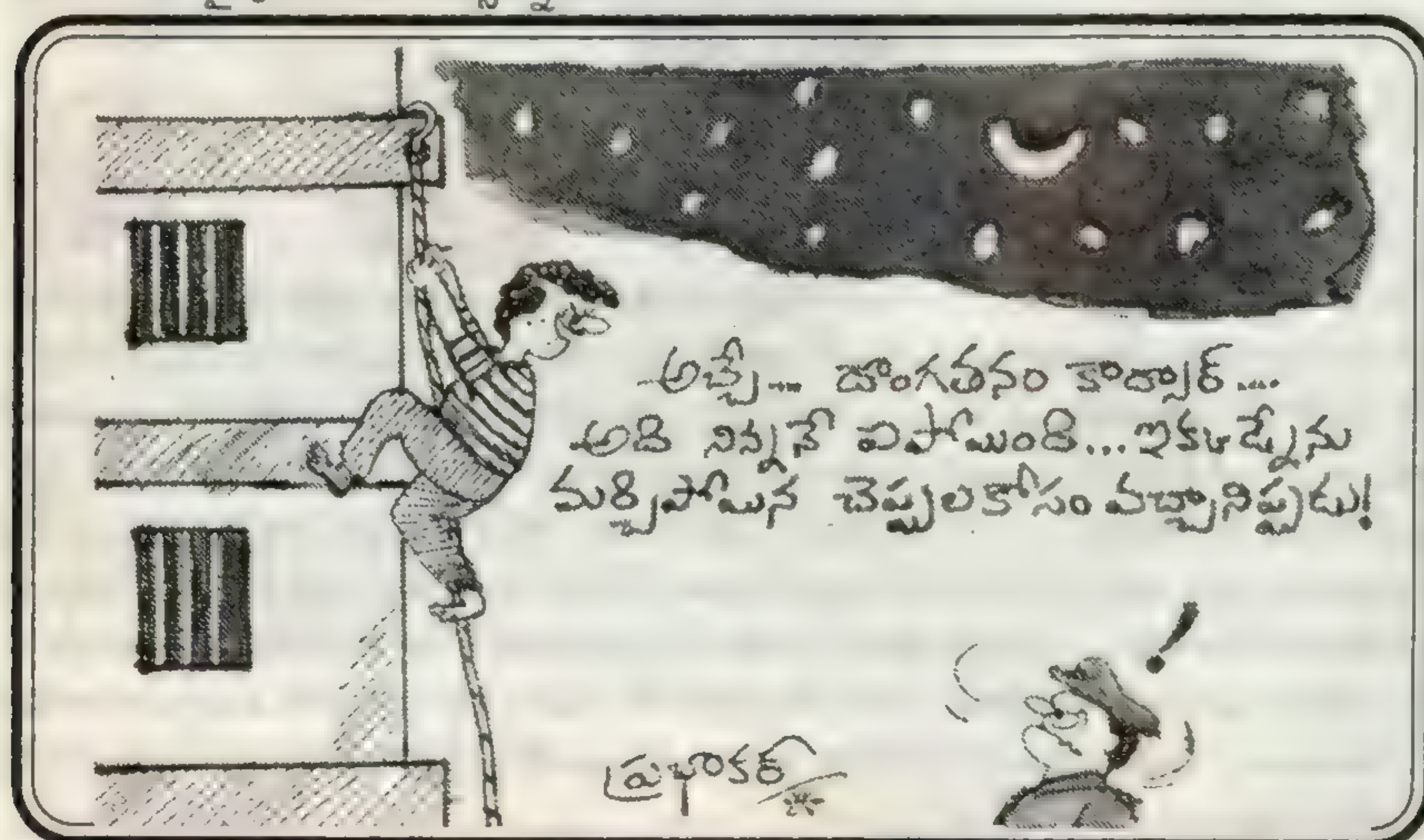
అందరూ ఆశ్చర్యంగా అతనివైపు చూశారు.

“ఆ... మీరు ప్యారిస్ వెళ్ళారా?” అన్నారెవరో.

“అదే.. లండన్ వెళ్ళినపుడు ఏకెండ్కు అలా ప్యారిస్ వెళ్ళొచ్చా” అన్నాడాయన.

ఆ మాటతో ఆయన మీద ప్రత్యేక గౌరవం పెరిగింది అందరికీ.

“ఆయన మొహం చూస్తుంటే అన్నం తిని ఆరు రోజులైనట్లుంది. ఆంధ్రా ప్యారిస్ వెళ్ళుంటాడు.” వెంకట్రావు వెనుక నిలుచున్నాయన గొణిగాడు.

అచ్చే... డొంగవరం కాండ్లార్క్... అది నిన్ను పోషించింది... ఇక్కడేను మళ్ళీ పోషన చెప్పలకోసం వచ్చానిప్పుడు!

ప్రభాకర్

“మరి వాస్తు భూషణం గారి డిమాండ్ ఏమనుకున్నారు? ప్రపంచంలోని అన్ని పెద్ద పెద్ద హోటల్ గ్రూపులు ఇక్కడ క్యాంటీన్ పెట్టడానికి బెండర్స్ వేశారు. చివరకు వీరి ‘బెండర్ ‘ది లోయస్ట్’ అయింది. నైన్టీనైన్ ఇయర్స్ కాంట్రాక్టిచ్చారు.” చెప్పాడోక గార్లు.

తోపుడు బండివాళ్ళు క్యూలను సమీపించారు. బేసిన్లలోని పదార్థాలను దగ్గరగా చూస్తే-

ఇడ్డీలు రూపాయి బిళ్ళ మందం, సైజులో ఉన్నాయి. దోసెలు తమలపాకు కంటే నన్నగా ఉన్నాయి. వడలు ఐదురూపాయల బిళ్ళంత ఉన్నాయి. పూరి అరచెయ్యి సైజులో ఉన్నాయి.

“అదేంటయ్యా బాబూ... ఇడ్డీలు మరి అంత చిన్నవిగా ఉన్నాయి. వంద తిన్నా కూడా పంటి కిందకు రావు.” అన్నాడోకాయన.

“ఆ దోసె లేంటి నాయనా... ఆకుల కంటే సన్నవిగా ఉన్నాయి. ఒకేసారి యాభై మడత పెట్టి నోట్స్ పెట్టుకోవచ్చు.” అన్నాడు మరొకాయన.

“ఇవేం వడలు స్వామి... రేగుపళ్ళం తున్నాయి? రూపాయికి ఎన్నేమిటి?” అడిగాడు ఇంకొకాయన.

“పదిపైట్లు ఇడ్డీ ఇవ్వు...”

“ఇరవై దోసెలివ్వు...”

“పాతిక వడలు, పాతిక ఇడ్డీలివ్వు”

“పది పూరీలు”

అందరూ కేకలు పెట్టసాగారు.

వెంకట్రావు దగ్గర బండి ఆగింది.

“పైటిడ్డీ ఎంత నాయనా” అడిగాడు వెంకట్రావు.

“నలభై రూపాయలు సార్” అన్నాడు బండివాడు.

“నేనడిగింది పైట్లుతో పాటు కాదు నాయనా.”

“నేను చెబుతుంది అదేనండి.”

అదిరి పడ్డాడు వెంకట్రావు.

“పైట్లుకు ఎన్నిస్తారు?”

“రెండు”

“అంటే... రెండిడ్డీ నలభై రూపాయలా? అంటే ఒక్కటి ఇరవై రూపాయలా?”

“మరి అంతే గదాండీ. ఒకటి ఇరవై అయితేనే రెండు నలభై. మూడు అరవై. నాలుగు

సార్గూటి పంపారు హాజా...

నీవు లేక వీణ ఎంత వేసన్నది...

ఎనభై ఐదు వంద, అరు నూటిరవై...”

“అబ్బ ఆవవయ్యా... ఎక్కాలు మాకూ వచ్చులే. మరి మిగిలిన వాటి రేట్లు?... ”

“ఇడ్డీ ఎత్ సాంబార్ ఏభై రూపాయలు. రెండు వడ ఎనభై రూపాయలు. ఒక ఇడ్డీ ఒక వడ ఏభై చట్నీతో ఇడ్డీ వంద రూపాయలు. ఒక వడ ఒక ఇడ్డీ చట్నీతో అరవై, సాంబార్తో డెబ్బై, చట్నీ సాంబార్తో ఎనభై. చట్నీ, కారప్పాడితో ఏభై నాలుగు రూపాయలు. నెయ్యి కావాలంటే స్కూనుకు పదిహేను రూపాయలు. సింగిల్ పూరి ఇరవై ఆరు రూపాయలు. రెండు పూరిలైతే ఏభై రూపాయలు మాత్రమే. ప్లేయిన్ మినపదోసె అరవై రూపాయలు. ఆనియన్ దోసె ఎనభై రూపాయలు. రవ్వ దోసె నూట ఇరవై రూపాయలు. పెసరట్టు నూట ఏభై రూపాయలు. ఉప్పా పెసరట్టు నూట ఎనభై రూపాయలు. ఎక్స్ట్రా చట్నీ ఇరవై రూపాయలు. ఎక్స్ట్రా కుర్మా నలభై రూపాయలు ఇడ్డీ, వడ ప్లేట్ తిన్నవారికి ఒక స్కూన్ చట్నీ ఉచితం.” మైకులో చెప్పారు

వారు.

ఆ రేట్లు వినగానే క్యూలో ఉన్న సగం మంది మూర్ఛపోయారు. మరో సగం మంది గుండెపోటు రాకుండా గుండెను అదిమి పట్టుకున్నారు. వెంకట్రావు స్వరపేటిక చలన రహితమైంది.

“ఏమిటింత రేట్లా?” అతి కష్టం మీద అడిగాడు.

“అవునండీ మా స్టాండర్డ్స్ అలా ఉంటాయి. మేము తయారు చేసి ప్రతి పదార్థంలోనూ ఇరవై శాతం మాంసకృత్తులు, ఇరవై శాతం విటమిన్స్, ఇరవై శాతం ఖనిజ లవణాలు, ఇరవై శాతం ప్రొటీన్స్, ఇరవై శాతం పోషకాహార విలువలు ఉంటాయి. ఇవి జర్మన్ టెక్నాలజీతో రూపొందించబడ్డాయి.”

“రామ రామ! ఇడ్డీ వడలు కూడా జర్మన్ టెక్నాలజీతోనా! ఇటువంటి మాటలు ఈ జీవితంలో వింటానని కలకూడా కనలేదు.” అన్నాడో వృద్ధుడు.

“కానీ ఈ రేట్లు చాలా దారుణంగా ఉన్నాయి. ఇండియాలో ఏ ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లోనూ ఇంత రేట్లుండవే” అన్నాడు వెంకట్రావు.

“అవునండీ.

ఇండియాలో ఉండకపోవచ్చు. కానీ జర్మనీలో టూ స్టార్ హోటల్స్ ఉంటాయి. మాది సెవెన్ స్టార్ హోటల్. కానీ టూ స్టార్ రేట్లకే అమ్ముతున్నాం. వీటిలో వాడే ప్రతి ఇంగ్లీషియంటూ ఉప్పుతో సహా అన్నీ జర్మనీ నుంచే వస్తాయి. అంతా ఇంపోర్టెడ్. చెప్పాడు బండివాడు.

“ఓరినీ ఇల్లు దొంగలు దోలా... ఇండియాకు మూడు సముద్రాలున్నాయి. ఉప్పు దొరకదా?” అన్నాడో వ్యక్తి.

“దొరికితే మాత్రం వేస్తామా సార్? మాది ఇంటర్నేషనల్ గ్రూప్. ప్రపంచంలో ఎక్కడున్నా ఆ స్టాండర్డ్స్ మెయిన్ టెయిన్ చెయ్యాలి. నడి సముద్రంలో క్యాంటీన్ పెట్టినా పెసర్లోన్ వారి రూల్స్ ఒకటే.” చెప్పాడు బండివాడు.

ఆకలితో కేకలు పెట్టిన వారెవరూ కొనడానికి సాహసించలేదు. అందరికీ కడుపులు దహించుకు పోతున్నాయి. కానీ రేట్లు విన్న తరువాత అందరి మనసులు మరింత దహించుకుపోతున్నాయి.

-(ఇంకావుంది)

ఈ సీరియల్ను స్పాన్సర్ చేస్తున్నవారు

కె.ఎం.సి.కన్స్ట్రక్షన్స్ లి.

తరపున

శ్రీ రాజమోహన్ రెడ్డి

చైర్మన్ & మేనేజింగ్ డైరెక్టర్

రిమిక్స్ లో గ్రాండ్ సక్సెస్ పొందవచ్చుననే ఆలోచన

'మసక మసక చీకటిలో...'

అల్బమ్ కు పునాది

- 'హయేరబా' స్థిత

అల్బమ్ కు పునాది (అల్బమ్ కు పునాది)

చిన్నప్పటి నుండి పాటలు పాడటం అలవాటు ఉంది. నేపథ్యగాయని కావాలనే కోరిక మనసులో వుండేది. అందువల్ల కర్ణాటక, హిందుస్తానీ సంగీతాలను కొంత వరకూ నేర్చుకున్నాను. మొట్టమొదట పాటను కూడా కన్నడ చిత్రంలోనే పాడాను. ఆ సమయంలో ఓ రోజున టీవీ లో ఎంటీవీ మ్యూజిక్ అవార్డ్స్ కార్యక్రమాన్ని చూడటం తటస్థించింది. 'ప్లే బ్యాక్ సింగర్ గా కంటే పాప్ సింగర్ గా రాజీస్థై బాగుంటుందనే ఆలోచన కలిగింది. నేనూ ఎంటీవీ పాప్ సింగర్ గా అవార్డు పొందాలనిపించి దాంతో అటువైపు దృష్టి నిలిపి 'హయేరబా' పాప్ అల్బమ్ చేశాను. దాదాపు 50 సినిమా పాటలు పాడినా నాకు రాని గుర్తింపు తొలి పాప్ అల్బమ్ 'హయేరబా' తెచ్చిపెట్టింది.

❖ హయేరబా సక్సెస్ మీకు సంపత్తిని కలిగించిందా?

- లేదు. ఎందుకంటే - తెలుగులో ఆ రకమైన క్వాలిటీ అల్బమ్ ను అంతకు ముందు ఎవరూ చేయలేదు కాబట్టి నాకు గుర్తింపు బాగానే వచ్చింది కానీ- మా ఎవర్ థింగ్ తగ్గ ప్రతిఫలం మాత్రం దక్కలేదు. దానికి అందించిన ట్యూన్స్, వీడియో పిక్చరైజేషన్, రికార్డింగ్ క్వాలిటీ ఇవన్నీ బాగా కుదిరాయి. నా అంచనా ప్రకారం మేం కేవలం 40 శాతం సక్సెస్ మాత్రమే పొందగలిగాం. ఈ అల్బమ్ కి 'శ్రీ' సంగీతాన్ని సమకూర్చారు. ముంబైకి చెందిన 'హేమంత్ వీడియో'కి దర్శకత్వం వహించారు. 1999వ సంవత్సరం ఆఖరులో అది విడుదలైంది. ఆ తర్వాత ఐదారు నెలలకు తెలుగులోనూ విడుదల చేశాం. ఈ రెండు భాషల్లోనూ కలిపి లక్షకు పైగా క్యాసెట్స్ అమ్ముడు పోయాయి. అప్పటి వరకూ ఏ ప్రైవేట్ అల్బమ్ 20 వేలను మించి అమ్మకం జరపలేదని తెల్సింది.

❖ ఆ స్థాయి సక్సెస్ ను రెండో అల్బమ్ 'హయే రామా' పొందక పోవడానికి కారణం?

- నా వరకూ నాకు 'హయే రామా' టైటిల్ సాంగ్ అద్భుతంగా నచ్చింది. ఈ అల్బమ్ కి

"మసక మసక చీకటిలో...మల్లెతోట వెనకాలా...మాపటేళ కలుసుకో.... నీ మనసైనది దొరుకుతుంది" అంటూ ఓ పాట ఇక మీదట ఎక్కడైనా వినిపిస్తే.... 'అహా...ఎల్లారీశ్వరి (ఎల్.ఆర్.ఈశ్వరి) నిత్యనూతనంగా ఎంత చక్కగా పాడింది" అని తొందరపడి మురిసి పోకండి... అది 'స్థిత' గొంతు కావచ్చు. అవును... ఆ పాటను మరికాస్త జాగ్రత్తగా వింటే... ట్యూన్ అదే అయినా - నేపథ్య సంగీతంలోని కొత్త పోకడలు మీ చెవిని చేరవచ్చు... నిన్న మొన్నటి వరకూ ఉత్తరాది సంగీత ప్రపంచాన్ని ఊపేసిన రీ - మిక్స్ ప్రక్రియ ఇప్పుడు తెలుగులోనూ మొదలైంది. సినిమాల్లోని పాపులర్ పాటల ట్యూన్ కి కొత్త పదాలతో సాగసులద్దిన సంగీత దర్శకుల్ని చూశాం. ఒకే పాటను - రెండు సినిమాల్లో చిత్రీకరించుకోవడం గురించి విన్నాం. ఇక ఇప్పుడు అవే బాణీలు - అవే పదాలు... కొత్తగా మన చెవుల్ని చేరటం మొదలైంది. 'హయేరబా' ప్రైవేట్ పాప్ అల్బమ్ తో తెలుగు పాప్ రంగంలో సంచలనం సృష్టించిన స్థిత ఇప్పుడు రీ మిక్స్ గీతాలని తనదైన శైలిలో శ్రోతలకి వినిపిస్తోంది. అదే 'మసక...మసక చీకటిలో...'

ప్రముఖ సినీ దర్శకుడు పూరి జగన్నాథ్ ఈ రీ -మిక్స్ ఆడియో అల్బమ్ ను, హీరో శ్రీకాంత్ వీడియో అల్బమ్ ను ఇటీవల విడుదల చేశారు. పాప్ గాయనిగా స్థిత వయస్సు కేవలం నాలుగేళ్లు. ఈ నాలుగేళ్లలోనూ రెండు హిందీ పాప్ అల్బమ్స్ ను, రెండు తెలుగు అల్బమ్స్ విడుదల చేసింది. ఇది అయిదవ అల్బమ్. 'మసక....మసక చీకటిలో...' రీ మిక్స్ విడుదల సందర్భంగా 'హాసం' ఆమెతో జరిపిన మాటా మంతి ఇది...

కూడా 'శ్రీ' సంగీతాన్నిచ్చారు. చాలా చక్కటి ఆల్బమ్ ఇది. అయితే వీడియోలో కాస్త సీరియస్ నెస్ ఎక్కువ కావడంతో అది ప్రేక్షకుల్ని అలరించలేదు. దాని ప్రభావమే సేల్స్ మీద పడింది. ఇదే ఆల్బమ్ ను తెలుగులో 'కోకిలమ్మ' పేరుతో విడుదల చేశాం.

❶ కొన్ని పాప్ సాంగ్స్ బైట పాపులర్ అయ్యాక సినిమాల్లో చోటుచేసుకోవడం జరిగింది. అలా మీ ఆల్బమ్స్ గురించి మీరు ఆలోచించలేదా?

- 'హోయేరబ్బా' ఆల్బమ్ విడుదలైన సమయంలో కొందరు దర్శక, నిర్మాతలు నన్ను ఆ పాట తమ సినిమాల్లో ఉపయోగించుకుంటామని అడిగారు. కానీ ఆ సమయంలో నేను అంగీకరించలేదు. ఆ ఆల్బమ్ కి వున్న ఇండివిడ్యువాలిటీ పోతుండేమో అనిపించేది. కానీ 'హోయే రామా' వంటి మంచి ఆల్బమ్ ప్రేక్షకుల్ని చేరటంలో విఫలమైన తర్వాత - చాలామంది 'దీనిని సినిమా వాళ్ళకి ఇచ్చి వుంటే ఎంతో బాగుండేది' అని అన్నారు. మంచి బ్యానర్ లో, మంచి నిర్మాతలు కోరితే ఈ ఆల్బమ్ లోని పాటల్ని ఇవ్వాలనే నిర్ణయానికి ఇప్పుడే వచ్చాను.

❷ పాప్ గాయనిగా పేరు తెచ్చుకున్న మీరు, నేపథ్య గాయనిగా వెనకపడటానికి కారణం?

- అవకాశాలు ఇవ్వమని నేనెవరి వెనకా పడకపోవడమే అసలు కారణం. సినిమా రంగంలో - ముఖ్యంగా సంగీత రంగంలో 'గాడ్ ఫాదర్' తప్పని సరిగా వుండాలి. లేకపోతే నా పరిస్థితే అవుతుంది. కెరీర్ ప్రారంభమైన సమయంలో నేను కొందరిని అవకాశాలు ఇమ్మని అప్రోచ్ అయ్యాను. 'హోయేరబ్బా' ఆల్బమ్ వచ్చాక - గాయనిగా నేనేమిటో ఆ పాటలే చెబుతాయి కాబట్టి ఇక అవకాశాల కోసం అడగటం మానేశాను. అయినా ఇవాళ ప్రతి సంగీత దర్శకుడికీ తనకంటూ కొందరు సింగర్స్ ఉన్నారు. వాళ్ళని కాదని బైట వారికి అవకాశం ఇవ్వడం - అసాధ్యంగా కనిపిస్తోంది. ఆ గుంపులోకి ఎలాగోలా చేరాలని నేననుకోవడంలేదు.

❸ మరి మిమ్మల్ని ప్రోత్సహిస్తున్న సంగీత దర్శకులు ఎవరు?

చక్రి, కీరవాణి గార్లు ఎంతో ప్రోత్సహిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా కీరవాణి గారి సహకారం మాత్రం మర్చిపోలేను. ఆయన సంగీత దర్శకత్వంలో నేనిప్పటికీ పాడింది మూడు పాటలే అయినా - ఒకదానికి ఒకటి సంబంధం లేని పాటలవి. నా వాయిస్ మెలోడీకి సెట్ అవుతుందని ఆయన నమ్మకం. ఇటీవల విడుదలైన 'మా అల్లుడు వెరిగుడ్'లో ఆయనతో కలసి 'పడక పడక....' అనే యుగళ గీతం పాడాను. నేను పాడిన సినిమా పాటల్లో నాకు బాగా నచ్చిన పాట అది. 'స్మితా నీతో అన్ని రకాల పాటలు పాడిస్తాను' అని ఆయన చెప్పారు. కాబట్టి మరిన్ని మంచి పాటల్ని విభిన్నమైన పాటల్ని శ్రోతలు నానుండి ఆశించవచ్చు.

❹ పరభాషా గాయకుల మీద మీ అభిప్రాయం?

- నేను హైదరాబాద్ లో కాకుండా ముంబైలో మకాం పెట్టి వుంటే - తప్పకుండా తెలుగులో గాయనిగా ఇంతకంటే మంచి పాజిషన్ లో ఉండేదాన్ని. మన వాళ్ళకి 'పొరుగింటి పుల్లకూర రుచి' అనే సామెత నూటికి నూరు శాతం వర్తిస్తుంది. మరే ప్రాంతంలోనూ ఇంతగా పరభాషా గాయనీ గాయకుల మీద అభిమానాన్ని మనం చూడం. నా పాప్ ఆల్బమ్స్ హిందీలో విడుదలైనా - నాకు అక్కడ హిందీ సినిమాల్లో పాడే అవకాశం రాలేదు. బహుశా ముంబైలో సెటిల్ అయ్యి - ప్రయత్నించి ఉంటే వచ్చేవేమో తెలియదుగానీ - ఇక్కడనుండి తీసుకెళ్లి పాడించుకుందామని అక్కడివాళ్లు అనుకోరు. కానీ మన వాళ్లు మాత్రం - ఎక్కడెక్కడి నుండో

'శివమణి'లో 'ఏలో ఏలో...',
గంగోత్రిలో 'మావయ్యది మొగల్తారు',
'అమ్మ నాన్న ఓ తమిళ అమ్మాయి' లో
'తళుకు తళుకు',
'ఈ అబ్బాయి చాలా మంచోడు' లో
'నవ మల్లిక నేనై వచ్చానె..'
తదితర పాటలతో సహా దాదాపు 50 నేపథ్య
గీతాలను ఆలపించిన స్మిత దేశ విదేశాలలో
వందకి పైగా స్టేజ్ షోలను ఇచ్చింది.
'ఆలాపన' సౌత్ ఇండియన్ మ్యూజిక్ అవార్డ్స్
నుండి ఉత్తమ పాప్ సింగర్ గానూ, 'మా' సిని
అవార్డ్స్ నుండి వ్యూయర్స్ ఛాయిస్ బెస్ట్
పాప్ సింగర్ అవార్డుల్ని స్మిత ఇంత వరకూ
పొందింది.

పరభాషా గాయనీగాయకుల్ని వెతికి తెచ్చి పాడిస్తుంటారు.

❶ మీది చాలా హాస్యీ వాయిస్. ఇది వరమా... శాపమా?

- అటువంటిదేమీ లేదు. ఈ వాయిస్ లో సాఫ్ట్ మెలోడీలు - బీట్ ఓరియెంటెడ్ మెలోడీలు కూడా పాడాను. 'పాప్ సింగర్' అనగానే 'హాస్యీ పాటలకైతేనే బాగుంటుంది. వాటికే ఈ అమ్మాయి గొంతు సూట్ అవుతుంది' అని మ్యూజిక్ డైరెక్టర్స్ ఫిక్స్ కావటం వల్ల ఆ తరహా పాటలు వచ్చాయి. ఆ ఇమేజ్ లోంచి బయటకు వచ్చే ప్రయత్నం చేస్తున్నాను.

❷ కొత్త బాణీలతో, చక్కగా పాటలు పాడుతూ, వున్నట్టుండిరి - మిక్స్ వైపు మళ్లారెందుకు?

- ప్రస్తుత సమయంలో రీ - మిక్స్ కి ఉత్తరాదిన మంచి డిమాండ్ వుంది. ఆ డిమాండ్ దక్షిణాదిన వున్నా - ఇంతవరకూ ఈ మార్కెట్ ని - కాపుర్ చేయటానికి ఎవరూ సిద్ధం కాలేదు. సో - రీ మిక్స్ లో ఓ గ్రాండ్ సక్సెస్ ను పొందవచ్చు అనే ఆలోచనతోనే 'మసక... మసక చీకటిలో' ఆల్బమ్ ప్రారంభించాం.

❸ అంటే ఈ ఆల్బమ్ లో ఎల్లారిక్స్ ల పాటలే ఉంటాయా?

- టైటిల్ ని బట్టి ఆ అభిప్రాయం కలగటం సహజం. నిజానికి ఈ ఆల్బమ్ లో ఎల్.ఆర్. ఈశ్వరి విరెండు పాటలే ఉన్నాయి. మరో రెండు పాటలు జమునా రాణివి. ఇంకో పాట పి.సుశీలది. ఈ పాటలకి హరీ ఆనంద్ తిరిగి

ఆర్కెస్ట్రేషన్ చేపన్ పరంగా స్వరాల్ని సమకూర్చారు. ఒక పాటలో రవివర్మ నాతో గొంతు కలిపారు. ఇక ఈ పాటల్ని ఎంచుకోవడానికి కారణం తొలి యత్నంలోనే సక్సెస్ పొందాలని. ఫాస్ట్ నెంబర్స్ కి ఆదరణ తొందరగా లభిస్తుంది. పైగా మేం ఎంపిక చేసిన ఐదు పాటలూ - బాగా పాపులర్ అయినవే. ముందు ఈ ఆల్బమ్ తో సక్సెస్ సాధిస్తే - మరోసారి మరో తరహా పాటలతో మళ్ళీ శ్రోతలు, వీక్షకుల ముందుకు వెళ్తాను. అసలు - రీ మిక్స్ చేయాలని అనుకోగానే - ముందు ఎల్.ఆర్. ఈశ్వరి గారి 'మసక... మసక చీకటిలో..' పాటే మాకు తట్టింది. ఆవిడ గొంతంటే నాకెంతో ఇష్టం. సౌత్ ఇండియన్ ఆశాభోంస్లే ఆవిడ. ఆవిడదే మరో పాట 'మాయదారి సిన్నోడు', పి.సుశీల పాడిన 'మొక్కజొన్న తోటలో...', జమునారాణి పాడిన 'మావా... మావా... మావా' పాటల్ని ఎంపిక చేశాం. ఈ ఆల్బమ్ లో ఆఖరుగా చేరిన పాట 'ముక్కుమీద కోపం...' అయితే ఈ పాటే అన్ని పాటల కంటే చాలా బాగా వచ్చిందని నాకనిపించింది.

❹ ఈ అచ్చ తెలుగు పాటలకి హరీ ఆనంద్ తో రీ - మిక్స్ చేయించారెందుకు?

- ఉత్తరాదిలో హరీ ఆనంద్ ఇవాళ హాట్ ఫేవరేట్.... 'కాంటా లగా' ఆల్బమ్ తో సహా వరుసగా ఆరు సూపర్ హిట్ రీ - మిక్స్ లను ఆయన అందించారు. ఆయన కున్న ఇమేజ్, రీ-మిక్స్ లో వున్న అనుభవం మా ఆల్బమ్ కి ఉపయోగపడుతుందనే ఆయనతో వర్క్ చేయించుకున్నాం. ఇవే ట్యూన్స్ కి పాటలను హిందీ లో రాయించి ఆ ఆల్బమ్ ను వచ్చే ఫిబ్రవరి, మార్చిలో విడుదల చేస్తాం.

❺ మరి ఎంటీవీ అవార్డ్ కోరిక ఎప్పుడు తీరుతుంది?

- రాబోయే ఆల్బమ్ తో ఆ కోరిక తీర్చుకోవాలి. అందుకోసం కృషి చేస్తున్నాను. ఆ టార్గెట్ రీచ్ కావాలన్నదే గాయనిగా బలమైన కోరిక.

❻ మొదట రెండు ఆల్బమ్స్ మీరు సాంతంగా విడుదల చేసి - ఇప్పుడు ఆదిత్యా మ్యూజిక్ కి ఇవ్వడానికి కారణం?

- ఈ కాన్సెప్ట్ చెప్పగానే ఆదిత్యా సంస్థ వారు అభినందించారు. మాకు మంచి ఆఫర్ ఇచ్చారు. అన్ని రకాలుగా ఆ ఆఫర్ బాగుండటం - పైగా మార్కెటింగ్ నెట్ వర్క్ వాళ్ళకి బలంగా ఉండటంతో పంపిణీ హక్కుల్ని ఇచ్చాం. తప్పకుండా మా టార్గెట్ కి ఈ ఆల్బమ్ రీచ్ అవుతుందనే నమ్మకం ఉంది.

❼ రీ-మిక్స్ లో పాడటం వల్ల మీ ఇండివిడ్యువాలిటీని కోల్పోతున్నారేమో?

- అటువంటిదేమీ లేదు. పాటలో లిరిక్స్, ట్యూన్ పాతవే అయినా గొంతు, నేపథ్యంలో విని యోగించే వాయిద్యాలు అన్నీ కొత్తవే. ఇదీ ఒక రకంగా క్రియేటివిటీనే! ఇటువంటి పాటలు పాడటం ఓ రకంగా గర్వంగానూ అనిపిస్తుంది. అంతమంచి పాటల గురించి ఈ తరం వారికి పెద్దగా తెలియదు. ఆ పాటలని నా ద్వారా ఈ తరం వినడం, ఆ అవకాశాన్ని మేం కల్పించడం... ఓ కరంగా గ్రేట్ ఫీలింగ్. కాబట్టి రీ - మిక్స్ వల్ల వ్యక్తిత్వాన్ని - సొంత దనాన్ని కోల్పోయామనే భావనే

స్మిత తాతా ఆల్బమ్ 'మసక మసక...'లోని పాటల పూర్వాపరాలు

'దేవుడు చేసిన మనుషులు' చిత్రం కోసం ఆరుద్ర రాయగా రమేష్ నాయుడు స్వర పరిచిన 'మసక మసక చీకటిలో' పాట ఈ రీమిక్స్ ఆల్బమ్ లో మొదటిది. దీని తర్వాత 'మొక్కజొన్న తోటలో...' పాట వస్తుంది. ఈ జానపద గీతాన్ని కొనకళ్ళ వెంకటరత్నం రచించగా - 'అదృష్ట వంతులు' చిత్రం కోసం కె.వి.మహదేవన్ స్వరపరిచారు. అంతకు ముందు ఈ పాటనే 'సిపాయి కూతురు' చిత్రం కోసం ఎం.సుబ్రహ్మణ్యరాజు స్వర పరిచారు. ఈ రెండు సినిమాల్లోనూ ఆ పాటను పి.సుశీలే పాడారు. అయితే స్మిత కె.వి.మహదేవన్ బాణీలనే అనుసరించింది. మూడవ పాట 'మంచి మనసులు' కోసం కొసరాజు రాసిన 'మావ..మావ...' గీతం. సినిమాలో దీనిని జమునారాణి, ఘంటసాల పాడగా, మహదేవన్

స్వరపరిచారు. ఆ పాటను ఈ రీమిక్స్ ఆల్బమ్ లో స్మితతో పాటుగా రవివర్మ పాడారు. నాలుగవ పాట 'అమ్మమాట' కోసం సినారె. రాయగా రమేష్ నాయుడు స్వర కల్పనలో ఎల్.ఆర్.ఈశ్వరి పాడిన 'మాయదారి చిన్నోడు' పాట. ఐదవ పాట 'మూగమనసులు' కోసం ఆశ్రయ రాయగా, కె.వి.మహదేవన్ స్వరపరిచిన 'ముక్కుమీద కోపం' పాట. ఈ పాటను సినిమాలో జమునారాణి గానం చేసింది. ఈ ఐదు పాటలతో పాటుగా 'మసక...మసక' పాట మరో వెర్షన్ ను కూడా ఈ రీమిక్స్ ఆల్బమ్ లో పొందుపరిచారు. ఈ పాటలకి మలి ట్యూన్స్ కట్టింది హరీ ఆనంద్ కాగా, ముంబైకి చెందిన రాహుల్ సూద్ దర్శకత్వంలో 'మసక..మసక చీకటిలో' పాటని స్మితతో పాటు మరికొందరు డ్యాన్సర్స్ పై ముంబై ఫిల్మ్ సిటీలో వేసిన సెట్ లో చిత్రీకరించారు.

కలగదు. ఇవన్నీ కూడా మేం కాపీరైట్ యాక్టు లోబడే చేస్తున్నాం. కాబట్టి సమస్య లేదు.

❖ గతంలో ఓ సారి నటన మీద ఆసక్తిలేదని - తెరమీద కనిపించనని చెప్పారు. మరి వెంకటేశ్ హీరోగా నటిస్తున్న 'మల్లీశ్వరి' లో నటిస్తున్నారెందుకు?

- నిజమే - అప్పట్లో నటనమీద పెద్దగా ఆసక్తి లేదు. కొందరు దర్శక నిర్మాతలు అడిగినా - సారీ చెప్పాను. సినిమారంగంలో ఇంత కాలం అనుబంధం పెంచుకున్న తర్వాత, దేశ విదేశాలలో పలు స్టేజ్ షోలు ఇచ్చాక - నాకు నచ్చిన పాత్ర ఏదైనా లభిస్తే ఎందుకు చేయకూడదూ! అనిపించింది. 'నటిద్దాం' అని నేను అనుకోగానే లభించిన మొదటి చిత్రం 'మల్లీశ్వరి'. అందులో 'కత్తి' లాంటి పాత్ర చేస్తున్నాను. సెకండ్ హాఫ్ నుండి నా పాత్ర ఎంటర్ అవుతుంది. అవుట్ అండ్ అవుట్ నెగిటివ్ షేడ్స్ వున్న పాత్ర. నిజంగా ఆ పాత్ర చేస్తూ బాగా ఎంజాయ్ చేస్తున్నాను.

❖ నటిగా నెగిటివ్ పాత్రతో పరిచయమైతే - అవే తరహా పాత్రలు వస్తాయేమో?

- నేనలా అనుకోవడం లేదు. ఆ పాత్ర ద్వారా నాలోని టాలెంట్ ను పరిశ్రమ గుర్తిస్తే - వైవిధ్యమైన పాత్రలను నా కివ్వడానికి ముందుకొస్తుందనే నమ్మకం ఉంది. ఈ సినిమా

విషయంలో ఈ పాత్ర పోషణలో దర్శకులు విజయభాస్కర్, కెమెరా మెన్ నమీర్ అందిస్తున్న సహకారం మర్చిపోలేను. సినిమాతో సంబంధం లేకుండా మంచి మిత్రుల్లా వాళ్లు సలహాలిస్తున్నారు.

❖ నటిగా ఏ తరహా

గుర్తింపును మీరు

కోరుకుంటున్నారు?

- నందితా దాస్ అంటే నాకెంతో ఇష్టం. ఆమె కొన్ని బోల్డ్ క్యారెక్టర్స్

చేసింది.

అటువంటి

పాత్రలు కాక

పోయినా - కాస్త

వైవిధ్యమైన పాత్రలు చేయాలని

వుంది. ఇక మనవాళ్ళ విషయానికొస్తే 'స్వర్ణ కమలం' లో భానుప్రియ చేసిన పాత్ర - నాకెంతో నచ్చింది. ఎన్ని సార్లు చూసినా ఆమె నటన బోరు కొట్టదు. అటువంటి పాత్ర చేయాలని వుంది.

❖ ఆల్బమ్ విడుదలకు కొంతసేపైంది. మీరు

- అవును. మొదటనుండి నాకు క్షణం తీరిక లేకుండా వుండటమంటే ఇష్టం. గాయనిగా 365 రోజులు బిజీగా వుండలేను కాబట్టి, స్టేజ్ షోలు, నటన మీద దృష్టి నిలిపాను. మా అమ్మ నాన్నగారు మొదటి నుండి బిజినెస్ పిఫుల్. వాళ్ళ అడుగు జాడల్లో నడుస్తూ - బిజినెస్ చేయాలను కున్నప్పుడు... నేననుకున్న తరహాలో ఓ హెయిర్ అండ్ బ్యూటీ పార్లర్ హైదరాబాద్ లో లేదు కదా అనిపించింది. మా అమ్మకి చెబితే వెంటనే ప్రారంభించమని ప్రోత్సహించింది. అనుకున్న నాలుగు నెలల్లోనే దీనిని ప్రారంభించాం. డిసెంబర్ 3 న నాగార్జున గారు మా 'బబుల్స్ హెయిర్ అండ్ బ్యూటీ పార్లర్' ని ఓపెన్ చేశారు. ఈ ఫీల్డ్ లో వున్న స్నేహితుల సంపూర్ణ సహకారం వల్లే ఈ బిజినెస్ లోకి వచ్చాను.

❖ మీ కెరీర్ ప్లానింగ్ లో మీ వారి పాత్ర ఏమిటి?

- గత సంవత్సరం అక్టోబర్ లో శశాంక్ తో నా మ్యారేజ్ అయింది. వాళ్ళది కూడా బిజినెస్ ఫ్యామిలీనే. పెళ్లికి ముందు నుండే పరిచయం వున్న కుటుంబం మాది. నాకెరీర్ ప్లానింగ్ మొత్తం నా ఇష్ట ప్రకారమే జరుగుతుంది. ఆయన జోక్యం చేసుకోరు - పైగా కెరీర్ విషయంలో ఎప్పుడూ నన్ను ప్రోత్సహిస్తూ వుంటారు.

❖ ఇంతకి మీ కిషమైన గాయనీ గాయకులు....?

- ఆశాభోంస్లే, చిత్ర, హరిహరన్, శంకర్ మహదేవన్....

- చంద్రలేఖ

శ్రీమతి అక్కినేని అన్నపూర్ణ సమర్పించు
అన్నపూర్ణ స్టూడియోస్

సత్యం

sathyam

నాగార్జున అక్కినేని ఆర్.సూర్యకిరణ్ చక్రి

శ్రీ

ప: ఓ మగువా నీతో స్నేహం కోసం ఎంతో ట్రయ్ చేశా...
కాకదాసులాగ మారి కవితే రాసేశా!
ఓ మగువా నీతో స్నేహం కోసం ఎంతో ట్రయ్ చేశా
దేవదాసులాగ మారి గెడ్డం పెంచేశా!
పుడ్ లేకపోయినా బెడ్ లేకపోయినా ||2||
పగలు రాత్రి వెదికి వెదికి నీకే లైనేశా... ||ఓ మగువా ||
చ: ట్రిపుల్ ఎక్స్ రమ్ములోన కిక్కులేదు హాల్లో మైనా...
నీ లుక్కే చూడబోతే మత్తులోకి దించేనా...
సన్లైట్ వేళనుంచి మూన్లైట్ వెళ్లేదాకా
పుల్ టైమ్ నా గుండెల్లో థాట్లన్నీ నీవేగా...
ఓ లలనా ఇది నీ జాలమా.. నీ వలన మనసే గాయమా...
కుదురేమో లేదాయే...నువు నమ్మవుగానీ కలవరమాయే
ఓ మగువా...ఓ మగువా...ఓ మగువా...ఏయ్ ||ఓ మగువా||
చ: కో అంటే కోటి మంది అందగత్తెలున్నా గానీ
నీ జంట కోరుతుంటే దంచుతావే కారాన్ని
క్రేజీగా ఉంటే చాలు ప్రేమలోన పడతారండీ
ట్రూ లవ్వే చూపుతుంటే పెంచుతారు దూరాన్ని
ఓ మగువా నీకే న్యాయమా ఎదలో ప్రేమే శాపమా
మనసేమో బరువాయే...నీ మాటలు లేక మోడైపోయే
మగువా...ఓ మగువా... ఓ మగువా... ||ఓ మగువా||

ప: రెండు మొక్కజొన్న పొత్తులున్నాయ్ తిందువా
మా వాడి వేడి నాటు దెబ్బ సూత్తువా ||రెండు||
దమ్ములున్న మగాడదిగో వచ్చెరా... వచ్చెరా
దుమ్ముదులిపేయడమే నెక్కురా...నెక్కురా
రాతిరి పదిగంటలకు సత్తమన్న దెబ్బలకు
లైటెస్కీ హో లైటాప్స్కీ హో లైటెస్కీ హో లైటాప్స్కీ,
లైటెస్కీ లైటాప్స్కీ... లైటెస్కీ, లైటాప్స్కీ,
వేసేయ్...వేసేయ్...వేసేయ్...వేసేయ్...వేసేయ్
రెండు మొక్క...రెండు మొక్క...రెండు మొక్క...
రెండు మొక్క...ఏయ్...ముందుకెళ్ళేపా ||రెండు||
చ: జీరేసేయ్...బాదేసేయ్ జిన్నేసేయ్ దున్నేసేయ్
రమ్మేసేయ్, రక్తేసేయ్, విస్కేసేయ్, పిస్కేసేయ్
బాదేసేయ్, రమ్మేసేయ్, దున్నేసేయ్, పిస్కేసేయ్
వేసేయ్, వేసేయ్, వేసేయ్, వేసేయ్... ||రెండు||
ఒకటిపీకు రెండుపీకు మూడుపీకు
ఒకటిపీకు రెండుపీకు ఆపు పీకు పుల్లు పీకు
వీగ్లా ఉన్నావ్, రెండు పెగ్గుపీకుతావా!థాంక్స్ అన్నా ||రెండు||
అబ్బా...అబ్బా...అబ్బా...ఏం దెబ్బ...
ఎందుకబ్బా...ఎప్పుడబ్బా...ఎలా అబ్బా...ఏం దెబ్బ
ఎప్పుడబ్బా ఎలా అబ్బా...ఎక్కడబ్బా...ఇక్కడబ్బా
చాలా ముద్దుగా చెప్పావే... నీయవ్వ ||రెండు||

ప: మధురమే...మధురమే మధురమే
ఈ కనులకి కలలు మధురమే
సెలయేటికి అలలు మధురమే
నీలాల మేఘం నువ్వే నీ నవ్వే తేనెల వానై
నా కోసం వస్తే మధురమే... ఆ..ఆ..
నన్నే తడిపేస్తే మధురమే ||మధురమే||
చ: నీ కోసం నే రాసే చిరుపాటైనా మధురమే

అ: కుచ్ కుచ్ పానా హై తో fix it చక చక చక చక Just do it
ఏన్స్క్ చేన్స్క్ we don't get it దునియా మనదేరా Damn it
ఆ: Fix it do it get it Jaani
You make your rules Honey
Gonna make things happen truly
No one can stop you really
మాటలొద్దురా... ఓ సారి చేసి చూపరా
కో: Just do it కొత్త దారిలో ఓ మారు దూసుకెళ్లరా...
అ: నీ చేతల్లోన తెగువే ఉంటే విజయం నీ సొంతం
నీ చెమటే చిందగ వచ్చిన ఫలితం ఇచ్చును ఆనందం..||కుచ్..||
అ: Yo Yo she got me got me
day and night she got me got me
day and night.....scratch my shoulder
when this is old
ఆ: నడి సంద్రపు లోతుల్లో కడదాకా మునిగేవో
ముత్యాలను వెలికే తెచ్చి వెలగాలంటా నీవు
కో: కొట్టినా తిట్టినా గెలవాలిరో గెలిస్తే అందరు ఎనకాలిరో
అ: ఇల తాకిన బంతైనా రెండింతలు పైకెగసి
ఆకాశపు అంచే తాకి తేలేనంటా చూడు...
ఆ: You can make it through strength is within you
Sky is the limit for you
అ: Gonna make a move now and take a chance now
To make our dreams come true
ఆ: నీ చేతల్లోన తెగువే ఉంటే విజయం నీ సొంతం
నీ చెమటే చిందగ వచ్చిన ఫలితం ఇచ్చును ఆనందం.. అ||కుచ్..||
ఆ: పసి మనసే elementary బ్రతుకాటలో new entry
ఉదయించే కిరణం కోసం చూసేనే పైకెసి
అ: ప్రేమా దోమా alpha beta gama అత్తా మామా పక్కింటి భామా
ఆ: వయసంతా గడిపేసి జీవితమే నడిపేసి
వెనకొకటే చూస్తారంట ముసలాళ్లంతా నవ్వేసి
అ: Young generation, have got a vision
నడిచేరూ ముందుకు చూస్తూనే...
We'll move the nation Create sensation
ఎదురేది లేదని అంటూనే
ఆ: నీ చేతల్లోన తెగువే ఉంటే విజయం నీ సొంతం
నీ చెమటే చిందగ వచ్చిన ఫలితం ఇచ్చును ఆనందం.. అ||కుచ్..||

నా కోసం నువ్ పలికే అరమాటైనా మధురమే ||నీ కోసం||
లిపిలేని నడిలేని ఆ కన్నుల బాష మధురమే
హృదయాన్ని మురిపించే ఆ సాగర ఘోష మధురమే
మధుమాసం మధురమే
నీ దరహాసం మధురమే
ఉంటే నువ్వుంటే ఆ శూన్యం
అయినా మధురమే...మధురమే... ||మధురమే||

చ: సఖి విడిచే శ్వాసల్లో పరిమళమెంతో మధురమే
చెలి నడిచే దారుల్లో మట్టిని తాకినా మధురమే ||సఖి||
ఉదయాన ఉదయించే ఆ సూర్యుడి ఎరుపు మధురమే
రేయంతా వికసించే ఆ వెన్నెల తెలుపు మధురమే
చెక్కిలి మెరుపు మధురమే
చెలి కాటుక నలుపు మధురమే
రాల్తే కనురాల్తే ఆ కన్నీరైనా
మధురమే...మధురమే...||మధురమే||

ప: I am in love with u I am in love with u

కనులలో దాచిన కావ్యమే నువ్వు
కావేరీ కదిలితే మేఘాలు ఉరిమితే
మనసులో నువ్వే... ఆ నింగి కలిగితే
ఈ నేలా చేరిన చినుకువే నువ్వే
గుండెలో చిరుకలవరం తొలిసారిగా నువ్వే
అర్థితం ఈ జీవితం నిను చేరడం కొరతే

||I am||

చ: కోటి కలిలను గుండెలోతుల్లో దాచి ఉంచిన నేస్తమా...
వేయి అలలుగా నిన్ను చేరక కదులుతున్న ప్రాణమా...
వెన్నెల్లో గోదారి నువ్వే నా వయ్యారి నే నీటి చుక్కై పోవాలి
నవ్వేటి సింగారీ వెళ్ళొద్దు చేజారి నిను చేరి మురిసిపోవాలి
చిగురాకు నువ్వై చిరుజల్లు నేనై
నిను నేను చేరుకుంటే హాయి ||2||

చ: నీవు ఎదురుగా నిలిచి ఉండగా
మాట దాటదు పెదవిని...
నన్ను మృదువుగా నువ్వు తాకగా
మధువు సోకెను మనసుని...
నీ చెంత చేరాలి స్వర్గాన్నే చూడాలి
నే నీలో నిండిపోవాలి నీ కంటి చూపుల్లో
నీ ప్రేమ వానల్లో నిలువెల్లా నేనే తడవాలి
నాలోని ప్రేమ ఏనాటికైనా
నీకే అంకితమవ్వనీ... నీకే అంకితమవ్వనీ... ||I am||

అ: పిలిచిన పలకదు ప్రేమా...
వలచిన దొరకదు ప్రేమా...
అందని వరమే ప్రేమా
మనసుకు తొలి కలవరమా
ప్రేమే మధురం, ప్రేమే పదిలం,
ఏమీ కాదు క్షణికం అన్నీ తానే ప్రణయం

ఆ: I Love u...Love రా...
I Love U...Love U రా
I Love U...Love U రా ||పిలిచిన||

అ: వలపును చినుకుగా భావించా అది నా తప్పుకదా!
వరదని తెలిసిన ఈ తరుణం యాతన తప్పదుగా
ఎన్నేళ్ళో ఎదురీత... ఎన్నాళ్ళో ఎదకోత
ప్రేమే ఆట కాదు... గెలుపు ఓటమి లేదు
లాభం నష్టం చూడకు... ప్రేమవదు
తప్పుంటే అది ప్రేమది కాదే తప్పంతా ప్రేమించిన నాదే
ప్రేమా...ప్రేమా...ప్రేమా...

ఆ: ప్రేమా...ప్రేమా...ప్రేమా... అ: ||పిలిచిన||

అ: మనసును తరిమిన చీకటులే చెలిమిగ మారేనా
ఇది వరకెరుగని ఈ బాధే కొలిమై పోయేనా...
ఆపాళి ఏదోలా చెబుతావా ప్రియురాలా!
నీడై నీతోపాటు సాగాలనుకున్నానే
నేడే తెలిసెను నాకు ఓ... చెలియా
నింగీ నేలా కలవవని
నీడే మనిషిని తాకదని ప్రేమా... ప్రేమా...ప్రేమా...

ఆ: ప్రేమా...ప్రేమా...ప్రేమా...

అ: ఆపిన ఆగదు ప్రేమా దాచిన దాగదు ప్రేమా
మనసును కలుపును ప్రేమా
మహిమలు చూపును ప్రేమా

అ: ప్రేమే ఆ: గగనం... అ: ప్రేమే ఆ: సహనం...

అ: ప్రేమే కాదా ఆ: ఉదయం

అ: ప్రేమించాలి ఆ: హృదయం...

ఆ: I Love u...Love రా... I Love U...Love U రా

అ: నాటు కొట్టుడు నీటు కొట్టుడు కలిపి కొట్టాలి
గగనం అదిరిపడి సూర్యుడే తొంగి చూడాలి
జీరు రమ్ము విస్కీ కొట్టి నిజం చెప్పాలి
అరేరే గుప్పెడంత గుండెవిప్పి ప్రేమ పంచాలి...
ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...
ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా

కో: ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...

ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా||2||

అ: స్లీప్ లెస్సు మిడిస్సర్లు సిటీ పాపలూ
అబద్ధా పబ్బులలో మందుకొట్టి కల్లరంటారు...
ఇంగ్లీష్ కల్లరంటారు...
కనపడితే పార్టీ అని కౌగిలిస్తారు...

పార్టీ ముగిసినాక దొంగ ముఖం చాటిస్తారు...

అరేరే చాటిస్తారు...ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా

కో: ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...

ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా

అ: బెంక్ కారు రోడ్డు నడుమ వెళ్తుంటుంది
రోడ్డు వేసినోడు రోడ్డునైడు జీవిస్తాడు... గుడిసెలో జీవిస్తాడు...
చిన్న గుడిసెలోన పెద్ద మనసుంటుంది...

పెద్ద ప్లాటెస్లో డబ్బు తప్ప ఏముంటుంది...

ప్రేమే కరువౌతుంది...ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా

కో: ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...

ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా

అ: ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...

ఎండ వున్నంత వరకే నీడకు విలువ

మరి ఊపిరున్నంత వరకే మనిషికి విలువ

రేపో మాపో పొయేటి ఊపిరి కోసం

మరి ఎందుకు గొడవా స్నేహం చెయ్యర గురువా...

ఓరి సోదరా...ఎంజాయ్ చెయ్యరా... ||2||

కో: ఓరి సోదరా...ఎంజాయ్ చెయ్యరా... ||2|| చెయ్యరా

అ: అలా గుడ్లు ఇలా గుడ్లు
ఉత్తర్ సాట్ కమాయ్ తోడు స్వీచర్ ల్యాండింగ్
అలా...ఇలా...అలా...ఇలా...

పర్ల పుల్లు ఉంటేనే లవ్వంటారు నువ్వే ప్రాణమంటారు

హార్లు జీటు అంటారు...అబ్బబ్బా చంపేస్తారు

పుడ్డు, బెడ్డు, కిడ్డు అని కలిరిస్తారు...

పర్ల ఖాళీ అయితే చాలు కనుమరుగవుతారు

భీ...! భీ...! భీ...!పో అంటారు...

ఓరి దేవుడా... లోకం చూడరా...

కో: ఓరి దేవుడా... లోకం చూడరా...

ఓరి దేవుడా... లోకం చూడరా...

అ: బైకు మీద షికారంటే నో అంటారు...

ఎ.సి.కారుంటే లేడిసే సై అంటారు

అబ్బా రా అంటారు

మెయిన్టెనెన్స్ తగ్గిపోతే బ్రదరంటారు

చేతిలో కార్డుపెట్టి తన పెళ్లికి రమ్మంటారు

అన్నయ్యా... రా అంటారు...

ఓరి దేవుడా...లోకం మారెరా...

కో: ఓరి దేవుడా... లోకం మారెరా...

ఓరి దేవుడా... లోకం మారెరా...

దేవుడా...దేవుడా...దేవుడా...

దేవుడా...అయ్యయ్యో దేవుడా

దేవుడా...ఓరి...ఓరి దేవుడా...

ఎక్స్క్యూజ్మి...నన్నెవరైనా పిలిచారా

నాగార్జున అక్కినేని

ఆర్.సూర్యకిరణ్

చక్రి

నాగార్జున అక్కినేని

ఆర్.సూర్యకిరణ్

చక్రి

భాస్కరభట్ల

కంబికొండ

దివ్య

కథానాటకం

సుమంత్, జెనిలియా దిసాజా, కోట శ్రీనివాసరావు, బ్రహ్మానందం, కొండవలస లక్ష్మణరావు, తనికెళ్ళ భరణి, శ్రీధర్, రాజేష్, మల్లాది రాఘవ, నిర్మలారెడ్డి, వర్ష, నవీన్

సాంకేతిక నిపుణులు

మాటలు	: సతీష్, రవి
ఫాటోగ్రఫీ	: సమీర్ రెడ్డి రాజా
సైట్స్	: విజయ్
సృష్టం	: లారెన్స్, శంకర్, అశోక్ రాజు, విద్య
ఆర్ట్	: జె.కె.మూర్తి
ఎడిటింగ్	: నందమూరి హరి
కాస్ట్యూమ్	: శేఖర్
మేకప్	: బొమ్మదేవర రామచంద్రరావు
పబ్లిసిటీ	: కృష్ణ దిజిటల్స్
పి.ఆర్.ఓ.	: యల్.వేణుగోపాల్
సంగీతం	: చక్రి
నిర్మాత	: అక్కినేని నాగార్జున
కథ, స్క్రీన్ ప్లే, డైరెక్టర్	: ఆర్.సూర్యకిరణ్

చక్కటి గాత్రం, అభినయవటిమ వున్న వ్యక్తి అతి తక్కువ సమయంలో పాపులారిటీ పొందటంలో విశేషం వుండదు. అందువల్లే మెహనాజ్ కి లభించిన ఆదరణ పట్ల ఎవరూ ముక్కున వేలు వేసుకోరు. 1996లో 'మిస్ ఇండియా' పాస్ ఆల్బమ్ లో సంగీత ప్రపంచంలో తనదైన శైలిని తెలియచేసిన మెహనాజ్ అక్కడ నుండి అంచలంచలుగా ఎదుగుతూనే వుంది.

ముంబాయి మహానగరంలో పెరిగిన మెహనాజ్ చిన్నతనం నుండే గాయనిగా, నృత్యకారిణిగా పేరు తెచ్చుకోవాలని కృషి చేస్తూనే వుంది. మోడరన్ డాన్సర్ గా శిక్షణను పొందింది. తొలి ఆల్బమ్ 'మిస్ ఇండియా'లోనే మెహనాజ్ ఇండిపాప్ సింగర్స్ లో చక్కటి గాయనిగా గుర్తింపును, పేరును తెచ్చుకుంది. ఆ ఆల్బమ్ లోని 'మైహా...', 'మిస్ ఇండియా' అనే టైటిల్ ట్రాక్ ఆమెకి మంచి క్రేజ్ ను తెచ్చిపెట్టాయి. అంతేకాదు ఆ యేడాది ఛానల్ చి నుండి ఉత్తమ గాయనిగా అవార్డునూ సంపాదించిపెట్టాయి. ఒక్కసారి జాతీయస్థాయిలో ఈ ఆల్బమ్ తో గుర్తింపు రావటంతో తన కెరీర్ కు దానినే మెహనాజ్ పునాదిగా మలచుకుంది. మూడేళ్ళ పాటు విరామం లేకుండా లైవ్ షోలను మనదేశంలోని వివిధ నగరాల్లోనూ, విదేశాల్లోనూ ఇచ్చింది. స్వతహాగా డాన్సర్, మంచి సింగర్ కావటంతో ఆమె నిర్వహించే ప్రతి కార్యక్రమం గ్రాండ్ సక్సెస్ అవుతూనే వచ్చింది. దాదాపు నూట యాభై షోస్ నిర్వహించిన మెహనాజ్ అదే సమయంలో మిత్రులు వెలువరిచిన ఆల్బమ్స్ లోనూ పాటలు పాడింది. 'దుమా దుమ్ మస్తకలందర్', 'సంభాలేకే...', 'రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్...' మంచిగా పాపులారిటీని పొందాయి. అలానే బైజాద్ గుస్తాద్ 'బొంబే బాయ్స్' కోసం మెహనాజ్ పాడిన 'పైసా పైసా పైసా' పాట కూడా క్లిక్ అయ్యింది. ఈ పాటకి అశుతోష్ పాఠక్, ధృవ్ ఘనేకర్ బాణీలు సమకూర్చారు.

ఖండాతర ఖ్యాతి

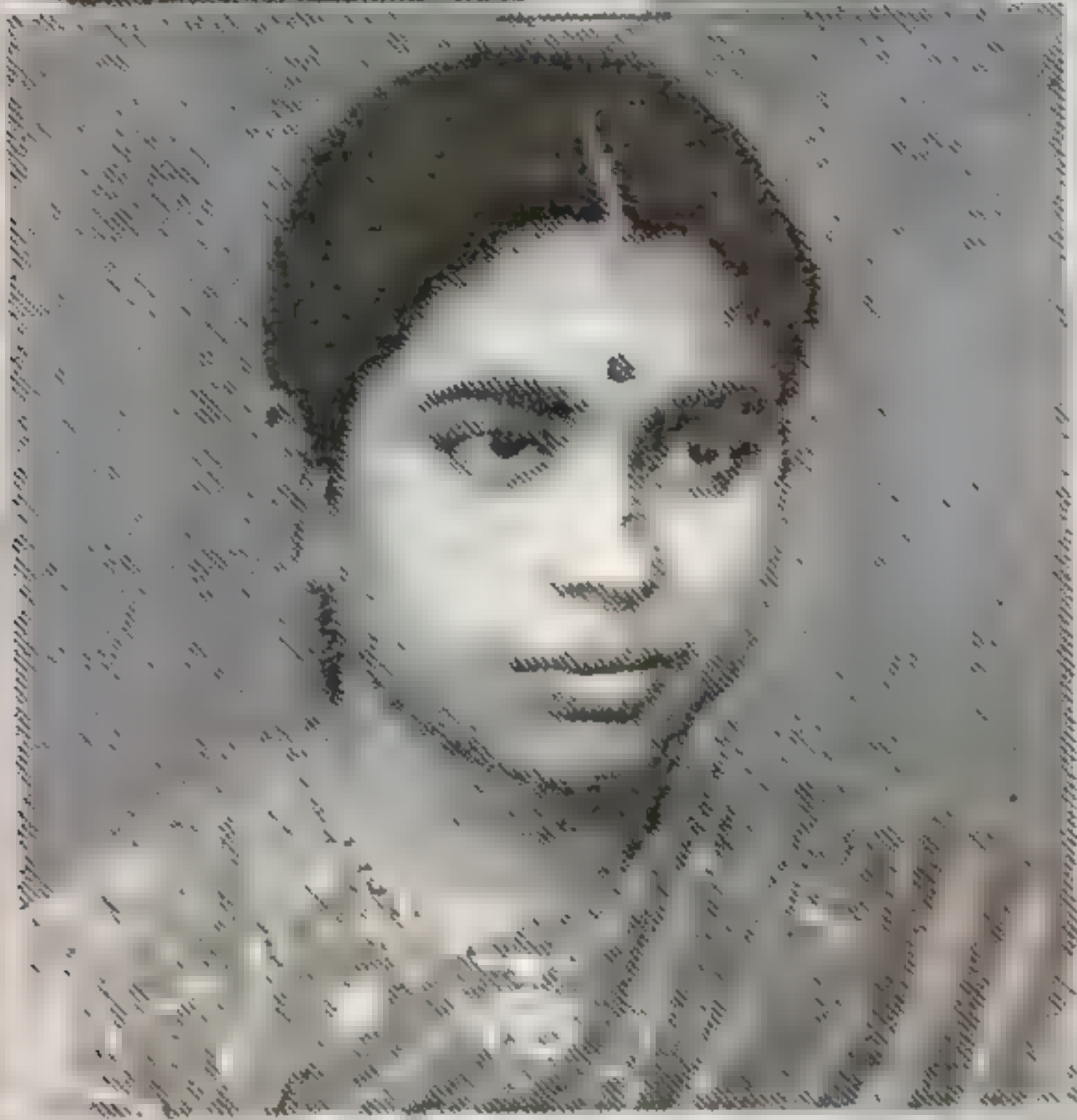
అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గడించిన 'ఎయిర్ సప్లయ్' గ్రూప్ కోసం మెహనాజ్ ఓ యుగళ గీతాన్ని ఆలపించటం విశేషం. 'యు ఆర్...' అంటూ సాగే ఈ పాటను దేవ్ బెనెగల్ రూపొందించిన 'స్పిట్ వైడ్ ఓపెన్'లో ఉపయోగించుకున్నారు. ఈ పాటను 'ఎయిర్ సప్లయ్'కి చెందిన గ్రహమ్ రుస్సెల్ రాసి, తానే స్వరపరిచారు. అంతేకాదు ఇవాళ మలేషియా, సింగపూర్, ఇండోనేషియాల్లో కూడా మెహనాజ్ కు గాయనిగా మంచి పేరుంది. ప్రముఖ మలేషియన్ గాయకుడు, సూపర్ స్టార్ ఐవాన్ తో కలిసి మలేషియన్ మ్యూజిక్ ఆల్బమ్ లో మెహనాజ్ పాడింది. హిందీలోనూ వెలువడిన ఈ ఆల్బమ్ చుట్టుపక్కల దేశాలలో యువతను విశేషంగా ఆకట్టుకుంది.

ఈ విజయ స్ఫూర్తిలోనే మెహనాజ్ 'మౌసమ్' పేరుతో రెండో సోలో ఆల్బమ్ ను విడుదల చేసింది. ప్రపంచ సంగీతంతో ఏర్పడిన సాన్నిహిత్యము, విస్తృతంగా చేసిన పర్యటన - జీవితానుభవ ప్రభావం ఈ 'మౌసమ్' ఆల్బమ్ మీద ఎక్కువగా వున్నాయి. పాటల ఎంపికలోనే కాకుండా గాయనిగా కూడా మెహనాజ్ కు ఈ ఆల్బమ్ చక్కటి పేరు తెచ్చిపెట్టింది. చాలాకాలం ఈ ఆల్బమ్ టాప్ టెన్ ఛార్ట్ లో స్థానం పొందింది. సరళమైన, మధురమైన బాణీలు ఈ ఆల్బమ్ కు ప్రత్యేకతను సంతరించిపెట్టాయి. ఈ ఆల్బమ్ లోని నాలుగు పాటలకు బాణీలను 'బొంబే బాయ్స్' ఫేమ్ అశుతోష్ పాఠక్, ధృవ్ ఘనేకర్ సమకూర్చారు. ఈ ఆల్బమ్ లో మెహనాజ్ లైవ్ షోలోనే కాదు - నేపథ్య గానంలోనూ తన సత్తా చూపగలదనిపించేలా పాడింది. ఇప్పటికీ ప్రతిరోజు గాత్రాన్ని మెరుగుపరుచుకునేందుకు, డాన్సర్ గా రాణించేందుకు గంటల తరబడి సాధన చేస్తుంటానని మెహనాజ్ చెబుతోంది. - వి.అరుణ సత్యవతి

ఖండాతర ఖ్యాతి గడించిన 'మిస్ ఇండియా'

మెహనాజ్

పి.పి. కోమల సినీ హిట్స్

All Time Hits

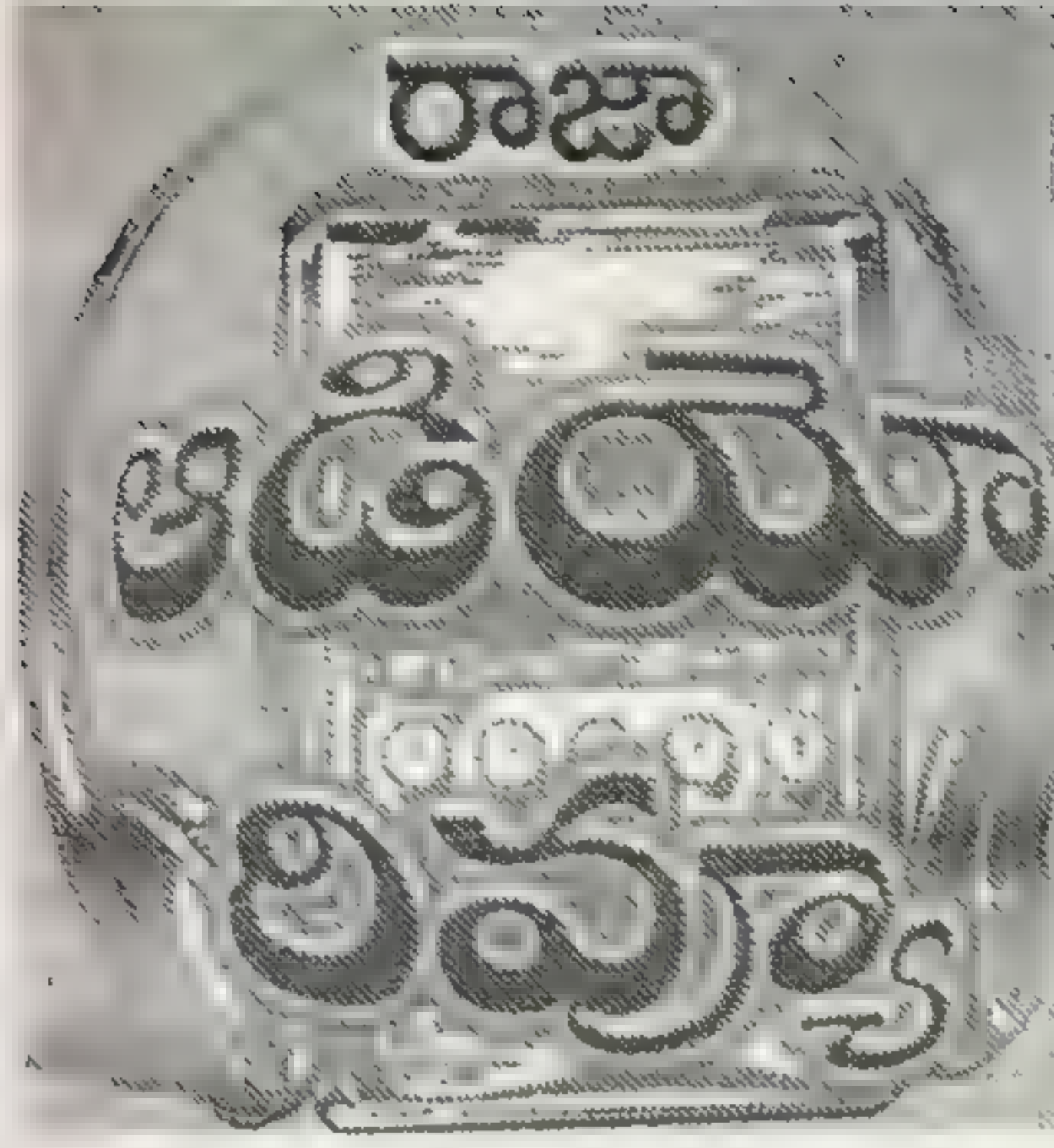
A.P. Komala

A Treasure of Unforgettable Film Melodies

విడుదల : హెచ్.ఎం.వి.
నెల : రూ 55/-

ఈ ప్రపంచంలో మనకు తెలిసిన వాటి కన్నా తెలియనివి, తెలియాల్సినవి, అంతుపట్టనివి ఎప్పుడూ ఎక్కువగానే ఉంటాయి. ఈ మాట కూడా అందరికీ తెలిసినదే.... అయినా కొన్ని కొన్ని మనకు ఎదుట పడినప్పుడు, మనసు కలుక్కుమన్నప్పుడు ఈ మాట ఓ మాటు అనుకోకుండా ఉండలేం. ఏ.పి.కోమల సినీ హిట్స్ పేరిట హెచ్.ఎం.వి. వారు తాజాగావిడుదల చేసిన ఆడియో క్యాసెట్ను వినగానే ఈ భావనలతో పాటు ఓ రెండు బాధలకు కూడా మనసు గురవుతుంది. ఏ.పి.కోమల వంటి మంచి గాయనికి రావలసిన టైమ్లో ఆమె అర్హతకు తగిన అవకాశాలు చిత్ర పరిశ్రమ ఎందుకు ఇవ్వలేదన్నది మొదటి బాధ అయితే పాడిన పాటలు సంఖ్యాపరంగా తక్కువే అయినా, వున్న వాటిలో మంచివెన్నో వున్నా... శ్రోతలు కూడా వాటికివ్యవలసిన గౌరవం, ప్రాధాన్యత ఎందుకివ్వలేదన్నది రెండో బాధ. ఈ రెండు అంతుపట్టని విషయాల మధ్య ఒకే ఒక ఓదార్పు - ఇప్పటికైనా ఆమె పేరిట చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయే సావనీర్ లాంటి ఒక ఆడియో క్యాసెట్ విడుదలవటం.

ఈ క్యాసెట్లో ఆరవ పాటగా పొందు పరచిన 'జయ మురళీలోలా గోపాలా' అనే పాటను మొదట వినండి. భక్త రఘునాథ్(1960) చిత్రంలోని ఈ పాట ఆమె ఎంతటి స్వరజ్ఞాన సంపన్నురాలో తెలియజేస్తుంది. వెంటనే రాజేశ్వరి (1952) సినిమాలో పాశ్చాత్య పోకడలతో తయారైన 'అయో సకి మాయో' పాటని, రక్తరేఖ(1949)లోని 'రావోయి రావోయి మనోజా' పాటని వినండి. ఆమె కంఠంలోగల వైవిధ్యానికి, ఆమె ప్రతిభకి పాకవుతాం. అలాగే సత్యనారాయణ మహాత్మ్యం(1964) లో 'ఓం నమో నారాయణ మాం పాహి శ్రీ నారాయణా' అనే శోక భక్తి గీతాన్ని, ప్రేమ(1952) సినిమాలోని

'ఓహో ఇది కదా బ్యూటీ ఇది కదా' అనే సరదా గీతాన్ని కలిపి వినండి. ఆమె స్వర మాధుర్యంలో గల ఫ్లెక్సిబిలిటీ పూర్తిగా అవగతమవుతుంది. బాల నన్యానమ్మ కథ (1956)లో 'అడుగడుగు' పాట, చండీ రాణి (1953)లోని 'ఈ వయార మీ విలాస మోహో రాజ రాజా' పాట ఒక మంచి గాయనిని మనం ఎంతగా మిస్సయ్యామో తెలియజేస్తాయి. కనకదుర్గ పూజామహిమ(1960)లోని

'వసంతుడే రాగా' పాట గురించి, ఏపీ కోమల ఆ పాటల్లో అందించిన మధురిమల గురించి 16-30 నవంబరు2003 'హాసం'లోని 'అపాత మధురం' శీర్షికలో పేర్కొనటం జరిగింది. ఆ అనుభూతిని అందించటానికే ఈ క్యాసెట్లో ఆ పాట చోటు చేసుకున్నదా అనిపిస్తుంది. ఆ పాటతో పాటు అల్లావుద్దీన్ అద్భుతదీపం(1957)లోని 'యవ్వనమొకటే కవ్వించింది - నవ్వుతు నువ్వు సాగితే - పువ్వులబాటే జీవితం' పాటని, రక్తరేఖ (1949)లోని 'ఓ ఓహో రాజ సుకుమార' పాటని, పిచ్చిపుల్లయ్య(1953)లోని 'ఈ మౌనమేలనోయి గతమొక్క తలచుటే మేలోయి' పాటని, జయసింహ(1955) సినిమాలోని 'మురిపెము మీర నీ కోరిక తీర' పాటని 'మనసైన చెలీ పిలుపు' పాటని వినండి. జిక్కి, జమునారాణి వంటి గాయనీమణులు తెరమరుగయిపోయిన తరువాత కూడా తిరిగి జాణవులే, నా సాగసే దీపావళి వంటి పాటలిచ్చి ప్రేక్షక శ్రోతలకు గుర్తు చేసిన ఇళయరాజా స్మృతి పథంలోకూడా ఈ గాయని స్ఫురణకు రాకపోవటం ఎవరి దురదృష్టం అని అనిపిస్తుంది. సతీసులోచన (1961)లోని 'కరుణాపయోనిధీ,' పరదేశి(1963)లోని 'రావోయి తేటి రాజా,' సిపాయి కూతురు(1959)లోని 'చింతపిక్కలాంటి చిన్నదానా,' రాజేశ్వరి(1952)లోని 'చూడు చూడు,' అంతామనవాల్లే(1954) లోని 'నావన్నెల చిన్నెల' మొదలైన పాటలు కూడా గల ఈ క్యాసెట్లో దీపావళి(1960)లోని 'సరియా మాతో సమరాన నిలువగలడా' పాట, బంగారు పంజరం(1959)లోని 'పదములె చాలు రామా' పాట విన్న తర్వాత హృదయం బాధతో బరువెక్కి పోతుంది. ఇలాంటి గాయనికి దక్కవలసిన గౌరవాన్ని ఇప్పటి వరకు అందించని మన విచక్షణ పట్ల ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవలసిన అగత్యం వుందనిపిస్తుంది. ఇటువంటి క్యాసెట్ని తీసుకురావడం... 'మేం అభిరుచిగల శ్రోతలం' అంటూ గర్వంగా చెప్పుకునే వారందరినీ ఒక్కసారిగా వెన్నుచరిచి - ఆవిడ ఇంకా మన మధ్య పూర్తి జవనత్వాలతో వుంది. కనీసం ఇప్పుడైనా మేలుకొని - ఇన్నాళ్లుగా చిన్న చూపు చూసిన పాపాన్ని ప్రక్షాళన చేసుకోండి' అని హెచ్చరించినట్లుగా ఉంది. నిజంగా ఎన్నో సాంస్కృతిక సంస్థలు, సినీ సంగీత అధ్యయనంలో మునిగి తేలుతున్న తోటి కళాకారులు, ప్రభుత్వం- ఏపీ కోమల గారిని గౌరవించుకోవలసిన తరుణం ఆసన్నమయిందనిపిస్తుంది. అందుకు ఈ క్యాసెట్ నాంది, పునాది కూడా!

గత రెండుమూడేళ్లుగా అతి అరుదైన, కొండొకచో అసలు లభ్యంకాని పాటల్ని వెతికి వెతికి మరీ పట్టుకుని - వీలయినంతలో నేటి సాంకేతిక నిపుణతను కూడా జోడించి - 'రేర్ ప్రాడక్ట్' అనదగ్గ 50 గొప్ప క్యాసెట్లు , ఇంకా రకరకాల కాన్సెప్ట్లతో కూడిన మరో 200 క్యాసెట్లు - హెచ్.ఎం.వి. సంస్థ ద్వారా వెలువడటానికి కారకుడైన శ్రీ యస్.పి.శివప్రసాద్ ఆ సంస్థలో తన ప్రాడక్ట్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశారు.

ఒక ఉద్యోగిగా కాకుండా చక్కని అభిరుచితో, చిక్కని ఉద్యమస్ఫూర్తితో మరుగున పడ్డ మాణిక్యాలవంటి పాటలను శ్రోతలకు అందించిన ఆయన కృషిని రసస్పందన గల తెలుగు సినీ సంగీత ప్రియులందరి తరపునా అభినందిస్తూ ఇటువంటి సేవలకు ఆయన పునరంకితం కావాలని 'హాసం' ఆకాంక్షిస్తున్నది.

యస్.పి.శివప్రసాద్

అరం చేసుకుందాం

ఆస్వాదిద్దాం

చిత్రం : కల్ హా న హా
రచన : జావేద్ అఖ్తర్
సంగీతం : శంకర్ - ఎహసాన్ - లాయ్

హర్ ఘడి బదల్ రహ్ హై రూప్ జిందగీ

గానం : సోనూ నిగమ్

అభినయం : షారుఖ్ ఖాన్, ప్రీతి జింటా, సైఫ్ అలీ ఖాన్

హర్ ఘడి బదల్ రహ్ హై రూప్ జిందగీ
ఛాన్ హై కఢీ, కఢీ హై ధూప్ జిందగీ
హర్ పల్ యహ్ జీ భర్ జయో
జో హై సమా కల్ హా న హా
చాహా జో తుమ్మే పూరే దిల్ సే
మిల్తా హై వో ముష్కిల్ సే
బసా జో కోయీ కహ్ హై
బన్ వహ్ సవ్ స హసీ హై
ఉస్ హాథ్ కో తుమ్ ధామ్లో
వో మెహర్బాన్ కల్ హా న హా
పల్కో కే లేక్ సాయ్
పాస్ కోయీ జో ఆయ్
లాభ్ సంభాలో పాగల్ దిల్ కో
దిల్ ధడ్కే హీ జాయ్
పర్ సోచ్లో ఇన్ పల్ హై జో
వో దాస్తాన్ కల్ హా న హా

||హర్ ఘడి||

||హర్ పల్||

||హర్ పల్||

కరణ్ జోహార్ రెండు చిత్రాలకు దర్శకత్వం వహించాక కథ, స్క్రిన్ ప్లే సమకూర్చి నిఖిల్ అడ్వానీ అనే నూతన దర్శకుడి దర్శకత్వంలో నిర్మించిన చిత్రం 'కల్ హా న హా'. ఇంతవరకూ తన తండ్రి యష్ జోహార్ నిర్మించగా రెండు చిత్రాలకు దర్శకత్వం నెరిపిన కరణ్ ను ఈ చిత్రాన్ని ఎందుకు డైరెక్ట్ చేయలేదని అడిగితే నిర్మాణ వ్యవహారాలు నేర్చుకుని తమ సంస్థను పటిష్ఠం చేయాలని, తనవద్ద సహాయ దర్శకుడిగా పనిచేసిన నిఖిల్ ను దర్శకుడిగా పరిచయం చేయాలని ఆ నిర్ణయం తీసుకున్నానని అన్నారు. పైగా ప్రేక్షకులు ఇప్పుడు వైవిధ్యం కోరుకుంటున్నారు కాబట్టి తన గత చిత్రాలకు పూర్తిగా భిన్నమైన చిత్రానికి దర్శకత్వం చేయాలని అనుకుంటున్నారు. తన చిత్రాల మధ్య వచ్చే గ్యాప్ లో తమ సంస్థ వేరే దర్శకులతో చిత్రాలు నిర్మిస్తుందని చెప్పారు.

కరణ్ తన తొలి చిత్రం 'కుచ్ కుచ్ హోతా హై'కి సహాయ దర్శకుల కోసం అన్వేషిస్తుండగా ఒక స్నేహితుడు నిఖిల్ పేరు సూచించారు. నిఖిల్ నిజానికి కరణ్ కు స్కూల్ లో సీనియర్. అప్పట్లో కరణ్ ను బాగా కోప్పడేవారట. కానీ గత్యంతరం లేక ఆయననే అడిగారు కరణ్. 'కుచ్

కుచ్ హోతా హై', 'కబీ ఖుషీ కబీ గహ్' చిత్రాలకు నహాయ దర్శకుడిగా పనిచేశారు నిఖిల్. ఆయన నైపుణ్యం గుర్తించి యష్ జోహర్, కరణ్ జోహర్ ఆయనకు 'కల్ హో న హో' దర్శకుడిగా అవకాశం ఇచ్చారు. ఈ చిత్రాన్ని కరణ్ ఘోష్ డైరెక్ట్ చేశారని వచ్చిన వదంతులను తిప్పికొడుతూ ఇది పూర్తిగా నిఖిల్ చిత్రమని చెప్పారు కరణ్.

ఈ చిత్రంలో ఇద్దరు హీరోల పాత్రలను షారుఖ్ ఖాన్, సైఫ్ అలీ ఖాన్ లను దృష్టిలో పెట్టుకునే సృష్టించానని కరణ్ అన్నారు. హీరోయిన్ పాత్రకు మొదట కరీనా కపూర్ ను ఎంచుకున్నా తరువాత ప్రీతిజింటాకు ఆ పాత్ర ఇచ్చారు. హీరోయిన్ తల్లి పాత్రను మొదట నీతూసింగ్ కు ఆఫర్ చేశారు. ఆమె తిరస్కరించటంతో జయాబచ్చన్ ఆ పాత్ర చేశారు. ఇంకా కొందరు ప్రముఖ తారలు అతిథి పాత్రలు పోషించారు. ఈ చిత్రం మొత్తం న్యూయార్క్ లోనే షూటింగ్ జరుపుకుంది.

ఈ చిత్రకథ 'ఆనంద్' చిత్రాన్ని పోలి ఉందని విడుదలకు ముందు వదంతులు వచ్చాయి. ఆ వదంతులను కొట్టిపారేస్తూ 'ఆనంద్' లాంటి క్లాసిక్ చిత్రం స్థాయిని అందుకోగలిగితే అది తన అదృష్టం అవుతుందని అన్నారు కరణ్. నిజానికి 'ఆనంద్' కి, ఈ చిత్రానికి ఒక పోలిక ఉంది - ప్రాణాంతకమైన వ్యాధి ఉందని తెలిసినా నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ ఉండే హీరో పాత్ర. జీవితం దేవుడిచ్చిన వరమని, మనకున్న దాంట్లో ఆనందంగా జీవించాలని తెలియజెప్పే పాత్ర ఇది.

న్యూయార్క్ లో ఒక రెస్టారెంట్ నడిపే జెన్నిఫర్ కపూర్ (జయాబచ్చన్) తన అత్తగారు, ఇద్దరు కూతుళ్ళు, ఒక కొడుకుతో జీవిస్తుంటుంది. పెద్ద కూతురు పేరు నైనా (ప్రీతిజింటా). మిగతా పిల్లలు చిన్నవాళ్ళు. మగ దిక్కులేని ఆ ఇంట్లో ఒకరికొకరు తోడుగా ఉండాల్సింది పోయి ఎప్పుడూ కీచులాడుకుంటూ ఉంటారు జెన్నిఫర్, ఆమె అత్తగారు. దీనితో ఎప్పుడూ నిస్పృహతో జీవితాన్ని భారంగా వెళ్ళదీస్తూ ఉంటుంది నైనా. ఆమె స్నేహితుడు రోహిత్ (సైఫ్ అలీ ఖాన్). కనపడిన ప్రతి అందమైన అమ్మాయిని ప్రేమించేస్తూ ఉంటాడు.

ఏరి జీవితాలలోకి అమన్ (షారుఖ్ ఖాన్) ప్రవేశిస్తాడు. అతనికి చావు ముంచుకొచ్చేస్తోంది. అయినా నైనాకు ఆనందంగా ఉండటం నేర్పిస్తాడు. మందకొడిగా సాగుతున్న రెస్టారెంట్ ను పరుగెత్తిస్తాడు. నైనా అమన్ ను ప్రేమించటం మొదలుపెడుతుంది. మారిన నైనాను రోహిత్ ప్రేమిస్తాడు. అమన్ తన అనారోగ్య పరిస్థితి కారణంగా నైనాపై ఉన్న ప్రేమను మనసులో దాచుకుని తనకు పెళ్ళయిందని అబద్ధం చెబుతాడు. తను అమితంగా ప్రేమించిన తండ్రి మరణంతో కృంగిపోయిన నైనా, తనను ప్రేమిస్తే తనకు రాబోయే మరణాన్ని తట్టుకోలేదు గనుక తను వెనక్కి తగ్గి ఆమెను రోహిత్ కు

దగ్గర చేయాలనుకుంటాడు అమన్. రేపు తానుంటాడో లేదో తెలియని అమన్, ఆమె రేపు కూడా నంతోషంగా ఉండటానికి బాటలు వేయాలను కుంటాడు. అదే ఈ చిత్రం టైటిల్ 'కల్ హో న హో' (రేపు ఉంటుందో లేదో). అదే 'కల్ హో న హో' పాటకు సందర్భం.

ఈ చిత్రానికి శంకర్ -

గానం : సోనూ నిగమ్, అల్కాయాగ్నిక్

అభినయం : షారుఖ్ ఖాన్, ప్రీతి జింటా, సైఫ్ అలీ ఖాన్, జయా బచ్చన్ తదితరులు

ఆ : తుమ్ హో గమ్ కో ఛుపాయే

మై హూః సర్ కో ఝుకాయే

తుమ్ భీ చుప్ హో

మై భీ చుప్ హూః

కౌన్ కిసే సమ్ ఝూయే

అబ్ దూరియాః ఇత్ నీ హైఃతో

మిల్ నా యహః కల్ హోన హో

అ : సచ్ హై కి దిల్ తో దుఖా హై

హమ్ నే మగర్ సోచా హై

దిల్ కో హై గమ్ కో

ఆంఖ్ హై నమ్ కో

హోనా హిథా జో హువా హై

ఉన్ బాత్ కో జానే భీ దో

జిస్ కా నిషా కల్ హో న హో

||హర్ పల్||

ఎహసాన్ - లాయ్ సంగీతం అందించారు. 'ఇట్స్ ద టైమ్ టు డిస్కో' వంటి పాశ్చాత్య గీతం. 'మాహివే' వంటి వంజాబీ జానపద గీతం, 'కల్ హో న హో' వంటి మధుర గీతంతో బ్యాలెన్స్ డ్ నంగీతం అందించారు. 1990లో వచ్చిన 'ప్రేటీ వుమన్' కోసం రాయ్ అర్చినన్ కంపోజ్ చేసిన 'ప్రేటీ వుమన్' పాట హక్కులు తీసుకుని ఆ పాట ఆధారంగా ఒక పాటను రూపొందించారు.

ఈ పాటలన్నీ జావెద్ అఖ్టర్ రాశారు. 'కుచ్ కుచ్ హోతా హై' చిత్రానికి గీత రచయితగా మొదట జావెద్ అఖ్టర్ నే ఎంచుకున్నారు కరణ్. కానీ ఆ చిత్రం టైటిల్ (అర్థం 'ఏదో ఏదో అవుతోంది') ఇబ్బందికరంగా ఉందని జావెద్ తప్పుకున్నారు. ఆ చిత్రానికి సమీర్ పాటలు రాశారు. ఆ చిత్రం ఘనవిజయం సాధించాక జావెద్ 'నా జీవితంలో మొదటిసారి ఒక 26 ఏళ్ళ యువకుడు నా అభిప్రాయం తప్పని ఋజువు చేశాడు' అన్నారు. ఇప్పుడు ఈ చిత్రానికి 'కల్ హో న హో' వంటి అద్భుతగీతం అందించారు. అందరి నోళ్ళలో నానుతున్న పాట ఇది.

'హర్ ఘడి' అంటే ప్రతి క్షణం. జిందగీ అంటే జీవితం. ఛావ్ అంటే నీడ. ధూప్ అంటే ఎండ. పల్ అంటే క్షణం, తరుణం. సమా అంటే సమయం.

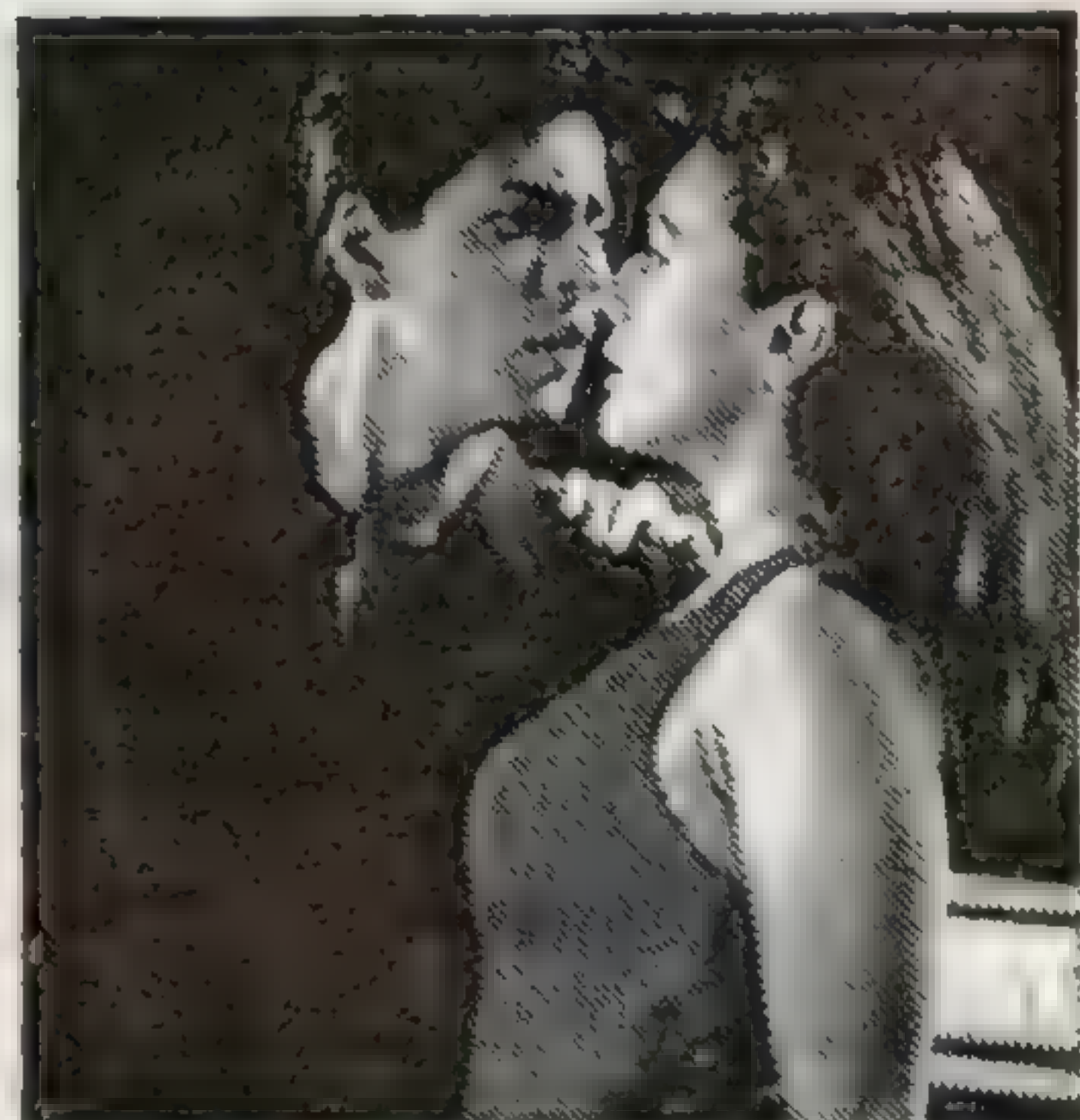
'ప్రతి క్షణం మారుతోంది జీవితపు రూపు

ఒకసారి చీకటైతే ఒకసారి వెలుగు ఈ బ్రతుకు

ప్రతి తరుణమూ మనసార జీవించు

ఈ సమయం రేపు ఉంటుందో లేదో'

జీవితం ప్రతి క్షణం రంగు మార్చుకుంటుంది. చీకటి వెలుగుల రంగేళి ఈ జీవితం. ప్రతి తరుణం అందిపుచ్చుకుని ఆనందంగా జీవించాలి. ఇప్పుడున్న దానితో సంతృప్తిగా ఉండాలి. రేపు అది కూడా ఉండకపోవచ్చు. అమన్ పరిస్థితిని చక్కగా వివరిస్తుంది ఈ పల్లవి. అతని జీవితం రేపు

ఉండకపోవచ్చు. అందుకే ఈ రోజు హాయిగా జీవించాలి. అలాగే నైనాకి జీవితం గురించి పాఠం చెప్పినట్లు ఉంటుంది.

చాహానా అంటే ఇష్టపడటం. ముష్కిల్ అంటే కష్టం. హాసీన్ అంటే అందమైనది. థామ్సా అంటే అందుకోవటం, పట్టుకోవటం. మెహర్బాన్ అంటే దయ చూపటం.

నిను నిండు గుండెతో ఇష్టపడేవారు

అతి కష్టం మీద దొరుకుతారు

అలాంటి వారు ఎవరైనా ఉంటే

వారే అందరికన్నా అందమైన వారు

ఆ చేతిని నువ్వందుకో

ఆ ప్రేమ రేపు ఉంటుందో లేదో

నిండు హృదయంతో ప్రేమించేవారు దొరకటం చాలా కష్టం. అలా ప్రేమించబడటం అదృష్టం. అలాంటి వారు దొరికితే వారి అంతః సౌందర్యాన్ని గుర్తించాలి. మన దృష్టిలో వారే అందరికన్నా అందమైనవారు కావాలి. ఎందుకంటే ప్రేమ అనే సౌందర్యం తరగనిది. ఆ చేతిని అందుకుని సాగిపోవాలి. ఆలస్యం చేస్తే వారు మళ్ళీ చేయి అందించకపోవచ్చు. ఇక్కడ రోహిత్ ప్రేమను అంగీకరించమని నైనాకు చెబుతున్నాడు అమన్. ఇక్కడ ఆసక్తికరమైన విషయం ఏమిటంటే అమన్ కి కూడా ఈ నలహా వర్తిస్తుంది. కానీ అతడు అమలుపరచలేదు. అతని పరిస్థితి వేరు. అతనికి రేపనేది ఉండకపోవచ్చు కనుక రేపు ఒకరి ప్రేమ లేకపోయినా ఫరవాలేదు.

'పలోకే' అంటే కనురెప్పలు. సాయే అంటే నీడలు. సంభాల్నా అంటే జాగ్రత్త పడటం. పాగల్ అంటే పిచ్చిది. సాచ్ అంటే ఆలోచించుకో అని. దాస్తా అంటే గాధ.

కనురెప్పల మాటన చోటిస్తానని

ఎవరైనా దరిజేరితే

ఈ పిచ్చి మనసు ఎంత ఆపినా

అసలు అగనే అగడే

కానీ తెలుసుకో, ఇప్పుడున్నది

ఈ గాధ రేపు ఉంటుందో లేదో

మొదటి చరణంలో ప్రేమను అందిపుచ్చుకోవాలని చెబితే ఇక్కడ

కొన్ని వరిస్థితుల్లో ఆలోచించి అడుగేయాలని తనకు తానే చెప్పుకుంటున్నాడు. రేపు ఉంటుందో లేదో తెలియని ప్రేమ కథను ప్రారంభించకూడదని అతని ఉద్దేశ్యం.

నైనాకు నిజం తెలిసిన తరువాత వచ్చే సెకండ్ వర్షన్ లో నైనా భావాలు, దానికి అమన్ జవాబు ఉంటాయి. ఈ పాట ఏ సందర్భంలో వస్తుందన్నది చిత్రం చూసి తెలుసుకోవలసినదే.

'గమ్చుపానా' అంటే బాధ దాచటం. 'సర్ ఝుకానా' అంటే తలదించటం. 'చుప్ హానా' అంటే మౌనంగా ఉండటం, సమ్మూనా అంటే సముదాయించటం. దూరియా అంటే దూరాలు.

నీవున్నావు బాధ దాచుకుని

నేనున్నాను తలదించుకుని

నీవున్నావు మౌనంగా

నేనున్నాను మౌనంగా

ఎవర్ని ఎవరు ఒప్పించాలో!

దూరాలిలా పెరిగాయిగా

మరి కలయిక రేపు ఉంటుందో లేదో

వారిద్దరూ గుండెల్లో బాధ దాచుకుని మౌనంగా ఉండిపోయారు. ఒకరినొకరు ఓదార్చుకోలేనంత దూరాలు పెరిగాక ఇక మళ్ళీ కలయిక ఉంటుందో లేదో అని ఆమె వేదన చెందుతోంది.

'దిల్ దుఖ్ నా' అంటే హృదయం గాయపడటం. నమ్ అంటే తడి. 'జానే దో' అంటే పోనీ. నిషా అంటే గుర్తు.

మనసు గాయపడింది, నిజమే

కానీ నాకనిపిస్తోంది

మనసుకు బాధ ఎందుకు

కంటిలో తడి ఎందుకు

జరగాల్సినదే జరిగింది

ఆ మాటను నువ్వు మరచిపో

ఆ గురుతు రేపు ఉంటుందో లేదో

మనసు గాయపడింది, నిజమే కానీ అంతా మంచే జరిగింది అనుకుంటే బాధపడాల్సిన అవసరం లేదు. అనివార్యమైన విషయాల గురించి బాధపడకూడదు. గాయం మిగిల్చిన మచ్చ రేపు ఉండకపోవచ్చు. కాబట్టి మరచిపోవటమే ఉత్తమమని చెబుతున్నాడు.

- సి.వి.సత్యనారాయణ రాజు

ఆకాశవాణి సంగీత సమ్మేళన - 2003 బ్రాడ్ కాస్ట్ డెడ్యూట్

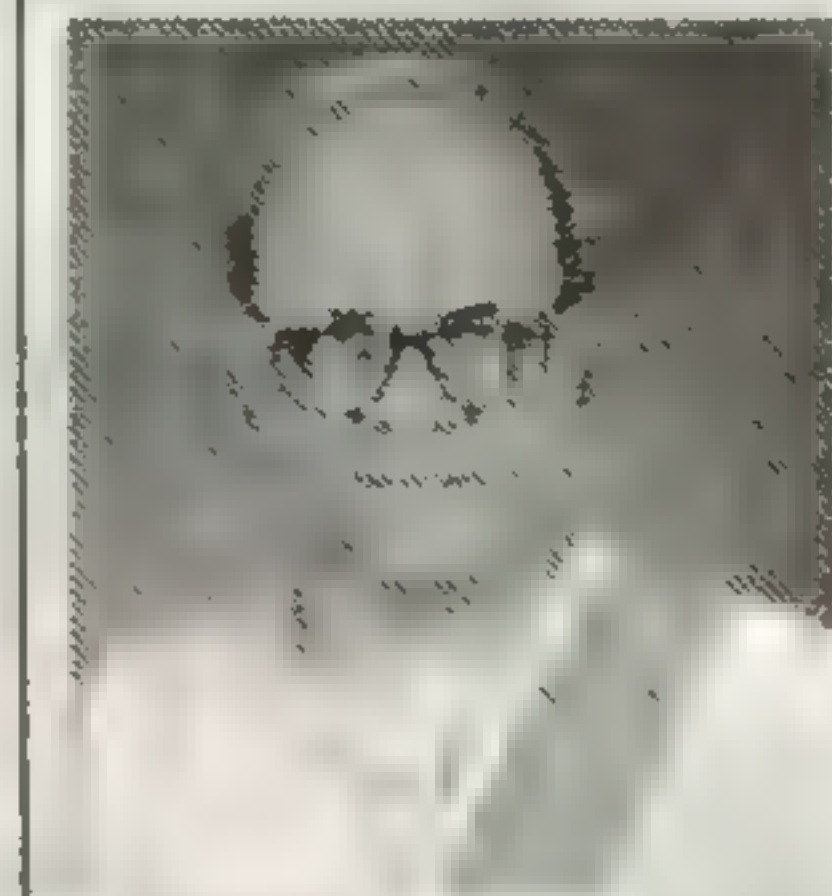
10.00 P.M. To 11.00 P.M

16.12.03
పండిట్ ఉల్లాస్
కశాల్ కర్
గాత్రం

17.12.03
డా.ఎం.బాలమురళీకృష్ణ
గాత్రం

18.12.03.
వి.సి.రనదే
వయ్యలినీ

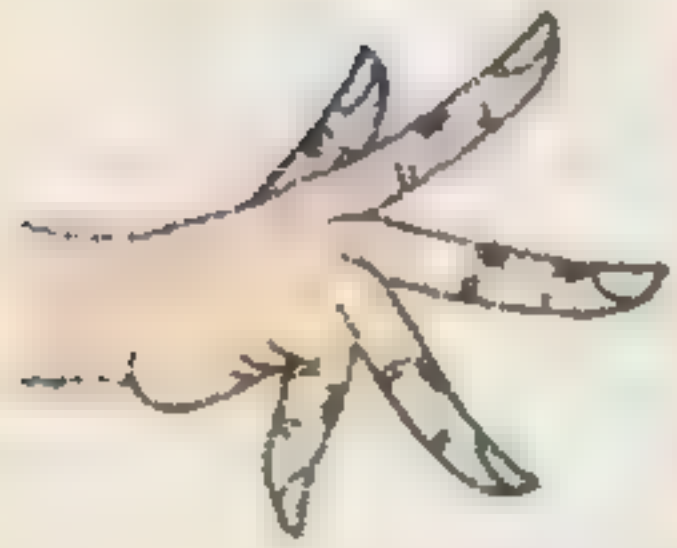
19.12.03
గురువిల్లి అప్పన్న
నాదస్వరం

20.12.03
ఉస్తాద్ గులామ్
ముస్తాఫాఖాన్
గాత్రం

21.12.03
పండిట్ బుద్ధాదిత్య
ముఖర్జీ
సితార్

తాతా

సెలయల్

3

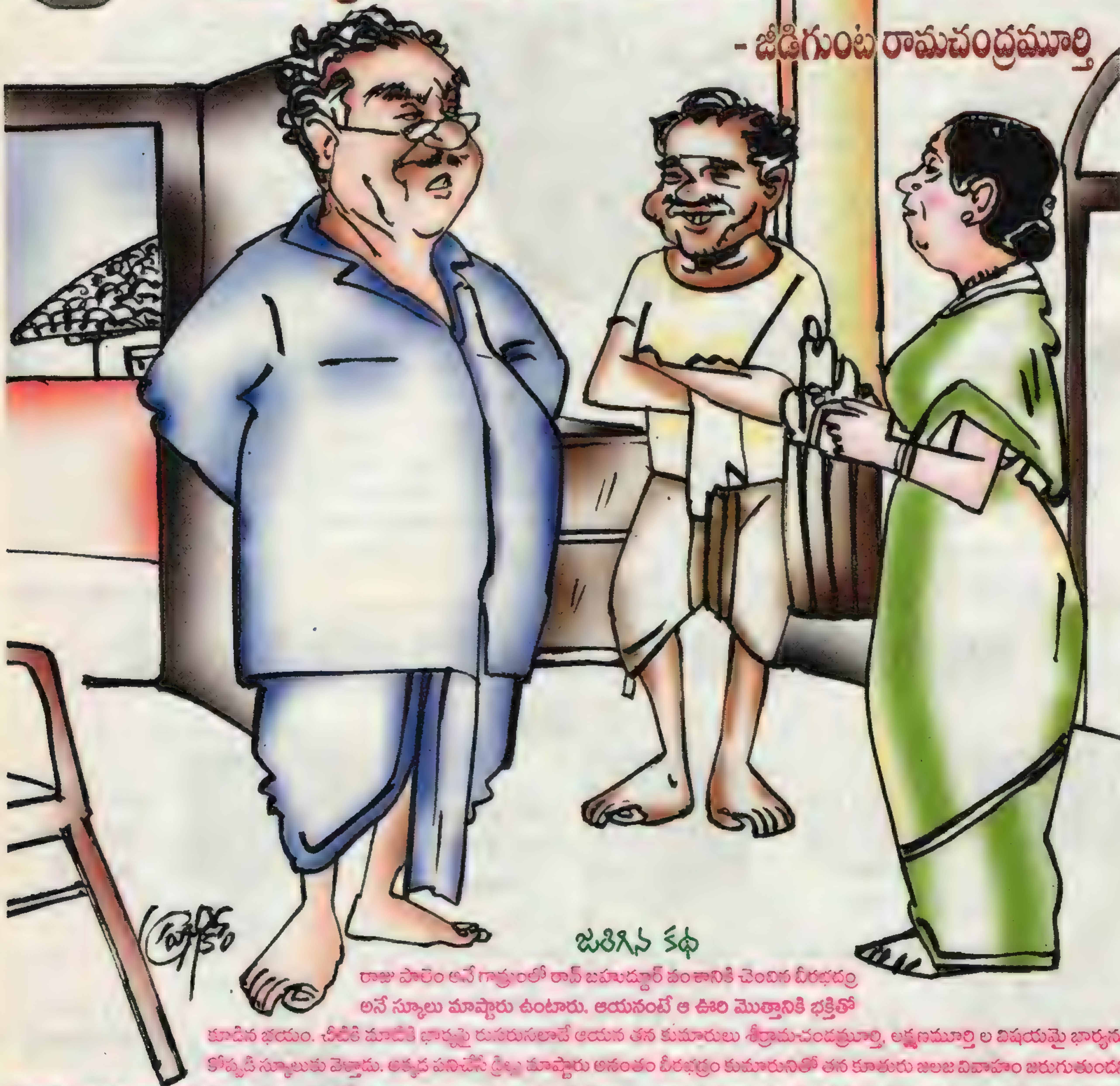
భత్త

తదిగిణతో

పాత్రలు	నటీనటుల సజ్జా
పీరభద్రం	- కోట శ్రీనివాసరావు
విష్ణుమూర్తి	- సూతనీత్రుసాద్
శ్రీరామ్	- తరుణ్
అశ్వని	- త్రియ
పార్వతమ్మ	- అన్నపూర్ణ
హనుమంతు	- గుంటు హనుమంతరావు
అనంత్	- గోపీచంద్

సైన్ ఉదహరించిన సటిఫికేషన్
మేనల్లుల్లో ఉంచుకుని ఈ
సినియల్ను మీ మనో కైలాసాల్లో

- జీడిగుంట రామచంద్రమూర్తి

జరిగిన కథ

రాజు పాలెం అనే గ్రామంలో రామ్ బహుద్ధూర్ వంశానికి చెందిన పీరభద్రం అనే స్కూలు మాస్టారు ఉంటారు. ఆయనంట్ ఆ ఊరి మొత్తానికి భక్తితో

కూడిన భయం. చిటికె మాటికి భార్యపై రుసరుసలాడే ఆయన తన కుమారులు శ్రీరామచంద్రమూర్తి, లక్ష్మణమూర్తి ల విషయమై భార్యను కోప్పడి స్కూలుకు వెళ్తాడు. అక్కడ పనిచేసే డ్రీమ్ మాస్టారు అనంతం పీరభద్రం కుమారునితో తన కూతురు బలజ వివాహం జరుగుతుందని

బోధిస్తున్నాడు చెప్పాడనటంతో పీరభద్రం అది ఎన్నటికీ బరగదని చెప్పాడు. లెక్కరే చెప్పే పాదాన్ని త్రవ్వగా వింటున్న శ్రీరామ్ పైకి ప్రేమ ఉత్తరాన్ని విసురుతుంది అశ్వని. అది మాస్టారి కంట్లో పడుతుంది. అది ఆయన క్లాసులో అందరికీ చదివి వినిపిస్తాడు.

(ఇక చదవండి)

పాఠాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు. ఒక్క వాక్యం కూడా శ్రీరామ్ బుర్రలోకి ఎక్కటం లేదు. తనకేదో గొప్ప అవమానం జరిగిపోయినట్లు భావించాడు.

క్లాసు అయిపోయిన తర్వాత - అశ్వని వెళ్ళిపోతూండే - ఆమె వెనకాల వెళ్ళాడు.

“అశ్వనీ!” కోపంగా పిలిచాడు.

అశ్వని ఆగిపోయి అటూ ఇటూ చూసింది.

“పిలిచింది నేను!.. ఆకాశవాణికాదు... దిక్కులు చూడకు!” అన్నాడు అదే టెంపోలో.

“నువ్వు? నిజమేనా?... ఇంతకాలంగా నీ వెంటపడి ప్రేమలేఖలు రాస్తూండే - ఎప్పుడూ కన్నెత్తి చూడకుండా, వన్నెత్తి పలుకరించకుండా తప్పించుకు తిరిగిన నువ్వు - ఇప్పుడు నా వెంటపడి - నన్ను పేరెట్టి నోరారా పిలిచావా?... నేనెంత అదృష్టవంతురాల్నీ?... ఆ భగవంతుడు నన్నిప్పటికీ కరుణించాడన్నమాట! నా జన్మ ధన్యం చేశాడు!.. డాతువంగభహే!...”

“డాతువంగభహే? అదేం పిచ్చిమాట?” విసుగ్గా చూస్తూ అడిగాడు శ్రీరామ్.

“డాతువంగభహే అన్నానా? - బహుశా నువ్వు నన్ను పలకరించిన ఆనందంలో ‘హా భగవంతుడా’ అనుకోబోయి - అలా రివర్స్ లో అనేసివుంటాను!”

“అవు! నీ ఓవరేక్షను!” - సీరియస్ గా అన్నాడు.

అశ్వని మాట్లాడలేదు.

“నువ్వు అస్తమానూ ఇలాంటి పిచ్చిచేష్టలు చేయటం ఏమీ బాగాలేదు..” అంటూనే జేబులోంచి - నలిగిపోయి ఉన్న ‘ఐలవ్ యూ’ కాగితం తీసి - ఆమె ముఖం మీదకు విసిరేశాడు.

“అవి పిచ్చి చేష్టలు కాదు మైడియర్ శ్రీరామ్!... ప్రేమకు పరాకాష్టలు!” అంది అశ్వని కొంటేగా చూస్తూ.

“ప్రేమకూడా ఓ రకం పిచ్చే!”

“కావచ్చు... దానికి ట్రీట్ మెంట్ పెళ్ళి!.. నువ్ ‘ఉ’ అన్నావంటే, ఇప్పుడే మా డాడీకి చెప్పి - మనపెళ్ళికి రేపే ముహూర్తం పెట్టిస్తాను!”

“మీ డాడీ మనకి పెళ్ళి ముహూర్తం పెడితే - మా డాడీ నన్ను ఉప్పుపాతరెస్తాడు... అంచేత నాపై అలాంటి ఆశలు పెట్టుకోకు... గుడ్ బై!” - అంటూ గబగబా ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు శ్రీరామ్.

అతన్ని చూసి మనసులోనే నవ్వుకుంది అశ్వని!!

హైదరాబాద్ లో మధ్యతరగతి కుటుంబాలూ - ఓ మాదిరి సంపన్న కుటుంబాలూ కలిసిజీవించే విజయనగర కాలనీ అది!

సాంఘిక పరిణామం

దేవుడే ఇబ్బాడు వీధి ఒక్కటి...

ఆ కాలనీలో ఓ సంపన్నుల పెరటివాటాలో - రాజేంద్ర అద్దెకుంటున్నాడు. ముందుగదిలో కూర్చుని వారపత్రిక చదువుతున్న రాజేంద్ర - ఓ నిమిషం తర్వాత - లోపల వున్న భార్యని పిలిచాడు.

“గీతా!... గీతా!”

బదులు రాలేదు.

“ఏం చేస్తున్నావోయ్ లోపల?” అంటూ లోపలకు చూసి మళ్ళీ పిలిచాడు.

అయినా జవాబు రాలేదు... వున్నకం పక్కనపెట్టి పక్క గదిలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ గీత కనిపించలేదు... వంటింట్లో చూశాడు... అక్కడ లేదు... రాజేంద్ర పెరట్లోకి వచ్చాడు...

అక్కడ - గోడదగ్గర ఓ చిన్న స్టూలు మీద నిలబడలేక నిలబడుతూ - గోడ అవతల వున్న ఇంట్లోకి చూస్తూంది గీత... రాజేంద్ర కూడా నెమ్మదిగా అక్కడకు చేరుకుని అనుమానంగా - గోడవతలకు చూశాడు.

అవతల ఇంట్లో - టీవీలో సినిమా కనిపిస్తోంది. ఆ ఇంటికిటికి తెరచి ఉండటాన అందులోంచి - టీవీ చూస్తోందామె.

“గీతా!” కోపంగా అరిచాడు రాజేంద్ర.

గీత ఉలిక్కిపడి - స్టూలు మీదనించి కిందపడబోయి - నిలదొక్కుకుంది.

“ఇవాళ ఆదివారం!... మొగుడు ఇంట్లోనే వున్నాడూ! అనే ఇంగితం కూడా లేకుండా ఇక్కడ వీటమీద నిలబడి భరతనాట్యం చేస్తున్నావా?... బుద్ధుందా నీకు?” గద్దించాడు రాజేంద్ర.

“ఇవాళ టీవీలో నాగార్జున సినిమా వస్తోందండీ” - వీట దిగిపోయి జవాబు చెప్పిందామె.

రాజేంద్రకు ఆ ‘ఎక్స్ ప్లనేషన్’ నచ్చలేదు.

“టీవీలో నాగార్జున సినిమాలూ, చిరంజీవి సినిమాలూ వస్తూనే వుంటాయ్... కానీ వాటిని చూసే విధానం ఇదికాదు!”

అంటూనే ఆమె చేయి పుచ్చుకుని బరబరా లోపలకు లాక్కొచ్చాడు.

వీధి గదిలో ఓ మూలకు ఆమెను తీసుకెళ్ళాడు.

“ఇదిగో... ఈ మూల ఎంచక్కా కలర్ టీవీ పెట్టుకోవాలి!... ఇలారా!... ఇక్కడ, టీవీకి ఈమాత్రం దూరంలో సోఫా వేసుకుని అందులో కూర్చోవాలి! కూర్చున్నాక వేడివేడిగా జీడిపప్పు, పకోడీలో తింటూ - టీవీలో వచ్చే సీరియళ్ళూ, సినిమాలూ చూడాలి!... వాటిలో ఎవైనా బరువైన సన్నివేశాలాస్తే కన్నీరు పెట్టుకోవాలి! హాస్య రసాత్మకమైన సన్నివేశం వస్తే - పక్క వాటాలో వాళ్ళకు వినిపించేలా ఘొల్లుమని నవ్వాలి!...

అంతేకానీ అలా పెరటి గోడదగ్గర - పక్కంటి వాళ్ళ కరివేపాకు చెట్టు రెమ్మల్ని దొంగతనం చేస్తున్న భంగిమలో - పీటమీద నిలబడి భరతనాట్యం చేయకూడదు!" సీరియస్ గా చెప్పాడు రాజేంద్ర.

భర్త చెప్పిందంతా - శ్రద్ధగానే విని - మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పింది గీత.

"చాలెండి మహా చెప్పారు! కలర్ టీవీ కావాలని నేనేం కలవరించటం లేదు - మనకున్న ఆ 'బ్లాక్ అండ్ వైట్' పార్లబుల్ టీవీని అటకమీదనించి దింపి రిపేరు చేయించండి - చాలు! ఈ మూల సోఫా లేకపోయినా, మనకున్న చాపవేసుక్కాచుని చూస్తాను... ఆఖరికి గుడిసెలో కాపురం వుండే మన పనిమనిషి రాజవ్వ కూడా టీవీ కొనుక్కుని కేబుల్ కనెక్షన్ తీసుకుంది... 'మీ ఇంట్లో టీవీ అయినా లేదు...' మీకు కాలక్షేపం ఎట్లా అవుతోందమ్మా' - అని జాలిగా చూసి మరి అడుగుతూంటే - సిగ్గుతో తల ఎత్తుకోలేక పోతున్నాను... తెలుసా?" - అంటూ ఎదురుదాడి చేసింది.

రాజేంద్ర రెండు క్షణాలు ఆమెవైపు తీవ్రంగా చూశాడు.. అంతలో అతనికి ఓ ఆలోచన రావటంతో - గబగబా వెళ్లి లెటరుప్యాడూ, పెన్నూ తెచ్చాడు. వాటిని గీత చేతిలో పెట్టి - చెప్పాడు-

అల్లెబ్బ!... నీకు కలర్ టీవీ కావాలి!... అంతేగా?... మళ్ళీ నెల తిరిగేసరికి మనింట్లో కలర్ టీవీ కనిపిస్తుంది. ఒకే?... నేను చెప్పినట్టురాయి!"

ఏం రాయిస్తాడో తెలియక - అనుమానంగా చూసింది గీత... అయినా రాజేంద్ర పట్టించుకోలేదు. తన ధోరణిలో చెప్పటం ప్రారంభించాడు -

"మహారాజశ్రీ నాన్నగారికి - మీ అమ్మాయి గీత అనేక నమస్కారాలు చేసి వ్రాయునది -"

అప్పటికి విషయం అర్థమై పోయిందామెకు.

"మా నాన్నకి ఉత్తరం రాయాలా?... అంటే... మా నాన్న మీకేమైనా లెటర్ రాశారా?" ఉత్సాహంగా అడిగింది...

"లేదు! రాయలేదు... ఎందుకు రాస్తాడు? దేశంలో వున్న ముసలి అల్లుళ్ళకూడా - సంక్రాంతి పండక్కిరమ్మంటూ వాళ్ళమావలు ఉత్తరాలు రాస్తున్నారు. ఫోన్లు చేసి బ్రతిమాలు తున్నారు. అయినా మీ నాన్న మాత్రం రాయడు!.. దుర్మార్గుడు!... అందుకే నువ్వరాయి! మనకి రావాల్సిన కట్నం డబ్బు బాకీ - నలభైవేలూ అర్జంటుగా పంపించమని రాయి!... కలర్ టీవీసెట్టు - సోఫాసెట్టు కొనేసుకుందాం!" బల్లమీద పెట్టేసింది గీత.

నాన్నగారి పంపిణీ హాస్యాసంగ్రహం

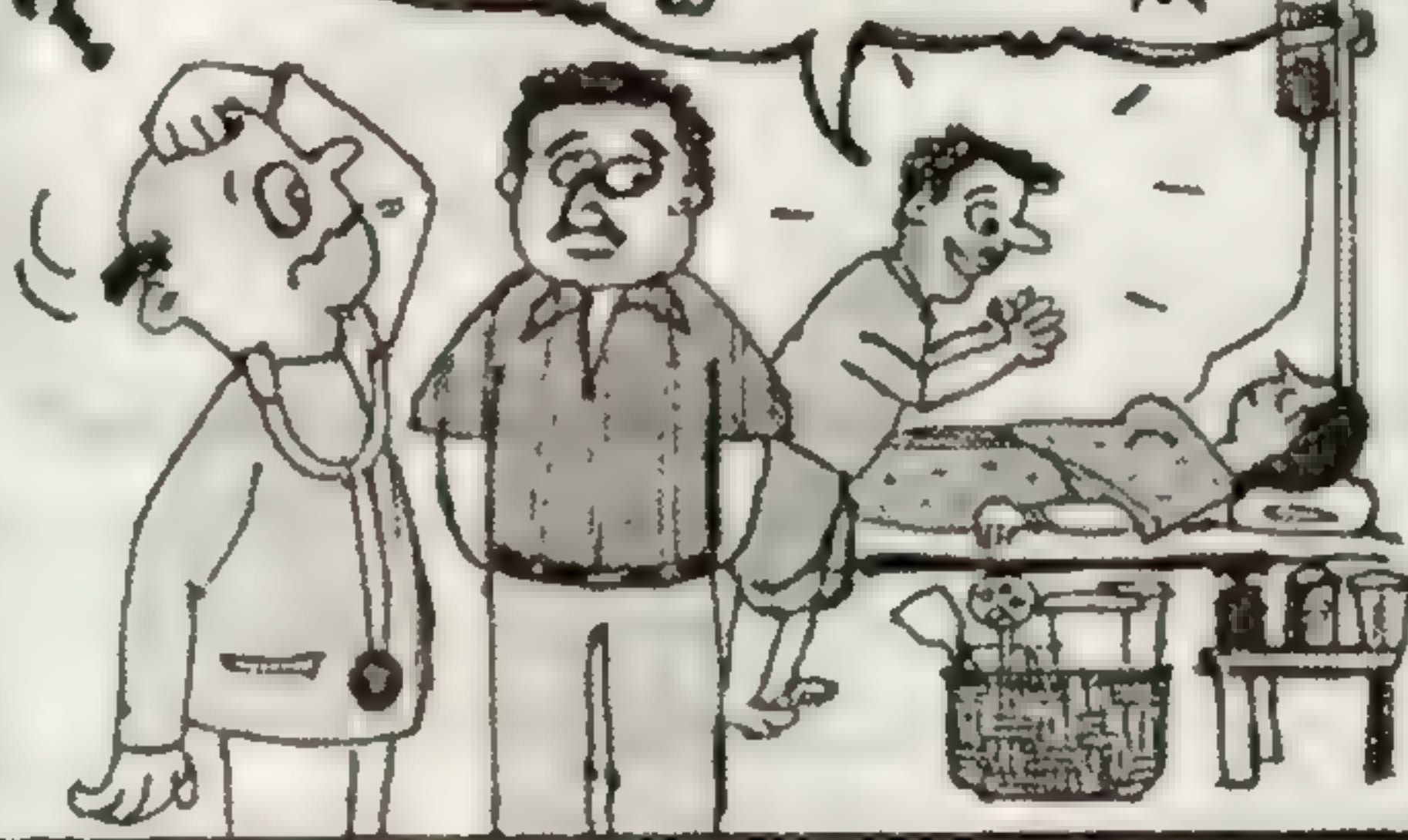
సిస్టర్ డాక్టర్ నిలవైనా
నీ పదము సోకే సో సోమనైనా

కోమా లోవున్న మా (గిరిజా) సుహృద్
రావాలంటే ఒక బకే ఒక ట్రీట్ మెంట్
మిగిలి వుండి డాక్టర్ !!

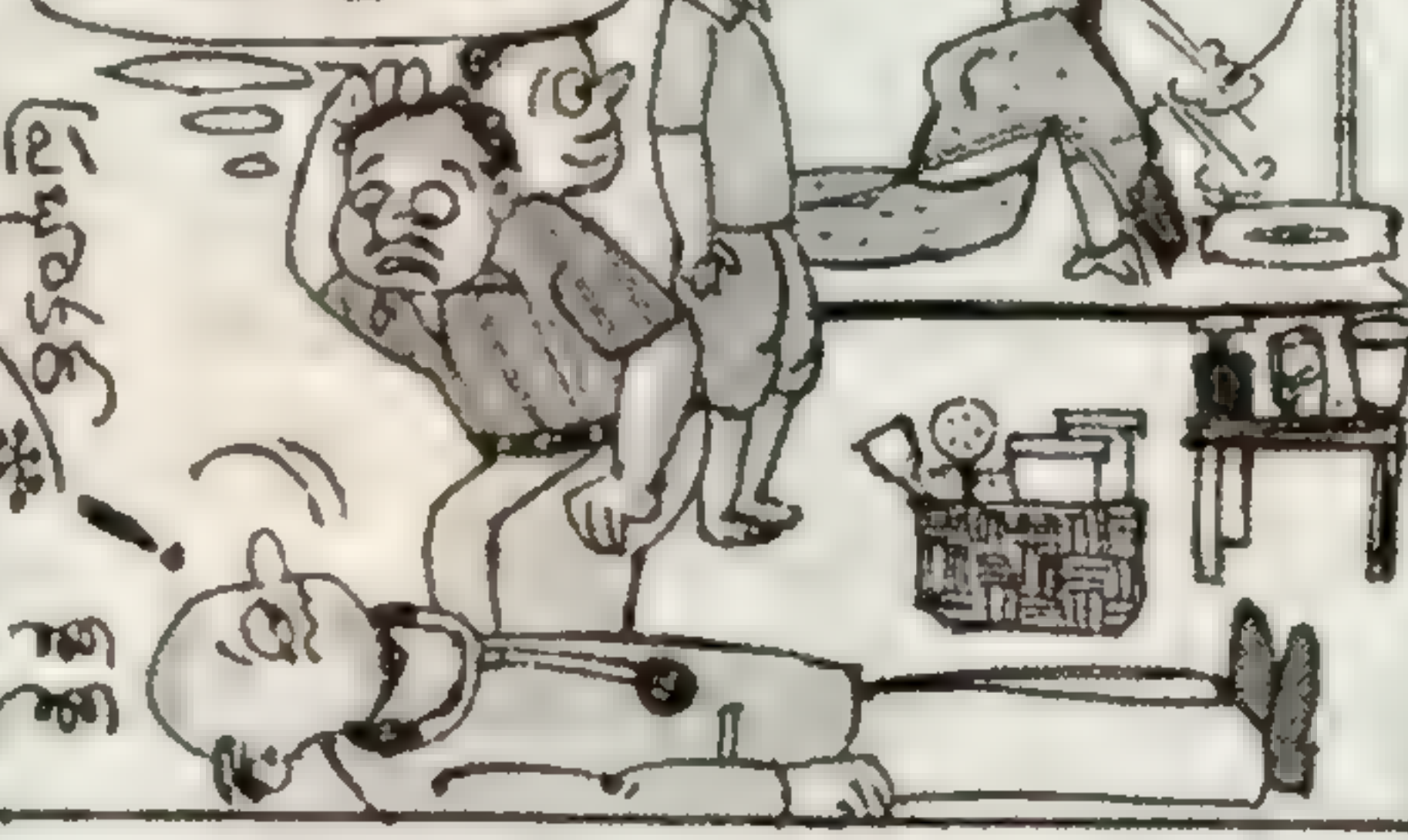
డాక్టర్! నాకు తెలియని
ట్రీట్ మెంట్ ముందున్నా..!!

స్ట్రీక్ సామాన్లు... పాపచీరలుకు
... స్ట్రీక్ సామాన్లు!

వాళ్ళి... ఇప్పుడు
ఈయన కోమాలోకి
పోయిపట్టున్నాడే!!

"ఏం? ఎందుకు రాయవ్?" పళ్లు పటపటా కొరుకుతూ అడిగాడు రాజేంద్ర "మీకు తెలీదా?... మా నాన్నంటే నాకెందుకో భయం!" చెప్పింది.

"సరే!.. నీకు భయమైతే నాకేమిటి భయం? 'అల్లుడూ - కడుస్వతండ్రు...!' నేను రాస్తాను!" - ఆ లెటర్ ప్యాడ్ లోంచి ఓ కాగితాన్ని బ్రదున చింపి గబగబా రాసేశాడు. ఆ తర్వాత తనలో తాను చదువుకుంటున్న టైపులో - గీతకు వినిపించేలా చదివాడు-

"..... మహారాజశ్రీ మావగారికి... వచ్చేస్తున్నాం!.. సంక్రాంతి వండుగకి వచ్చేస్తున్నాం.. నాకు ఇవ్వల్సిన కట్నం బాకీ

బాపతు నలభైవేలూ రెడీ చేసివుంచండి... ఇట్లు.. మీ అల్లుడు.. రాజేంద్ర..." ఆ కాగితాన్ని కవరులో పెట్టి - పోస్టులో వేసేందుకు, వీధిలోకి నడిచాడు రాజేంద్ర...!

"హు!... రడీ చేసి పట్టుకోవాలట!... ఇదేమైనా వకోడీల పాట్లమనుకొనుచు న్నాడా?" ఆ ఉత్తరాన్ని పదహారు ముక్కలుగా చింపేస్తూ అన్నాడు వీరభద్రం.

అప్పుడే హాల్లోకి వచ్చిన పార్వతమ్మ భర్త వైఖరి చూసి సందేహంగా అడిగింది-

"ఏమిటా కాగితం? దాన్నలా చింపే స్తున్నారేమిటి?"

"మంచి మానవుణ్ణి కనుక చింపేశాను. అలాకాక ఈ లేఖను పోలీసులకు అందించినచో - నీ అల్లుణ్ణి ఈపాటికి అరెస్టు చేసి వుందురు!"

"అయితే అల్లుడుగారు రాసిన ఉత్తరమూ అదీ? - ఏం రాశారేమిటి?" - ఆత్రంగా ముందుకుచ్చి అడిగింది.

"వారికి మనం - పెళ్లి ముహూర్తాన బాకీ పడిన కట్నం - నలభైవేలూ రెడీగా పూల బుట్టలో పెట్టి - పట్టుకొని వుండవలెనట!... వారు సంక్రాంతి పండుగనాడు మన గృహాన్ని పావనం చేసి - దాన్ని స్వీకరించి - మనల్ని ధన్యుల్ని గావిస్తారట!"

పార్వతమ్మ సంతోషంగా చూసింది.

"పోనైండి!.. పండక్కి మనం పిలువ లేదని భీష్మించుక్కాచోకుండా - తమకు తామే వస్తామని రాశాడు అల్లుడు! ఈ ఏడైనా పంట డబ్బు రాగానే అందులోంచి నలభై వేలూ తీసి అతనికిచ్చేస్తే మర్యాదగా వుంటుంది!" - చెప్పిందామె.

"ఇవ్వని ఎడల ఏమి జరుగునో?" - కోపంగా చూశాడు వీరభద్రం.

"ఏం జరుగుతుందీ?... మన పరువు మంటలో కలుస్తుంది... అల్లుడు మంచి వాడైతే మిమ్మల్నో 'పిసినిగొట్టు'గా జమ కట్టుకుని - మనసులోనే తిట్టుకుంటూ ఆ డబ్బుకి నీళ్ళదులుకుంటాడు. చెడ్డవాడైతే అమ్మాయిని అగచాట్లపాలు చేస్తాడు!..

అయినా వాళ్ళపెళ్ళయి రెండేళ్ళయింది... అప్పట్నుంచే 'అదిగో ఇదిగో' అంటూ ఆ డబ్బు ఇవ్వటానికి వాయిదాల మీద వాయిదాలు వేస్తున్నారు!.. ఈసారి నోరు తెరచి అడిగాడు!"

"నోరుతెరచి అడగలేదు... పెన్ను తెరచి రాసినాడు!"

"పోనీ అలాగే అనుకోండి!... ఈసారి ఇవ్వకపోతే అతను ఉరుకోడు!"

"ఉరుకొనక ఉరివేసుకుంటాడా?... అట్లే కానీయమనండి!.. అయినా నేనిప్పుడు మావల సంఘానికి అధ్యక్షుడినన్న సంగతి మరచి

పోయితివా?”

“అయితే మాత్రం?”

“కట్న కానుకలు ఇచ్చుటకానీ, స్వీకరించుటకానీ క్షమింపరాని నేరము. అందునా, సంఘమునకు పెద్దనైపుండి - నేనే ఈ దుష్కార్యానికి తలవడుట ఆత్మహత్యాసదృశము!”

“మరి ఆనాడు - ‘తర్వాతిస్తా’నని ఎందుకు చెప్పారా?” కోపంగానే అడిగింది పార్వతమ్మ.

“అది ఆనాటి మాట! అప్పుడు నేను మావల సంఘమును ఏర్పరచలేదు. కావున అట్లంటిని... కానీ ఇప్పుడు ఇచ్చుటకు వీలులేదనుచుంటిని!... దమ్ములున్నచో ఎదురుపడి అడగమను!” - మీనం తిప్పుకుంటూ అన్నాడు వీరభద్రం.

“చాలెండి సంబంధం?... మీ మొహం చూసి ఎవరైనా మిమ్మల్ని ఏదైనా అడుగుతారుకూడానా?... అసలు ఆనాడు పెళ్లిచూపుల్లో మావాళ్లు మిమ్మల్ని సరిగ్గా చూడనిచ్చారు కాదు కనుక, మీకు నేను పెళ్లానైపోయాను!”

“ఓహో!... సరిగ్గా చూసివుంటే ఏమయ్యేదో?”

“మీ మొహం నాకు నచ్చలేదని కుండ బద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పివుండేదాన్ని”.

సరిగ్గా అదే సమయంలో - కూరల సంచీతో లోపలకు అడుగుపెట్టిన నారాయణ ఆమాటవిని కిసుక్కున నవ్వేశాడు.

“అచ్చర లచ్చలు ఇలువ చేసే మాట న్నారమ్మగోరూ!.. అదేం సిత్రమోగానీ అయ్య గారంటే పాలిచ్చే పశువుల కాణ్ణించి - పాలుతాగే పిసిబిడ్డల వరకూ అందరూ హడలే కదండీ!” కూరలసంచి ఆమెకు అందిస్తూ అన్నాడు.

“అవరోరించావులే!.. నకిలింపులు చాలించు!” - నారాయణపై కళ్ళెర్ర చేశాడు వీర భద్రం.

వస్తున్న నవ్వును చటుక్కున ఆపేశాడు నారాయణ.

“సిత్తం! తమరు ఉరిసిచ్చి ఎయ్యనంటే ఓ మాట సెప్పాలనుకుంటున్నాను బాబూ!” - వినయంగా చేతులు కట్టుకుని చెప్పాడు.

“ఏమిటో అఘోరించు!”

“తమరి ముకారవిందంలో ఏటి రాసుందో కానీ - ఆ మొకంలోకి సూత్తా సూత్తా తమర్ని ఎవరూ కూడా ఏదీ అడగలేరండీ!.. అడుగుదారనే వుంటదండీ!.. తీరా తమరి మొకం సూడగానే మాటపడిపోద్దండీ!”

“ఎందువల్లనో” - గర్వంగా చూస్తూ అడిగాడు వీరభద్రం.

“సిత్తం! అదే అర్థం కాదండిమరి!.. వుప్పుడు నేనున్నానండీ?... పాతికేళ్ళకాడినించీ తమరికాడ

సాయతేబంగారు రిజి

సుప్రసాదేన... వికషైనిమతే...
ఇద్దరమూ... మనవిద్దరమతే...

చూడోరు
పాతేలు

స్వలాభం
పారేలు

పనిసేత్తన్నాకదండీ!.. అయినా ఇప్పటికొచ్చి - ‘టవున్లో కొత్త సినిమా రిలీజైందీ సూసాత్తా - ఓ వదిప్పించండీ’ - అని ఎప్పుడైనా తవర్ని అడిగానండీ?... లేదు... అడగనండీ... అదంతే!” చెప్పాడు నారాయణ.

“అఘోరించావులే!.. పాలానికి దయచేసి పనిచూసుకో.. సినిమా చూస్తాడట సినిమా!.. హూ!” చిరాగ్గా చూసి - గబగబా డ్రస్ చేసుకుని గొడుగు చేతపట్టుకుని - బయటకు వెళ్ళబోతూ భార్యతో చెప్పాడు -

“పంచాయితీ కార్యాలయంలో మావల సంఘం మీటింగున్నది... పోయివచ్చేదను. మన రైతు ధాన్యము అమ్మగావచ్చిన సొమ్ము తెస్తాడు. తీసుకొని భద్రపరచు!”

బయటకొచ్చిన వీరభద్రం - గుమ్మంలో ఎదురుగా నిలబడివున్న గాడిదను చూసి రక్కున ఆగిపోయాడు.

“హూ! దుశ్శకునము!” - విను క్కుంటూ మళ్ళీ లోపలకు వచ్చేశాడు. కోటూ, కండువా తీసి కుర్చీపైన వేసి - అందులో కూలబడ్డాడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో - గుమ్మం ముందు కారాగింది. వీరభద్రం అటువైపు చూశాడు. అప్పటికి, కారుదిగి లోపలకు వస్తున్న చిదంబరం కనిపించాడు.

వీరభద్రానికి - చిదంబరం బాల్య స్నేహితుడు... అందుకే ఉత్సాహంగా ఎదురెళ్ళి అతనికి స్వాగతం చెప్పాడు -

“ఓ... చిదంబరమా!.. రమ్ము... రమ్ము! తమరి రాక విజయవాడనించేనా?”

ఆ వలకరింపు విన్న చిదంబరం నీరుకారిపోయాడు.

“అబ్బా! నీ ఇంటికొస్తే ఇదే ప్రాబ్లం వీరభద్రుడూ!.. గుప్పుల కాలంలోకి వెళ్ళి పోయిన ఫీలింగు వచ్చేస్తుంది నాకు!” - అంటూనే కుర్చీలో కూర్చున్నాడు వీరభద్రం ముసిముసిగా నవ్వేశాడు.

“కాస్త ఆ గ్రాంధికం కట్టిపెట్టి - వ్యవహారికం లో వ్యవహరించరా.. నీకు పుణ్యం వుంటుంది” మళ్ళీ అన్నాడు చిదంబరం.

“చూడు ఫ్రెండూ!.. నాకూ అట్లే వ్యవ హరించవలెనని అనిపిస్తుంది. కానీ బాల్యము నించీ వచ్చిన ధోరణి కదా?... పైగా మా పితృపాదులు రావ్ బహదూర్ - బలభద్రం గారునూ, వారి పితృదేవులు రామభద్రం గారున్నూ అలాగే మాటలాడేవారు. ఆ లక్షణమే మాకూ సంప్రాప్తించింది!” నవ్వుతూ బదు లిచ్చాడు వీరభద్రం.

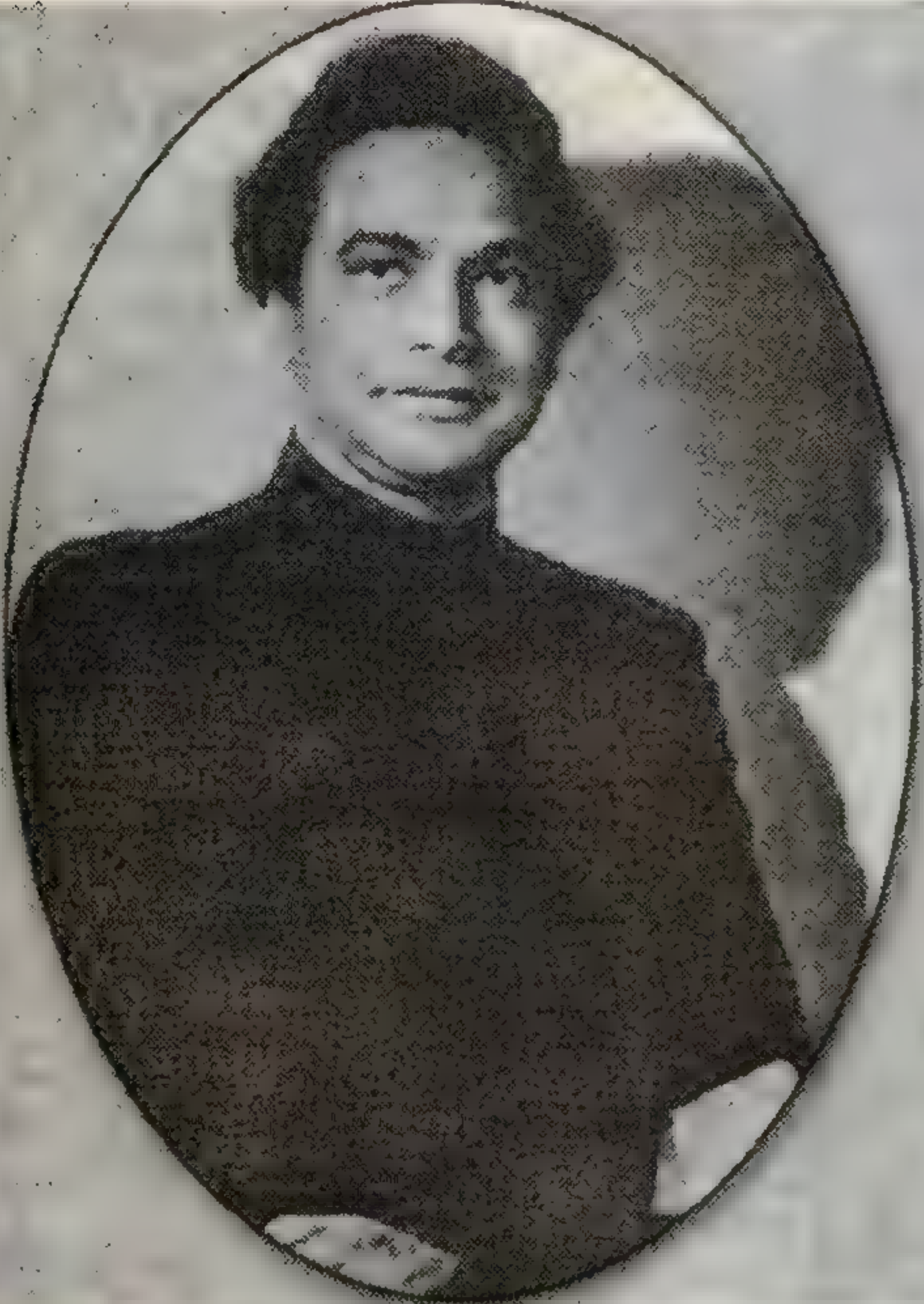
ఈలోగా పార్వతమ్మ కాపీ తెచ్చి ఇచ్చింది.

అందుకుంటూ అడిగాడు చిదంబరం -

-(ఇంకావుంది)

మీ వాడిని అడగడం పెద్ద కష్టంకే లో
—చదివిస్తున్నావని విన్నా.. నిజమేనన్న
మాట...!!

'పండిత' సంగీతాన్ని సర్వ జనరంజకం చేసిన

నీర్ సామ్రాట్ నౌషాద్

కె.ఎల్.పైగల్ నుంచి మహేంద్రకపూర్ వరకూ, నూర్జహాన్ నుంచి సుమన్ కళ్యాణ్ పూర్ వరకు, ఎందరో నేపథ్య గాయకుల ప్రతిభ లోతులను వెలికి తీసిన వ్యక్తి.

మరే సంగీత దర్శకుడూ సాహసించలేని పని - బడే గులాం ఆలీఖాన్, వండిట్ డి.వి.పలుస్కార్, అమీర్ఖాన్ వంటి వారిచే సినిమాల్లో పాడించడం - అతి సమర్థ వంతంగా చేసిన వ్యక్తి.

తను సంగీతం అందించిన సినిమాల్లో 9 గోల్డెన్ జూబిలీలు, 3 ప్లాటినం జూబిలీలు, 26 సిల్వర్ జూబిలీలు చేసుకోవడం తనివితీరా చూసిన వ్యక్తి.

అసాధారణమైన బాణీలు కట్టడంతో పాటు, అరుదైన చేపల్ని పట్టడంలోనూ ప్రవీణుడు.

ఇవన్నీ ఒకే మనిషి.

ఈయనెవరో అందరికీ తెలుసు. నమకాలీనులు సాధారణ న్రవంతిలో కొట్టుకుపోతే, తన న్రవంతిని తనే ఏర్పరచుకుని జీవితాంతం దానికి కట్టుబడి వున్న మహానుభావుడు, నౌషాద్ ఆలీ. 62 ఏళ్ల సినీ జీవితంలో 66 సినిమాలకు మాత్రమే సంగీతం అందించారంటేనే, ఆయన ప్రత్యేకత బోధపడుతుంది. 'ఈ రోజుల్లో రెండేళ్లలో 200 సినిమాలకు సంగీత దర్శకత్వం వహించే వారు కనబడుతున్నారు. మా రోజుల్లో ఒక్కొక్క బాణీ, ఒక్కొక్క పదం కుదరడానికి ఎన్నో నిద్రలేని రాత్రులు గడిపే వాళ్లం. అయినా ఈ నాటికీ నేను పరిపూర్ణత్వం కోసం వెతుకుతూనే ఉన్నాను.' అన్నారాయన తన సంగీత జీవితాన్ని వర్ణిస్తూ.

1919 డిసెంబర్ 25 న క్రీస్తు జన్మదినాన జన్మించిన నౌషాద్, ఆ కాలం నాటి చాలా మంది సినీ ప్రముఖుల్లాగే, తిండి, నిద్ర, వసతి లేని

రాత్రులు బొంబాయిలో గడిపి, చివరకు ఫేమ్ చంద్ ప్రకాశ్ దగ్గర అసిస్టెంట్ గా చేరారు. 1940లో 'ప్రేమ్ నగర్'కు సంగీతం అందించినా, 1944లో 'రతన్' సినిమాతో, నౌషాద్ కు విశేషమైన గుర్తింపు లభించింది. ఈ సినిమాలోని 'మిల్ కే బిచ్ డే గయీ అఖియా హాయ్ రామా (అమీర్ బాయి)', 'సావన్ కే బాదల్' (జాహరా అంబాలా, కరన్ దివాన్), అలాగే 'అన్ మోల్ ఘడి'లోని 'ఆవాజ్ దే కహా హై' (నూర్జహాన్, శ్యామ్) ఈనాటికీ రేడియో సిలోన్ లోను, వివిధ భారతిలోనూ చాలా తరచుగా వినిపిస్తుంటాయి. మనల్ని మురిపిస్తుంటాయి.

సంగీతదర్శకుడిగా నౌషాద్ అసాధారణ వ్యక్తిత్వం - ప్రతి గాయకుడిలోనూ, అతనికే లేదా ఆమెకే తెలీకుండా నిశ్చింతమై ఉన్న ప్రతిభలోతులను గుర్తించడంలోనూ, వెలికి తీయడంలోనూ ఉంది. అలాగే శాస్త్రీయ సంగీతానికి, సినిమా సంగీతానికి మధ్య ఉన్న సరిహద్దు రేఖలను తుడిపేయడంలో ఉంది. హిందుస్తానీ సంగీత సంప్రదాయం ప్రకారం వేళలను బట్టి, ఋతువులను బట్టి రాగాలు పాడే పద్ధతిని, సినిమాల్లో సన్నివేశాన్ని బట్టి, మూడ్ ని బట్టి ప్రయోగించిన సృజనాత్మకతలో ఉంది. తను మంచి సంగీతం అని భావించిన ప్రమాణాలకు జీవితాంతం కట్టుబడి ఉండి, ఏ పరిస్థితుల్లోనూ రాజీవడక పోవడంలోనూ, దాని కోసం సినీ జీవితం ఆనందంగా, హుందాగా నిష్క్రమించడం లోనూ ఉంది. అద్వితీయమైన కళాత్మక ప్రతిభ, అకళంకమైన వ్యక్తిత్వం కలిసి,

నౌషాద్ ను హిందీ చలన చిత్ర రంగంలో సాటిలేని కళాకారుడిగా నిలబెట్టాయి.

నౌషాద్ సినిమాల జాబితా చూస్తే, ఒక్కొక్క సినిమాలోనూ పాటల్ని గుర్తు తెచ్చుకుంటే, అతనికి శ్రోతలే కాదు, తోటి సంగీత దర్శకులు కూడ ఎంతో ఋణపడి వున్నారనీ, సినిమా పాటకు ఒక క్లాసిక్ స్థాయిని కల్పించడంలో అతని కృషి సమకాలీనులు చాలా మందికి ప్రేరణ ఇచ్చిందనీ అర్థమవుతుంది. 'బైజుబావరా' లో పాటల గురించి లతా మంగేష్కర్ ఆశ్చర్యపోతూ 'ఇంతకు పూర్వం ఎప్పుడూ నేను ఇలాంటి రాగ సంవిధానం వినలేదు. సినిమా సన్నివేశాలకు ఉచితమైనట్లుగా శాస్త్రీయ రాగాల్ని మారుస్తూనే, వాటి మూలాల్ని కాపాడడంలో నౌషాద్ కృతకృత్యుడయ్యారు' అంది. భైరవి రాగంలో సమకూర్చిన 'మొహా భూల్ గయే సావరియా' ఒక్కటి చాలు, లతా ఆశ్చర్యానందాలను అర్థం చేసుకోవడానికి. షాజహాన్, దర్జ్, దిల్లగీ, దులారీ, అన్ మోల్ ఘడి, అనోఖీ అదా, అందాజ్, ఆన్, జాదూ, దీదార్, శబాబ్ సినిమాల్లో పాటలు ఎంత పాతవైనా, ఈ నాటికీ హృదయంగమంగా

ఉండటానికి నౌషాద్ కు బాణీలు కూర్చడంలో ఉన్న అధికారమే కారణం. ఇందాజ్ చెప్పినట్లు, గాయకులలోని సామర్థ్యాన్నంతా వెలికి తీయడం ఆయన ప్రత్యేకత.

'షాజహాన్'లోని 'హాయే హాయే యే జాలిమ్ జమానా' లో సైగల్ గాత్రంలోని విషాద మాధుర్యం, దులారీలోని 'సుహానీ రాత్ థల్ చుకీ' లో రఫీ కంఠస్వరంలో వియోగభారం, అందాజ్లోని 'తోడ్ దియా దిల్ మేరా', తూనే అరే బేవఫా' లో లతా దుర్భర వేదన ఈనాడు అర్థ శతాబ్ది దాటిన తర్వాత కూడా అంతే తాజాగా ఉంటాయి.

అసలే క్లాసిక్ సంగీత కారుడైన నౌషాద్ సిని జీవితంలో అత్యద్భుత మజలీలు మదర్ ఇండియా(1957), మొగల్-ఎ-అజమ్(1960), గంగా జమునా(1961), మేరే మహబూబ్(1963). ముఖ్యంగా మొగల్ -ఎ-అజమ్, మేరే మహబూబ్ సినిమాల సంగీతం గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువే. ఒక పీరియడ్ సినిమాకు సంగీతం ఎలా చేయాలో మొదటి సినిమా ద్వారానూ, క్రమంగా ఆధునికతను సంతరించు కుంటున్న సంప్రదాయ కుటుంబాల్లోని యువతీ యువకుల ప్రణయగాధకు ఎలాంటి సంగీత నేపథ్యం ఉండాలో రెండవ సినిమాలోనూ తెలుసుకోవచ్చు.

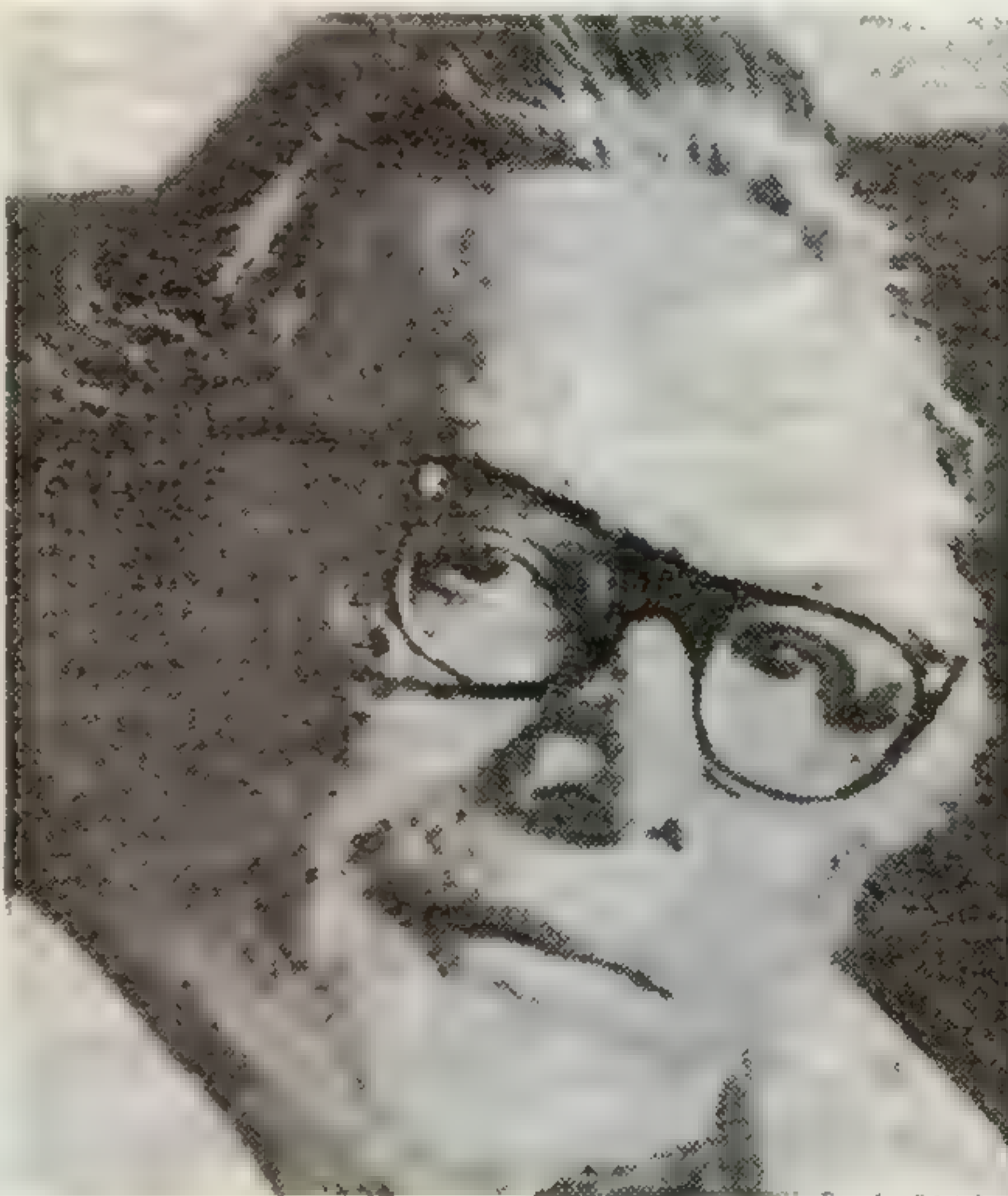
హిందీ చలన చిత్ర రంగంలో నేపథ్య సంగీతం ప్రాధాన్యాన్ని బహుశా అందరి కంటే ముందుగా గుర్తించింది నౌషాద్. మొగల్-ఎ-అజమ్ నుంచి టీ.వి. సీరియల్ టిప్పు సుల్తాన్ వరకు నౌషాద్ సినిమాలను చూసిన వారికి ఇది స్పష్టంగానే అర్థమవుతుంది. కాలానుగుణంగా పాశ్చాత్య సంగీతాన్ని వాడలేకపోయాడని ఆయన్ని నిందిస్తారు కానీ, నిజానికి సినిమా సంగీతంలో పాశ్చాత్యుల నాటేషన్ పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టింది ఆయనే. (ఆన్ సినిమా నాటేషన్ పుస్తకం కూడా ఉందిట.) అలాగే వంద వాయిద్యాల ఆర్కెస్ట్రాతో ఒక పాటను తయారు చేసింది కూడా మొదటిసారి నౌషాద్ ('ఆన్ సినిమాలో'). దాస్తాన్లో 'యే సావన్ రుత్ తుమ్ ఔర్ హమ్'(రఫీ, సురయ్యా) వింటే, ఇది నౌషాద్ బాణీనా అని ఆ పాశ్చాత్య బీట్ విని ఆశ్చర్యపోతాం. అంటే, నౌషాద్ చాలా మంది అనుకునేట్లు, సంగీత విషయంలో కరుకుదేలిన భారతీయవాది కాదు. వాయిద్యాలలో కూడా నౌషాద్ చేసిన ప్రయోగాలు తర్వాత చాలా మంది అనుసరించారు. ఫ్లాట్ను, క్లారిన్ట్ని కలపడం, సితార్ని, మాండోలిన్ని జతపరచడం, హిందీ సంగీతానికి ఆకార్షియన్ని పరిచయం చేయడం నౌషాద్ ఘనతల్లో కొన్ని మాత్రమే.

బహుశా నౌషాద్ ఉపయోగించినన్ని నేపథ్య గాయకుల కంఠాలు మరెవ్వరూ వాడి ఉండరు.

ఆయన పైకి తీసుకు వచ్చిన గాయకుల్లో సురయ్యా, ఉమాదేవి, మహేంద్రకపూర్ చెప్పుకో వాల్సినవారు. ఆయన సంగీతం పాడి, తమలోని వైవిధ్యాన్ని, సామర్థ్యాన్ని కొత్తగా కనుక్కున్న వారిలో ముఖ్యులు స్త్రీలలో జోహరాబాయి, నూర్జ హాన్, షంషాద్ బేగం, లతా మంగేష్కర్, పురుషుల్లో తలత్, రఫీ, ముఖేష్,

కొందరి దృష్టిలో సైగల్ కూడా. ముఖ్యంగా కొన్ని దశాబ్దాలు హిందీ చలన చిత్ర సంగీతాన్ని ఏలిన రఫీ, లతాలలో ఆ పరిణతి తీసుకురావడంలో ఆయన పాత్ర ఎంతో కీలకమైంది.

స్వయంగా తనే రఫీ అభిమానినని గర్వంగా

ఈనాటికీ చెప్పుకునే నౌషాద్, బైజుబావరా తో రఫీ జీవితాన్నే మార్చేశారు. 'మన్ తడపత్ హరి దర్శన్ కో ఆజ్', 'ఓ దునియాకే రఖ్ వాలే' ఈ రెండు పాటల్లోనూ, బాణీలోనే కాదు, పాడే విధానంలో రఫీ ప్రదర్శించిన వైవిధ్యం నౌషాద్ శిష్యురికం వల్లే సాధ్యమైంది. వీరిద్దరి కాంబినేషన్లో కొన్ని మాత్రమే చెప్పుకున్నా 'యే జిందగీకి మేలే (మేలా)', 'మాన్ మేరా ఎహసాన్'(ఆన్), 'ఓ దూర్కే ముసాఫిర్ హమ్ కో బి సాథ్ లేలే రే'(ఉరన్ ఖట్లా), 'జిందాబాద్ ఐ ముహబ్బల్ జిందాబాద్'(మొగల్-ఎ-అజమ్), యహీ అర్మాన్ లేకర్ ఆజ్ అపనే ఘర్ సే హమ్ నికలే (దీదార్), నైన్ లడ్గయీ హైతో మన్ వామా కసక్ హాయ్ బేకరీ (గంగా జమున), మధుబన్ మే రాధికా నాచేరే(కోహినూర్), మేరే మెహబూబ్

రఫీ, జైకిషన్ లతో నౌషాద్.

తుర్రే, ఐ హుస్నీ జరా జాగ్ తుర్రే ఇశ్కే జగాయే(మేరా మెహబూబ్), 'జిందగీ ఆజ్ మేరే నామ్ సే శరమాతీ హై'(సన్ ఆఫ్ ఇండియా), 'అప్నీ ఆజాది కో హమ్ హరగిజ్ మిటా సక్తే నహీ'(లీడర్), కోయి సాగర్ దిల్ కో బహలాతా నహీ (దిల్ దియా దర్ద్ లియా), కల్ రాత్ జిందగీ సే ములాకత్ హోగయి(పాల్కి), ఆజ్ పురానీ రాహ్ మే(అద్మీ), ఆజ్ కీరాత్ మేరే దిల్ కీ సలామీ లేలే (రామ్ ఔర్ శ్యామ్) అలా వెళ్తునే ఉంటుంది జాబితా.

అలాగే అందాజ్ లో 'ఉరాయే జా ఉన్ కే సితమ్', మొగల్-ఎ-అజమ్ లో 'ప్యార్ కియాతో డర్ నా క్యా' దగ్గర్నుంచి అన్ని పాటలూ, లతా పరిణామ క్రమంలో నౌషాద్ పాత్ర ఎంత ముఖ్యమైందో మనకు స్పష్టం చేస్తాయి.

నౌషాద్ది గొప్ప కవి హృదయం. అందుకే సాహిత్యంలో వైవిధ్యం ఉన్న ప్రక్రియల్లో అతని సంగీతం గొప్పగా రాణించింది. ఖవాలీలు (మొగల్-ఎ-అజమ్ లోని షంషాద్-లతా ల అత్యద్భుతమైన ఖవాలీలు), గజల్లు, నగ్మాలు నౌషాద్ ప్రతిభకు అద్దం పడతాయి.

1960 దశకం చివరి నుంచి నౌషాద్ సంగీతానికి అనువైన కథలు, గీత రచన, నటులు

శ్రీ ఆంధ్రాళ వైష్ణవ బ్రాహ్మణ వివాహ వేదిక

శ్రీ వైష్ణవ, ఇతర శాఖల బ్రాహ్మణ వధూవరులు దేశవిదేశ ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు, ఉద్యోగస్తులు, వ్యాపారస్తుల సంబంధములకై

సంప్రదించండి :

N.C. ఆంధ్రాళీ

16-11-579/3 గడ్డి అన్నారం, హైదరాబాద్ - 60.

ఫోన్ : 040 - 2406 6091,

సెల్ : 94404-01361

e-mail : sreevaishnava@hotmail.com

తగ్గారు. సాఫీ, సంఘర్ష వరకు తన స్థాయిని కొంతయినా నిలుపుకున్నా ఆ తర్వాత నౌషాద్ పాటలు (గవార్, లవ్ అండ్ గాడ్, ఆవాజ్ దే కహ్ హై, గుడ్డు) ఆయన స్థాయికి తగ్గవిగా లేవని శ్రోతలే కాదు, స్వయంగా నౌషాద్ గుర్తించారు. అందుకే మెల్లిగా తెర వెనక్కి తప్పుకున్నారు. ఈనాటికీ ఇంటర్వ్యూలలో, సినీ సంగీత కార్యక్రమాల్లో టీవీ ఛానెళ్లపై కనిపించినప్పుడు, ఈవ్యక్తికి హిందీ సినీ సంగీతం ఎంత ఋణవడివుందా అనిపించకమానదు. దాదా సాహెబ్ ఫాల్కే, పద్మభూషణ్ వంటి గౌరవాలు ఆయనకి రావడం అత్యంత సహజం. వాటికంటే ఎక్కువగా ఈనాటికీ

'న మిల్ తా గమ్ తో బరబాదీ కే అఫసానే కహ్ జాయే(లతా-అమర్ చిత్రం), ప్యార్ కియాతో డర్నా క్యా, మొహబ్బత్ కీ ఝూలీ కహనీ పే రోయే, సుహనీ రాత్ థల్ చుకీ(దులారీ), దుఃఖ్ భర్ దిన్ బిచడ్ భయ్యా(మదర్ ఇండియా), థూండ్ థూంథోరే సాజ్నా, దో హంసాంకా జోడా(గంగా జమునా) వంటి పాటలు వింటూ అవ్యక్తానందానికి గురయ్యే శ్రోతలు అన్ని తరాల్లోనూ, అసంఖ్యాకంగా ఉండటం నౌషాద్ గొప్పతనం. దుర్గమమైన శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని సినిమా సంగీతంగా ఎంతో అందంగా మలిచిన సంగీతశిల్పి నౌషాద్.

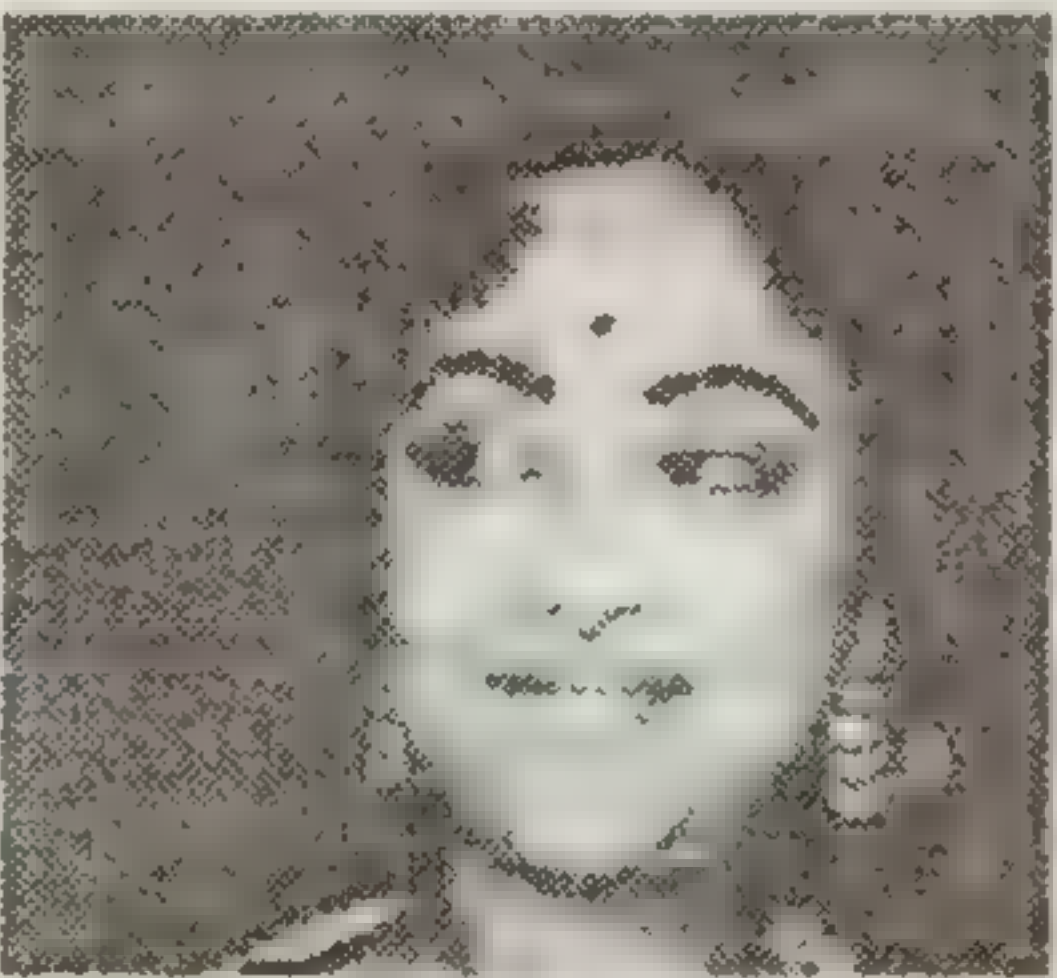
నౌషాద్ సంగీతంలో ఒక వైభవం ఉంటుంది. బాణీల్లో ఎంత సంక్లిష్టత ఉంటుందో అంత మాధుర్యమూ ఉంటుంది. విశాలమైన భవన ప్రాంగణాలు, ధగధగలతో జిగేల్పనిపించే షాండిలియిర్లా, రత్నఖచిత ఆసనాలు, ఆ కువచ్చని దువ్వుటి వరిచిన ఉద్యానవనాలు.....ఇంత సౌందర్య వైభవాన్ని.. వైభవంగాకాదు... దాన్ని ఆనందించి, మై మరచే ఒక రసహృదయుడి ఆలాపనగా మారిస్తే... అది నౌషాద్ 'పాట'. అందుకే ఆయన హిందీ చలన చిత్ర సంగీత సామ్రాజ్యానికి బాదుషా.

- మృణాళిని

1960

'దిల్ బి తేరా హమ్ బి తేరే' చిత్రం కోసం ముఖేష్ పాడిన 'ముర్ఖుకో ఇస్ రాత్ కీ తన్వాయీ మేఁ' ద్వారా కళ్యాణ్ జీ-ఆనంద్ జీలు హిట్ కొట్టారు. ఇదే చిత్రంలో 'అద్మీ గరీబ్ హో...సంభాలో దిల్ జరా...' మహేంద్ర కపూర్ తో గీతాదత్ కలిసి పాడారు. కళ్యాణ్ జీ-ఆనంద్ జీ ల కోసం గీతాదత్ పాడటం ఈ ఒక్క చిత్రానికే!

వీరే సంగీతం సమకూర్చిన 'థిల్లీ జంక్షన్' చిత్రం కోసం గుల్షన్ బావరా 'జాలిమ్ జమానే నే' గీతాన్ని రాశారు.

గీతాదత్

'కాలా బజార్' చిత్రం కోసం ఎస్.డి.బర్మన్ స్వర పరిచిన 'భోయా భోయా చాంద్', 'సచ్ హుయే సప్నె మేరే', 'రిమ్ జిమ్ కే తరానే లేకే', 'న మైఁ ధన్ చాహూఁ', 'అప్పి తో హర్ ఆహ్ ఇక్ తుఫాన్ హై', పాటలన్నీ హిట్స్! అలాగే దేవ్ ఆనంద్, సుచిత్రాసేన్ నటించిన 'బొంబై కా బాబు' చిత్రం కోసం స్వరపరిచిన 'చల్ రీ సజనీ', 'దేఖ్నే మేఁ భోలా హై', (ఏరువాక సాగాలోయ్ ట్యూన్) 'మంజిల్ కోసం స్వర పరిచిన 'యాద్ ఆ గయీ', 'చుప్పే చుప్పే', 'కుచ్ హమ్ కుచ్ తుమ్' పాటలు మంచి హిట్స్ అయ్యాయి.

'మేరా ఘర్ మేరే బచ్చే' చిత్రం కోసం సర్దార్ మాలిక్ స్వరపరిచిన 'చాంద్ కే దేస్', 'బహారోం సే పూఛో మేరే ప్యార్' పాటలు హిట్ అయ్యాయి. 'సారంగా' చిత్రం కోసం ముఖేష్ పాడిన 'సారంగా తేరీ యాద్ మేఁ' ను మాలిక్ కెరియర్లో అతి పెద్ద హిట్ గా పేర్కొనవచ్చు.

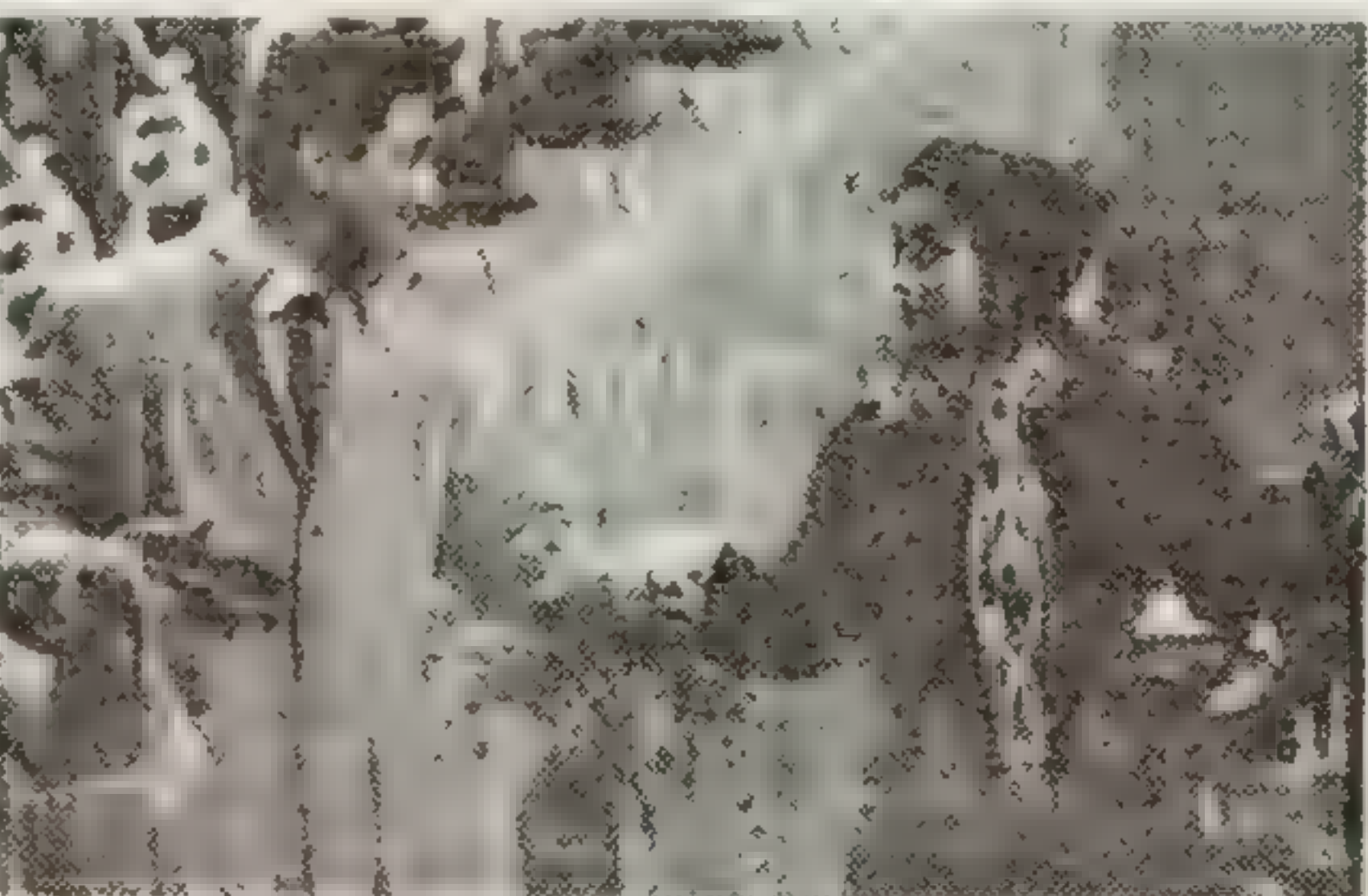
ఎస్. మొహిందర్ స్వర పరిచిన 'జమీన్ కే తారే' టైటిల్ ట్రాక్, ఎస్.ఎన్.త్రిపాఠీ రాజస్తానీ జానపద నేపథ్యంలో న్వరవరచగా లతా-ముఖేష్లు పాడిన 'తారే కాజలియాఁ బనా లూఁ' పాటలు ఈ సంవత్సరంలో హిట్ అయిన మరికొన్ని గీతాలు.

హిందీ చిత్ర సంగీతంలో ముఖ్యమైన ముగిసేవ

'కానూన్' చిత్రం కోసం సలిల్-చౌధురీ అందించిన బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ పాటలు లేకపోయినప్పటికీ ఓ చిత్రం సూపర్ హిట్ కాగలదని నిరూపించింది.

1961

శంకర్-జైకిషన్, హన్రత్, శైలేంద్రల కాంబినేషన్ తమ హవాను కొనసాగిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ సంవత్సరం వీరి కాంబినేషన్ లో వచ్చిన 'జబ్ ప్యార్ కిసీ సే హోతా హై', 'జంగ్లి', 'జిస్ దేశ్ మే గంగా బెహతీ హై', 'ససురాల్', కరోడ్ పతీ, రూప్ కీ రాణి చోరోఁ కా రాజా, బాయ్ ఫ్రెండ్, ఆస్ కా పంఛీ' వీరి ముద్రను స్పష్టంగా

'జబ్ ప్యార్ కిసీ సే హోతా హై' లో ఓ సన్నివేశం

పేర్కొనటం జరిగింది. 'జబ్ ప్యార్ కిసీ సే హోతా హై' లో శంకర్-జైకిషన్ పాటలన్నీ హిట్స్! 'యే ఆంఖ్ ఉఫ్ ఉమ్మా', 'సా సాల్ పెహలే', (తెలుగులో 'అందాల బొమ్మలాగ ముందునిలిచి వుంటివి' అనేపాటకు ఇన్ స్పిరేషన్) 'తేరీ జుల్ఫ్ సే జుదాయీ' తో పాటు టైటిల్ సాంగ్ ('ఆరాధన' (1969) చిత్రంలోని 'మేరే సప్నోం కా రాణి' పాటకు విజువల్ ఇన్ స్పిరేషన్ ఈ పాటే!) కూడా

సూపర్ హిట్స్! అయినా రెమ్మూనరేషన్ ఎక్కువ డిమాండ్ చేశారనే కారణంగా తన తదుపరి చిత్రానికి శం-జైలను రిపీట్ చేయటం లేదని నిర్ణాత, దర్శకుడు నాసిర్ హుస్సేన్ ప్రకటించి సంచలనం సృష్టించారు.

'ససురాల్' చిత్రం కోసం శంకర్-జైకిషన్ స్వర పరిచిన 'తేరీ ప్యారీ ప్యారీ సూరత్', 'ఎక్ సవాలే మైఁ కరూఁ', 'జానా తుమ్మారే ప్యార్ మేఁ', 'సతా లే ఏ జహాఁ', 'కరోడ్ పతీ' చిత్రంలోని 'పెహలే ముర్ఖీ హుయి కే అండా', 'రూప్ కి రాణి చోరోఁ కా రాజా' సినీమాలో 'తుమ్ తో దిల్ కే తార్', 'బాయ్ ఫ్రెండ్' చిత్రంలో 'ధీరే ఛల్ ధీరే ఛల్ హే బీగీ హవా', 'ఆస్ కా పంఛీ' చిత్రంలో 'తుమ్ రూతీ రహో మై మనాతా రహూఁ' పాటలు మ్యూజికల్ గా హిట్ అయ్యాయి.

అయితే ఈ సంవత్సరం వారికి చక్కటి గుర్తింపు తెచ్చిన చిత్రం 'జంగ్లి'. షమ్మీకపూర్ ఆల్టైమ్ హిట్స్ లో ఒకటిగా చెప్పుకునే ఈ

'జంగ్లి' చిత్రంలో షమ్మీ కపూర్, సైరాబానూ

చిత్రంలోని అన్ని పాటలూ హిట్ కావటమే కాదు 'యాహూఁ, చాహే కోయీ ముర్ఖు జంగిలీ కహే' పాట ద్వారా ఇంటర్నెట్ ల గురించి తెలియని రోజుల్లోనే యాహూ అనే పదాన్ని బాగా పాపులర్ చేసింది ఈ చిత్రమే. 'అయ్యయ్యో కరూఁ మైఁ క్యా నూకూ నూకూ' గీతం ఇంకో హిట్. సైరాబానూకు టాప్ స్టార్ స్థాయి గుర్తింపు వచ్చింది. రఫీ, లతా లు విడివిడిగా పాడిన 'ఎహసాన్ తేరా హోగా ముర్ఖు' పాట కూడా హిట్ అయింది.

- (వచ్చే సంచికలో మరికొంత)

నానాద్ హాట్స్

చిత్రం: బైజా బవరా

గానం: లతా

రచన: షకిల్ బదయూని

మొహా భూల్ గయే సావరియా
భూల్ గయే సావరియా
భూల్ గయే సావరియా
అవన్ కహ్ గయే అజహూ న ఆయే
లేలీ న మేరి ఖబరియా
భూల్ గయే సావరియా
దిల్ కో దియే క్యోం దుఖ్ విరహ్ తే
తోడ్ దియే క్యోం మహల్ బనా తే
ఆస్ దిలాతే ఓ బేదర్
ఫేర్ లీ కాహ్ నజరియా
మొహా భూల్ గయే సావరియా
భూల్ గయే సావరియా
నైన్ కహ్ రో రో తే సజనా
దేఖ్ చుకే హమ్ ప్యార్ కా సపనా
ప్రీత్ హై ఝూటీ, ప్రీత్ హై ఝూటీ హై సారీ నగరియా
మొహా భూల్ గయే సావరియా
భూల్ గయే సావరియా

చిత్రం: రామ్ జోర్ శ్యామ్

గానం: రఫీ

రచన: షకిల్ బదయూని

యే రాత్ జైసే దుల్హన్ బన్ గయీ హై చిరాగోం సే
కరూంగా ఉజాలా మై దిల్ తే దాగోం సే
ఆజ్ కీ రాత్ మేరే, దిల్ కీ సలామీ లే లే
దిల్ కీ సలామీ లేలే
కల్ తేరి బక్షి సే దీవానా చలా జాయేగా
షమ్మా రహ్ జాయేగీ పర్వానా చలా జాయేగా ||ఆజ్||
తేరి మెహఫిల్ తేరే జల్వే హో ముబారక్ తుర్పుకో
తేరి ఉల్త తే నహీ ఆజ్ భీ ఇన్కార్ ముర్పు
తేరా మయే-ఖానా సలామత్ రహ్ యే జాన్-ఎ-వఫా
ముస్సురాకర్ తూ జరా దేఖ్ లే ఇక్ బార్ ముర్పు
ఫిర్ తేరే ప్యార్ కా మస్తానా చలా జాయేగా ||కల్ తేరి||
మైనే చాహ్ కి బతా దూ మై హాకీకత్ అవ్నీ
తూనే లేకిన్ న మేరా రాజ్-ఏ-ముహబ్బత్ సమ్మర్నా
మేరి ఉల్రున్ మేరే హలాత్ యహ్ తక్ పహుచే
తేరి ఆంఖో నే మేరే ప్యార్ కో నఫీరత్ సమ్మర్నా
అబ్ తేరి రాహ్ సే బేగానా చలా జాయేగా ||కల్ తేరి||
తూ మేరా సాథ్ న దే రాహ్-ఏ-ముహబ్బత్ మే సనమ్
చల్తే చల్తే మై కిసీ రాహ్ పే ముడ్ జావూంగా
కహ్కశా చాంద్ సితారే తేరే చూమేంగే కదమ్
తేరే రస్తే కీ మై ఎక్ ధూల్ హూ ఉడ్ జావూంగా
సాథ్ మేరే మేరా అఫ్సానా చలా జాయేగా

చిత్రం: మేరే మెహబూబ్

గానం: రఫీ

రచన: షకిల్ బదయూని

మేరే మెహబూబ్ తుర్పు మేరి ముహబ్బత్ కీ కసమ్
ఫిర్ ముర్పు నర్గిసీ ఆంఖో కా సహారా దే దే
మేరా భోయా హూవా రంగీన్ నజారా దే దే ||మేరే మెహబూబ్||
భూల్ సక్తీ నహీ ఆంఖో వో సుహానా మంజర్
జబ్ తేరా హుస్న్ మేరే ఇష్క్ సే టక్రాయా థా
జెర్ ఫిర్ రాహ్ మే బఖరే యే హజారోం నగ్మే
మై వో నగమే తేరి ఆవాజ్ కో దే ఆయా థా
సాజ్-ఏ-దిల్ కో ఉన్నీ గీతోం కా సహారా దే దే||మేరా భోయా||
యాద్ హై ముర్పుకో మేరి ఉప్త కీ పహలీ వో ఘడి
తేరి ఆంఖో సే కోయీ జామ్ పియా థా మైనే
మేరే రగ్ రగ్ మే కోయీ బర్ఫ్ సి లహరాయీ థీ
జబ్ తేరే మర్మలీ హాథోం కో ఛువా థా మైనే
ఆ ముర్పు ఫిర్ ఉన్నీ హాథోం కా సహారా దే దే||మేరా భోయా||
మైనే ఇక్ బార్ తేరి ఎక్ రులక్ దేఖ్ హై
మేరి హసీరత్ హై కి మై ఫిర్ తేరా దీదార్ కరూ
తేరే సాయే కో సమర్పు కర్ మై హసీ తాజ్మహల్
చాంద్నీ రాత్ మే నజరో సే తుర్పు ప్యార్ కరూ
అవ్నీ మహకీ హుయీ జల్వోం కా సహారా దే దే ||మేరా భోయా||
ఘండతా హూ తుర్పు హర్ రాహ్ మే హర్ మెహఫిల్ మే
ధక్ గయే హై మేరి మజ్బూర్ తమన్నా తే కదమ్
ఆజ్ కా దిన్ మేరి ఉమ్మిద్ కా హై అఖీర్ దిన్
కల్ న జానే మై కహ్ జెర్ కహ్ తూ హో సనమ్
దో ఘడి అవ్నీ నిగాహోం కా సహారా దే దే||మేరా భోయా||
సామనే ఆ తే జరా పర్దా ఉరా దే రుఖ్ సే
ఇక్ యహీ మేరా ఇలాజ్-ఏ-గమ్-ఏ-తన్హాయి హై
తేరి పురకత్ నే పరేషాన్ కియా హై ముర్పుకో
అబ్ తో మిల్ జా కి మేరి జాన్ పే బన్ ఆయీ హై
దిల్ కో భూలీ హుయీ యాదో కా సహారా దే దే ||మేరాభోయా||

చిత్రం: దిల్ దియా దర్ద్ లియా

గానం: రఫీ

రచన: షకిల్ బదయూని

కోయీ సాగర్ దిల్ కో బెహలాతా నహీ ||2||
బేఖుద్ మే భీ కరార్ ఆతా నహీ ||కోయీ||
మై కోయీ పత్థర్ నహీ ఇన్సాన్ హూ ||2||
కైసే కహ్ దూ గమ్ సే ఘబ్దరాతా నహీ ||కోయీ||
కల్ తో సబ్ థే కారవా తే సాథ్ సాథ్ ||2||
ఆజ్ కోయీ రాహ్ దిఖ్లాతా నహీ ||కోయీ||
జిందగీ తే ఆయినే కో తోడ్ దో ||2||
ఇన్మే అబ్ కుచ్ భీ నజర్ ఆతా నహీ ||కోయీ||

కరెంటు

మీటర్

- బచ్చవర్రాజు

ఉదయం ఏడుగంటలయ్యింది. అప్పుడే వచ్చిన పేపర్ అందుకుంటూ ఓసారి హాల్లోని కరెంటుమీటర్ వంక చూసాను. నిన్నటికీ, ఈ రోజుకీ ఆరు యూనిట్లు కాలినట్లుగా చూపిస్తోంది. గుండె గుభేలుమంది. యింట్లో కూలర్ గాని, ఫ్రిజ్ గాని, గీజర్ గాని లేకపోయినా, కరెంటు అంత దారుణంగా ఎలా కాలిపోతోందో అర్థం గావడం లేదు. కోడలు పురిటికెళ్లింది. అబ్బాయి బిజినెస్ రీత్యా సరిగ్గా యింట్లోనే వుండడు. యిక వుంటున్నది నేనూ, నా శ్రీమతి మాత్రమే. సుమారు నెలకు రెండువందల యూనిట్లు కాలుతూ, నా పెన్షన్ డబ్బులు అతి దారుణంగా మింగేస్తున్న మా కరెంటుమీటర్ వంక కనిగా చూశాను. యింతలో శ్రీమతి టీ తో వచ్చింది.

“ఇదిగో... నేనింట్లో లేనప్పుడు మన కరెంటు ఎవరికైనా అమ్మేస్తున్నావా?” కంఠం పెద్దది చేసి అడిగాను - టీ కప్పు అందుకుంటూ.

“ఛా! వూరుకోండి. అవేం మాటలు? నేను కరెంటు అమ్ముకోవడమేంటి?” శ్రీమతి కూడా గట్టిగానే సమాధానం చెప్పింది.

“కాకపోతే మన పెరటి వైపున్న మీ బాబాయ్ కొడుకు పెట్టిన సా మిల్లుకు గానీ, ఆ ప్రక్కనే వేలు విడిచిన నీ మేనత్త కొడుకు నడిపే సినిమా థియేటర్ కు గానీ, వాళ్ళ కరెంటు పోయినప్పుడల్లా మన యింట్లోంచి కరెంటు లాక్కోమని లైసెన్స్ యిచ్చేశావా?” యింకాస్త గట్టిగా అడిగాను.

“అంత సీనేం లేదు. ఊరికే ఎందుకు కారాలూ మిరియాలూ నూర్తారూ” అంది శ్రీమతి కళ్ళ నీళ్ళతో.

“లేకపోతే మనం యిద్దరమేవున్న యీ కొంపలో కరెంటు ఎందుకంత దారుణంగా కాలిపోతోంది మరి?” కాస్త నెమ్మదిగా అడిగాను ఈసారి.

“నా చేత్తో నేను, ఆ టీ.వీ కూడా పెట్టుకోను తెలుసా మీకు?” అంటూ ప్రకటించింది శ్రీమతి రుసరుసలాడుతూ.

“అయితే ఈ మీటర్ ఏదో ‘బకాసుర్’ కంపెనీకి చెందిందంటావా? ఊళ్లోవాళ్ళు కాల్చిన కరెంటునంతా లాగేసుకొని, రీడింగ్ పేరుతో నా

కొంప ముంచేస్తోంది!?” నాలోనేనే గొణుక్కున్నాను.

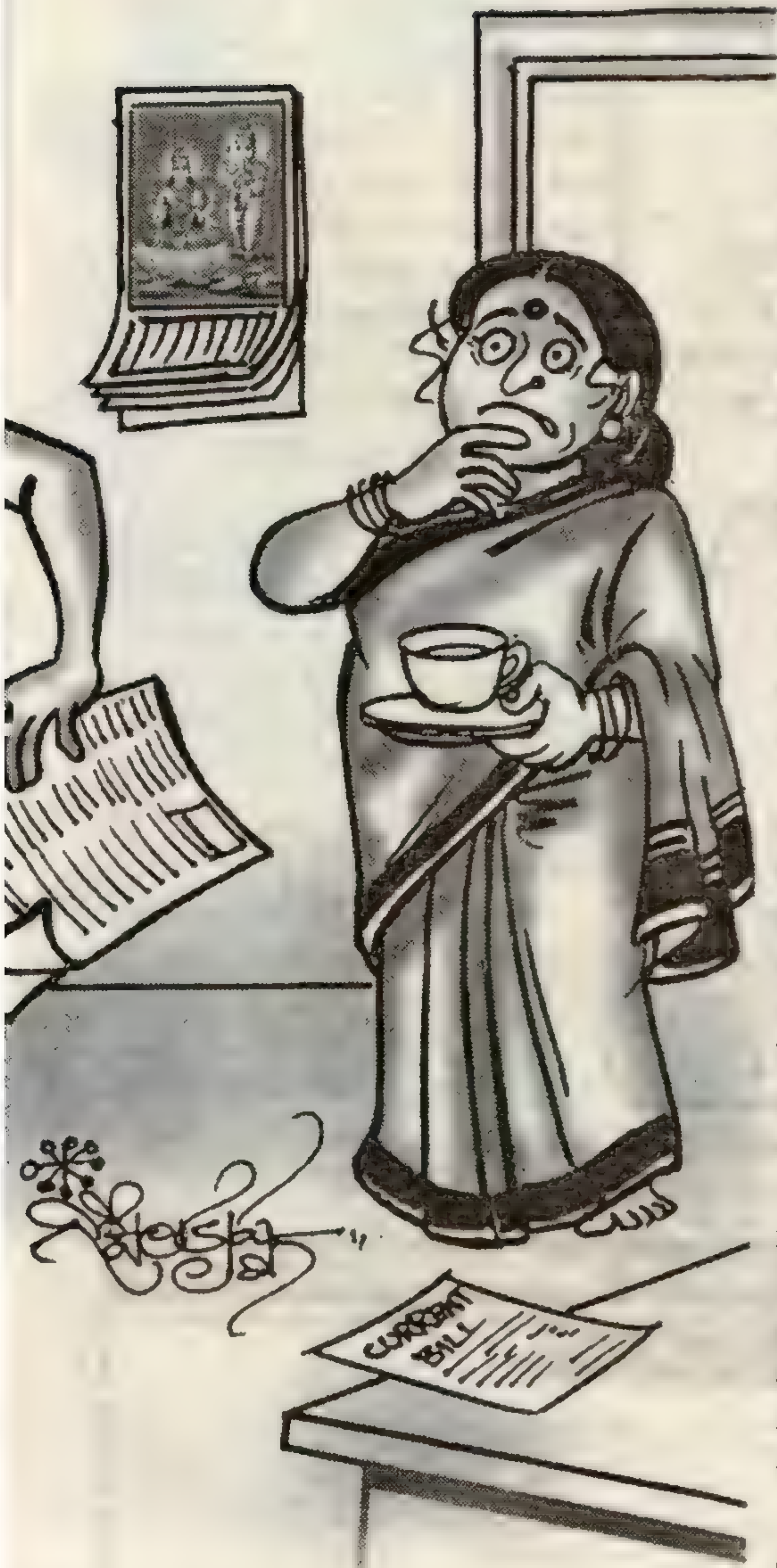
“ఏమోమరి! కంప్లైంట్ యివ్వమంటే యివ్వరాయో! అందుకు అనుభవించక తప్పుతుందా?” అంది శ్రీమతి నా వంక గుచ్చి చూస్తూ.

“అవును. అదీ పాయింటే!” అంటూ వెంటనే ఓ తెల్లకాగితం, పెన్నూ అందుకున్నాను.

శ్రీ ఎలక్ట్రికల్ యింజనీర్ గార్ని, అయ్యా,

సర్వీస్ కనెక్షన్ నెంబరు 36710 తాలూకు కరెంటుమీటర్, అతి ఘోరంగా తిరిగిపోతూ, మమ్మల్ని రంపపు కోతకు గురిచేస్తున్నది. కేవలం యిద్దరమే వుంటున్న మా మధ్యతరగతి కుటుంబం, కరెంటు బిల్లుల దెబ్బకు తట్టుకోలేక అల్లల్లాడిపోతున్నాం. దయచేసి బకాసురుని అంశతో వెలసిన, యీ కరెంటు మీటర్ ను మార్చి మమ్మల్ని ఆదుకోగలరు.

అంటూ కంప్లైంట్ ను రాసి పోస్ట్ చేశాను.

డిపార్ట్మెంట్ నుంచి ఉలుకూలేదూ పలుకూ లేదు. నాకు విచ్చెక్కడం మొదలుపెట్టింది.

ఓ రోజు నేను ఈజ్ ఛైర్లో కూర్చుని 'పేవర్' చదువుతుంటుంటే ఎవరో వచ్చినట్లు అలికిడైతే తలఎత్తి గుమ్మం వైపు చూశాను.

కరెంటు రీడింగ్ వాళ్లు గేటు తీసుని వస్తున్నారు. నేను లేచి వీధి తలుపు తీశాను. యింతలో నా బుర్రలో తళుక్కున ఓ ఆలోచన మెరిసింది. దానిని ఆచరణలో పెట్టాలనుకున్నాను. ఆ వచ్చిన యిద్దరిలోనూ ఓ వ్యక్తి మధ్య వయస్సులో వుంటే, మరొకతను ఇరవై ఏళ్ళ కుర్రాడు. మధ్యవయస్సుగల వ్యక్తి రీడింగ్ చూడబోతుంటే, నేను నెమ్మదిగా అతని భుజం తట్టాను. ఆ వ్యక్తి నా వంక చూశాడు.

"బాబూ! పెన్షన్ మీద బ్రతుకున్న వాణ్ణి. వచ్చే నెల మా బంధువులు తాలూకు యిళ్లల్లో చాలా పెళ్ళిళ్లు వున్నాయి. ప్రయాణపు ఖర్చులూ, బహుమతుల ఖర్చులూ తట్టుకోవాలి. వాటినుంచి తప్పించుకోడానికి కాస్త యీ నెల ఓ యాభై యూనిట్లు ఎక్కువ వేసి పుణ్యం కట్టుకో నాయనా!" అన్నాను అతనిని బ్రతిమాలుతూ.

"సార్! రీడింగ్ ఎక్కువైతే ఫరవాలేదు. తక్కువ వెయ్యమంటేనే రిస్క్. అంచేత దానికి అంతగా బ్రతిమాలనవసరం లేదు. యాభై యూనిట్లు ఎక్కువ కాల్చినట్లు రీడింగ్ నోట్ చేస్తున్నాను." అన్నాడావ్యక్తి చిరునవ్వుతో.

నా జేబులోంచి ఓ పదిరూపాయల నోటు తీసి నెమ్మదిగా అతని షర్ట్

జేబులో కుక్కాను. దానికావ్యక్తి హుషారుగా ఆ నోటు వంక చూసి, బయటకు దారి తీశాడు. అతని వెంట వచ్చిన కుర్రాడు కూడా బయటకు నడిచాడు.

ఆ మధ్యవయస్సువ్యక్తి వెళ్లిపోయే ముందు తన చంకలో పెట్టుకొన్న, తాను నోట్ చేసిన రీడింగ్ పుస్తకాన్ని ఓసారి నాకు చూపించి మరీ వెళ్ళాడు. ఆ వ్యక్తి నా మాట మన్నించి యాభైయూనిట్లు ఎక్కువ వేసినట్లు, ఓసారి మీటర్ వంక చూసి నిర్ధారించుకున్నాను.

ఈ తతంగం ముగిసిన ఓ గంట తర్వాత, మా బావమరిది కొడుకు సతీష్ అమలాపురం నుంచి ఆదరాబాదరాగా మా యింట్లోకి ప్రవేశించాడు.

వస్తూనే "మావయ్యగారూ! మా చెల్లాయి ఉపకి అబ్బాయి పుట్టాడు. మిమ్మల్ని, అత్తయ్యనీ వెంటనే తోడుపెట్టుకుని రమ్మని అమ్మా, నాన్నా పంపించారు" అన్నాడు ఒగురుస్తూ.

యింతలో శ్రీమతి వంటింట్లోంచి హాల్లోకి వస్తూ "నరేరా! అలాగే వస్తాం. ముందు భోజనానికి లే" అంటూ లోపలకు తీసుకు వెళ్ళింది.

యిలా యిల్లు వదిలి వెళ్ళడం కూడా నా వధకానికి ఒక విధంగా మంచిదే అని అనుకున్నాను మనసులో.

భోజనాలయ్యాక అంతా అమలాపురం బస్ ఎక్కాం.

* * *

మా బావమరిది పట్టుపట్టడం వల్ల అక్కడే ఓ వారం రోజులు వుండిపోక తప్పలేదు. ఎనిమిదో రోజున యింటికి రాగానే, ప్రక్రింటి వాళ్ళబ్బాయి కరెంటుబిల్లు తీసుకువచ్చి నాకందించాడు. స్పాట్ బిల్లింగ్ పద్ధతి యింకా మామూలు రానందున యిల్లు తాళం వేసి వుండటంతో మా కరెంటు బిల్లు ప్రక్రింటి వాళ్ళకిచ్చినట్లు తెలిసింది. ఓసారి బిల్లువంక చూసాను. రీడింగ్

వారం రోజులు గడిచాయి. ఏ విధమైన రెస్పాన్స్ రాలేదు. కరెంటు డిపార్ట్మెంట్ మీద విసుక్కుంటూ...

అయ్యా,

నేను, మా కరెంటు మీటర్ అతి దారుణంగా తిరిగిపోతూ, హెచ్చురీడింగ్లతో నా కొంప గుల్ల చేస్తున్నదనీ, దానిని మార్చి మరో కొత్త మీటర్ వెయ్యగలందులకు లోగడ మీకు విన్నవించడం జరిగింది. అయితే, మీరు యింతవరకూ ఏ చర్య తీసుకోలేదు. దయచేసి నా యీ విన్నపమును మన్నించి, ఆ మీటర్ స్థానంలో మరో కొత్తమీటర్ వేయించి పుణ్యం కట్టుకోగలరు.

అంటూ తిరిగి మరో కంప్లైంట్ రాసి పోస్ట్ చేశాను.

* * *

మరో పదిరోజులు గడిచాయి. ఎలక్ట్రిసిటీ

మీ అమాయకత్వం కూలా!...ఎంత చెప్పులపోపు ఓపెనింగ్ అయితే మాత్రం ఈ దండు మీ మెల్లో వస్తే మీరెలా వూగుకున్నారండీ ??

యాభై యూనిట్లు ఎక్కువ పడి దానికి తగ్గట్టుగానే చార్జీలమొత్తం చూపించారు. యింకా నా వేధకం ఆచరణలో పెట్టాలనుకొని, ఓ కాగితం పెన్నా తీసున్నాను.

ఎలక్ట్రికల్ యింజనీర్ గార్ని,
అయ్యా,

లోగడ నా కరెంటు మీటర్ చాలా స్పీడుగా తిరుగుతూ నన్ను బిల్లుల మోతతో యిల్లు అమ్ముకునే వరిస్థితికి లోనయ్యేటట్లు చేస్తుందనీ దానిని మార్చి కొత్త మీటర్ వేయించమనీ, రెండు కంపైంట్లు యిచ్చి వున్నాను. తమరు వాటిని లెక్కచెయ్యలేదు. ప్రస్తుతానికి మీరు కొత్తమీటర్ వెయ్యనవసరం లేదు. ఎందుకంటే ఈ మధ్య మా మీటర్ నా పాలిటి "బంగారపు గని"గా మారినది. క్రిందటి వారం తీసిన రీడింగ్తో, ఈ రోజు రీడింగ్ పోల్చి చూస్తే, ఓ యాభై యూనిట్లు వెనక్కి తిరుగుతున్నట్లుగా రీడింగ్ చూపిస్తోంది. గనుక దయ వుంచి నా యిదివరకటి కంపైంట్స్ రద్దుపరుస్తూ యీ మీటర్నే వుంచ ప్రార్థన.

ఆ మర్నాడు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలయ్యింది. మా యింటిముందు ఓ జీపు,

వ్యానూ ఆగినట్లు శబ్దం అయ్యింది. మా ఆవిడ కు వినబడేలా కేకేశాను - అందులోంచి ఓ పదిమంది మనుషులు దిగి, విజయగర్వంతో హుషారుగా.

మా యింట్లోకి రావడం మొదలుపెట్టారు. నేను గబగబాలేచి, వీధి తలుపు తీశాను. నన్ను త్రోసుకుంటూ అంతా మీటర్ వైపు నడిచారు. ఒకాయన తన చేతిలోని పైలు తిరగేస్తూ ఓసారి మీటర్ వంక చూసి "వాట్ రెండువేల నూట యాభై రెండు యూనిట్లు రికార్డ్ అయితే యిప్పుడు రెండువేల నూట నాలుగు యూనిట్లు చూపిస్తోంది. నలభై ఎనిమిది యూనిట్లు బ్యాక్ రన్నింగ్. కమాన్! చేంజ్ దిస్ బ్లడ్ మీటర్!" అంటూ మీటర్ సీట్లు చెక్ చేస్తూ, తన సిబ్బందికి హుకుం జారీ చేశాడు.

అంతే పదినిముషాల్లో పాత మీటర్ లాగి పారేసి ఓ అట్టపెట్టెలో ప్యాక్ చేసివున్న కొత్త మీటర్ను తీసి ఆ స్థానంలో బిగించేశారు. ఓ వ్యక్తి ఓ పుస్తకం తెరచి అందులోనన్న సంతకం పెట్టమన్నాడు. నేను ఏమీ మాట్లాడకుండా సంతకం పెట్టాను. నన్ను ఏ ఒక్కరూ ఏమీ అడగలేదు.

మరి కొన్ని క్షణాల్లో ఎలా వచ్చినవాళ్ళు అలాగే వెళ్లిపోయారు.

"ఏ, వోయ్... సాయంత్రం ఫస్ట్ షోకి ఓ రెండు టికెట్లుంచమని మీ మేనత్త కొడుకుకు చెప్పు.... సిన్మాకెళ్లాం" అంటూ

'హాసం' పోస్ట్ ద్వారా మీ ఇంటికి రావాలంటే చందాతో పాటు ఈ క్రింది కూపన్ ను నింపి పంపండి

SUBSCRIPTION/RENEWAL COUPON

Name : Age: Profession:

Address:

..... Ph. No. (O) (R) email:

I am enclosing DD/Cheque. payable at HYDERABAD or M.O. Receipt No..... Dated for Rs. 200/- favouring HUMMUS INFOWAY (P) Ltd., for Subscription/Renewal (incl. Postal Charges) of 24 issues of 'HAASAM HAASYA SANGEETHA PATHRIKA' starting from Issue No.....(..... month, 2003)

Date:

Signature

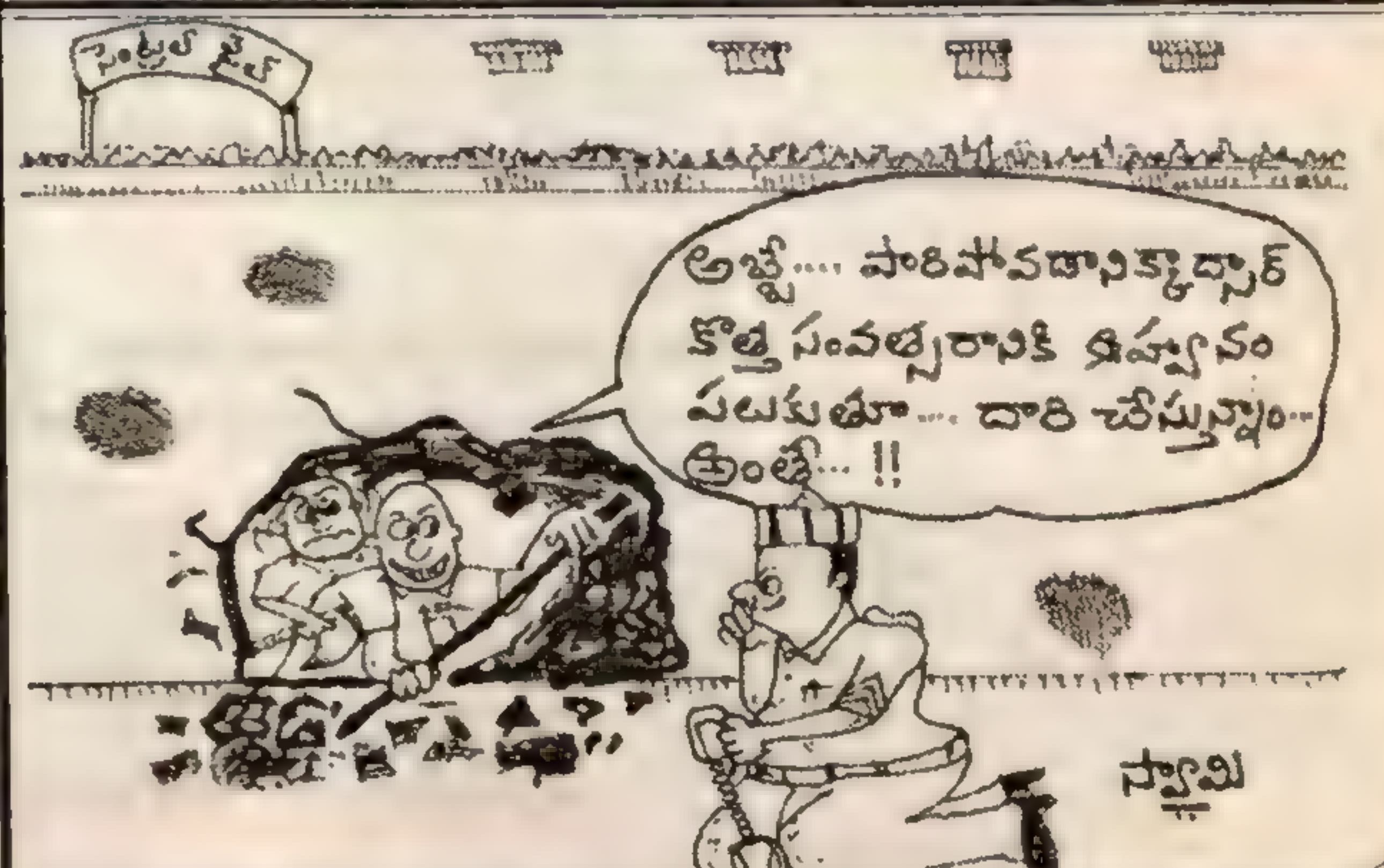
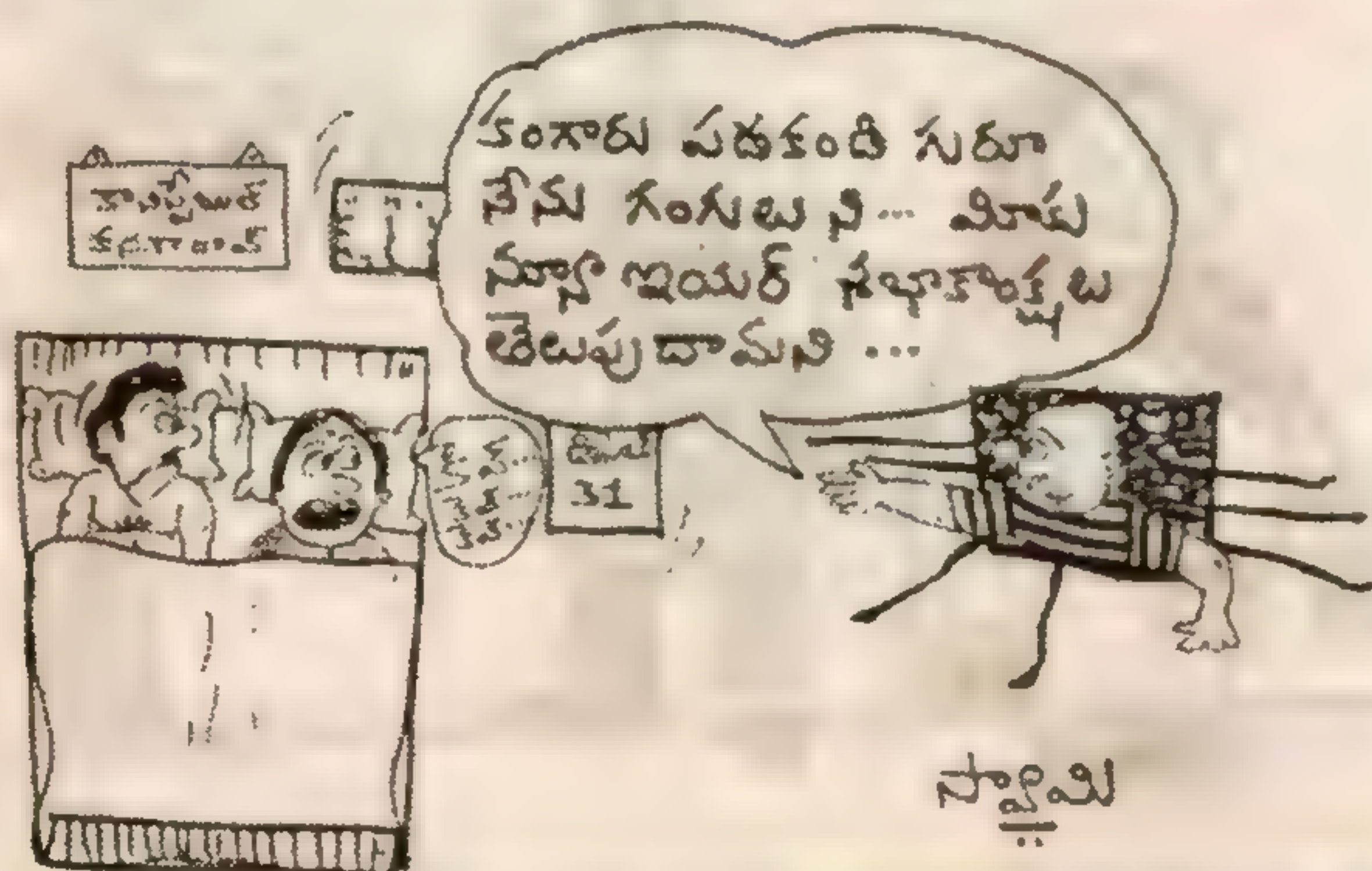
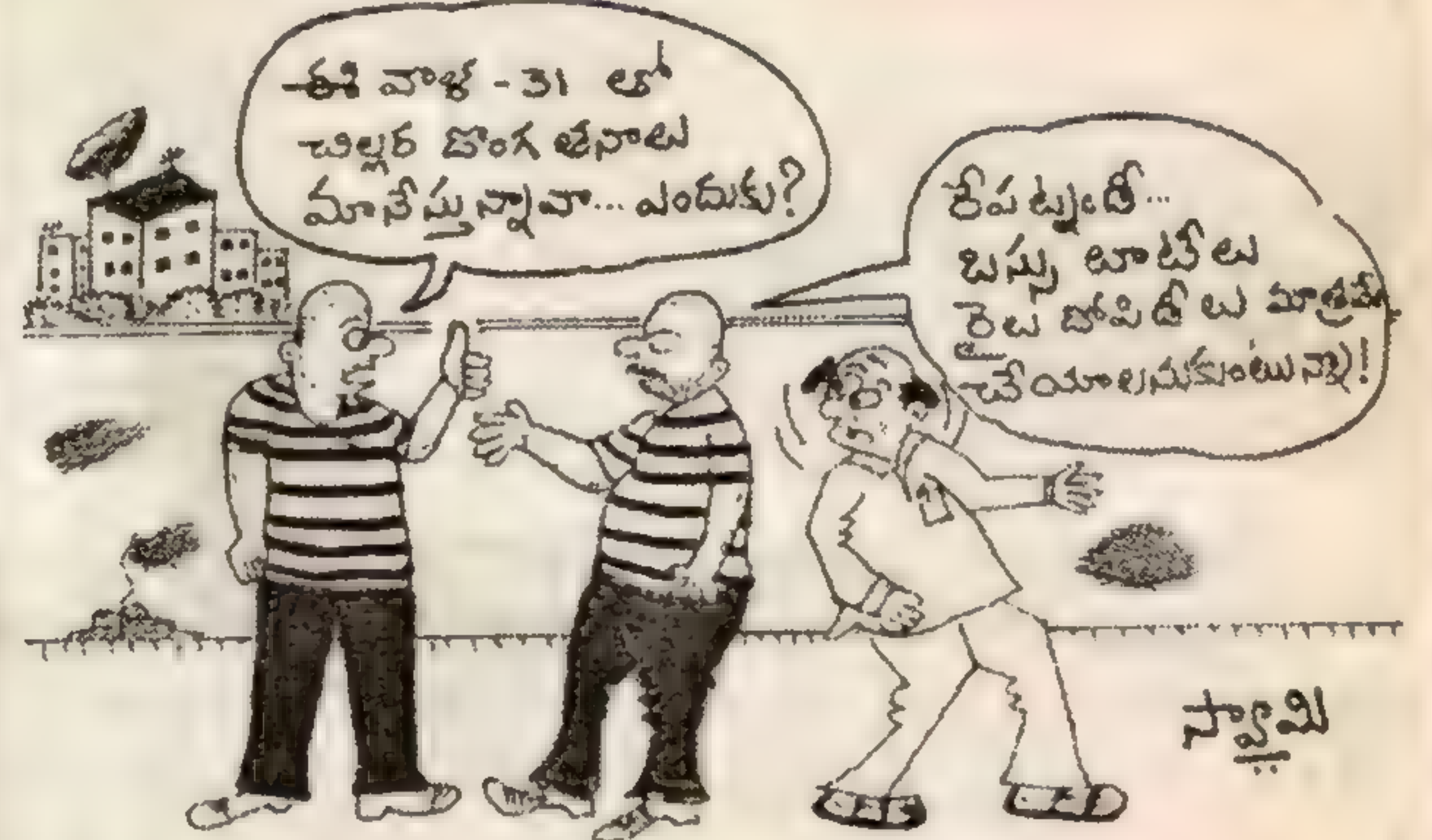
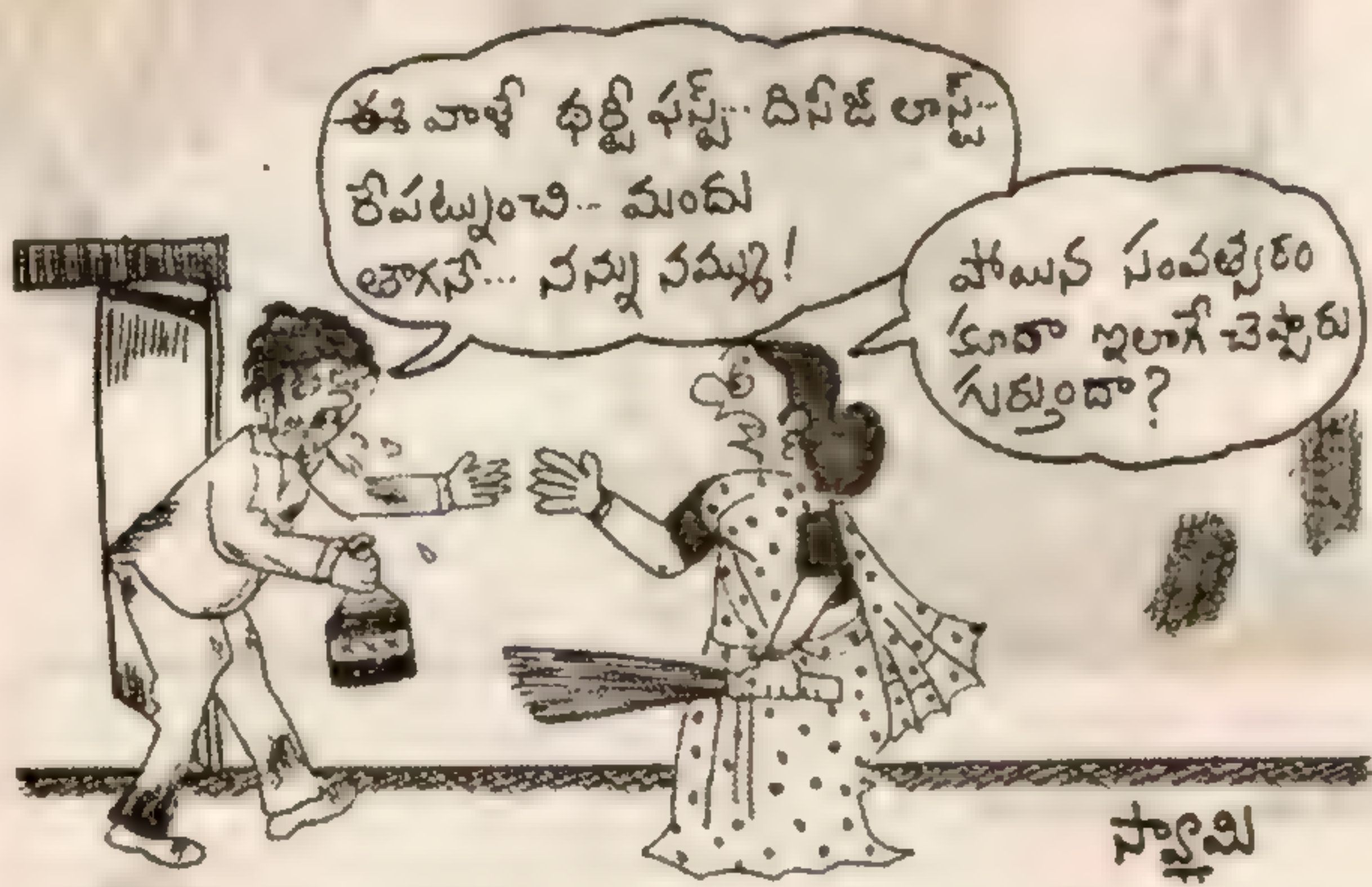
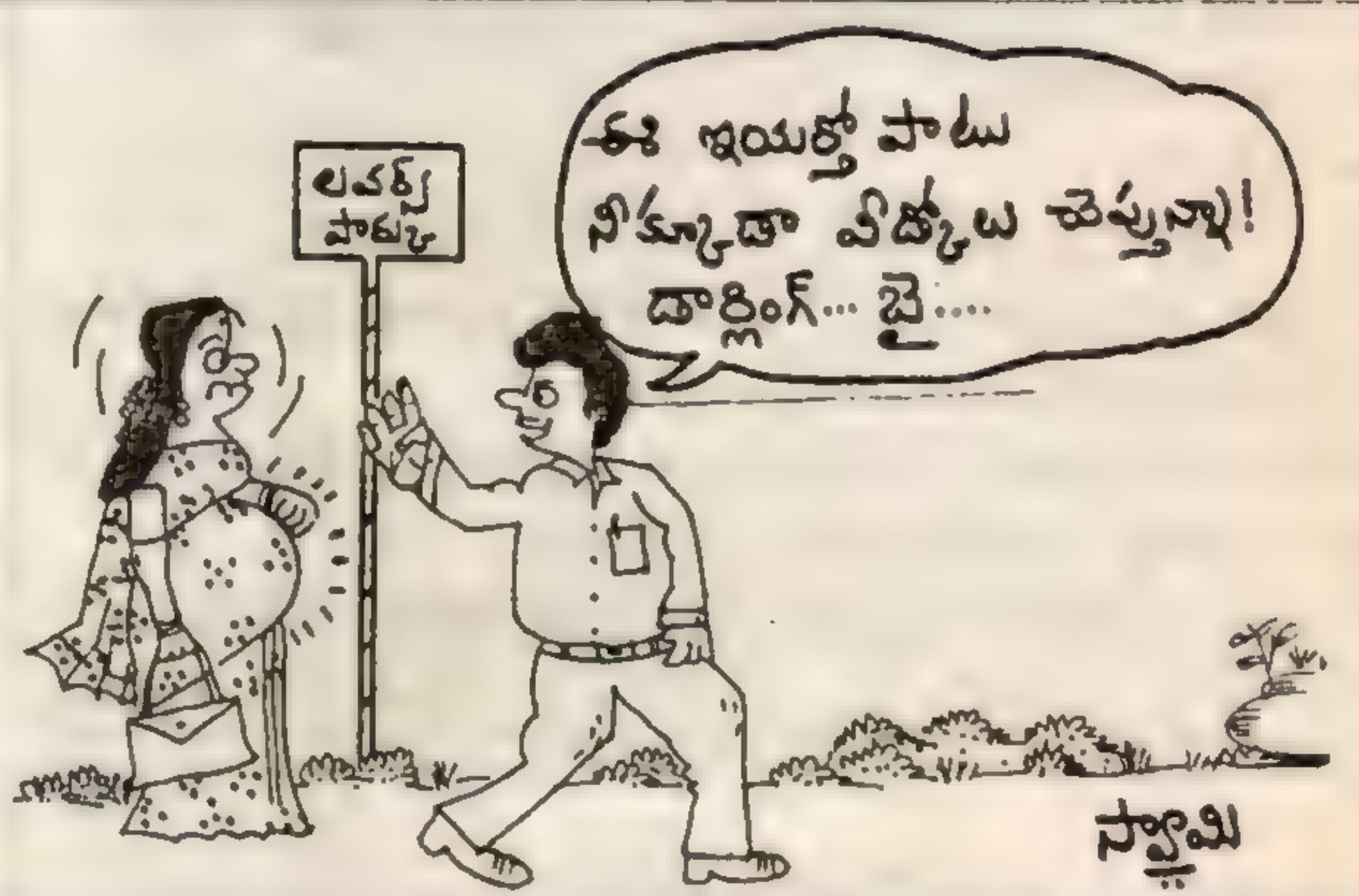
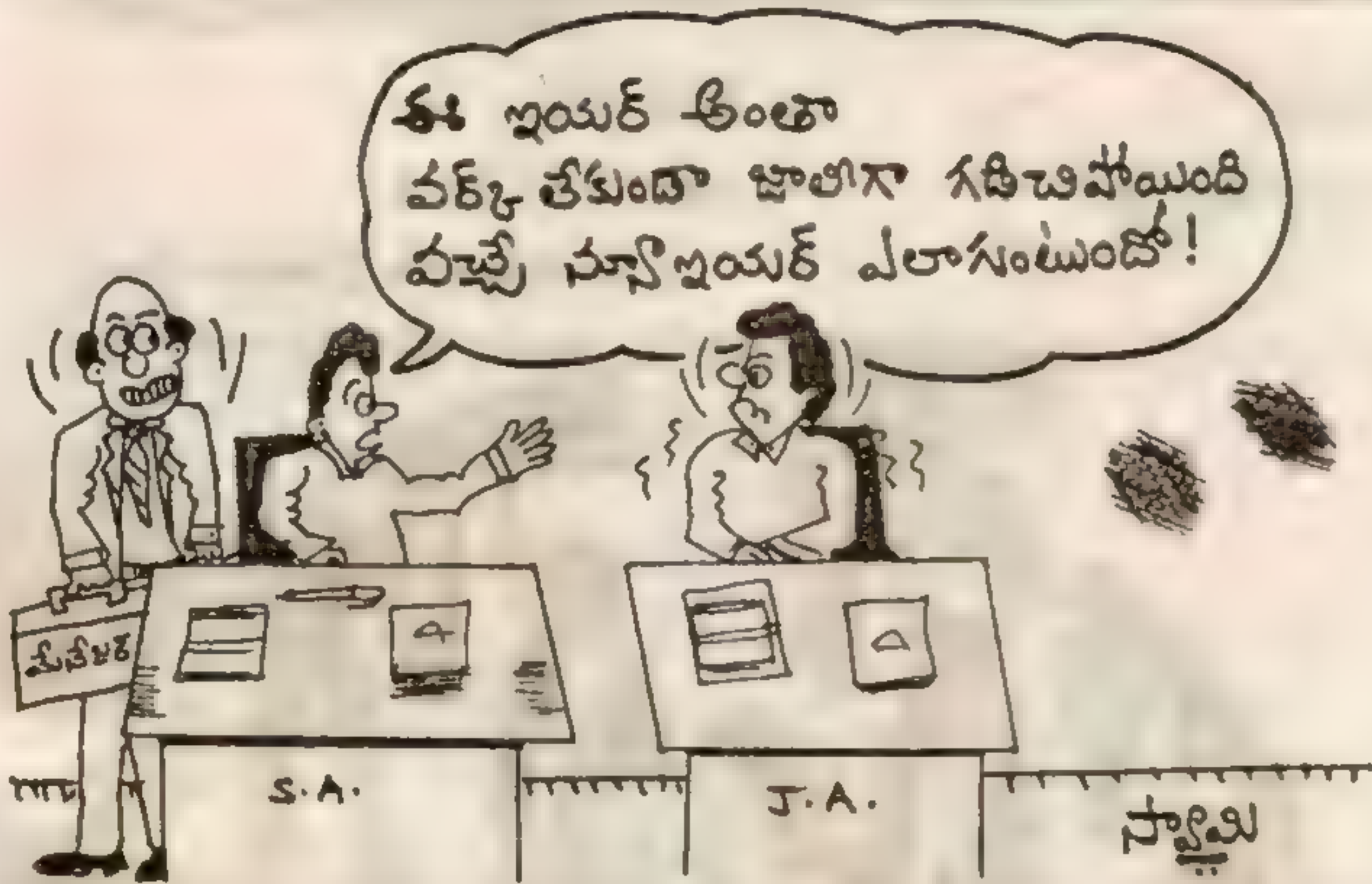
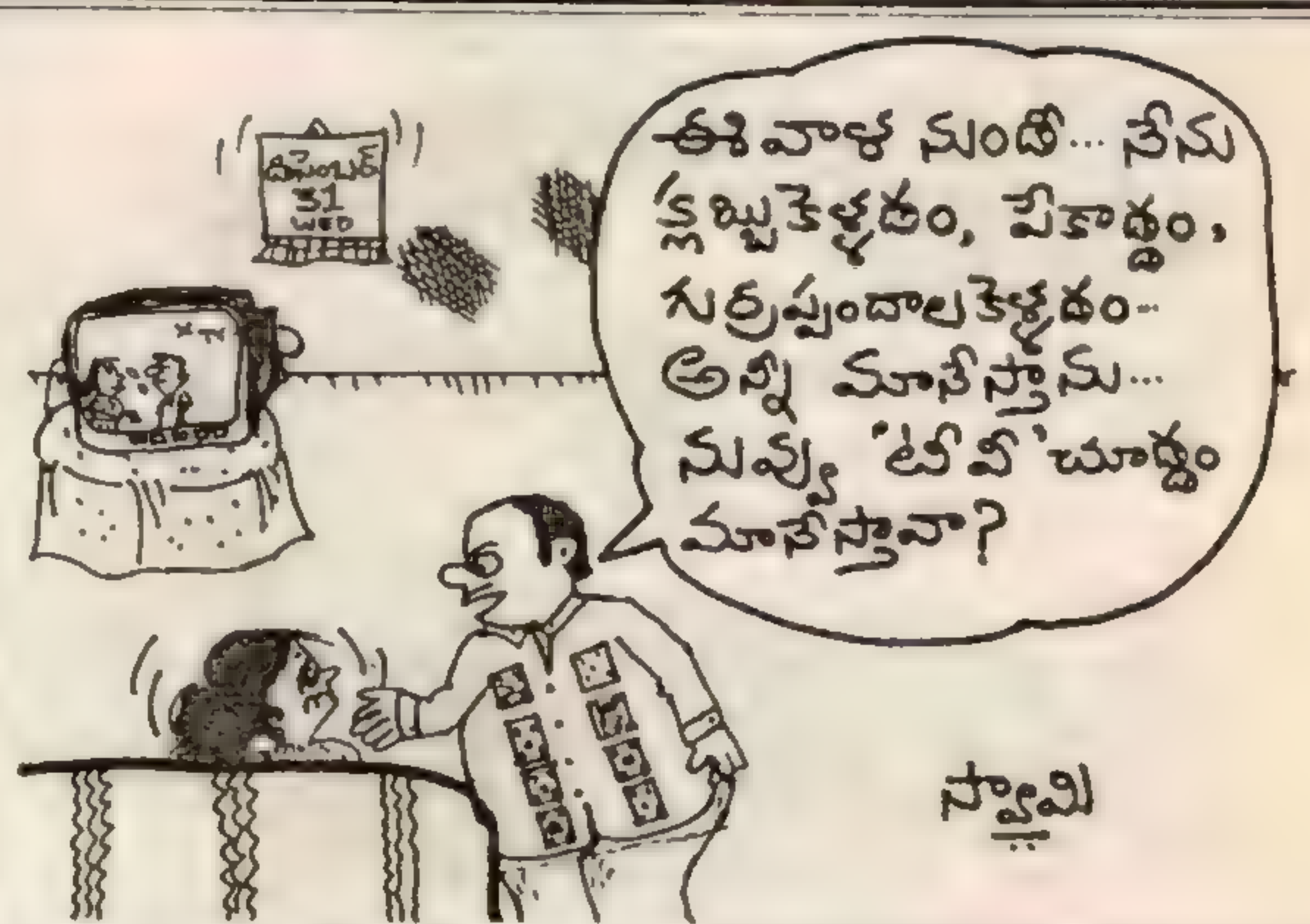
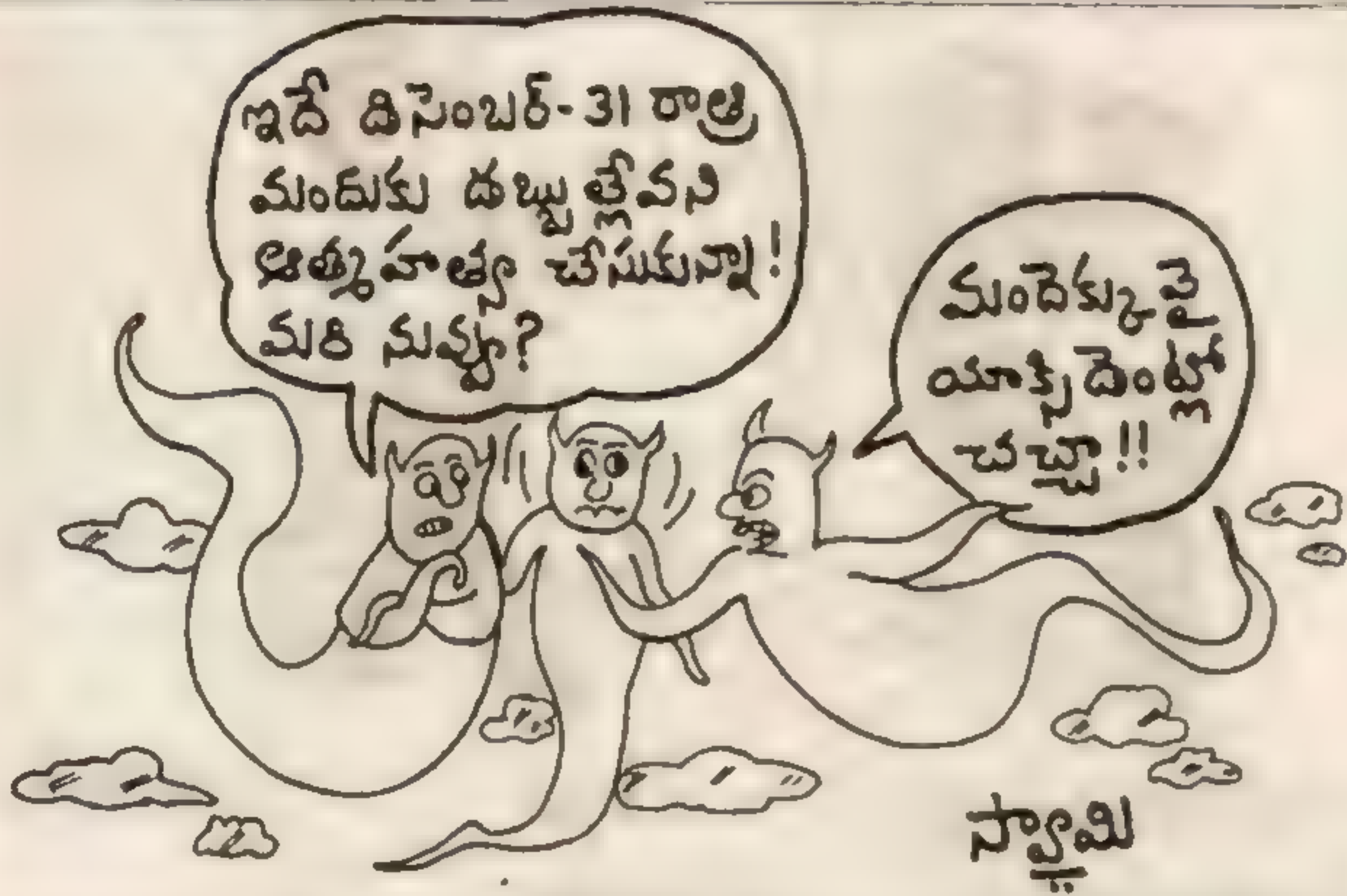
Note: Out station Cheques are not accepted

Mail to: HUMMUS INFOWAY (P) LTD., 502, SRI BALAJI NILAYAM, 13-1-212, BSP COLONY, MOTINAGAR, HYDERABAD - 500 018. Ph: 2383 1388 / 5557 0215, email: haasammag@hotmail.com

ఘంటసాల క్విజ్ - 14 విజేతలు	సరి అయిన సమాధానాలు
మొదటి బహుమతి	1. షావుకారు
శ్రీమతి ఆర్. ప్రియంపద, మార్కాఫూర్.	2. నలదమయంతి
రెండవ బహుమతి	3. టింగురంగ
శ్రీ నేమాని సీతారాం, విజయవాడ.	4. మెరుపువీరుడు
మూడవ బహుమతి	5. ప్రేమించిచూడు
శ్రీ డి.వెంకట్రావ్, సాలూరు.	

బహుమతి	మొదటి బహుమతి:
1. షావుకారు	ఎ) 'బహుదూరపు బాటసారి' (ఘంటసాల ప్రైవేట్ పాటల) డబుల్ డిస్క్/ స్వరసుధ ఘంటసాల 31 గాయనీ మణులతో పాడిన సినీ గీతాల డబుల్ డిస్క్ హెచ్.ఎం.వి.వారిది.
2. నలదమయంతి	బి) ఘంటసాల పాడిన గోల్డెన్ అవర్స్ పాటల క్యాసెట్. హెచ్.ఎం.వి. వారిది.
3. టింగురంగ	రెండవ బహుమతి: 'బహుదూరపు బాటసారి' (ఘంటసాల ప్రైవేట్ పాటల) డబుల్ డిస్క్ హెచ్.ఎం.వి.వారిది.
4. మెరుపువీరుడు	మూడవ బహుమతి: ఎ) ఘంటసాల, ఎల్.ఆర్.ఈశ్వరి యుగళ గీతాల 'లవ్ మి నెరజాణ' హెచ్.ఎం.వి. వారి సింగిల్ సి.డి.
5. ప్రేమించిచూడు	బి) ఘంటసాల పాడిన గోల్డెన్ అవర్స్ పాటల క్యాసెట్. హెచ్.ఎం.వి.వారిది.

క్యారెండర్లు మారినా క్యారెక్టర్లు మారవు

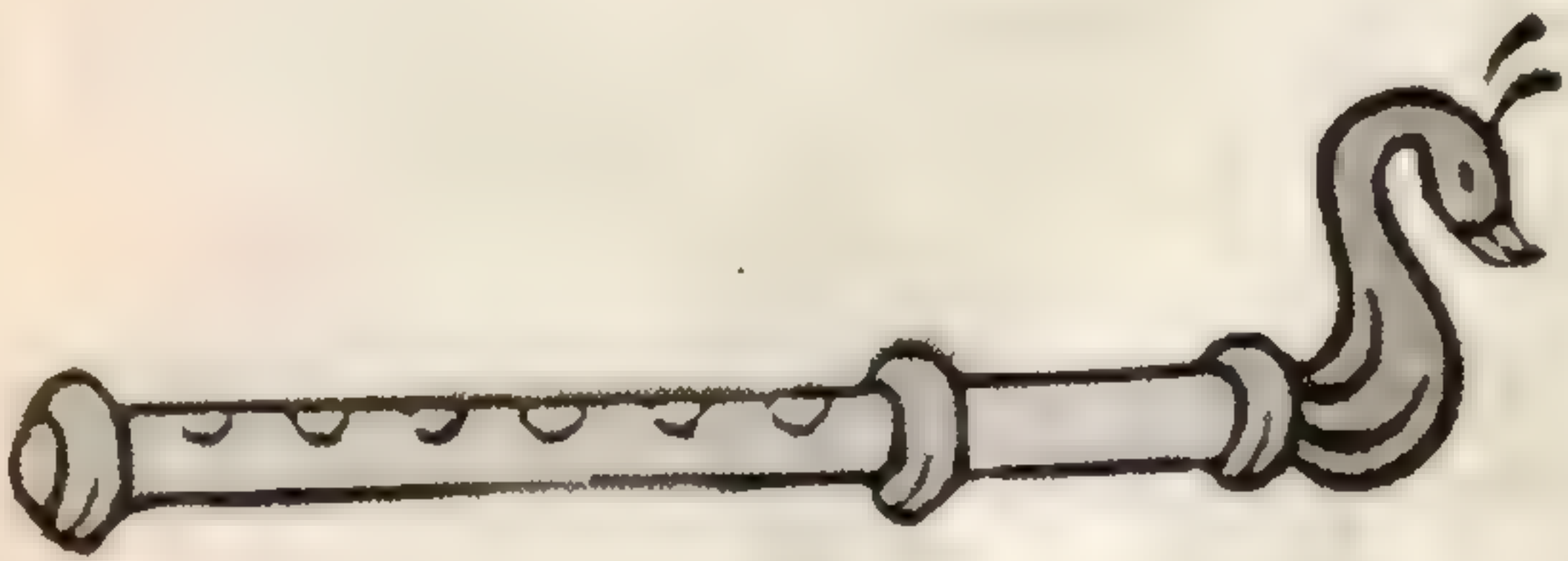

కొంటెక్స్ట్ - తుంటరి జవాబులు

ప్ర॥ ఏ, బి, సి, డి లలో చల్లగా ఉండేవి, వెచ్చదనాన్నిచ్చేవి ఏవి?
 జ॥ ఏసీలు, బీడిలు
 ప్ర॥ నలుసు?
 జ॥ కడుపులో పడితే పంట, కంటిలో పడితే మంట.
 ప్ర॥ బిల్లు నేను కడతా, నేను కడతా అని రెద్దిపోతూ చేతిని మాత్రం
 జేబులోకి పోనివ్వని వాళ్లని ఏమనాలి?
 జ॥ మాటల్లో కంటే చేతల్లో ఎక్కువ నిగ్రహం చూపేవాళ్లనాలి.
 ప్ర॥ చావగొట్టి చెవులు మూయడమంటే?
 జ॥ ముందు బాంబులు వేసి, తర్వాత ఆహారప్రాప్తి అయితే విడవడం.
 -రమణ శాస్త్రి, సంగారెడ్డి

చిలిపి లిపి

पाणी M = పానీయం
 Jaw ru do Bun డ = జారుడు బండ
 Flue 2 = ఫ్లూటు
 -పి.వి.పవన్ కుమార్, హైదరాబాద్

ఆమె - రాంబాబు గాడి పెళ్లాం
 దొంగోడు - సత్తా - చూడాలనివుంది
 బ్యాక్ పాకెట్ - మనీ - నీ కోసం

-వై.ధీరజ్ కుమార్, నందిగామ

ఈ రూటేవేరు

Head of Zoology
 Head of Maths

= పశుపతి

= గణపతి

-మామిడి మహేంద్ర, పూణే

కనిగిరి

= See Hill

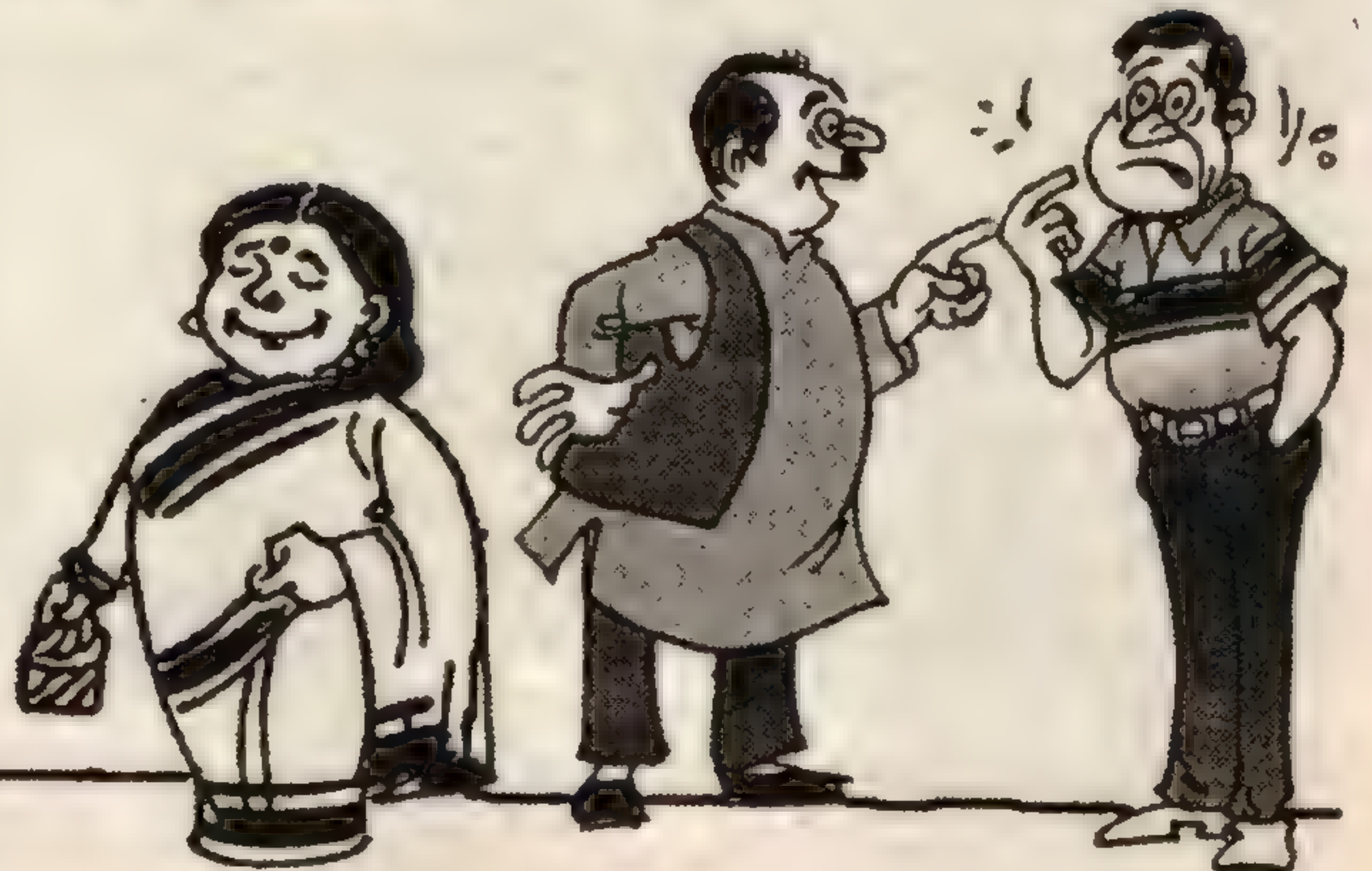
తిమ్మసముద్రం

= Monkey Sea

-మాధవి, రవి, దైవలరావు

పేరు - రిపేరు

చిలిపి కవిత

మా పని మనిషి పేరు రత్తి
ఆమె చూపు ఓ చురకత్తి
ఆమె పై వలపు మొలకెత్తి....
రోజూ కొట్టడం మొదలెట్టా ప్రేమ సుత్తి
దాంతో దాని మామ తీశాడు నా తిత్తి
అప్పట్నుంచి ఆడదాన్ని చూస్తే చాలు స్వార్థపుతుంది నాకు నత్తి
ఏంచేస్తాం...దేవుడికిదో రకం తుత్తి!!

- బి.చంద్రశేఖరయ్య, రామసముద్రం

డబుల్ రోల్

మా పూరి కామందు ఏ వ్యాధికామందు ఇస్తూ ఉంటాడు.

-పి.యస్.యస్.పవన్ గజేష్, తాడేపల్లిగూడెం

ఆ గని లో జరిగినది నీవు ఎరగని వాడివా?
ఈ వడి యాలను ఆ చావడి లో ఆరబెట్టు
ఇది ఆ కావడి లో వడి వడి గా పెట్టు

-బద్రి నాగేశ్వరరావు, అనకాపల్లి

ఫార్మకట్స్

పుల్లెల లింగమూర్తి

= పులి

- డి.బెనర్జీ, శ్రీకాకుళం

ఈరంకి గంగమ్మ
దోసూరు మంజుల
గార డిప్పల దశరథ్
కోరుకొండ తిమ్మరాజు
పాటిబండ్ల మురళీధర్

= ఈగ

= దోమ

= గాడిద

= కోతి

= పాము

-తాళాభక్తుల లక్ష్మీప్రసాద్, విశాఖపట్నం

పేరడి పేరేడ్

మనసున ముల్తై - బ్రతుకున బండై
మొగుడొకడుండిన

||మనసున ||

అదే ఖర్చుమూ - అదే నరకమూ
కట్నము చాలని ఆవేశములో
రంకెలు వేసే ఆక్రోశముతో
జుట్టునుపట్టి బయటకు ఈడ్చే

మొగుడొకడుండిన

||మనసున ||

అదే ఖర్చుమూ - అదే నరకమూ
నిన్ను నిన్నుగా - హింసించుటకు
తిట్టికొట్టి, బాధించి చంపుటకూ
నేనున్నానని మొండిగ నిలిచే

మొగుడొకడుండిన

||మనసున ||

అదే ఖర్చుమూ - అదే నరకమూ
వంటల రుచికి - వంకలుపెట్టి
కంచం విసిరి - కేకలు వేసి
తోలు బెల్లుతో నిను బాదుటకూ

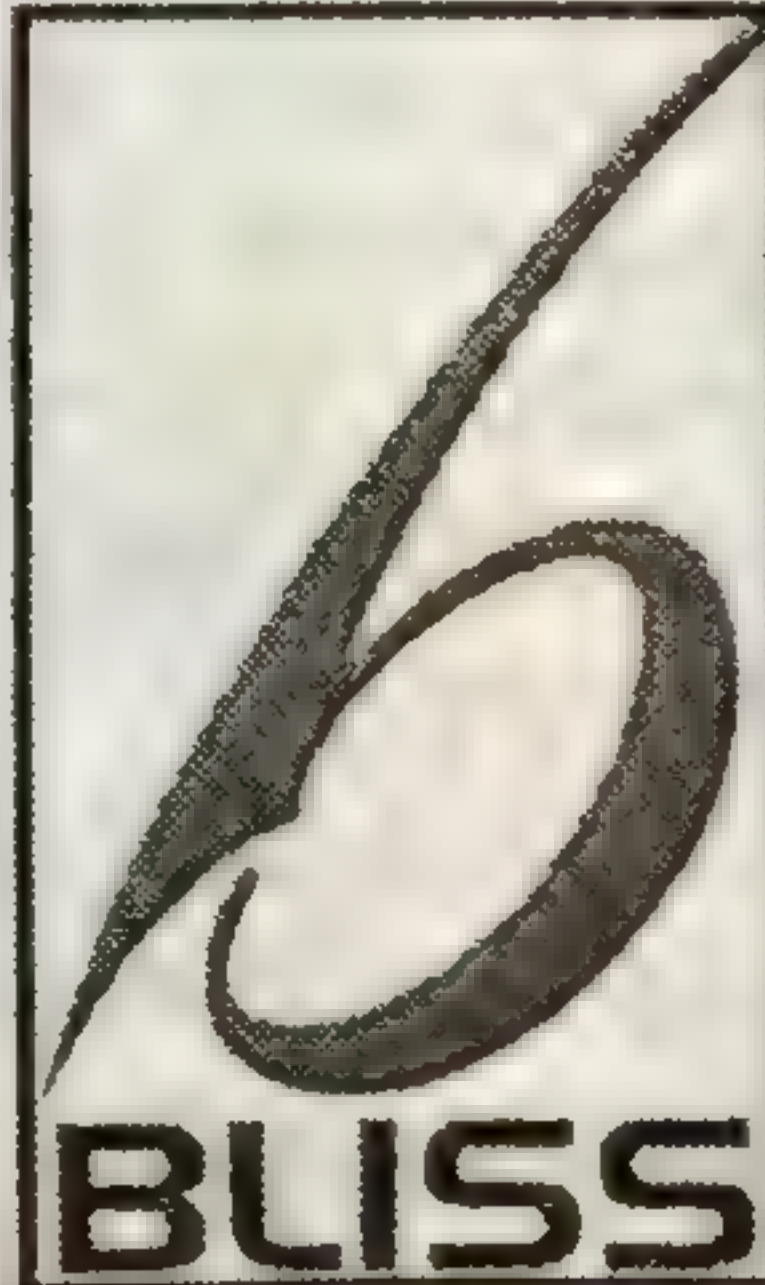
మొగుడొకడుండిన

||మనసున ||

అదే ఖర్చుమూ - అదే నరకమూ
('డాక్టర్ చక్రవర్తి' సినిమాలో 'మనసున మనస్సై' పాటకు పేరడిగా)

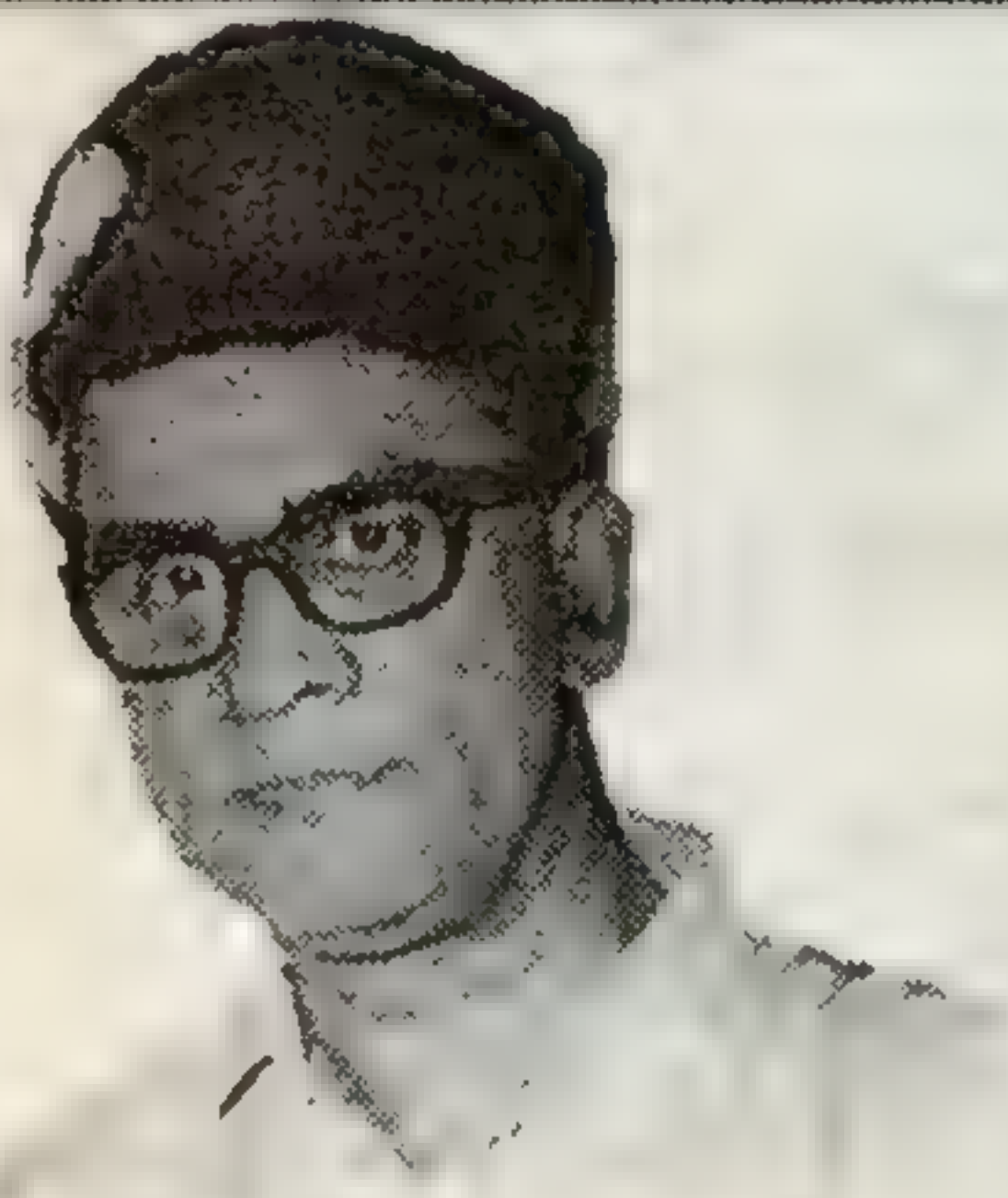
- బి.చంద్రశేఖరయ్య, రామసముద్రం

ఈ సంచికలోని పేరడి పేరేడ్ రాసిన బి.చంద్రశేఖరయ్య(రామసముద్రం) గారికి జ్ఞాన్ ఆడియో వారు 'గెలుపు', కాశీ ఆడియో క్యాసెట్స్ ని బహుమతిగా ప్రకటించారు. అతి త్వరలో పోస్ట్ ద్వారా పంపించడం జరుగుతుంది.

**అంతా
మరిగిపోతే**

ప్రఖ్యత నేపథ్య గాయకుడు,
బహుభాషా కవి, రచయిత
'కళైవముతి', 'గానకళ సార్వభౌమ' అరుదరికవిలు

தா॥ சி.ஐ.நீர்நாள்

'దోషం' పాఠకుల దోషం

తన అభిమాన గాయని జీవిత చరిత్రను
అక్షరబద్ధం చేస్తున్న సినియర్ ఇది

లితా మదన్మోహన్లు' సమర్పించిన
గీతాసుమాలు అమ్మన పారిజాతాలు. నేనెప్పుడూ
నాలో నేనే నెమరువేసుకునే గీతాలలో కొన్ని
ముఖ్యమైనవి ఇక్కడ చర్చించగోరుతున్నాను.
కారణం వాటి విశిష్ట వైశిష్ట్యం. పదే పదే స్మరించి
పాడుకోదగిన తేనె ఊటలూరే పాటలు.

“సవనేమెఁ నజన్ సే దోబాతేఁ! ఇక్ యాద్
రహీ ఇక్ భూల్గయే” అనే గీతం మదన్మోహన్
స్వరపఱచిన వైనం అనన్యసాధ్యం. రిషభంలో
ప్రారంభించి, రిషభంలోకి దించిన మొదటి
వాక్యం అద్భుత మేధాసంపత్తికి కల్పనాశక్తికి
నిదర్శనం. లతా చేకూర్చిన మోడ్యులేషన్,
ఎడోరేషన్కి తగిన ప్రత్యేకత. ఆలాపనలో
నంతులనం ఆమెకే సాధ్యమైన సాధన.
చరణంలో, మొదటి వాక్యాన్ని దైవతంలో

ప్రారంభించి మధ్యమంలో నిలిపి మళ్ళీ ద్వైవతంలో అవి “దదదదదదదదనిదవ, వదమగమదవనిదననినరిననీద” అనే ప్రయోగం, ఏ మనసునైనా ఉజ్జ్వలమౌగించక మానదు. ఈ పాట ఎన్నిసార్లు విన్నా, మళ్ళీ మళ్ళీ వినాలని అనిపించక మానదు. బ్యూటీ ఏమిటంటే, ఇదివరలో నేను నూచించిన “సప్నా” అనే చిత్రానికై జయదేవ్ స్వరరచన, “జానేకిత్ నీ బార్ హృదయ్ సే మైనే ఉసే పుకారా”లో కూడా లతా మోడ్యులేషన్ బేలెన్స్ ఎండ్ పెర్ఫెక్షన్, విస్మయం కలిగిస్తాయి. నౌషాద్ ‘తోద్దియా దిల్ మేరా’, సజ్జద్ ఆజ్ మేరే ససీబ్ నే’ వంటి గీతాలన్నీ లతాకి లభించిన మోడ్యులేటింగ్ టెక్నిక్ నిలుపుటద్దాలు. ఉత్తమ సంగీత రచనలకి సముచిత ఉదాహరణాలు.

మదన్మోహన్ మధుర స్వరరచనలలో నన్ను అలౌకికానందంలో తేలించేవి ముఖ్యంగా రెండు “అపకీ నజ్దోనే సంఝా ప్యారోకే కాబిల్ ముఝే, “న తుం బేవఫావో, న హం బేవఫాహై” అనే రెండు గీతాలు. స్వరరచనలోనూ, ఆలాపనలోనూ పరాకాష్ఠనందుకున్న సృజనాలు, స్వప్నంలో కూడా మన మనసుని వదలని మధురస్మృతులు. అర్థభావాలతో పరిపుష్టి పొంది, సంతుష్టి కలగజేయగల శ్రీమీ కంపోజింగ్స్ & రెండరింగ్స్. ఈ రెండు సాంగ్సు గుఱించే వాల్యూమ్స్ రాసెయ్యవచ్చు - ఆత్మని అలరించి, ఆవేదనానందాన్ని పంచి యిచ్చే భావస్తోత్రాలు. కమర్షియల్ వేల్ యూన్ గుఱించి పట్టించుకోకుండా రసాత్మకంగా ఈస్థటిక్ ఆర్టిస్టిక్ బ్యూటీని దివ్యశిల్పంగా చెక్కగలిగే మదన్మోహన్ ట్యూన్లకి, లత గానం గోల్డ్ కి అబ్బిన ప్రాగ్రెన్సు.

జీవన మాధుర్య పూర్ణ మకరందం, “వో
కౌన్ థీ” అనే చిత్రంలో పాటలు హంటింగ్
ఎలిమెంట్ నిండినవే. “నైనా బర్సే రిం రిం
రిం రిం”, “లగ్జా గలే” అనే రెండు గీతాలూ

రజతోత్సవ తార లతా 'ఇష్టపది'

1967లో సిల్వర్ జూబిలీ సందర్భంగా
ఔన్ ఔస్ట్ సాంగ్స్ పేర్కొనమని అడుగగా లతా
ఉదహరించిన పాటలు ఇవి -

1. ఓ సజనా బర్ఖా బహార్
(సరఖ్-1960) సలిల్ చౌధురీ
2. కహీ దీప్ జలే కహీ దిల్
(బీస్ సాల్బాద్ - 1962) హేమంత్కుమార్
3. లగ్ జా గలే కీ ఫిర్ యే హసీ రాత్ హో న హా
(వో కౌన్ థీ - 1964) మదన్ మోహన్
4. బేకన్ పే కరమ్ కీ జియే సర్కార్-ఎ-మదీనా
(మొఘలే ఆజమ్ - 1960)
5. అల్లా తెరో నామ్ ఈశ్వర్ తెరో నామ్
(హమ్ దోనో - 1961) జయదేవ్
6. ఐరీ మై తో ప్రేమ్ దీవానీ మేరా దర్ద్ న జానే
కోయా (నాబహార్- 1952) రోషన్
7. జీవన్ డోర్ తుమ్మీ నంగ్ బాంధీ
(సతీసావిత్రీ-1964)
8. మవలాత్మా దినకరా
(మరాఠీ భజన్) - హృదయ్ నాథ్ మంగేశ్కర్
9. బైరన్ నీంద్ నా ఆయే మోహే
(హాదా జిందాబాద్ - 1959) మదన్ మోహన్
10. బహారే ఫిర్ భీ ఆయేంగీ మగర్ హమ్ తుమ్
జుదా హోంగే (లాహార్-1949)

వీటిలో గమనించవలసిన అంశాలేమిటంటే మదన్మోహన్వి రెండు వున్నాయి. తమ్ముడు హృదయనాథ్ది ఒకటి, అప్పటికింకా పేరు తెచ్చుకోని లక్ష్మీ-ప్యారేవి ఒకటి ఉండగా సి.రామచంద్ర, శంకర్-జైకిషన్, ఎస్.డి.బర్మన్లు ఎక్కడా కానరారు. వారే కాదు, గులాం హైదర్, ఖేమ్చంద్ ప్రకాష్, హుస్సేలాల్-భగత్ రామ్, అనిల్బిక్ష్వాస్ కూడా! ఆ సమయానికి తనకు నచ్చని మనుష్యులకు ఆ సందేశం ఎలా అందజేయాలో లతాకు తెలిసున్నంత బాగా వేరెవరికీ తెలియదు! - కమ్యూనికేటర్ ఫీచర్స్

మన మస్తిష్కాన్ని నదా వెంటాడుతూనే వుంటాయి. “దేఖ్ కబీరా రోయే అనే చిత్రంలో “మేరీ బీనాతుర్ము బినరొయే, సజ్నా సజ్నా సజ్నా” అని సాగే మినింగ్పుల్ లిరిక్కుకి మదన్మోహన్ ట్యూన్ చక్కగా కుదిరింది. ఏ మాత్రం మార్పు చేసినా ఈ అందం కుంటుపడక తప్పదనిపిస్తుంది. అహీర్ భైరవ్ రాగంలో ఆత్మనే దొలిచేలాగ మట్టు కట్టారు మదన్మోహన్. ఆ స్వరరచనకి అత్యధిక జీవం పోశారు. లతా అనుభవించి, ఆలాపించి ‘సజ్నా’ అని మూడు పర్యాయాలు, మూడు విభిన్న రీతులలో మూడు పర్యాయాలు, మూడు విభిన్న రీతులలో లత కురిపించిన భావం, రసజ్ఞతకి పులకింత పుట్టిస్తుంది. చక్రవాకానికి దగ్గరగా వుండే ఈ రాగాన్ని ఎన్నుకోవడంలోనే మదన్మోహన్ అభిరుచి గోచరిస్తుంది. మదన్మోహన్లో తొణికిసలాడే భావుకతే ఈ ప్రాశస్త్యానికి మూల కారణం. ఆ భావుకతకి లత ప్రతిభా, రసజ్ఞతా తోడైనప్పుడు, రంజకత్వానికి కవిత్వమే ప్రశంసాశైలి. ఊహించుకుంటేనే ఒళ్లు గగుర్పొడుస్తుంది. ఆనందాతిరేకంతో ఆత్మవేదన ఆక్రోశిస్తుంది. ఆ అనుభూతిని వర్ణించాలంటే మహాకవులకైనా సాధ్యం కాని పని -

లతా పాడిన పాటల సంఖ్య గుఱించి, సదా చర్చలు జరుగుతూనే వున్నాయి. తలొకరూ తలొక విధంగా రిమార్కులు పాస్ చేస్తూ వుంటారు. ఏమైనా ఆమె చాలా వేల పాటలు పాడారు అన్న నిజాన్ని అందఱూ ఒప్పుకు తీరతారు. నా ఆలోచన ఎప్పుడూ, ఆమె ఎన్ని పాటలు పాడారు అని ఆలోచించదు. కారణం, ఎవరెన్ని పాటలు పాడారు అనేది గొప్ప చర్చనీయాంశం కాదని నా అభిప్రాయం. ఎలా పాడారు అనే విషయమే అతి ముఖ్యం. ఆ విషయానికొస్తే లతా పాడిన ఏ పాటలైనా ఎలాంటి పాటలైనా ప్రాముఖ్యం పొందినవే. సాధారణ గీతాలు కూడా అసాధారణ గీతాలుగా రూపొంది, అందర్నీ రంజింపజేస్తాయి. అది ఆమె గొంతులోని ప్రత్యేకత. శంఖంలో పోస్తే సాధారణ

లతా - అనిల్ బిశ్వాస్

లతా 25 సంవత్సరాలు పూర్తి చేసుకున్న సందర్భంగా హెచ్.ఎమ్.వి. వారు విడుదల చేసిన స్పెషల్ సిల్వర్ రికార్డులో అనిల్ బిశ్వాస్ పాట ఒక్కటి లేదు !

నిజానికి వారి కాంబినేషన్లో ఎన్నో మంచి పాటలు వెలువడ్డాయి - ‘ఏక్ దిల్ కా లగానా బాకీ’ (అనోఖా ప్యార్), బరస్ బరస్ బద్లీ భీ బిఖర్ గయీ (గజ్జె), జానా నా దిల్ దూర్ అంకోం సే దూర్ జా కే (ఆర్జూ) తుమ్మీ కహో మేరా మన్ క్యూం నా రోహ ఉదాస్ (గర్ల్స్ స్కూల్) ఇలా ఎన్నో. ఇవేకాదు బేకనూర్, ఆశ్రమ్ బడీబాహూ, తరానా, హమ్దర్ద్, మెహమాన్, రాహీ, నాజ్, జల్తీ నిశానీ వంటి అనేక సినిమాలలో ఎన్నో గొప్ప పాటలు లతాచే పాడించాడు అనిల్ బిశ్వాస్.

1958లో లతా ఓ వ్యాసం రాస్తూ అనిల్ బిశ్వాస్ను ఇలా ప్రశంసించింది - ‘అనిల్ బిశ్వాస్ బెంగాలీయే అయినా ఉర్దూ కూడా బాగా వచ్చు. సినిమాలో సన్నివేశం బట్టి రాగాలు నిర్ణయించి గాయకుల చేత తననుకున్న రీతిగా పాడించగల నేర్పరి ఆయన. పాడేవాళ్ల పరిమితులను మనసులో పెట్టుకుని కాంప్రమైజ్ అయ్యే రకం కాదు. మహారాష్ట్రలో పాటలో మాటల కంటే తానం మీద ఎక్కువ దృష్టి పెడతారు. నేనూ అలాగే పాడే దశలో అనిల్ పరిచయమయ్యి పదాన్ని ఎలా పలకాలో నేర్పారు. వాయిస్ మోడ్యులేషన్ నేను అనిల్ వద్దనే నేర్చుకున్నాను.

నిజానికి లతాకు శ్వాసపై కంట్రోలు నేర్పినది అనిల్ బిశ్వాస్! పాట పాడుతూ మాధుర్యం చెడకుండా ఊపిరి పీల్చుకోగలగడం లతాకు ఆయనే నేర్పాడు. అంతేకాదు, లతాను నూర్వహాన్ మూసలోంచి బయటకు లాక్కొచ్చి ఒక ఇండివిడ్యువాలిటీ ఇచ్చినది ఆయనే! అయినా లతా టెన్ బెస్ట్ సాంగ్స్లో అనిల్ పాట చోటుచేసుకోలేదు. ఈ విషయమై పత్రికల వాళ్లు లతాను అడుగగ ఆమె కూల్గా “ఆ పాటలు సెలక్ట్ చేసినది నేను కాదు కదా!” అంది, అవిడని అడక్కుండానే హెచ్.ఎమ్.వి. వారు అంతకు సాహసించేటట్టు! అంతటితో ఆగకుండా “అయినా నేను అనిల్ బిశ్వాస్ వద్ద పెద్దగా పాడలేదులెండి” అంది. అనిల్ సంగీత దర్శకత్వంలో లతా 30 సినిమాలకై 123 పాటలు పాడిందనీ, వాటిలో 90 సోలోలు ఉన్నాయని తెలిసిన పాత్రికేయులు తెల్లబోయారు. అనిల్ బిశ్వాస్ భార్య మీనాకపూర్ కూడా గాయనే. ‘ఒక్కొప్పుడు మీనాను ప్రోత్సహించడానికి కొన్ని మంచి పాటలు అవిడకి ఇచ్చాడని లతా కోపం’ అని కొంతమంది వ్యాఖ్యానించారు. నిజానిజాలు లతాకే ఎఱుక!

- కమ్యూనికేటర్ ఫీచర్స్

జలం తీర్గంగా రూపొందినట్లే. లతా గళంలో పలికే ఏ గీతమైనా సుధారసధారగా ప్రవహిస్తుంది అనడం అతిశయోక్తి అనిపించుకోదు. ఆమె గళ ప్రభావం వలన, జీవహీన స్వరరచనకి కూడా జీవం లభించింది. ఆ గీతానికి దివ్యత్వం సిద్ధిస్తుంది. కనుకనే తను పాడిన పాటలలో ఏవి గొప్పవి అనే ప్రశ్నకి ప్రత్యుత్తరం ఆమెకే తటాలున స్ఫురించదు. త్రాసులో పదే పదే తూచి, కాచి, వడబోసిన పిమ్మట, అప్పుడప్పుడు ఆమె కొన్ని పాటలు తనకి ప్రత్యేకంగా నచ్చినవి అని పేర్కొనడం కద్దు. విచిత్రమేమిటంటే ఆ లిస్టులో అందఱూ అనుకునే కొన్ని గీతాలు చోటు చేసుకోవు.

మచ్చుకి కొన్ని పాటల్ని లతకి నచ్చినవి, ఆమె ప్రత్యేకంగా మెచ్చినవి. ఈ సందర్భంలో

ఉంటుంటే సమంజసం కాదని నా వ్యక్తిగతాభిప్రాయం -

సంగీత మహామేధావి అనదగిన సజ్జాద్ హుసేన్ గుఱించి ఎవరైనా అడిగితే ఆమె ప్రత్యుత్తరం, ఆయన వట్ల ఆమెకు గల గౌరవభావం విశదమౌతుంది. సజ్జాద్ స్వరరచనని ఆలపించడం, అనిపించేటంత సులభం కాదు. ఎలాటి గొప్ప గాయకులకైనా ఒక ఛాలెంజింగ్ పరిణమిస్తుందని ఆమె నొక్కి వొక్కాణిస్తారు. 1951వ సంవత్సరంలోనే నర్గీస్ దిలీప్ కుమార్లు నాయికా నాయకులుగా నటించిన ఆనాటి ‘హల్ చల్’ చిత్రంలో నర్గీస్ కై తను పాడిన పాట, “అజ్ మేరే నసీబ్ నే” నిరుపమాన స్వరరచన అని ఆమె అభిప్రాయం. తనకి కావలసిన సూక్ష్మ వివరాలన్నీ రాబట్టుకోగల పెర్ఫెక్షనిస్టు సజ్జాద్

రాజవంశీకుడితో మెలండి

సచిన్ దేవ్ బర్మన్ లతాచే ఆరేళ్లపాటు పాడించలేదు. ఆ పేచీకి మూలం వ్యక్తివరమైన కారణం కాదు, వృత్తివరంగా లతా శ్రద్ధ వహించలేదని బర్మన్ ఫిలవడం వల్ల అలా జరిగింది.

వృత్తివరమైన నిష్టకూ, క్రమశిక్షణకూ, అంకితభావానికి బర్మన్ పెట్టింది పేరు. తన ఆర్కెస్ట్రా సభ్యులందరూ పాడ్డునే లేచి ఒక గంట పుట్ బాల్ ప్రాక్టీసు చేయాలని సలహా ఇచ్చేవాడు. అలా అయితేనే 'ఫామ్'లో ఉంటారని ఆయన అభిప్రాయం. తూర్పు బెంగాల్ లో పుట్టి, త్రిపుర రాజవంశంలో పెరిగినా తను ఉదయాన్నే 3.30 కల్లా లేచి గంటసేపు మార్నింగ్ వాక్ చేసేవాడు.

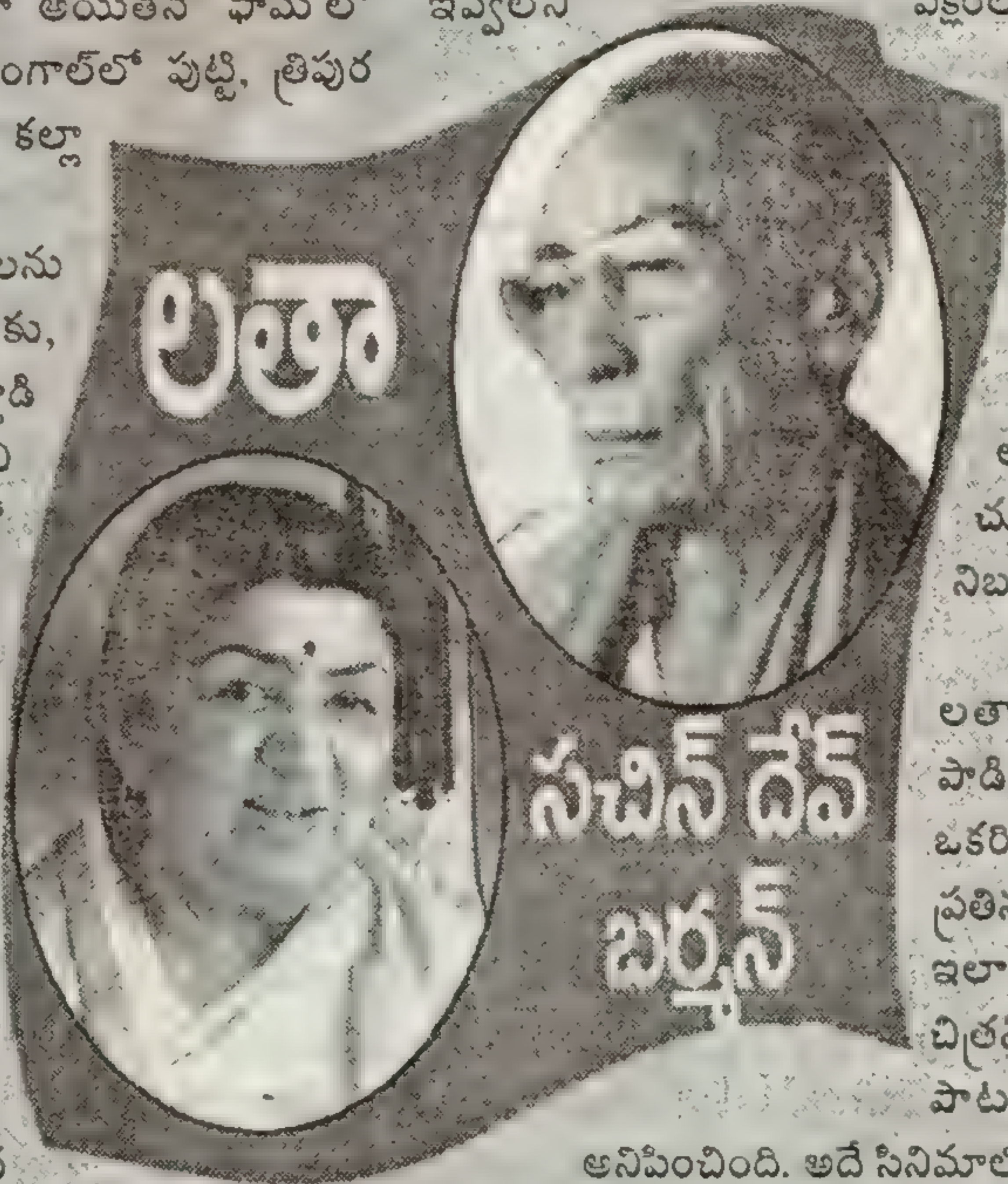
అంతేకాదు, తన వృత్తిలో వ్యక్తిగత సమస్యలను చొరబడనిచ్చేవాడు కాదు. నిజానికి భార్యకు, ఆయనకు పడేది కాదు. ఇంట్లో భార్యతో పోట్లాడి వచ్చినా స్టూడియోలో మాత్రం ఆ భాయలేవీ కనబడనిచ్చేవాడు కాదు. అదే విధంగా సింగర్ తో అనవసరంగా వ్యక్తిగత సంబంధం పెంచుకునేవాడు కాదు. ఏ పాటకు ఎవరు 'సూట్' అవుతారనుకుంటే వారినే పిలిచేవాడు. నా ఫేవరేట్ సింగర్ అనో, ఆశితుడనో అన్ని పాటలూ వారికే ఇవ్వడం జరిగేది కాదు.

సి.రామచంద్ర, ఓ పి నయ్యర్ ల పద్ధతి ఇది కాదు. నచ్చినవారిచేతనే అన్ని పాటలూ పాడించడం వల్ల వ్యక్తిగత జీవితంలో వచ్చిన ఒడిదుడుకులు వారి కెరియర్ పై ప్రభావం చూపించాయి. బర్మన్ మాత్రం తన ప్రాఫెషనలిజమ్ కారణంగా, మరణించే దాకా అంటే నాలుగు దశాబ్దాలపాటు డిమాండ్ లో ఉన్నాడు. లతాతో ఆయన పోట్లాట కూడా ఒక పాట గురించే జరిగింది.

'సితారోం సే ఆగే' అనే సినిమాకై 'పగ్ థుమక్ చలత్ బల్ భాయే' హామే సయ్యాకైసే ధరూ ధీర్' అనే పాటను బర్మన్ లతాచే పాడించాడు. పాట రికార్డింగు సమయంలో 'ఈ పాటను ఎక్స్ ట్రా సాఫ్ట్ వాయిస్ లో పాడు' అని లతాకు ఆదేశించాడు. పాట ఓకే అయింది. రికార్డింగు తర్వాత వింటే బర్మన్ కు అంత సాఫ్ట్ వాయిస్ నచ్చలేదు. మామూలుగానే పాడిస్తే మంచిదనుకున్నాడు.

అనుకుని తన అసిస్టెంటుగా ఉన్న జయదేవ్ చేత లతాకు ఫోన్ చేయించాడు 'ప్రస్తుతం నేను విదేశాలకు వెళ్లే సన్నాహాలలో ఉన్నాను. రీరికార్డింగుకు ఇప్పుడు సమయం చాలదు' అంది లతా. జయదేవ్ ఆ విషయం పక్కనే ఉన్న బర్మన్ కి చెప్పాడు. 'అలా అయితే

ఫారిన్ నుండి తిరిగిరాగానే మనకే ఫస్ట్ ప్రెఫరెన్స్ ఇచ్చి పాడమను' అన్నాడు బర్మన్. జయదేవ్ లతాకు అదే చెప్పాడు. 'అలాటి కమిటీమెంట్స్ నేను ఫోన్ మీద ఇవ్వను. వచ్చాక చూడాల్సిందే!' అంది లతా. జయదేవ్ కాస్త లొక్కం స్రవర్జించి వుంటే ఏమయేదో కానీ ఉన్నదున్నట్టు, అన్నదన్నట్టు చెప్పేశాడు. దాంతో బర్మన్ కు ఒళ్లు మండింది. 'మనకు ఫస్ట్ ప్రెఫరెన్స్ ఇవ్వలేని పక్షంలో అసలు పాడనే అక్కర్లేదని చెప్పు!' అన్నాడు.

లతా విదేశాలకు వెళ్లిపోయింది. బర్మన్ ఆశాచే ఆ పాటను మళ్ళీ పాడించాడు. కానీ అదీ తృప్తికరంగా రాకపోవడంతో సినిమాలో లతా పాటనే పెట్టాడు. లతామీద కోపాన్ని పాట మీద చూపించలేదు. అదీ బర్మన్ వృత్తి నిబద్ధత అంటే!

ఆ తర్వాత ఆరేళ్లపాటు బర్మన్ లతాను పిలువలేదు. ఆశా చేతనే పాడించేవాడు. ఈ మధ్యలో పార్టీల్లో ఒకరి కొకరు ఎదురుకావడం నమస్కార ప్రతినమస్కారాలు చేసుకోవడం జరిగేది. ఇలా ఎంతకాలం సాగేదో కానీ 'బందిని' చిత్రనిర్మాణం సందర్భంగా బర్మన్ కు ఓ పాటను లతాచేతనే పాడించాలని

అనిపించింది. అదే సినిమాలో ఆశాచేత 'అబ్ కే బరస్', 'ఓ పంచీ ప్యారే' వంటి అద్భుతమైన పాటలు పాడించినా 'జోగి జబ్ సే తూ ఆయా మేరే ద్వార్' పాట పాడడానికి లతాచేత పాడిస్తేనే న్యాయం జరుగుతుందని అనిపించింది బర్మన్ కు.

ఇంతలో రాహుల్ కి 'చోటే నవాబ్' సినిమా ఛాన్సు వచ్చింది. 'మీ ఆశీర్వాదం కావాలి. నా సినిమాలో పాట పాడాలి' అంటూ రాహుల్ లతాను ఇంటికి ఆహ్వానించాడు. అక్కడ సీనియర్ బర్మన్ ఉన్నాడు. 'ఇలా రా, నీతో మాట్లాడాలి' అంటూ పక్కగదిలోకి తీసుకెళ్లి తీవ్రమైన స్వరంలో 'ఏం లతా, నా మీద నీకెందుకు కోపం?' అంటూ ప్రశ్నించాడు. 'బాగుంది, పాట పాడమని మీరు పిలువలేదు. ఫిర్యాదు చేయవలసినది నేను. తీరా చూస్తే మీరు నా మీద కోప్పడతున్నారు' అంది లతా.

'సర్లే, సర్లే. అవన్నీ ఒదిలేయ్. నువ్వో మంచిపాట పాడాలి. డేట్ ఎప్పుడిస్తావ్ చెప్పు' అన్నాడు బర్మన్ రాచరీవితో. ఇక లతా ఏం మాట్లాడగలుగుతుంది?

మంచి గాయకులు కూడా. మెండొలిన్ వాదనలో సరేసరి. ఆ వాద్యానికి కన్నర్ట్ స్టేటస్ అందజేసిన ఘన వ్యక్తి ఆయనే. ఆలాప్ పాడేటప్పుడు కంఠ స్వరాన్ని అదుపులో ఎలా పెట్టుకోవాలో లతకి ఆయన స్పష్టంగా వివరించి చెప్పేవారట - "మధుమతి"లో వైజయంతీమాలకి లత పాడిన

"ఆజారే పర్దేశీ" మాత్రమే కాక అందులోని అన్ని పాటలూ ఆమెకి ఎంతగానో నచ్చిన గీతాలట. "ఆజారే పర్దేశీ" పాట రికార్డవ్వగానే కవిశైలేంద్ర లతకి సుమగుచ్ఛం సమర్పించారట. దర్శకులు బిమల్ రాయ్ ప్రశంసా పుష్పవర్షం కురిపించారట - సౌందర్యానికి మాదుర్యం జత

చేసిన 'లత' పాడిన ఆ పాట ఆత్మకి ఆత్మ అందించిన పిలుపు. నహజంగానే లత వాయిస్ లో హంటింగ్ ఎలిమెంట్ నిండివుంది. దానికి తగ్గట్టు, హంటింగు ట్యూనూ, హంటింగ్ సీక్వెన్సు కుదిరితే ఇహ చెప్పాలా దాని ఎఫెక్టు! ఈనాటికీ రసజ్ఞుల మనస్సుని రంజింపచేస్తూ,

క్విక్ పేచు

ఆ విధంగా 'బందినీ'లో 'జోగి జబ్ సే తూ ఆయా మేరే ద్వార్ పాటే కాదు దానితో పాటు మరో చిరస్మరణీయమైన 'మోరే గోరా అంగ్ లెయ్ లే పాట కూడా పాడింది లతా. ఆ తరువాత గైడ్ లో 'పియా తోసే'..ఇలా ఎన్నో గొప్ప పాటలు వారి కాంబినేషన్ లో వెలువడ్డాయి. వాటిలో కొన్ని

తుమ్ న జానో కిస్ జహ్ మే భో గయే (సజా)
జిసే తూ కబూల్ కర్ లే (దేవ్ దాస్)
చాంద్ ఫిర్ నికల (పేయింగ్ గెస్ట్)
ఖన్ కే కంగ్ నా బిందియా హాసే (డా.విద్యా)
తేరే ఖయాలోం మే తేరే హీ ఖ్యాబం మే (మేరీ సూరత్ తేరీ ఆంఖే)
లయే తన్నా యీ హాయ్ రే హాయ్ (తేరే ఘర్ కే సామ్మే)
తుమ్ హమే ప్యార్ కరో యా న కరో (కైసే కహా)
రాత్ కా సమా రూమే చంద్రమా(జిద్దీ)
రులాకే గయా నప్పా మేరా (జ్యూయల్ ఫీవ్)
కిత్నీ అకేలీ కిత్నీ తన్నా సీ లగీ ఉన్ సే (తలాక్)
తుమ్ ముమ్మ సే దూర్ చలే జానా న (ఇక్కి పర్ జోర్ నహీ)
రంగీలా రే తేరే రంగ్ మే (ప్రేమ్ పూజారి)
కిత్నే దిన్ ఆంఖే తరసేంగీ (నయా జమానా)
మేఘా ఛాయే అధి రాత్ (శర్మిలీ)
సింద్ చురాయే చైన్ చురాయే (అనురాగ్)
పియా బినా పియా బినా (అభిమాన్)

- ఎమ్మీయస్ ప్రసాద్

హంట్ చేస్తూనే వుంది. లతకి మొదటి ఫిలింఫేర్ ఎవార్డు తెచ్చి యిచ్చిన పాట ఇదే! సుందర గాత్రానికి (శరీరం), మధురగాత్రం (శారీరం) తోడై ప్రజల మన్ననలకి "పాత్రం" అయి నేత్రాలకి, కర్ణాలకి సాక్షాత్కరించింది -

సరీల్ చౌదరి స్వరపరిచిన మరొక గీత పారిజాతం పరభ్ చిత్రంలో ప్రతిధ్వనించిన "ఓ నజ్ నా! బర్ఖాబహార్ ఆయీ" కూడా ఎవర్ లాస్టింగ్ హంటింగ్ సాంగ్. దనరా వూజ సమయాన సరీల్ ఈ పాటని మొదట బెంగాలీ భాషలో రాసి తరువాత దానికి హిందీ రూపాంతరంగా, ఈ పాటని సమర్పించారట. పల్లవి పరిమళాలు వెదజల్లే వల్లరి(లత)యై దిగ్విజయం వ్యాపించింది.

హంట్ చేస్తూనే వుంది. లతకి

మొదటి ఫిలింఫేర్ ఎవార్డు తెచ్చి యిచ్చిన పాట ఇదే! సుందర

గాత్రానికి (శరీరం), మధురగాత్రం (శారీరం) తోడై ప్రజల మన్ననలకి "పాత్రం" అయి నేత్రాలకి, కర్ణాలకి సాక్షాత్కరించింది -

సరీల్ చౌదరి స్వరపరిచిన మరొక గీత పారిజాతం పరభ్ చిత్రంలో ప్రతిధ్వనించిన "ఓ నజ్ నా! బర్ఖాబహార్ ఆయీ" కూడా ఎవర్ లాస్టింగ్ హంటింగ్ సాంగ్. దనరా వూజ సమయాన సరీల్ ఈ పాటని మొదట బెంగాలీ భాషలో రాసి తరువాత దానికి హిందీ రూపాంతరంగా, ఈ పాటని సమర్పించారట. పల్లవి పరిమళాలు వెదజల్లే వల్లరి(లత)యై దిగ్విజయం వ్యాపించింది.

లతా గానలహరి

చిత్రం : అనార్యు (1953)
సంగీతం : సి.రామచంద్ర
రచన : రాజేంద్రకిషన్

యే జిందగీ ఉన్ కీ హై
జో కిసీకా హోగయా
ప్యార్ హీ మై భోగయా "యే"
యే బహార్ మే సమా
కెహా రహా మై ప్యార్ కర్
కిసీ కి ఆర్జా మై లప్ నే
దిల్ కో బేకరార్ కర్
జిందగీ హై బేవఫా
లూట్ ప్యార్ కా మజా "యే"
ధడక్ రహా హై దిల్ తో క్యా
దిల్ కీ ధడక్ నే న గిన్
ఫిర్ కహా యే పుర్ సతే
ఫిర్ కహా యే రాత్ దిన్
ఆ రహా హై యే సదా ఆ...
ఆ రహా హై యే సదా
మస్తీ మోఁ మే డూబ్ జా "యే"

ప్రదీప్ కుమార్, జీనారాజ్

ప్రముఖ అంతర్జాతీయ నితార్ విద్వాంసులు శ్రీ వండిట్ రవిశంకర్, హృషికేశ్ ముఖర్జీ చిత్రం 'అనురాధ' కై స్వరపరిచిన 'కైసే దిన్ బీతే' గీతంలోని శాస్త్రీయత (Classical) అద్వితీయం. ఆయన లతకి, పాటలోని మెలకువలన్నీ పూసగుచ్చినట్లుగా తెలియజేసిన మీదట, లతకి మొదట్లో కలిగిన శంక ఇట్టే మాయమైందట.

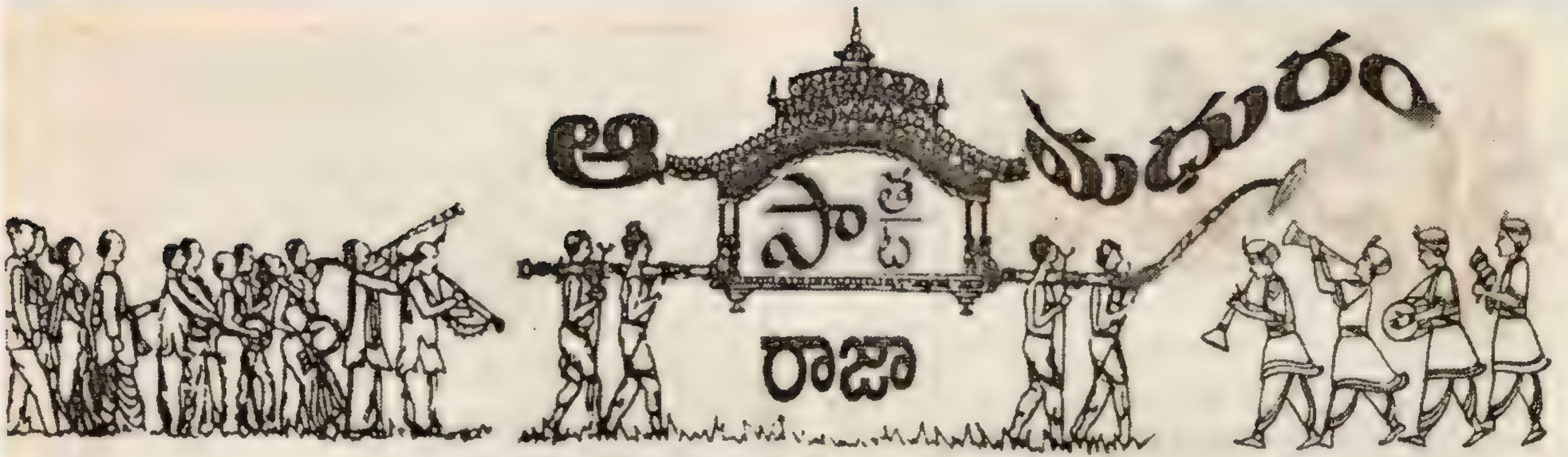
'రుస్తుం సాహ్రాబ్' చిత్రానికై సజ్జద్ చేసిన ట్యూన్ "ఐ దిల్ రుబా" అనే గీతం, లతకి అతిగా నచ్చిన పాటల్లో అగ్రశ్రేణి గీతమట. "అరబ్బీ" కైలిలో సాగే ఆ పాట 'లత' గొంతులో ఒక నూతనత్వం సృజించింది - ఏ స్వరాన్నీ అతిగా నొక్కకుండా తేలికగా, గాలిలో తేలేలాగ పాడాలని సజ్జద్ సూచించారట - తనకి నచ్చిన పాటలతో ఎన్ని లిస్టులు తయారు చేసినా, ఈ బెస్టు ట్యూనుని ఆ లిస్టులలో చేర్చకపోతే, నిండుతనం వుండదని 'లత' అభిప్రాయం. అంతగా అభిమానంతో పాడడం వలన ఆ గీతం అందరికీ "దిల్ రుబా"(ప్రియురాలు)గా తోచి, సంగీతవాద్యంలా అలరించింది. ఈ పాటలో కూడా లత కావించిన ఆలాపనని, తనకి అత్యంత ప్రీయమైన "రిషభ" స్వరంలో నిలిపి కంపోజ్ చేయడం, సజ్జద్ ముద్రని సంతకంలా స్ఫురింపజేస్తుంది. నో డౌట్!!

లింకు బిట్టులో మేండాలిన్ ఆది విశిష్ట వాద్య వ్రయోగం. దూరాన నినదించే

స్వరజలపాతం లాగ వీనులకి విందు చేస్తుంది.

లతా పాటని ఏ మాత్రం డిస్టర్బ్ చేయకుండానే "అకాశ్ దీప్" అనే చిత్రానికి, చిత్ర గుప్త సంగీతం అందించారు. అందులో "దిల్ కాదియా జలా" అనే గీతం ఒక గొప్ప వ్యక్తి ట్యూన్ చేసిన గొప్పమట్టు. గొప్ప హిట్టు అని వ్యాఖ్యానించిన లతకి, చిత్రగుప్త కుటుంబ సభ్యులందరూ మిత్రులే. అప్పట్లో, పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకునేందుకు చిత్రగుప్త పరివారాన్ని తలుచూ కలుసుకునేవారట. ఆ పరివార మిత్ర బృందంలో, మినా, ఉషా, చిత్రగుప్త, ఆయన సహాయకుడు దిలీప్ ధోలక్యా, ఆల్ రౌండ్ ఆర్టిస్ట్ లిరిక్ రైటర్ ప్రేంధవన్ మున్నగువారందరూ సభ్యులు. కాని కొంత కాలం తరువాత ఎక్కువగా కలుసుకునేందుకు అవకాశం వుండేది కాదట. చిత్రగుప్త ఎప్పుడు రికార్డింగుకి రావాలని ఫోన్ చేసినా లత నిరాకరించేవారే కారట.

ఓసారి చిత్రగుప్త తన చిరిగిపోయిన చెప్పుల గురించి చెబుతూ 'ఈ పరిస్థితిలో కూడా, ఈ చెప్పులని వదిలేందుకు నాకు మనస్కరించదు, చాలా లక్ష్మీ చెప్పులని నా నమ్మకం' అనేసరికి, సహజ చతుర్కులకి అలవాటు పడిన లత చటుక్కున 'మీకు ఈ చెప్పుల పట్ల ఉన్నంత విశ్వాసం బహుశా మా గాయనీ గాయకుల గానం పట్ల కూడా లేదనిపిస్తోందని' చమత్కరించే సరికి, మిత్రబృంద సభ్యులందరూ విరగబడి నవ్వారట! (ఇంకావుంది)

తెలుగు సినీ చరిత్రలో శాశ్వత కీర్తిని సంపాదించుకున్న

శ్రీవేంకటేశ్వర మహాత్మ్యం (బాలాజీ)

చిత్రంలోని పాటలలో గత సంచికలో నాలుగిటిని గురించి వివరించగా మరో ఆరు పాటల గురించి ఈ సంచికలో...

యశోద: చిరు చిరు నగవుల చిలికే తంద్రీ మురిసితనయ్యా పున్నెముపందీ
నవ్వులే యింత తీయనైనవే పలుకులెంతగా మధురములొనో
విని సంబరపడ మది తొందరపడె మక్కువతీరా మాటలాడరా
యదుబాలా! గోపాలా! అందెలు ఘల్లన ఇటురారా
చక్కని నాన్నా టక్కులుమానీ అక్కున చేరి అమ్మా అనరా
అల్లిబల్లి జాబల్లి ఆటలా నినుచూచి పొంగి తరించునురా
కొంటెవాడ నీ చుంటరిపనులకు గోకులమంతా గోలపెట్టెరా

కృష్ణ: అల్లరిచేయని పిల్లలింటికి అలంకారము కారు కదమ్మా?

యశోద: అలాగా! పెండ్లిచేసి నీ కార్లకు బంధము వేయాలయ్యా వెన్నదొంగా!

కృష్ణ: అత్తరికము చేయ్యాలని నీకు ఆశగవుందని అనవమ్మా

యశోద : అవునయ్యా... అదే నా కోరిక... ఎప్పుడు తీరుస్తావు నాయనా

||చిరు||

||చిరు||

||యదు||

||చక్క||

||యదు||

ఆశ్రేయ రాసిన ఈ పాటలో శాంతకుమారి ముఖ్య గాయని కాగా బాల, స్వర్ణలత అక్కడక్కడ గాత్ర సహకారాన్ని అందించారు. 'పూర్వజన్మలో నీవు యశోదవు' అంటూ వకుళకు నారదుడు తెలుపగా ఆ పూర్వ జన్మ జ్ఞాపకాలకు సంబంధించిన సన్నివేశంలో ఈ పాట వస్తుంది. స్వరకల్పనా పరంగా అధ్యయనం చేయవలసిన కొన్ని అంశాలున్నాయి ఈ గీతంలో. అందులో మొదటిది మహారాష్ట్ర సంగీత ప్రభావం. శాంతకుమారి, పి.సూరిబాబు, ఈలపాట రఘురామయ్య మొదలైన వారు నాటక రంగం నుంచి వచ్చిన 'గానతారలు'. మన నాటక రంగంపై మహారాష్ట్రకు సంబంధించిన మరాఠీ సంగీతపు పోకడలు, వాటి ప్రభావం ఆ రోజుల్లో ఎక్కువగా వుండేది. సంగీత దర్శకుడు పెండ్యాల కూడా నాటక రంగం నుంచి వచ్చిన వ్యక్తే కావటం వల్ల ఆ ధోరణులు పూర్తిగా తెలుసాయనకి. ఆ సంప్రదాయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఈ పాటని ఆయన ట్యూన్ చేశారా అని అనిపిస్తుంది. అందుకే పాట మొదట్లోనూ తొలి చరణంలోనూ తొంగి చూచే 'యమన్' రాగం సినీ సంగీత దర్శకులు అలవాటు చేసిన యమన్లా ఉండదు. మరాఠీ సంప్రదాయపు 'నాట్యగీత'లా వుంటుంది. మధ్యలో పీలూ రాగచ్ఛాయలు కూడా కనిపిస్తూ వుంటాయి.

This feature for this issue is sponsored by

ADITYA
MUSIC

in connection with their new releases

★ టైగర్ హరిశ్చంద్రప్రసాద్ ★ ఆంధ్రావాలా

చిన్నారి ఓ చిలుక విన్నావా ||2||

యిన్నాళ్ల కోరిక యీదేరే వేడుక

||చిన్నారి||

ఏమని నా స్వామికి మనవిచేసినావో ||2||

నా మనసు తెలిపినావో

ఫలియించే నీ మాట పల్లవించే నా పాట

||చిన్నారి||

పెళ్లి పీటలపైనున్న వేళ ఒళ్లు మరిచి పిలిచేవు

నే ననుకుని తాను పులికిపడేను

నలుగురూ ననుజూచీ నవ్వుకునేరు

||చిన్నారి||

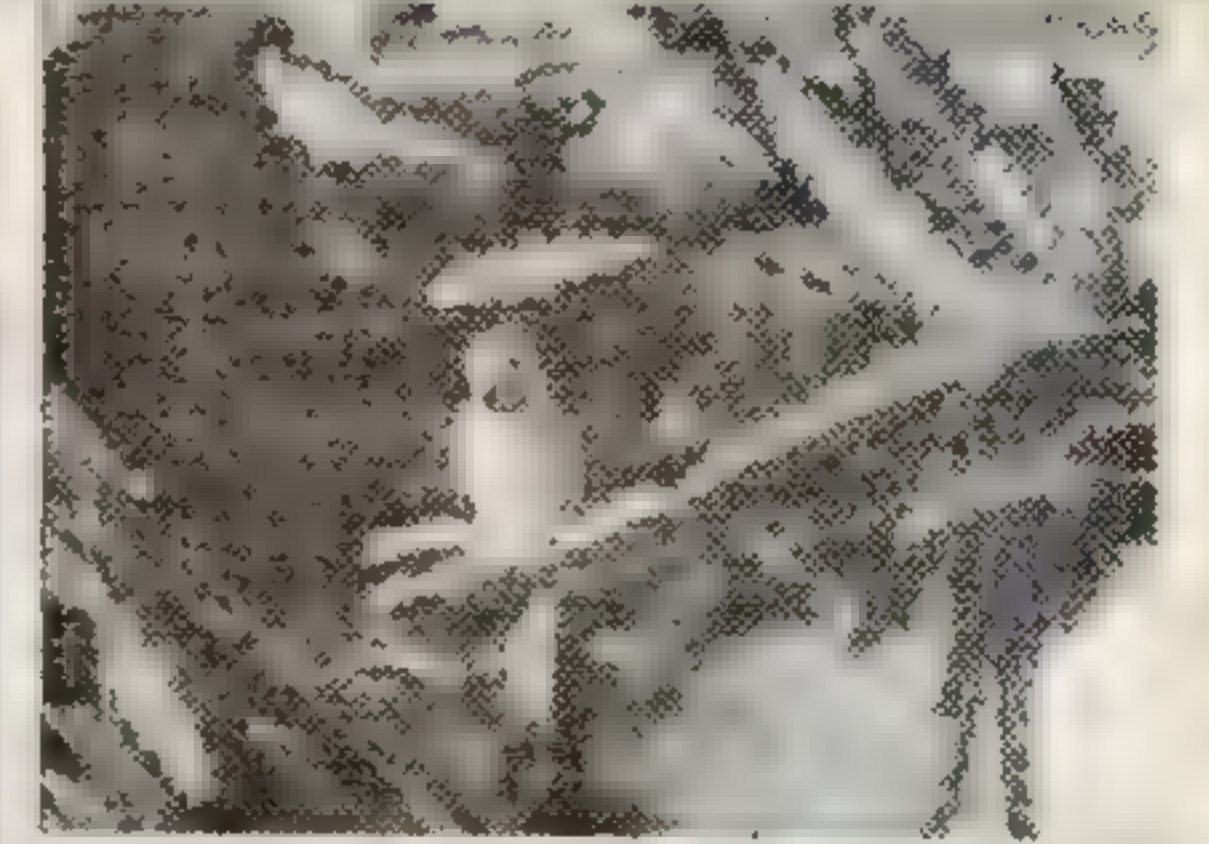
అత్తవారి ఇల్లు మనకు కొత్తచోటు అయినా

తొలి వలపు ముచ్చటలో పాలయలుకలు వచ్చేనా

బెట్టుచేసి వారినే కవ్వించవే

ప్రేమతో నను చేరి నవ్వించవే

||చిన్నారి||

ఆత్రేయ రాసిన ఈ పాటను పి.సుశీల పాడగా సావిత్రి అభినయించింది. ఈ పాటకు తిలంగ్ ఆధార రాగం. ఇవాళ లభ్యం కాని పాటల్లో ఇదొకటి. ఎందుకంటే నిడివి కారణంగా చిత్రం నుండి తొలగించారు. తరువాత విడుదలయిన ఎల్వీ రికార్డులలో గాని, కాంబినేషన్ క్యాసెట్స్లో గాని ఈ పాటని చేర్చలేదు. ఆ రోజుల్లో విడుదలయ్యే 78 ఆర్.పి.యమ్. రికార్డులను సేకరించి భద్రపరచుకునే వారి వద్ద మాత్రమే ఈ పాట దొరికే అవకాశముంది. పెండ్త్యాల - సుశీల కాంబినేషన్లో వచ్చిన పాటల్లో చెప్పుకోదగ్గ పాట యిది. ఈ పాటను ఈ తరం వారికి అందించవలసిన ఆవశ్యకత ఆడియో రంగానికి వున్నది. సాహిత్యపరంగా ఆత్రేయ వాడిన 'పాలయలుకలు' అనే పదం గమనించదగ్గది.

కళ్యాణ వైభవమీనాదే చెలి కళ్యాణవైభవ మీనాదే

మన పద్మావతీ శ్రీనివాసుల

||కళ్యాణ||

చూతము రారే సుదతులందరు ||2||

చేతము రారే సింగారాలు

||కళ్యాణ||

పసుపుకుంకుమా అలదండీ

పచ్చని తోరణాల కట్టండీ

||పసుపు||

రంగురంగులా రత్నాలు కలిపి

ముత్యాల ముగ్గులు వేయరండీ

||కళ్యాణ||

అతివ కోరిన వరుడు అతి లోక సుందరుడోయమ్మా

అతగానికన్నింట జతయోను మా కొమ్మా - ఆహూః

అల్లారు ముద్దుగ పెరిగింది మా పిల్ల ఓయమ్మా

పువ్వుల్లో పుట్టాడు మా పిల్లవాడమ్మా - ఆహూః

చిలకలకొలికి పద్మావతీకి కులుకే సింగారం -చెలి

గుణమే బంగారం

నవలామణికి నగపులగనికి మనసే లావణ్యం

లే వయసే వయ్యారం

చక్కని చెక్కిలి చుక్కెందులకే - ఎందుకే

చందమామలో నలుపున్నందుకే - ఆహా

చినదానికి ఆ సిగ్గెందులకే - అవును ఎందుకే?

మనసులోన మరులున్నందులకే

చల్లనైన తల్లివి శంకరుని రాణివి

||చల్ల||

దీవెనలే యివ్వవమ్మ దేవేరీ జయగోరీ

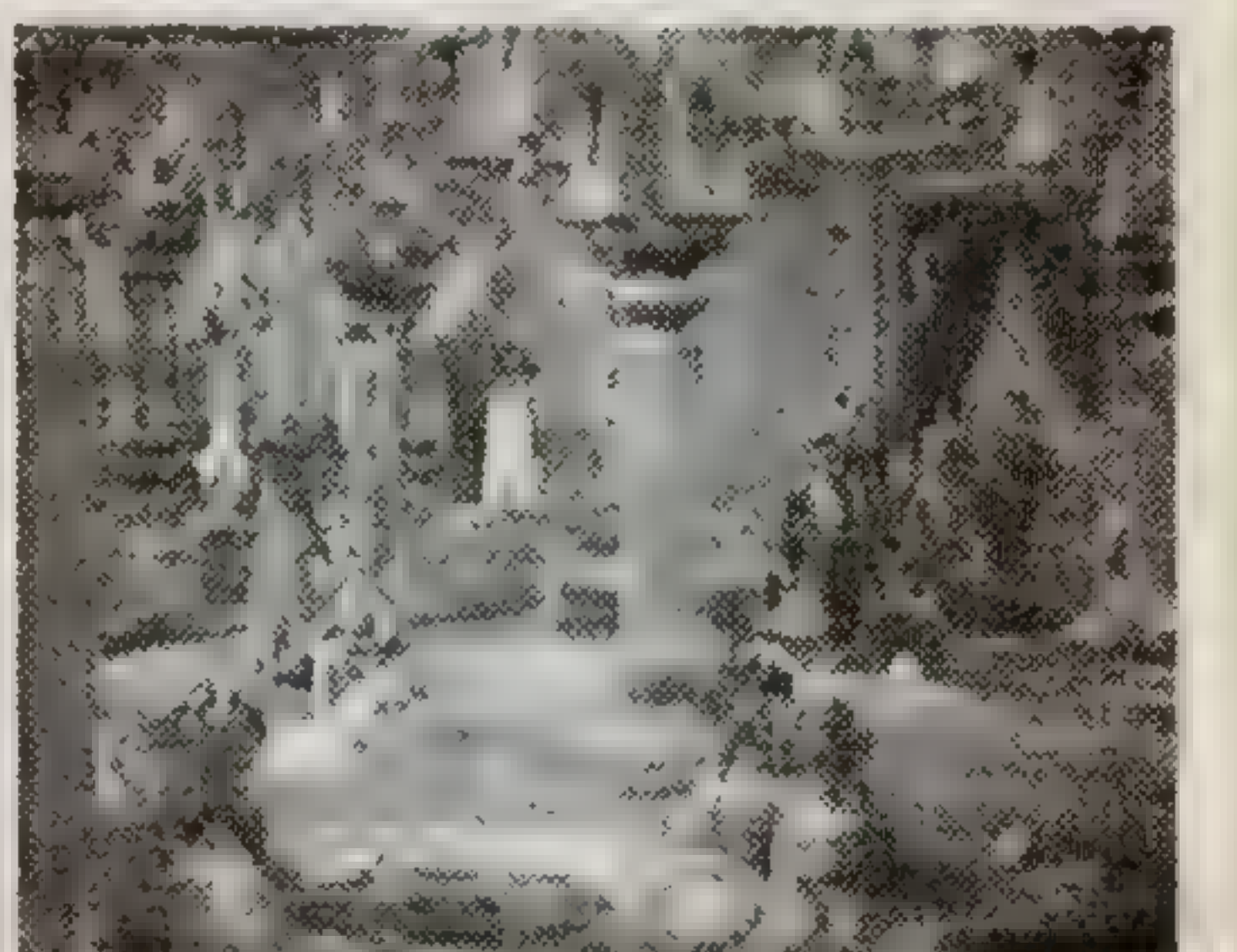
||చల్ల||

పసిడికలల బాల తన పరిణయ శుభవేళ

||పసిడి||

ప్రణమిల్లెను బ్రతుకెల్లను పచ్చనైన పంటగా

దీవెనలే ఇవ్వవమ్మ దేవేరీ జయగోరీ

ఆత్రేయ రాసిన ఈ పాటలో లీల, జిక్కి ప్రధాన గాయనీమణులు. ప్రధాన, ముఖ్య, సహ, ఉపపాత్ర ధారులెంతో మంది మీద చిత్రీకరించిన పాట యిదని సాహిత్యం చూడగానే అర్థమయిపోతుంది. పాట పల్లవి నుంచి తొలి చరణం (చూతము రారే సుదతులందరూ) చివరివరకూ సామ రాగాన్ని, రెండవ చరణం (అతివ కోరిన వరుడు అతిలోక సుందరుడోయమ్మా)కి మోహనరాగాన్ని ఉపయోగించారు. మూడవ చరణం (చిలుకలకొలికి పద్మావతీకి కులుకే సింగారం)కి అంతర్గాంధారాన్ని కలుపుకుంటూ ఖరహరప్రియ స్కేల్లోని స్వరాలని, అక్కడక్కడ పీలూరాగం అనిపించేలా కూడా స్వరపరిచారు. ఇక ఆఖరి చరణం (చల్లనైన తల్లివి శంకరుని రాణివి)కి పక్కా సంప్రదాయ రీతిలో శంకరాభరణం రాగాన్ని ఉపయోగించారు. ఈ చరణాన్ని, సీతారామ కళ్యాణంలోని కానరార కైలాస నివాసా పాటని, భూకైలాసంలోని దేవమహదేవ మముబ్రోవుము శివ పాటని, సాకల్యంగా సాధన చేస్తే శంకరాభరణ రాగంపై అవగాహన చాలావరకు వచ్చేస్తుంది.

ఆమె : కలగా కమ్మని కలగా

మన జీవితాలు మనవలెగా
అనురాగమే జీవన జీవముగా
ఆనందమే మన కందముగా

||కలగా||

||కలగా||

ఆమె : రాగవశమున మేఘమాలిక
మలయపవనుని కలిసి తేలగా

అతడు : కొండను తగిలి గుండియ కరిగి
నీరే పడై పారునుగా
కలగా కమ్మని కలగా

మన జీవితాలే ఒక కలగా

అతడు : వెలుగు చీకటలు కలబోసిన
ఈ కాలము చేతిలో కీలు బొమ్మలము

ఆమె : భావనలోనే జీవనమున్నది
మమతే జగతిని నడుపునది
మమతే జగతిని నడుపునది
కలగా కమ్మని కలగా

ఆమె : తేటికోసమై తేనియ దోచే
విరి కన్నియకా సంబరమేమో

అతడు : వేరొక విరిని చేరిన ప్రియుని
కాంచినప్పుడా కలత ఏమిటో
ప్రేమకు శోకమే ఫలమేమో
రాగము త్యాగము జతలేమో

||కలగా||

ఈ పాటను ఘంటసాల, సుశీల ఆలపించారు. ఎన్టీఆర్, సావిత్రి అభినయించారు. లక్ష్మీదేవి, పద్మావతిదేవి మధ్య జరగబోయే సంవాద ఫలితంగా తాను శిలను కానున్నానన్న అర్థంతో శ్రీనివాసుడు - అవేవీ ఎరుగని తన లౌకిక ధోరణిలో పద్మావతి - పాడుతున్నట్టుగా పాత్రోచిత ఉన్మీలనంతో రాసిన ఆత్రేయ ముద్ర - రెండవ మూడవ చరణాలలో బలంగా కనిపిస్తుంది. అయితే పాట సాహిత్యాన్ని కాస్త లోతుగా పరిశీలిస్తేగాని ఈ 'కథార్థ సూచన ప్రక్రియ' అవగతమవదు. ట్యూన్ పరంగా చూసుకుంటే ఈ పాట బొత్తిగా, పూర్తిగా పెండ్యాల మార్కు గీతం అని ఒకటో ఎక్కం అప్పజెప్పినంత సులువుగా చెప్పేయ్యొచ్చు. మొదటి చరణం 'రాగవశమున మేఘమాలిక' అనే వాక్యం వినగానే 'రాగమయీ రావే' (జయభేరి) పాటలో 'చివురులు మేసిన చిన్నారి కోయిల' అనే లైను దగ్గరి ట్యూన్ గుర్తుకొచ్చేస్తుంది. అలాగే చివర్న ఉన్న 'ప్రేమకు శోకమే ఫలమేమో' అనే వాక్యాల వరస 'చిగురాకులలో చిలకమ్మ' (దొంగరాముడు) పాటలోని 'కలవా విలువలు సెలవీయ' అనే లైనుని యధాతథంగా జ్ఞప్తికి తీసుకొస్తుంది. తర్వాతి రోజుల్లో వచ్చిన 'శ్రీకృష్ణార్జునయుద్ధం' చిత్రంలోని 'స్వాముల సేవకు వేళాయే' పాట చరణాల ఇంటర్ లూడ్ లో ఫ్లాట్ బిట్ ని స్పృతి పథంలో నిలుపుకొని మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చి 'కలగా కమ్మనికలగా' పాటలోని 'తేటికోసమై తేనియ దోచే' అనే చరణానికి ముందు వచ్చే ఫ్లాట్ ఇంటర్ లూడ్ తో పోల్చుకుంటే రెండూ ఒక్కలాగే ఉన్నట్టనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రాలన్నిటికి సంగీత దర్శకుడు పెండ్యాల కావడం, ఉదహరించిన ఈ పాటలన్నీ భీంష్లాస్ రాగంలోనే ఉండడం - ఇవన్నీ ఆ రాగాన్ని పెండ్యాల మలచుకునే పద్ధతిని స్పష్టంగా తెలియజేస్తాయి.

కళ్లు తెరువరా నరుడా నీ ఖర్చు తెలియరా

కళ్లు తెరువరా నరుడా

కలిమిలేములకు కష్ట సుఖాలకు

||2||

కారణమొకటే రా... కారణమొకటేరా....

నీ ఖర్చు మూలమురా కళ్లు తెరువరా నరుడా

వేపను విత్తి దాతకోసమై వేడుక పడుట వెర్రి కదా ||2||

కాలికి రాయి తగులుట కల్ల... కాలికి రాయి తగులుట కల్ల...

రాయికి కాలే తగులునా రా కళ్లు తెరువరా నరుడా

కమలనాభుని పదకమలములే కలుష జలభికి చేతుమురా ||2||

కలిమాయలలో కలత చెందిన ఆ...

||2||

ధరణికి అదియే తారకమగురా

||2||

కళ్లు తెరువరా నరుడా నీ ఖర్చు తెలియరాకళ్లు తెరువరా.... నరుడా

ఈ పాటను పి.సూరిబాబు గానం చేసి అభినయించారు. అద్భుతమైన స్వరధాటి కలిగిన పి.సూరిబాబు గురించి ఈ తరం వారికి బొత్తిగా తెలియదు. విచిత్రం ఏమిటంటే సినీ సంగీత రంగంలోనున్న వారిలో కూడా చాలా మందికి తెలియదు. వారికన్నా శ్రోతలలోనే ఎక్కువమంది తెలిసినవాళ్ళున్నారనిపిస్తుంది. ఈ పాటకు రచన ఆత్రేయ. భక్తిగీతాలు ఆత్రేయ రాయడని చాలామంది అనుకుంటారు గానీ ఆయన రాసినవెన్నో ఉన్నాయి. సింధుభైరవి రాగంలో సాగిన ఈ పాటని కూడా నిడివి కారణంగా చిత్రం నుండి తొలగించారు. శ్రీ వేంకటేశ్వర వైభవం సినిమాతో పాటు వేసిన శ్రీ వేంకటేశ్వర మహాత్మ్యం కాంబినేషన్ క్యాసెట్ లో కూడా లేదు. హెచ్.ఎం.వి.లో పనిచేసిన శివప్రసాద్ మాత్రం 78 ఆర్.పి.యమ్. రికార్డుల్లో దొరికిన ఈ పాటని టేపుల్లోకి ట్రాన్స్ ఫర్ చేసి 'సింగింగ్ స్టూర్స్' అనే కాన్సెప్ట్ తో ఓ ఆడియో క్యాసెట్ గా విడుదల చేస్తే అద్భుతవశాత్తు మళ్ళీ బైటికొచ్చింది.

శేషశైలా వాస శ్రీ వేంకటేశా

శయనించు మా అయ్య శ్రీ చిద్విలాసా

॥శేష॥

శ్రీదేవి వంకకు చిలిపిగా చూడకు

॥శ్రీదేవి॥

అలమేలు మంగకు అలుకరానీయకు

॥ముద్దు॥

ముద్దు సతులిద్దరిని ఇరువైపులా చేర్చి

॥శేష॥

మురిపించి లాలించి ముచ్చటల దేల్చి

॥పట్టు॥

పట్టు పానుపుపైన పవ్వళించర స్వామి

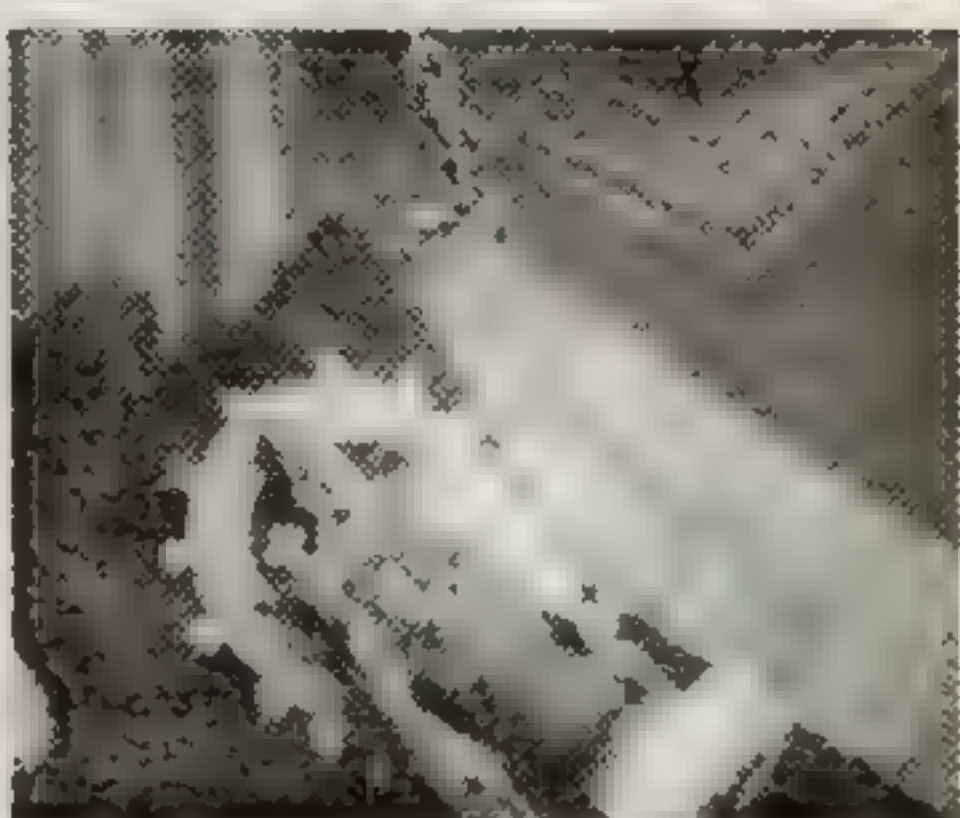
భక్తులందరు నిన్ను ప్రస్తుతించి పాడ

॥చిరు॥

చిరునగవులొలుకుచూ నిదురించు నీమోము

॥శేష॥

కరువుతీరా కాంచి తరియించుము మేము

తెలుగు సినిమా పాటలలో ఈ యుగాంతం వరకు నిలిచిపోయే పాట ఏది అనే సందేహం ఎవరికైనా వస్తే అందుకు సమాధానంలా నిలిచిపోయే గీతంగా - 'శేషశైలవాస శ్రీవేంకటేశా' పాటను ఉదాహరించవచ్చు. తెలుగువారు తను సుస్థిరాస్తిగా చెప్పుకొనే ప్రతిష్ఠాత్మక గాయకుడు ఘంటసాల - తన అణువణువు భక్తితత్వాన్ని నింపుకున్న స్వరార్చకుడు కాబట్టే - శాశ్వతత్వం కలిగిన ఈ గీతాన్ని పాడి, తెరపై అభినయించే అదృష్టం ఆ గానమయ్యకు దక్కిందని చెప్పాలి. పూర్వజన్మ సుకృతమో లేక ప్రస్తుత జన్మలో అభిన సంతోషారమో ఉంటేనే గాని ఇటువంటి మహద్గాయాలు లభించవు. ఒక కృతికి చెందవలసిన గౌరవాన్ని స్వంతం చేసుకున్న ఈ గీతాన్ని రచించిన ఆశ్రేయ కూడా ఆ కృపకు సమపాత్రుడు. ఈ పాటను 'రీతిగోళ' రాగంలో స్వరపరిచారు పెండ్యాల. ఈ రాగంలో వచ్చిన పూర్తి సినిమా పాట తరువాత రోజుల్లో ఇంచుమించుగా ఇంకేదీ లేదనే చెప్పాలి. 'రహస్యం' చిత్రంలో ఘంటసాల స్వరపరిచిన 'గిరిజా కళ్యాణం' యక్షగానంలో 'ఈశుని దాసుని చేతువా' అంటూ సుశీల పాడిన చరణం మాత్రం మరో ఉదాహరణగా నిలుస్తుంది.

'వేంకటేశ్వర మహాత్మ్యం' చిత్రం సినిమా ప్రదర్శన జరిగినంతకాలం ఆంధ్రదేశంలోని అన్ని థియేటర్ల ఆవరణలోనూ వేంకటేశుని విగ్రహాలు ఉంచి నిత్యపూజలు జరిపేవారు. టిక్కెట్లతోపాటు వేంకటేశ్వరస్వామి, పద్మావతి క్యాలండర్లను ఇచ్చేవారు. పూజలు జరిగేచోట హుండిలలో భక్తులు వేసే ధనం ఒక్కసారి థియేటర్లోని కలెక్షన్లను కూడా మించిపోయేది. సంగీత సాహిత్య నటనా చిత్రీకరణపరంగా మొత్తం చిత్రాన్ని భక్తి పారవశ్యంతో ప్రతివారూ చూసి మెచ్చుకున్న చిత్రంగా చరిత్రలో నిలిచిపోయిందీ 'వేంకటేశ్వర మహాత్మ్యం'.

16-31 డిసెంబరు 2003

HMV

సగర్వంగా
సమర్పిస్తున్న...

sare
gama

ఆంధ్రుల అభిమాన గాయనీ గాయక జంట
ఘంటసాల, పి.సుశీల పాడిన
31 ఫీల్డ్ హిట్లతో
'ప్రియరాగాలు'
క్యాసెట్లు మరియు సి.డిలు
(డబుల్ ప్యాక్ లో)

చక్కని క్వాలిటీతో...
రసజ్ఞులతోతల కోసం
ఇప్పుడు మార్కెట్లో
లభ్యం...

తెలుగువారి అభిమాన గాయని
పి.సుశీల పాడిన 31 ఫీల్డ్ హిట్లతో
'ప్రియరాగాలు'
క్యాసెట్లు మరియు సి.డిలు
(డబుల్ ప్యాక్ లో)

Now available in Cassette's and CD's
DIGITALLY MASTERED

సంగీత హాస్య-సంగీత రత్నం

67

సరిగపదమని ఫలితాలు

త్రాలో గెలుపొందిన వారు

ఆల్ కరెక్ట్ : జి.శ్రీదేవి, విశాఖపట్నం.
ఒక తప్పుతో : మల్యాల హరిశ్రీకృష్ణ, హైదరాబాద్.
రెండు తప్పులతో : బెల్లంకొండ రాంబాబు, పమిడిపాడు.
మూడు తప్పులతో : బొజ్జ హరికృష్ణ, మద్రాసు.

ఈ పోటీ ఫలితాలను ద్రా తీయడానికి - అడగగానే వెంటనే ఒప్పుకొని ఎంతో ఆనందంతో సహకరించిన గాయని కౌసల్య గారికి, విజేతలతో పాటు సజిల్ కూపన్లను పంపిన ప్రతి ఒక్కరికీ 'హాసం' కృతజ్ఞతలు.

సరిగపదమని విజేతైన
గుర్రాల శ్రీదేవి, మల్యాల హరిశ్రీకృష్ణ,
బెల్లంకొండ రాంబాబు, బొజ్జ హరికృష్ణ లకు
హాసం సౌత్ 6 బి నంబరులు.

'హాసం' మా అందరి అభిమాన పత్రిక. నేను ఇంటర్మీడియట్-I వ సంవత్సరం చదువుతున్నాను. నాకు హాస్యం అంటే ప్రాణం. సంగీతం అంటే ఇంకా ఇష్టం. 'సరిగపదమని' పోటీలో నేను విజేతగా ఎంపికైనట్టు ఫోన్ కాల్ రాగానే ఆనందంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బు అయ్యాను. కౌసల్యగారి చేతుల మీదుగా తీసిన "ద్రా"లో నాకు ఫస్ట్ ప్రైజ్ వచ్చినందుకు చాలా అనందంగా ఉంది. 'హాసం' సంపాదక వర్గానికి హాస్య, సంగీత, సాహిత్య, సౌరభాభివందనాలు.
-జి.శ్రీదేవి, విశాఖపట్నం.

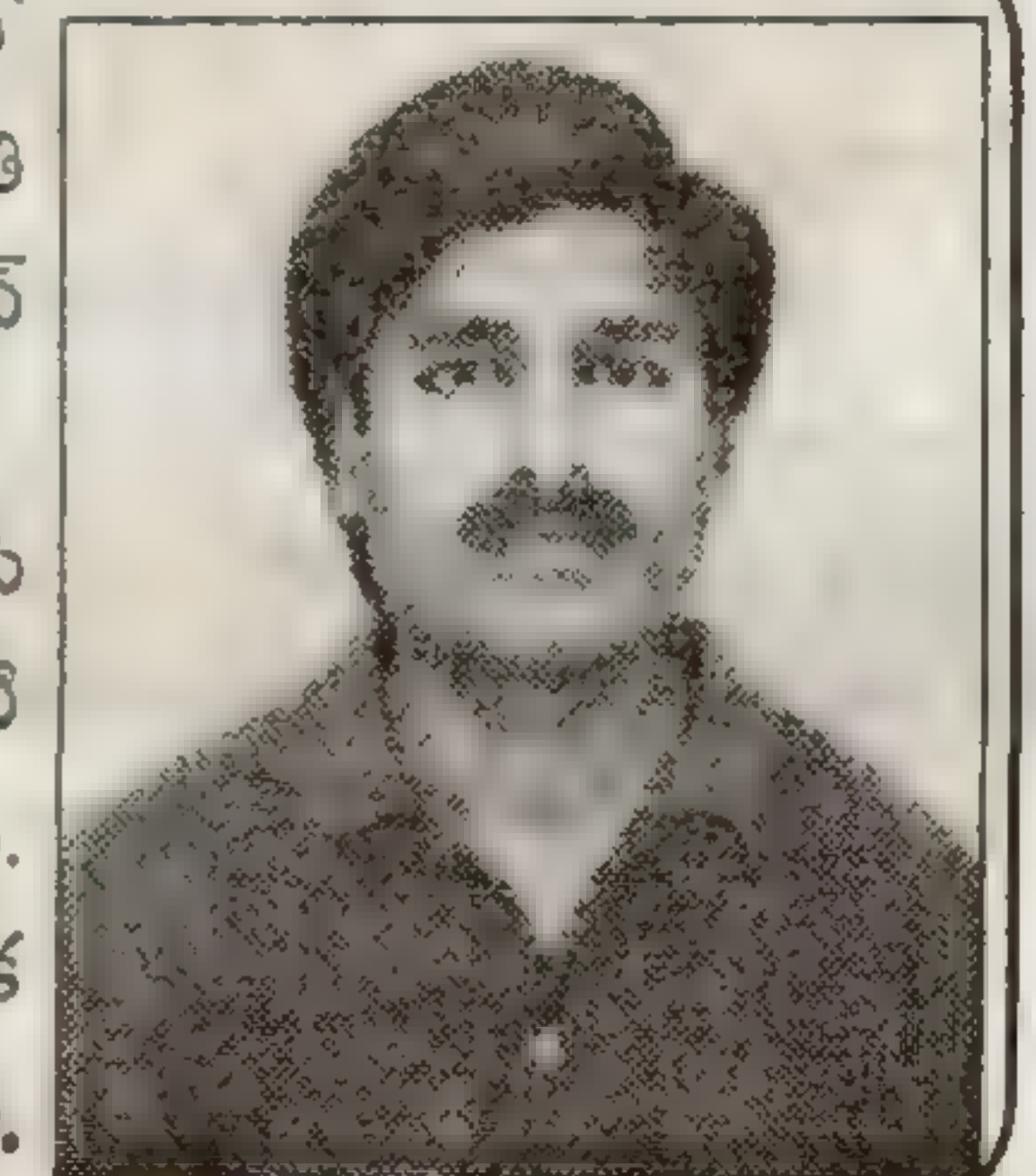
"సరిగపదమని"- 3,4&5లకు నేను పంపిన జవాబులు, ఫలితాలు వరసగా నా పేరు చూసిన మురిపానికి తోడుగా, నేనూహించని 5వ ద్రాలో గాయని కౌసల్యగారి చేతులు మీదుగా 2వ బహుమతి విజేతనైనానని ఫోను ద్వారా తెలుపగానే, పట్టరాని అమితానందాన్ని మాకుటుంబ బంధుమిత్రులందరం పంచుకొన్నాము. కౌసల్యగారికి మరియు 'హాసం' కుటుంబీకులందరికీ కృతజ్ఞాభివందనాలు.
"హాసం- హాస్య, సంగీత, సాహిత్యాలతో చేసిన పాఠ్యం.
- మల్యాల హరిశ్రీకృష్ణ, అర్జునులు,
రామలయం, రామచంద్రపురం, హైదరాబాద్.

'హాసం'లో 'సరిగపదమని' శిర్షికకి మొదటి నుండి నేను అభిమానిని. అందుకే ప్రతి సంచికలో వచ్చే పోటీలో పాల్గొంటున్నాను. సరిగపదమని-5లో మూడో విజేతగా నన్ను ఎంపిక చేసినట్టు 'హాసం' పంపిన టెలిగ్రామ్ అందుకొని చాలా సంతోషించాను. నా అభిమాన గాయని కౌసల్య నన్ను ఎంపిక చేయటం నా ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా కాసేపు ఏం చేస్తున్నానో తెలియలేదు. ఇది నాలాంటి వారికి మహద్భాగ్యంగా భావిస్తున్నాను.
- బెల్లంకొండ రాంబాబు, పమిడిపాడు.

మా మనసుదోచిన మా అభిమాన 'హాసం' పత్రికలో సరిగపదమని పజిల్లో నాకు బహుమతి వచ్చిందని గౌరవనీయులు శ్రీరాజాగారు ఫోన్ చేసినప్పుడు చాలా ఆనందపడ్డాను.
మరుగునపడుతున్న పాతపాటలకు ప్రాణం పోసి మరల వెలుగులోకి తీసుకువచ్చి, నాలాంటి సంగీతభిమానులకు 'హాసం' పత్రిక వరంలాంటిది. ద్రా తీసిన గాయని కౌసల్యగారికి, నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.
-బొజ్జ హరికృష్ణ, మద్రాసు.

ధర్మ చక్రవర్తి

తెరవెనుక కథ

అన్నపూర్ణ పిక్చర్స్ ప్రెవేటు లిమిటెడ్ వారి విజయ పరంపరలో అత్యంత ప్రతిష్ఠాకరమైన చిత్రం డా.చక్రవర్తి. ఇది తొలి తెలుగు నవలా చిత్రం. “చదువుకున్న అమ్మాయిలు” చిత్రానికి డైలాగ్స్ రాస్తున్న తరుణంలోనే రచయిత త్రిపురనేని గోపీచంద్ ఆంధ్రప్రభ నిర్వహించిన నవలల పోటీలో న్యాయ నిర్ణేతల కమిటీ మెంబరుగా ఉన్నారు. “పోటీకి వచ్చిన నవలల్లో కోడూరి కౌసల్యదేవి రచించిన “చక్రభ్రమణం” నవల చాలా అద్భుతంగా ఉంది. ఆ నవల రైట్స్ మీరు తీసుకోండి, ఆ నవల బయటకు వచ్చిందంటే ఎవరో ఒకళ్లు తీసుకుంటారు త్వరపడండి” అని హెచ్చరించారు. ఇదిగో వెళ్ళాం- అదిగో వెళ్ళాం అనుకుంటుండగానే ఆ నవల మార్కెట్లో విడుదలైంది. అది చదివిన పాఠకులు అన్నపూర్ణ సంస్థ ఈ నవలను సీనిమాగా తీస్తే బాగుంటుంది అని వ్రాస్తూ, ఏఏ పాత్రలకు ఎవరెవరు బాగుంటారో కూడా సూచిస్తూ, వందల సంఖ్యలో ఉత్తరాలు వ్రాశారు.

వెంటనే ఆ నవల రైట్స్ కొనడానికి కోడూరి కౌసల్యదేవి స్వస్థలమైన రాజమండ్రి బయలుదేరారు నిర్మాత దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు. అంతకుముందే దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావు ఆ నవల రైట్స్ కొనుగోలు నిమిత్తం, రాజమండ్రి వెళ్ళారట. అయితే మేము అన్నపూర్ణ సంస్థకైతేనే ఇస్తామండీ అని చెప్పారట. “అన్నపూర్ణ సంస్థకి డైరెక్టరును నేనే కదమ్మా! సరే! వారికే ఇవ్వండి” అని చెప్పి ఆదుర్తి వెనుతిరిగారు. ఈ విషయం మధుసూదనరావు వెళ్ళినపుడు చెప్పారు కోడూరి కౌసల్యదేవి, ఆమె తండ్రిగారు, సరే! నవల రైట్స్ కొనుగోలు చేయటం జరిగింది. డైలాగ్స్ కూడా ఆమెనే వ్రాయమని ఆఫర్ చేశారు మధుసూదనరావు.

“పెళ్ళి కావలసిన పిల్ల, సీనిమాలకు వ్రాయటం కోసం హాటల్లో దిగటం. ఊర్లు తిరగటం మంచిది కాదు. వద్దలెండి” అని అవకాశాన్ని సున్నితంగా తిరస్కరించారు ఆమె తండ్రి.

ఇవన్నీ ‘చదువుకున్న అమ్మాయిలు’ చివరి రోజుల్లో జరిగిన సంగతులు. ఆ చిత్రం విడుదలై విజయవంతంగా ఆడుతున్న రోజుల్లో ‘డాక్టరు చక్రవర్తి’ స్క్రీన్స్ వర్క్ కు శ్రీకారం జరిగింది.

ఈ చిత్రానికి కె.విశ్వనాథ్ దర్శకత్వం వహించవలసి ఉంది. కె.విశ్వనాథ్ వాహినీ స్టూడియోలో సాండ్ రికార్డింగ్ ఇంజనీరుగా చేస్తూండేవారు. మూడు చిత్రాలకు అసోసియేట్ గా పనిచేసిన తర్వాత డైరెక్టర్ గా అవకాశం ఇచ్చే అవగాహనపై అన్నపూర్ణ సంస్థలో చేరారు కె.విశ్వనాథ్. వెలుగునీడలు, ఇద్దరుమిత్రులు, చదువుకున్న అమ్మాయిలుతో మూడు చిత్రాలు పూర్తయ్యాయి. ఒప్పందం ప్రకారం డాక్టర్ చక్రవర్తికి దర్శకత్వం వహించమని కోరారు మధుసూదనరావు.

అయితే డాక్టరు చక్రవర్తి కథ విపరీతమైన ప్రజాదరణ పొందిన నవల కావటంతో దాన్ని హిందీలో చేయటానికి విశ్వనాథ్ కొంచెం సంకోచించారు. ఈ చిత్రం వరకు గురువు గారైన ఆదుర్తి గారు చేస్తే తరువాత చిత్రం చేస్తానులెండి - అన్నారాయన. ఆ కారణంగా డాక్టర్ చక్రవర్తి చిత్రానికి కూడా ఆదుర్తి సుబ్బారావు దర్శకత్వం వహించక తప్పలేదు. ఈ చిత్రానికి స్క్రీన్ ప్లే రచయితగా గొల్లపూడి మారుతీరావును నియమించారు. దాశరథి సూచన మేరకు గొల్లపూడి మారుతీరావుకు కథా చర్చల్లో పాల్గొనే అవకాశాన్ని కల్పించారు. పరిచయం జరిగిన కొద్ది రోజుల్లోనే ఆయనలో గల ప్రతిభను గుర్తించి అన్ని విధాల ఎంకరేజ్ చేయాలనుకున్నారు మధుసూదనరావు. అందుకే తనతో పాటు దర్శకుడు ఆదుర్తి, కె.విశ్వనాథ్ కూడా స్క్రీన్ ప్లే రచనలో పాల్గొన్నప్పటికీ టైటిల్స్ లో స్క్రీన్ ప్లే రచయితగా ఎంకరేజ్ చేయాలని ఒక్క మారుతీరావు పేరు మాత్రమే వేయించారు మధుసూదనరావు. ఆవిధంగా తెలుగు చిత్ర పరిశ్రమకు మరొక గొప్ప రచయితను అందించింది అన్నపూర్ణ సంస్థ. ఇద్దరు మిత్రులు, చదువుకున్న అమ్మాయిలు చిత్రాలకు దూరంగా వున్న ఆత్రేయ ఈ చిత్రానికి సంభాషణల రచయితగా మరలా అన్నపూర్ణలో ప్రవేశించారు ఆత్రేయ.

ఈ చిత్రంలోని పాత్రలకు నటీనటుల ఎంపిక చేసిందిమాత్రం పాతూలే! చక్రభ్రమణం నవల చదివి ఏ పాత్రకు ఎవరు సరిపోతారో సూచిస్తూ పాతూలు వ్రాసిన అభిప్రాయాల ప్రకారమే నటీనటుల వర్గం ఎంపిక జరిగింది.

ప్రేక్షకుల అభిప్రాయాలు అన్నపూర్ణ సంస్థ నిర్ణయాలు ఒకటి కావటం

యాదృచ్ఛికం కాదు. అన్నపూర్ణ సంస్థ ప్రేక్షకుల అభిరుచిని తమ చిత్రాల్లో ప్రతిబింబింప చేస్తుందని చెప్పటానికి ఇదొక గొప్ప నిదర్శనం!

మహానటి సావిత్రి అన్నపూర్ణ సంస్థలో చేసిన చివరి చిత్రం డా.చక్రవర్తి. పావుకారు జానకి తొలిసారి అన్నపూర్ణ సంస్థలో నటించింది కూడా ఈ చిత్రంలోనే.

“చదువుకున్న అమ్మాయిలు”లో హైదరాబాద్ లో కాలుమోపిన అన్నపూర్ణ సంస్థ తదుపరి చిత్రాలన్నీ ఇక్కడే నిర్మించింది. ఈ సంస్థ తీసే చిత్రాల కోసమే నవయుగ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ సారథి స్టూడియోస్ లో మేజర్ షేర్స్ తీసుకున్నారు. ఇక్కడ చిత్ర నిర్మాణం చేస్తున్నాం కాబట్టి ఇక్కడ ఉన్న నటీనటుల సాంకేతిక వర్గాన్ని సాధ్యమైనంత వరకు వినియోగించుకోవటాన్ని నైతిక బాధ్యతగా భావించింది అన్నపూర్ణ సంస్థ. “చదువుకున్న అమ్మాయిలు” చిత్రం రీ-రికార్డింగ్, మిక్సింగ్ ఇక్కడే జరపగా... డా.చక్రవర్తి చిత్రానికి బ్యాక్ ప్రాజెక్షన్ కూడా హైదరాబాద్ లోనేజరిపారు. చిత్రంలోని మొదటి పాట “ఈ మానం ఈ బిడియం” మొత్తం ట్రైన్ లోనే చిత్రీకరించవలసి ఉంది. అందుకోసం పెరంబూర్ ఇంటెగ్రల్ కోచ్ ఫ్యాక్టరీ నుండి ప్రత్యేకంగా వర్క్ షాపును పిలిపించి ఒక ఫస్ట్ క్లాస్ రైలు పెట్టె నిర్మింపజేశారు. ఫ్లాట్ ఫారంను సారథి స్టూడియోలో వేశారు. ఈ పాట చిత్రీకరణలోని బ్యాక్ ప్రాజెక్షన్ మొత్తం ఇక్కడే జరిపారు. ఈ విధంగా హైదరాబాద్ లో చిత్ర నిర్మాణానికి అనువైన సౌకర్యాలు అన్నీ ఉన్నాయని ఆనాటి నుండి నిరూపిస్తూ వచ్చింది అన్నపూర్ణ సంస్థ!

చిత్ర నిర్మాణం పూర్తయింది. 1964 జూలై 10న విడుదలై అఖండ విజయాన్ని సాధించాడు డా.చక్రవర్తి. ఈ చిత్ర విజయంలో చెప్పుకోదగ్గ విషయం ఏమంటే మాస్ ప్రేక్షకుల కన్నా క్లాస్ ప్రేక్షకులే చిత్రాన్ని విపరీతంగా ఆదరించారు. దీనికి కారణం ఇది తొలి నవలా చిత్రం కావటమే. అయితే క్లాస్ ప్రేక్షకుల ఆదరణలో పాటు వారి విమర్శలను కూడా చవి చూసాడు డా.చక్రవర్తి.

ముఖ్యంగా కామెడీ విషయంలో ఈ చిత్రం కొన్ని విమర్శలను ఎదుర్కొంది. అద్భుతమైన కథా సంవిధానంతో రూపొందించిన ఈ చిత్రంలోని హాస్యం మూలకథ నుండి కొంత డీవియేట్ అయింది. హాస్యానికి ప్రేక్షకుల నుండి మంచి ప్రతిస్పందన లభించినప్పటికీ ముఖ్య కథా గమనానికి హాస్య సన్నివేశాలు స్పీడ్ బ్రేకర్స్ లా అడ్డుపడ్డాయని కొన్ని పత్రికలు విమర్శించాయి. రచయిత్రీ కోడూరి కౌసల్యదేవి కూడా ఈ విషయంలో కొంత అనంతప్రీతి చెందారు. అయితే ఈ విమర్శల్లో వాస్తవం లేకపోలేదంటారు మధుసూదనరావు. హాస్యం అనేది చిత్రకథలో అంతర్భాగమై ఉండాలే గానీ హాస్యం కోసమే కొన్ని పాత్రలను సృష్టించకూడదు అని కె.వి.రెడ్డిగారి దగ్గర నేర్చుకున్న పాతాన్ని ఈ చిత్రంలో ఆచరణలో పెట్టలేకపోయాము అంటారు మధుసూదనరావు.

కారణం - ఇది ఎంతో ప్రజాదరణ పొందిన నవల కావటం!

వచ్చిన విమర్శలను నిజాయితీగా అంగీకరించే తత్వాన్ని అలవరచుకోవటమే రాబోయే విజయాలకు హేతువు అవుతుంది. విమర్శలను ఆహ్వానించే ధైర్యం అన్నపూర్ణ అధినేతలైన మధుసూదనరావుకు, నాగేశ్వరరావుకు ఇతర పార్టనర్స్ కు ఆది నుండి అభిన సుగుణాలు!

ఇక సంగీతం విషయంలో డాక్టర్ చక్రవర్తి గత చిత్రాల ప్రమాణాలను పదిలంగా కపాడింది. ఆరుద్ర, ఆత్రేయ, శ్రీశ్రీ, దాశరథి, కొసరాజు వ్రాసిన పాటలకు ఎస్.రాజేశ్వరరావు సమకూర్చిన సంగీతం చిత్ర విజయంలో సమభాగస్వామి అయింది. ముఖ్యంగా శ్రీశ్రీ రచించిన ‘మనసున మనసై బ్రతుకున బ్రతుకై’ పాటకు పండిత పామర వర్గాల నుండి సమస్థాయిలో ప్రశంసలు లభించాయి.

ఇక అవార్డుల విషయంలో కూడా డాక్టర్ చక్రవర్తి అగ్రస్థానాన్ని ఆక్రమించింది. ఈ చిత్రానికి నేషనల్ అవార్డ్స్ లో ఉత్తమ ప్రాంతీయ చిత్రం అవార్డు (రజిత పతకం) లభించింది. అదే సంవత్సరం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నెలకొల్పిన నంది అవార్డులలో ఉత్తమ చిత్రంగా తొలి స్వర్ణ నందిని అందుకున్న చిత్రం డా.చక్రవర్తి. ఏ.పి. ఫిలిం ఫ్యాన్స్ వారి బెస్ట్ పిక్చర్ అవార్డ్, మద్రాసు ఫిలిం ఫ్యాన్స్ వారి బెస్ట్ పిక్చర్ అవార్డ్ తో పాటు ఇంకా ఎన్నో సాంస్కృతిక అవార్డులందుకుని సంస్థ కీర్తిని దేశ వ్యాపితం చేసిన ప్రతిష్ఠాత్మక చిత్రం డా.చక్రవర్తి!

డాక్టర్ చక్రవర్తి శత దినోత్సవ వేడుకలల్ని ఐదు కేంద్రాల్లో ఘనంగా నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు. అదే సమయంలో మాచెర్లలో వరదలు వచ్చి, ఎంతో ఆస్తి నష్టం, ప్రాణ నష్టం సంభవించింది. ఆ పరిస్థితుల్లో శతదినోత్సవాలు జరపటం సమంజసం కాదని భావించి, వేడుకలను రద్దుచేసి, అన్నపూర్ణ, నవయుగ సంస్థల తరపున వరద బాధితుల సహాయ నిధికి 50 వేల రూపాయలు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డి గారికి అందజేశారు.

ఆర్థికంగాను, అవార్డుల పరంగానూ డాక్టర్ చక్రవర్తి చిత్రం సాధించిన ఘనవిజయం మరొక చిత్ర నిర్మాణ సంస్థ ఆవిర్భావానికి ప్రేరణ అయింది అదెలాగంటే...

డాక్టర్ చక్రవర్తి చిత్రానికి బంగారు నందితో పాటు చిత్ర నిర్మాత మధుసూదనరావుకు పదివేల రూపాయలు, దర్శకుడు ఆదుర్తి సుబ్బారావుకు అయిదు వేల రూపాయలు నగదు బహుమతులు కూడా లభించాయి. తొలి నంది అవార్డుల ప్రధానోత్సవ సభలో ఉపన్యసించిన మంత్రులందరూ ఉత్తమ, ప్రయోజనాత్మక చిత్రాలను నిర్మించే సంస్థలకు ప్రభుత్వం అన్ని విధాల ప్రోత్సామాలు కల్పిస్తుంది అని హామీలు ఇచ్చేశారు. అలాంటి చిత్రాలు నిర్మించినప్పుడు ఒకవేళ నష్టం వస్తే ఏదో ఒక రూపంలో ప్రభుత్వం ఆ నష్టాన్ని 'కాంపన్నేట్' చేస్తుంది అని కూడా హామీలు గుప్పించారు. ఈ హామీల ప్రభావం దర్శకుడు ఆదుర్తి మీద బాగా పనిచేసింది. ఆయన మనసులో ఒక ఆలోచన రూపుదిద్దుకుంది.

వెంటనే బయల్దేరి మధుసూదనరావు ఇంటికి వెళ్లారు ఆదుర్తి. అప్పటిదాకా అవార్డుల సభలోను, ఆ తరువాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇచ్చిన విందులోనూ తనతో పాటే ఉన్న ఆదుర్తి అంతలోకే మిట్ట మధ్యాహ్నం వేళ ప్రత్యక్షమవటం చూసి ఆశ్చర్యపోతూనే ఆదుర్తిని ఆహ్వానించారు మధుసూదనరావు.

తన మనసులోని ఆలోచనను మధుసూదనరావు ముందుంచారు ఆదుర్తి. "ఉత్తమ కథాంశాలతో నిర్మించే ప్రయోగాత్మక చిత్రాలకు ప్రోత్సాహం కల్పిస్తామని మంత్రులందరూ హామీలు ఇచ్చారు కాబట్టి మనకు వచ్చిన నగదు బహుమతులను మూలధనంగా పెట్టి ఒక కొత్త సంస్థను ప్రారంభించి 'ఎక్స్ పెరిమెంటల్' చిత్రాలను నిర్మిద్దాం. పిక్చర్స్ ఫినిషింగ్ కి కావలసిన డబ్బు నవయుగావారు యిస్తారు".

కథా సంగ్రహం

వైద్యశాస్త్రంలో ప్రత్యేక శిక్షణ కొరకు విదేశాలకు వెళ్ళి వచ్చిన డాక్టర్ చక్రవర్తికి విమానాశ్రయంలో మిత్రులు అతనిని ప్రేమించిన డాక్టర్ శ్రీ దేవి ఘనస్వాగతమిచ్చారు. డాక్టర్ చక్రవర్తి, శ్రీదేవి త్వరలోనే వివాహం చేసుకోబోతున్నారని తెలిసిన మిత్రులందరూ వారిని పరిహాసాలతో ముంచెత్తివేశారు.

డా॥చక్రవర్తిని విదేశాలకు పంపటానికి ప్రధాన కారకులైన చక్రవర్తి చెల్లెలు సుధ, ఆమె భర్త శేఖర్ చక్రవర్తి పునరాగమనానికి ఎంతో సంతోషించారు. సుధ కథారచనా వ్యాసంగంలోను, సంగీతంలోను పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించినప్పుడు విషయం తెలుసుకొన్న చక్రవర్తి మరింత ఆనందపడ్డాడు.

కాని ఈ సంతోషం ఎంతోకాలం నిలువలేదు. తన ప్రాణపమంగా చూసుకొంటున్న సుధకు క్యాన్సర్ వ్యాధి సోకిందని తెలిసిన చక్రవర్తి వ్యాధి నివారణకు తన శక్తినంతా ధారపోశాడు. అయినప్పటికీ ఫలితం లేకపోయింది.

మరణశయ్యపైనున్న సుధ తన మరణానంతరం తన భర్తతో గల సంబంధ బాంధవ్యాలను మరింత దృఢం చేయాలనే ఉద్దేశంతో శేఖర్ సోదరియైన నిర్మలను వివాహమాడవలసిందిగా చక్రవర్తిని కోరి శాశ్వతంగా కన్నుమూసింది. చక్రవర్తి శ్రీదేవిని ప్రేమిస్తున్న సంగతి ఆమెకు తెలియదు.

పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొని నిర్మలా చక్రవర్తుల వివాహానికి తోడ్పడింది శ్రీదేవి.

సుధ స్మృతి చిహ్నంగా శేఖర్ నిర్మించిన వర్మింగ్ హోంలో డాక్టరు చక్రవర్తి పని ప్రారంభించాడు.

రవీంద్ర ఇంజనీరు. చక్రవర్తి మిత్రుడు. రవీంద్ర ఇల్లాలు మాధవి. వారు అన్యోన్యత గల ఆదర్శ దంపతులు.

ఇదీ అత్యుత్సాహంతో ఆదుర్తి చేసిన ప్రతిపాదన.

ఈ ప్రతిపాదన విన్న మధుసూదనరావు ఒక్క క్షణం ఆలోచించి నవ్వుతూ "నేను ఇద్దరు ఆడపిల్లల పెళ్లిళ్లు చేయాలి. ఈ పరిస్థితుల్లో నేను ప్రయోగాలు చేయలేను" అని చెప్పడమే కాకుండా ఆదుర్తిని కూడా కొంత నిరుత్సాహపరిచారు.

తన ఆలోచనకు మధుసూదనరావు మద్దతు లభించకపోవటంతో నిరుత్సాహంగా వెనుతిరిగారు ఆదుర్తి.

ఆ తరువాత ఎలాగో ఈ విషయం అక్కినేని నాగేశ్వరరావు దృష్టికి వెళ్లింది. ఆయన ఆదుర్తి సుబ్బారావు ఆలోచనలకు మద్దతు పలికి 'చక్రవర్తి చిత్ర' సంస్థ ఆవిర్భావానికి కారకులయ్యారు.

అక్కినేని, ఆదుర్తిల ఆశయాలకు, అభిరుచికి అద్దం పట్టేలాగా సమాజానికి చక్కని సందేశాన్ని అందించే కథాంశంతో, ప్రయోజనాత్మక సందర్భాల్లో తొలుత 'సుడిగుండాలు' చిత్రాన్ని నిర్మించారు. ఆ చిత్రం ప్రజాదరణకు నోచుకోలేదు. బాగా నష్టపోయారు. అయితే ఆ చిత్రానికి జాతీయ అవార్డులలో ఉత్తమ ప్రాంతీయ చిత్రంగా రజిత పతకం రాగా, నంది అవార్డులలో ఉత్త చిత్రంగా బంగారు నంది లభించింది. ఆర్థికంగా బాగా నష్టపోయినప్పటికీ అవార్డులు ఇచ్చిన హార్దికోత్సామంతో, ఆదర్శాల బలంతో 'మరోప్రపంచం' చిత్రాన్ని నిర్మించారు. ఈ చిత్రం కూడా ఫెయిల్ అయింది. నష్టం రెండింతలు అయింది. ఇలాంటి చిత్రాలు నిర్మిస్తే అన్ని విధాల ప్రోత్సాహిస్తామని ప్రభుత్వం వారు ఇచ్చిన హామీలు, హామీలుగానే మిగిలిపోయాయి. కనీసం ఆ చిత్రాలను 16 యం.యం. ప్రాజెక్టర్లతో స్కూల్లో ప్రదర్శించటానికి అవసరమయ్యే సహకారాన్ని కూడా ప్రభుత్వం అందించలేదు.

ప్రభుత్వం హామీలను నమ్మి ఆదర్శాలకు పోయినందుకు ఆర్థికంగానూ, హార్దికంగానూ చాలా నష్టపోయారు అక్కినేని, ఆదుర్తి!

లక్షల్లో నష్టం వచ్చినా నంది అవార్డు లభించిందన్న తృప్తి మాత్రమే మిగిలింది. ఆ రోజున ఆ చిత్రాల వల్ల కలిగిన ఆర్థిక నష్టాన్ని పూర్తిగా కాంపన్నేట్ చేయలేకపోయినా కొంత ఊరడింపుగానైనా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్పందించి ఉంటే అదే బాటలో కొన్ని ప్రయోజనాత్మక చిత్రాలు వచ్చి ఉండేవి.

నూతన దంపతులైన నిర్మలా, చక్రవర్తులను రవీంద్ర తన యింటికి విందుకు ఆహ్వానించాడు. మాధవి ఉన్నత విద్యావంతురాలు, రచయిత్రి, సంగీత కళానిధి. అన్నిటికంటే మించి ఆదర్శ గృహిణి. ఈ విషయాలను తెలుసుకొన్న చక్రవర్తికి ఆమెలో తన సోదరి సుధ ఛాయలు గోచరించాయి. సుధపై గల వాత్సల్యాన్ని మాధవి వైపు మరల్చాడు. ఆ విధంగా కొంత ఊరట లభించింది.

మాధవి చక్రవర్తుల సాన్నిహిత్యాన్ని అపార్థం చేసుకొన్న నిర్మల హృదయంలో అసూయ మొలకెత్తింది. దానికి వంటమనిషి సూర్యకాంతం దుర్బోధలు మరింత దోహదమిచ్చాయి. ఇదే సమయంలో గర్భవతియైన మాధవి రక్షణ భారాన్ని చక్రవర్తికి వప్పగించి రవీంద్ర క్యాంపుకు వెళ్ళాడు.

వంట మనిషి దుర్బోధలకు లొంగి నిర్మల రవీంద్రకు ఒక ఆకాశరామన్న ఉత్తరం వ్రాసింది.

మాధవి, చక్రవర్తుల ప్రవర్తనకు నీచత్వాన్ని ఆపాదిస్తూ తనకు వచ్చిన లేఖను చూచి రవీంద్ర చకితుడైనాడు. అతనిలో అనుమానం పాడసూపింది. గతంలో జరిగిన కొనన్ని కొన్ని ఘటనలు ఈ అనుమానాన్ని బలపరచేవిగా తోచాయి. వెంటనే క్యాంపు నుండి బయలుదేరి వచ్చాడు.

శంకిత హృదయంతో చూచేవాడికి అన్నీ అలానే గోచరిస్తాయనేది రవీంద్ర విషయంలో అక్షరాల నిజం. మాధవి తాను నిర్దోషినిని ఎంత చెప్పినా వినక మూర్ఖత్వంతో ఆమెను పుట్టింటికి పంపివేశాడు.

నిర్మలకు సూర్యకాంతం దుర్బోధలు చేస్తున్నదని గ్రహించిన చక్రవర్తి ఆమెను పనినుండి తొలగించివేశాడు. సూర్యకాంతం రవీంద్రవద్ద వంటమనిషిగా చేరింది.

మనోవైకల్యం పొందిన రవీంద్ర త్రాగుడుకు అలవాటుపడి క్లబ్బుల వెంట

తిరగటం ప్రారంభించాడు. అకస్మికంగా పతనావస్థకు చేరుకొన్న మిత్రునికి హితవు చెప్పాలని వచ్చిన చక్రవర్తిని అవమానించాడు.

ఎల్లప్పుడూ ఏదో ఆలోచిస్తూ పరధ్యానంగా ఉంటున్న మాధవి పరిస్థితి ఆమె సోదరుడైన శ్రీధర్ కు ఆందోళన కలిగించింది. కారణం చెప్పమని మాధవిని వొత్తిడి చేశాడు. మాధవి జరిగిన విషయాన్ని తెలియజేసే సరికి శ్రీధర్ నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

సూర్యకాంతం కూతురు పద్మవైపుకు ఆకర్షింపబడ్డాడు రవీంద్ర. గ్రుడ్డి మోహంలో ఆమెను పెళ్ళి చేసుకొంటానని వాగ్దానం చేసి ఇంటి తాళాలు వప్పగించాడు.

అవకాశం దొరకగానే రవీంద్ర ఇంటిలోగల నగలు ధరించి తన ప్రియుడైన స్వామితో పరారైంది పద్మ. చోరీ విషయం పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశాడు రవీంద్ర. స్వామి, పద్మలను నగలలో సహా పోలీసులు పట్టుకొన్నారు. నగలను గుర్తుపట్టడానికి మాధవి నిరాకరించింది. రవీంద్ర పతనావస్థను గురించి శ్రీధర్ మాధవికి తెలియజేశాడు. ఏవిధంగానైనా తన భర్తను రక్షించమని మాధవి సోదరుని వేడుకొంది. శ్రీధర్ బయలుదేరాడు.

అతని మాటలను వినకపోగా, మాధవిని తను అనుమానించడానికి సాక్ష్యాలుగా నిర్మల రాసిన ఆకాశ రామన్న ఉత్తరాన్ని చూపించాడు. నువ్వెన్ని సాక్ష్యాలు చూపినా నేను నమ్మను. నా చెల్లెలు దేవత. ఏదో ఒకరోజు ఆమె

కాళ్ళు పట్టుకుని క్షమించమని అడిగే రోజు నీ కొస్తుందని చెప్పి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోతాడు శ్రీధర్.

వెళుతూ వెళుతూ చక్రవర్తికి విషయం చెప్పి వెళతాడు శ్రీధర్. ఉత్తరంలోని నిర్మల చేతివ్రాతను గుర్తుపట్టి రవీంద్రకి విషయం చెప్పి క్షమాపణ కోరమని అడుగుతాడు చక్రవర్తి. ఆమె అందుకు అంగీకరించదు. ఆమెను వదిలిపెట్టి విదేశాలకు వెళ్ళిపోవడానికి నిశ్చయించుకుంటాడు చక్రవర్తి.

వెళ్లే ముందు రవీంద్ర దగ్గరకు వెళ్లి అతడికి హితవు చెప్పి ఇంకా నమ్మకం కలగకపోతే తనను చంపెయ్యమని తుపాకీ కూడా ఇస్తాడు. రవీంద్ర పశ్చాత్తాపంతో కుమిలిపోయి మాధవి దగ్గరకు పరుగెత్తుతాడు.

బిడ్డనుకని మృత్యువును తానుగా ఆహ్వానిస్తున్న మాధవిని కాపాడుతాడు చక్రవర్తి. విదేశాలనుంచి తిరిగివచ్చిన శేఖర్ తన చెల్లెలు నిర్మల చేసిన పనికి క్రుంగిపోయి ఆమెకు బాగా చివాట్లు వేసి బుద్ధి చెప్తాడు. ఆమెకూడా పశ్చాత్తాప హృదయురాలవుతుంది.

మాధవి ప్రాణాల్ని కాపాడి తమ కాపురం నిలబెట్టిన చక్రవర్తిపై గల గౌరవభావాలకు కృతజ్ఞతగా తమ బిడ్డకు 'చక్రవర్తి' అని పేరు పెడతాడు రవీంద్ర.

అందరూ కలిసిపోయి ఆనందంగా వుంటారు.

రచన : ఆరుద్ర

గానం : సుశీల, ఘంటసాల

చక్రవర్తి : ఈ మౌనం ఈ బిడియం -
ఇదేనా ఇదేనా చెలియకానుక

శ్రీదేవి : ఈ మౌనం ఈ బిడియం
ఇదేలే ఇదేలే మగువ కానుక

చక్రవర్తి : ఇన్నినాళ్ళ మన వలపులు
వికసించుట ఇందుకా

శ్రీదేవి : మమతలన్ని తమకుతామె
అల్లుకొనెడి మాలిక

||ఈ మౌనం||

శ్రీదేవి : మాటలలో తెలుపలేదు
మనసు మూగకోరిక

చక్రవర్తి : కనులు కలిసి అనువదించు
ప్రణయ భావగీతిక

||ఈ మౌనం||

చక్రవర్తి : ఏకాంతము దొరికినంత
ఎడమోమా నీ వేడుక

శ్రీదేవి : ఎంత ఎంత ఎడమైతే
అంత తీపి కలయిక

||ఈ మౌనం||

రచన : దాశరథి

గానం: పి.సుశీల, వసంత

నిర్మల : నిజం చెప్పవే పిల్లా, ఎలాగుంది యీ వేళా -
నీ కెలాగుంది యీ వేళా

ఏది చూచినా ఏమి చేసినా ఏదోగా వుంది.

ఏమి చెప్పనే పిల్లా భలేగుంది యీవేళా...

స్నేహితురాలు : చిలిపివయసు కవ్వించె మనసు చిలికి మురిపించె

నిర్మల : నీలికన్బుల పాలులో సరదాలు పొంగే జోరులో

సంబరాలలో సరాగాలలో సాగిపోదమా... ||నిజం||

మాధవి : నాలో వెలిగే దీపం - నీ చిరునవ్వు చిందే రూపం

నీ శాంతిలో యీ శాంతిలో యీ లోకమే స్వర్గము

స్నేహితురాలు : నిన్నలేని పులకింత కన్నెపిల్ల కోరింత

నిర్మల : పాలబుగ్గలు మీటితే తొలిప్రేమ మొగ్గులువేసేనే

ఏల సిగ్గులే ఏమినిగ్గులే - మాకు తెలుసులేవి ||నిజం||

మాధవి : రాగం భావం నీవే - నా అనురాగ గీతం నీవే

నీ ప్రేమలో నే లీనమై - జీవించుటే స్వర్గము ||రా||

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

గానం : పి.సుశీల,

సుధ : పాడమని నన్నడగవలెనా - పరవశించి పాడనా

నేనే పరవశించి పాడనా - ||పాడ||

నీవు పెంచిన హృదయమే

ఇది - నీవు నేర్పిన గానమే... ||నీవు||

నీకు గాక ఎవరికొరకు

నీవు వింటే చాలు నాకు ||పాడ||

చిన్ననాటి ఆశలే

యీనాడు పూచెను పూవులై ||చిన్న||

ఆ పూవులన్నీ మాటలై

వినుపించు నీకు పాటలై ||పాడ||

ఈ వీణ మ్రోగక అగినా,

నే పాడజాలకపోయినా...

ఈ వీణ మ్రోగక అగినా,

నే పాడజాలకపోయినా...

నీ మనసులో యీనాడు నిండిన రాగమటులే వుండనీ

అనురాగమటులే వుండనీ - ||పాడ||

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

గానం : పి.సుశీల,

పాడమని నన్నడుగతగునా - పదుగురెదుటా పాడనా

కృష్ణా ! పదుగురెదుటా పాడనా !

పాదలమాటున పొంచిపొంచి

ఎదను దోచిన వేణుగానము

పాదలమాటున పొంచిపొంచి

ఎదను దోచిన వేణుగానము

ఒలకబోసిన రాగసుధకు మొలకెత్తిన లలితగీతి... ||పాడ||

చిలిపి అల్లరి తెలిసినంతగ

వలపు తెలియని గోపకాంతలు

చిలిపి అల్లరి తెలిసినంతగ

వలపు తెలియని గోపకాంతలు

మెచ్చలేరీ వెచ్చనీ హృదయాల పొంగిన - మధురగీతి... ||పాడ||

ఎవరులేనీ యమునాతటినీ

ఎక్కడో ఏకాంతమందున

ఎవరులేనీ యమునాతటినీ

ఎక్కడో ఏకాంతమందున

నీవు నేనై నేను నీవై... పరవశించే - ప్రణయగీతి... ||పాడ||

రచన : దాశరథి

గానం : మాధవపెద్ది, సుశీల

ఆమె : ఓ పుంగరాల ముంగురుల రాజా !
నీ హంగు జూసి పొంగిపోను లేరా !
నా సామిరంగ దణ్ణవోయా !
నా జోలికింక రాకోయా !
ఓ సిన్నోదా ! ఓ సిన్నోదా ! సిన్నోదా !

అతడు : ఓ బొంగరాల బుగ్గలున్నదానా !
నీ కొంగు తాకి పొంగిపోతి జాణా !
నువ్ కప్పుమంటే తాళలేనే !
నీ పొందుగోరి వచ్చినానే !
ఓ చెలియ ! ఓ చెలియ ! ఓ చెలియ !

ఆమె : నీ కైపు కళ్ళతో - నీకొంటే నవ్వుతో
గారడీ చేశావు
నీ తీపి మాటలు - నీళ్ళల్లో మూటలు
నిన్నింక నమ్మనోయా !

అతడు : నా సిలకా... ఓయ్ - నీ అలకా.... ఓయ్
తెచ్చిందిలే అందం - నా కళ్ళు చూడవే
నీ బొమ్మ ఆడేనే - మనసంత నీవేనే

ఆమె : పో పోవోయ్ -

అతడు : ఓ పిల్లోయ్ -

ఆమె : కిల్లాడీ చాలులే ||పుంగరాల||

ఆమె : ముచ్చట్లు గాలితో..... మురిపాలు పూలతో
నటనలు నాతోనా?
సరసాలు సుక్కతో.... సరదాలు మబ్బుతో
సయ్యాట నాతోనా?

అతడు : ఇటు సూడవే - ఓయ్ - నీ తోడులే - ఓయ్
దాసుడు నీవాడే - ఓయ్ - నువ్వుంటే పక్కన
మనసెంతో చల్లన - నా రాణి నీవేనే

ఆమె : ఓ రాజా

అతడు : నా రోజా

ఇద్దరు : ఈరోజే హోయ్ - హోయ్ - హోయ్ ||బొంగ||

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

గానం : పి.సుశీల

నీవు లేక వీణ పలుకలేనన్నది
నీవు రాక రాధ నిలువలేనన్నది ||నీవు||
జాజిపూలు నీకై రోజు రోజు పూచె
చూచిచూచి పాపం సామ్యసిల్లిపోయె
చందమామ నీకై తొంగి తొంగి చూచి
సరసన లేవని అలుకలు బోయె ||నీవు||
కలలనైన నిన్ను కనుల చూతమన్న
నిదురరాని నాకు కలలుకూడ రావె
కదలలేని కాలం విరహగీతి రీతి
పరువము వృధగా బరువుగ సాగె ||నీవు||
తలుపులన్నీ నీకై తెరచివుంచినాను
తలపులెన్నో మదిలో దాచి వేచినాను
తాపమింక నేను ఓపలేను స్వామి
తరుణిని కరుణను ఏలగరావా ||నీవు||

రచన : కొసరాజు

గానం : పి.బి.శ్రీనివాస్, యస్. జానకి

స్వామి : ఒంటిగ సమయం చిక్కిందీ ! కంటికి నిద్దుర రానంది !
మనకూ మనకూ ఇనుపగోడవలె ! తడిక అడ్డమై కూచుంది !
పద్మ : ఒంటిగ సమయం చిక్కిందా ! కంటికి నిద్దుర రాకుండా !
మనకూ మనకూ మనసులు కలిసిన ! తడిక అడ్డమై కూచుండా !
స్వామి : ఇంటింటా ఒక ముసలి ఘటం ప్రేమికులకు అది పెనుభూతం
కదిలితే భయం మెదిలితే భయం
ఎన్నాళ్ళో యీ ఇరకాటం ||ఒంటిగ||
పద్మ : పెద్ద తలొక్కటి వుంటేనే హద్దు పద్దులో వుంటాము
ప్రేమ ముదిరితే పిచ్చి రేగితే
పార్కులో మళ్ళీ సరిగమలే ||ఒంటిగ||
స్వామి : ఎటుల భరింతును యీ విరహం ఒట్టి చూపులతో ఏమి ఫలం !
అమ్మ వచ్చినా అరచి చచ్చినా
విడువలేను యీ అవకాశం ||ఒంటిగ||
పద్మ : గుట్టుగసాగే సరసాన్ని రట్టు చేయకోయి నాసామీ
తడిక దాటినా దుడుకు చేసినా, తప్పుడు మనకు తదిగిణితోం
అమ్మచేతిలో తదిగిణితోం ||ఒంటిగ||

రచన : శ్రీశ్రీ

గానం : ఘంటసాల

మనసున మనసై... బ్రతుకున బ్రతుకై...
మనసున మనసై బ్రతుకున బ్రతుకై ||మన||
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము - అదే స్వర్గము
ఆశలు తీరని ఆవేశములో ఆశయాలలో ఆవేదనలో
చీకటి మూసిన ఏకాంతములో -
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము అదే స్వర్గము...
నిన్ను నిన్నుగా ప్రేమించుటకు
నీ కోసమే కన్నీరునించుటకు
నిన్ను నిన్నుగా ప్రేమించుటకు
నీ కోసమే కన్నీరునించుటకు
నే నున్నానని నిండుగ పలికే -
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము - అదే స్వర్గము ||మన||
చెలిమియె కరువై వలసే అరుదై
చెదరిన హృదయమె శిలయైపోగా
నీ వ్యధ తెలిసి నీడగ నిలిచే -
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము, అదే స్వర్గము
మనసున మనసై బ్రతుకున బ్రతుకై
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము - అదే స్వర్గము

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

గానం : ఘంటసాల

ఎవరో జ్వాలను రగిలించారు !
వేరెవరో దానికి బలియైనారు
వేరెవరో దానికి బలియైనారు ||ఎవరో||
అడుగు అడుగునా అపజయములతో,
అలసి సాలసిన నా హృదయానికి
సుధవై జీవనసుధవై
ఉపశాంతి నివ్వగా ఓర్వని వారలు
అనురాగానికి ప్రతిరూపాలై ||ఎవరో||
ఆది దంపతులవలె మీరుంటే
ఆనందంతో మురిశానే
ఆత్మీయులుగా తలచానే
అందుకు ఫలితం అపనిందేనా ||ఎవరో||
మనిషికి మనిషికి మమత కూడదా ?
మనసు తెలుసుకొను మమతే లేదా ?
ఇది తీరని శాపం ! ఇది మారని లోకం
మానవుడే దానవుడై మసలే చీకటి నరకం ||ఎవరో||

తారాగణం

చక్రవర్తి	: ప.నాగేశ్వరరావు
మాధవి	: సావిత్రి
రవీంద్ర	: కె.జగ్గయ్య
నిర్మల	: జానకి
శ్రీధర్	: గుమ్మడి
శ్రీదేవి	: కుమారి కృష్ణకుమారి
సుధ	: కుమారి గీతాంజలి
సూర్యకాంతం	: సూర్యకాంతం
పద్మ	: జయంతి
వెంకటస్వామి	: పద్మనాభం
రమణ	: చలం
జగన్నాథరావు	: సంగమేశ్వరరావు
శేఖర్	: మురళీకృష్ణ

సాంకేతిక నిపుణులు

నిర్మాత	: డి.మధుసూదనరావు, బి.ప.
దర్శకుడు	: ఆదుర్తి సుబ్బారావు
అసోసియేట్ దర్శకుడు	: కె.విశ్వనాథ్, బి.ఎస్.సి.
కథ	: కుమారి కోడూరి కౌసల్యదేవి (ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక పోటీలో ప్రథమ బహుమతి పొందిన "చక్రభ్రమణం" - నవల)
సంభాషణలు	: ఆచార్య ఆత్రేయ
పాటలు	: ఆత్రేయ, శ్రీశ్రీ, దాశరథి, ఆరుద్ర, కొసరాజు
ఛాయాగ్రహణం	: పి.యస్.సెల్వరాజ్
సంగీతం	: యస్.రాజేశ్వరరావు
కళా దర్శకుడు	: జి.వి.సుబ్బారావు
నృత్యం	: హీరాలాల్, పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి
కూర్పు	: టి.కృష్ణ
అలంకరణ	: చౌదరి, నాగేశ్వరరావు, వీరాజు
శబ్దగ్రహణం	: కృష్ణంరాజు
ప్రాసెసింగ్	: యస్.రాజన్న
స్టిల్స్	: సత్యం (జైహింద్ స్టూడియో)
స్టూడియో	: సారథి (హైదరాబాద్)

డి.మధుసూదనరావు

ఆదుర్తి సుబ్బారావు

ఆత్రేయ

శ్రీశ్రీ

దాశరథి

ఆరుద్ర

కొసరాజు

యస్.రాజేశ్వరరావు

ఘంటసాల

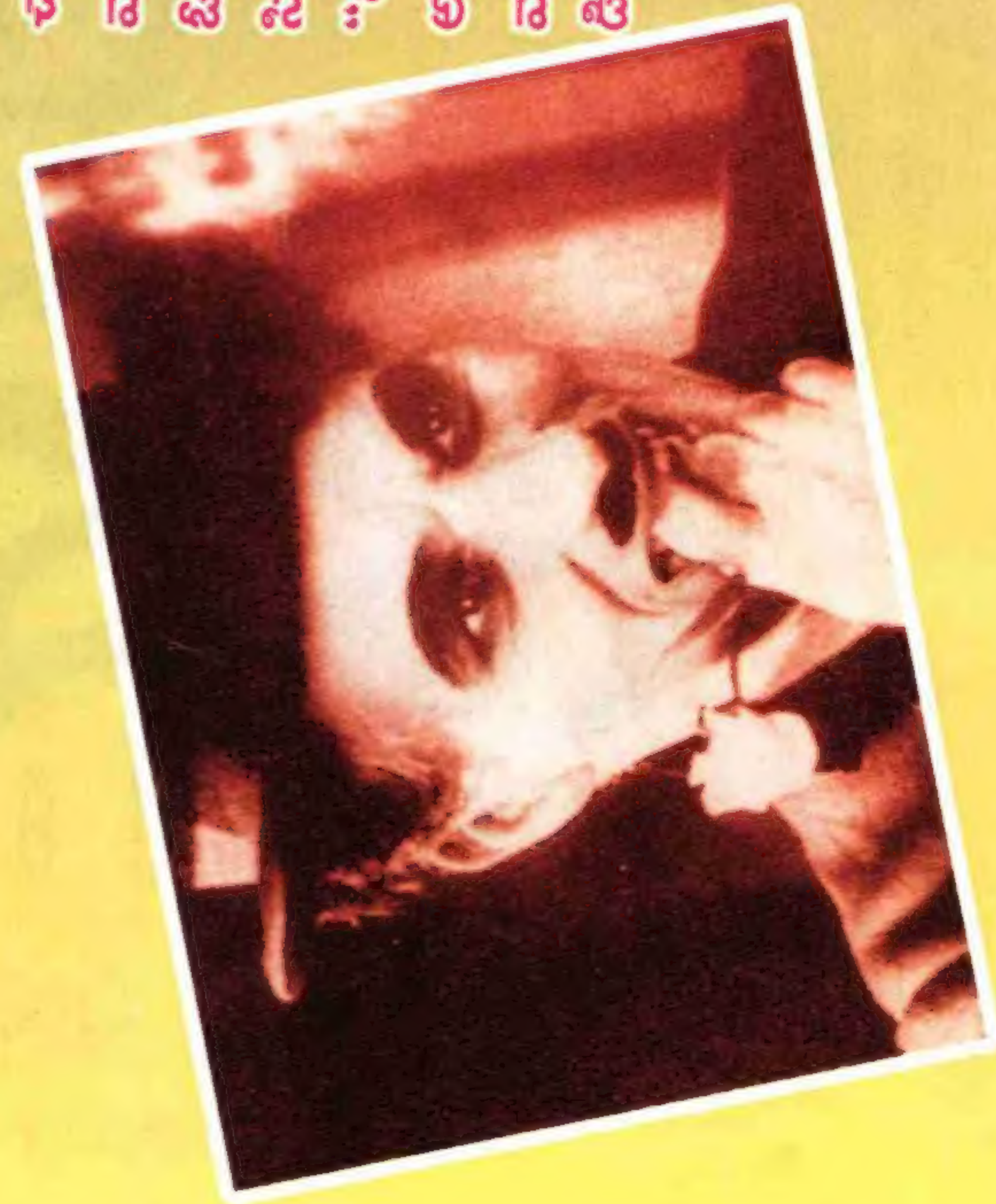
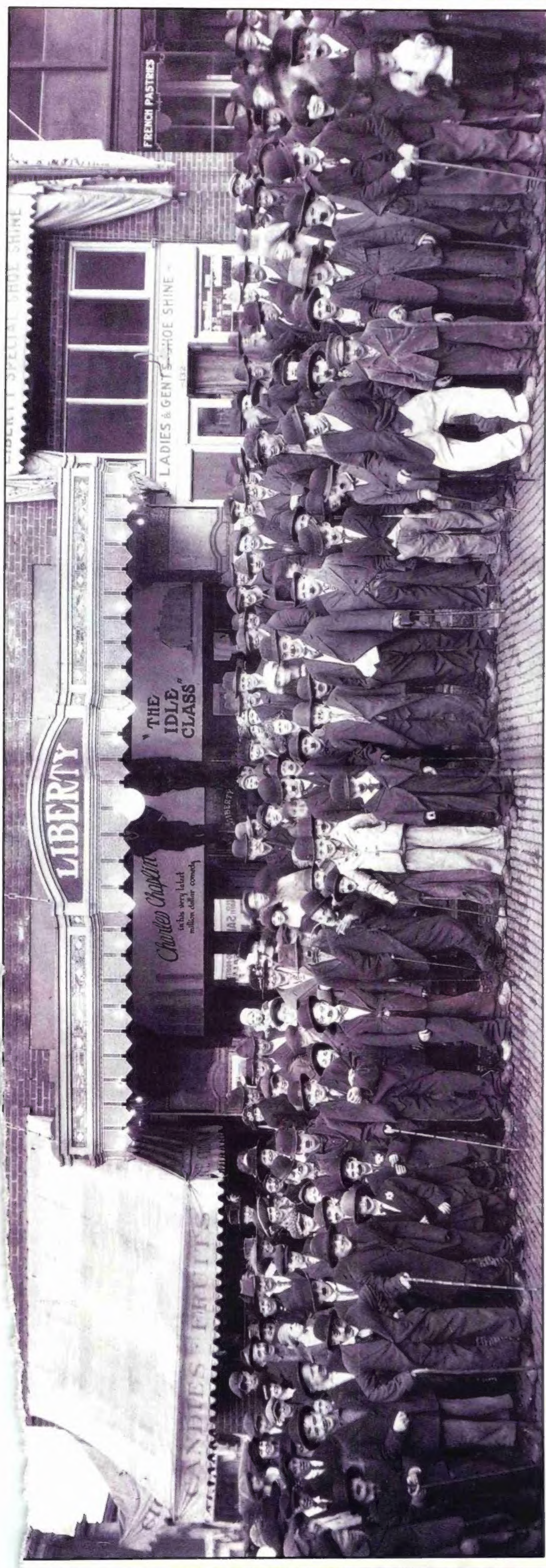
పి.సుశీల

జానకి

పి.బి.శ్రీనివాస్

చార్లీ చాప్లీన్ నటించిన “ది ఐడిల్ క్లాస్” అనే సినిమా 1921లో విడుదలైంది. వాషింగ్టన్‌లోని బెర్లింగామ్ అనే పూర్ణో విడుదలైన రోజున ఆ సినిమా డిస్ట్రిబ్యూటరు ఓ తమాషా చేశాడు. అంతకుముందు విడుదలై పెద్ద హిట్ అయిన “ట్రాంప్” సినిమాలోని చాప్లీన్ గేటప్ వేసుకుని పిల్లలు థియేటర్‌కు వస్తే, వాళ్లందరికీ “ది ఐడిల్ క్లాస్” మొదటి ఆటకీ ఉచితంగా టికెట్లు ఇస్తామని ప్రకటించాడు. అది చూసి పిల్లలు, పెద్దలూ అందరూ చాప్లీన్ వేషాలు వేసుకుని థియేటర్‌కి వచ్చారు. వాళ్లందరినీ ముచ్చటగా నిలబెట్టి - తీసిన ఈ గొప్ప ఫోటోను డిసెంబరు 25 చాప్లీన్ వర్తంతి సందర్భంగా... అందిస్తోంది....

!కృష్ణం

116 సెంటర్లలో విజయవంతమైన

50

న రోజు

దొనయ్య - భగవాన్

సమర్పించు

పైశ్చల్య అకాడమీ

శివమణి

9 8 4 8 0 2 2 3 3 8

పూరి జగన్నాథ్

శ్రీమ కె. నాయుడు చక్రి హార్టండ్ కె. కెంకవే

DIGITAL
dts
SOUND